

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [۱۱]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

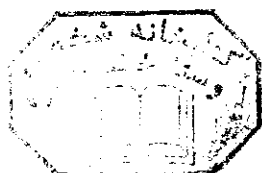
جزمی [۲۱]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تہفسیری رہوان

بۇ تېگە يىشتىنى قورئان

بہرگی یازدهم

نوسینی

مه لا مه حمودی گه لآهیی

جزمی (۲۱)

✦ تەفسىرى رەۋان بۇ تىگەشتىنى قورئان

✦ نوسىنى : مەلا مەحموودى گەللاھىيى

✦ چاپى يەكەم

✦ چاپخانىەى ئۆفسىتى تىشك

✦ تىراژ: (۵۰۰) دانە

✦ ژمارەى سپاردن: (۳۶۹) ى سالى (۲۰۰۲)

✦ مافى چاپکردن پارىژراۋەو تەنھا ھى نووسەرە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شیوهی ره‌نومایی کردنی نه‌هلی کیتاب

﴿۴۶﴾ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ
 إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۴۶﴾
 وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
 يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
 إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿۴۷﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
 وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۴۸﴾ بَلْ هُوَ
 ءَايَاتُ يَنْتَضِي فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
 بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿۴۹﴾

له‌نایه‌ته‌کانی پیش‌وودا: که کو‌تایی جزمی بیسته‌م بوون، شیوهی
 ره‌نومایی کردنی موشریک و بته‌رسته‌کانی بو رون کردینه‌وه، نه‌جار لی‌ره‌دا
 شیوهی ره‌نومایی کردنی جوله‌که‌و فله‌کاغان بو به‌یان ده‌کا، نه‌وانه‌ی

ئینکاری پیغه مبه‌رایه‌تی هه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ ده‌کهن و پییان وایه شه‌ریعه‌تی ته‌ورپات و ئینجیل نه‌سراوه‌ته‌وه و نه‌حکامه‌کانیان هه‌لنه‌وه‌شاوه‌ته‌وه. سه‌ره‌تا فه‌رمان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ و شوینکه‌وتوانی ده‌کا: که هه‌بوونی بیرو باوه‌ری بته‌ویان به‌قورئان و ته‌ورپات و ئینجیل رابگه‌یه‌نن و پابه‌ندبوونی خو‌یان به‌یه‌کتاپه‌رستی رون بکه‌نه‌وه.

ئه‌مجار ئه‌وه به‌یان ده‌کا: که بری له‌ئه‌هلی کیتاب و هه‌ندی له‌دانیشته‌وانی مه‌که‌که‌ برۆیان به‌قورئان هه‌یه، چونکه نه‌خوینده‌واری پیغه‌مبه‌ر ﷺ نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه: که قورئانی به‌نیگا بو‌هاتوه.

ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! ئه‌تۆ کیشه‌و مونا‌قه‌شه‌و ده‌مه‌ده‌می له‌گه‌ل ئه‌هلی کیتاب مه‌که، مه‌گه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی جوان و به‌ئوسلوب و شیوازیکی ناسک و له‌سه‌ره‌خۆ، مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی سته‌مکار و زیاده‌ره‌ون له‌ریبازی راست لایانداوه‌و چاویان به‌لگه‌ی ناشکرا و رون نابینن. قینه‌به‌ری و لوتبه‌رزى ده‌نوینن، ئوسلوبی نه‌رم و نیان له‌گه‌لیان دا بئ سووده، ئاماده‌نین مه‌نا‌قه‌شه‌و حیواری عه‌قلانی په‌یره‌و بکه‌ن، ئه‌وانه‌ ره‌ددی (بالمثل)یان ده‌دریته‌وه، شه‌ریان له‌گه‌ل ده‌کرئ، ده‌میان ده‌کو‌تریته‌وه، هیرشیان ره‌ت ده‌کریتسه‌وه!

موجاهید و سه‌عیدی کورێ جوبه‌یر ده‌فه‌رموون: ئه‌وانه که‌سانیکن شه‌ریان دژی موسو‌ل‌مانان هه‌لگیرساندوه، و لا‌مدانه‌وه‌ی ئه‌وان به‌شمشیره، چه‌کیان لئ وه‌کار ده‌خه‌رئ تا ئیمان ده‌هینن یان سه‌رانه‌ ده‌ده‌ن.

قه‌تاده‌و کۆمه‌لێک له‌زانایان ده‌فه‌رموون: به‌شی یه‌که‌می نایه‌ته‌که به‌نایه‌تی (السيف) حوکه‌مه‌ی نه‌سخ بو‌ته‌وه، نابئ مونا‌قه‌شه‌و ده‌مه‌ده‌میان

له‌گه‌ل‌دا بکری، به‌لکوو سی ریگایان له‌پیشه: موسولمانبوون، سه‌رانه‌دان، شه‌رکردن له‌گه‌لیان‌دا. ده‌لین: ئەم نایه‌ته مه‌ککیه‌و به‌نایه‌تی سه‌یف نه‌سخ بۆته‌وه.

وه‌لسی هه‌رپای موحاهیدو سه‌عیدی کوری جوبه‌یر راستو حه‌قه‌و نایه‌ته‌که موحکه‌مه‌و نه‌سخی به‌سه‌ردا نه‌هاتوه. هه‌ر که‌سی له‌ئه‌هلی کیتاب ئاماده‌باشی ئه‌وه‌ی تێدابی، له‌ئاین حالی بی‌و بی‌هوی تسی بگا، ئه‌وه‌ ته‌وانه به‌ئوسلوبی جوانو شیرین موحاده‌له‌یان له‌گه‌ل ده‌کریو بانگه‌وازی ده‌کرین بۆ لای ئایینی خودا، به‌لگه‌ی جوړاو جوړی ده‌رباره‌ی تاکو ته‌نهایی خودا به‌گوێچکه‌دا ده‌دری، له‌سه‌ره‌تاوه هه‌ولیان له‌گه‌ل ده‌دری: که به‌هیوارو وه‌عظو ئامۆژگاری ئایینی ئیسلامیان له‌پیش چاوان جوان بکری، ئوسلوبی ره‌قو توندو تیژیان له‌گه‌ل به‌کارنه‌هێندری. وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی:

﴿ادع إلى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة، وجادلهم بالتی هي احسن﴾ (النحل: ۱۲۵).

ته‌نانه‌ت په‌روه‌ردگار: که هه‌زهره‌تی موسا و هه‌زهره‌تی هارونی کردنه پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌ی کردن بۆ سه‌ر فیرعه‌ون. پی‌ی فه‌رموون: ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّیْنَا لَعَلَّهٖ یَتَذَكَّرُ اَوْ یَخْشٰی﴾ (طه: ۴۴)

ئه‌جار په‌روه‌ردگار پیغه‌مبه‌رو شوێنکه‌وتوانی فی‌ری شیوازی موناقه‌شه‌و حیواری به‌نا ده‌کاوه‌فه‌رموی: ﴿وقولوا: آمنا بالذی أنزل إلینا وأنزل إلیکم، والہنا والہکم واحسد، ونحن له‌ مسلمون﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! به‌خۆتو به‌شوێنکه‌وتوانته‌وه هه‌ر کاتسی بانگه‌وازی ئه‌هلی کیتابتان کرد بۆ موسولمانبوون، هه‌والیان پێدان به‌شتیک: که ئیوه زانیاریتان ده‌رباره‌ی نه‌بوو، نه‌تاندەزانی راسته‌یان درۆیه، حه‌قه‌یان به‌تاله، ته‌صدیقیان مه‌که‌ن، چونکه‌ وێ ده‌چی درۆ بی، به‌درۆشیان مه‌خه‌نه‌وه، چونکه‌ وێ ده‌چی راست بی! بۆیه

دہبی لہم کاتانہ دا ھلویست و ئاخاوتنی ئیوہ بہم جوڑہ بی، پییان بلین: ئیمہ
 ئیمانان بہو قورئانہ ھہیہ: کہ لہ لایہن خوداوہ بہ نیگا بۆ ئیمہ و ئیوہ و ھہموو
 ئادہ میزاد ھاتوہ، ئیمانان بہ تہورات ھہیہ: کہ نیردراوہ بۆ سہر موسا،
 بروامان بہ ئینجیل ھہیہ: کہ نازل کراوہ بۆ سہر عیسا، ئہو تہورات و
 ئینجیلہی نہ گۆردراون، پەرستراوی بہ حق و راست پەرورہ دگاری ئیمہ و ئیوہ
 یہ کیکہو بی ھاوہ لو ھاوشانہ، ئیمہ فرمانبہرداری فہرمانی ئہوین، چی
 فہرمانی پی کردبین نہ نجامی دہدہین، چی جلہوگیری لی کردبین خۆمانی لی
 دوور دہخہینہوہ.

﴿وَكَذَلِكَ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ، فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ، وَمِنْ
 هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ، وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾ پەرہوو پروگرامی خودا
 زینجیرہ کی پەرہست بہیہ کن و مہنہ جی خودا یہک مہنہ جہ. لہروانگہی
 ئہم مہنہ ج و پروگرامہوہیہ: کہ ئیمہ پیغہ مہرمانان رہوانہ کردون، جا وہ کوو
 چۆن نیگا و سروشان بۆ پیغہ مہرمانی پیشوو ناردوہ، نامہ مان بۆ نازل کردون،
 ئہم قورئانہ پیروژہ شمان بۆ تو ناردوہ، جا ئہوانہی لہ پیش توہ نامہی
 ئاسمانیان بۆ نازل کراوہ لہ جولہ کہو فہلہ، کاتئ ئہم قورئانہ بہرئیک و پیک
 دہخویننہوہ و لی ورد دہبنہوہ، لہئہ مثالی عہدوللای کوری سہلام و سہلمانی
 فارسی، یہ کسہر ئیمانی پی دہہینن و دلنیا دہبن کہ لہ خوداوہ نازل کراوہ،
 ھہروہا برئ لہ کافرہ کانی قورہیشیش ئیمانی پی دہہینن، چونکہ ئہوان
 لہروانگہی فہصاحت و بہلاغہ تیہوہ دہگنہ ئہو ئاکام و نہ تیجہیہ: کہ ئہو
 قورئانہ دانراوی ئادہ میزاد نیہ، بہلکوو لہ خوداوہ بہ نیگا بۆ سہر دلی
 پیغہ مہر نازل کراوہ.

نایاتی ئیمه به درۆ ناخاته وه مه گهر که سانیک: که پروایان به حق نیه و کافرو سپله و گومراو بی و یژدانن؛ تهنه ئه وانه ئینکاری راستی قورئان ده کهن. ئهم نایه تانه ئه وه نده ئاشکراو رۆشنن که سیک کوفر روحی دانه پۆشیبی ره دیان ناکاته وه.

﴿وما كنت تتلو من قبله من كتاب، ولا تخطه يمينك إذا لارتاب المطلون﴾ ئه ی پیغه مبه ری خۆشه ویست! ئه تۆ له وه پیش ئه وه نده ی له گه له گه له که ت ژیاوی له ناویان دا هه لئسو که وتت کردوه پیش نازل بوونی قورئان بۆ سه رت هیچ کتیبیکت نه خویندۆته وه، نووسینت نه زانیوه، نه تتوانیوه به ده سستی راستت شتیک بنووسی چونکه نه گهر تۆ له وه پیش نو سین و خوینده وه ت بزانیایه له وانه بوو موشریکه نه فامه کان گومانیان پهیدا بکردایه ده رباره ی ئهم قورئانه ی بۆت نیژدراوه بیانگوتایه: ویده چی ئهم قورئانه له نووسینه کانی له وه پیشی خۆی وه رگرتبی. جا که تۆ له وه پیش نه خوینده واربووی و نووسینت نه زانیوه و وێپرای ئه وه ش ئهم قورئانه سه رسوپهینه رهت بۆ هیناون: که خوینده وارو نووسه ری بلیمه ت له به رامبه ری دا ده سته وه ستانن، ئیتر هیچ بیانویکیان نامینن بۆ ئه وه ی گومانی تیدا پهیدا بکهن!

له راستی دا ئه مه ره تدانه وه ی شوبه وه گومانه بی ماناو مندا لبا زاریه که ی موشریکه کانه وه مه موو رینگایه کیان لئ ده گری و له هه موو رویه که وه به رپه رچیان ده داته وه، ئه گینا له فسه رزیک دا نه گهر پیغه مبه ر ﷺ خوینده واریش بوایه و نووسنی بزانیایه نه ده بوو ئه وان گومان له قورئان پهیدا بکهن، چونکه قورئان بۆخۆی شاهیده له سه ر خۆی: که که لامو زاده ی میتشکی ئاده میزاد نیه. نه گهر تۆزیک به ویژدانه وه سه یریان بکردایه ده یانزانی: دانانی ئهم که لامه له توانای ئاده میزاد دا نیه، زانیاری ئاده میزاد و ئاسۆی زانینی که لامی ئاوی

لی وه دی نایه، هه موو ده قیکی، هه موو نایه تیکی، ئیحاده کا بو دل: که
ئه مه له خاوه ن هیژیکی ره هاوه هاتوو، هیژو توانیه که له ماناو مه فهمی دا
هه یه محاله شتی ئاوا له ئاده میزاده وه هه لقولئی و زاده ی بیرو بوچونی ئه وین!

موجاهید ده فهرموی: ئه هلی کیتاب له ته ورات و ئینجیلی خویان دا
ئه وه یان ده ست که وتبوو: که موحه ممد ﷺ خویندنه وه نووسین نازانی.

که وابوو یه کی که لهو به لگانه ی راستی پیغه مبه رایه تی حه زره تی موحه ممد
ده چه سپینن بو قوره یشیه کان ئه وه یه: که پیغه مبه ر خویندنه وه نووسینی
نه بو، تیکه لاوی ئه هلی کیتاب نه بو، ئه و کاته له مه که دا جوله که و
مه سیحی نه بوون، که چی له گه ل ئه وه ش دا پیغه مبه ر سه رگورشته وه هه والی
پیغه مبه ره کانیا نی گیرا وه ته وه.

به کورتی:

نیشانه و رهوشتی پیغه مبه ر له ناو کتیبی ئه هلی کیتاب دا و میژووی ژیا نی
له ناو گه له که ی دا ئه وه ده چه سپینن: که پیاویتی نه خویندنه وار بووه.

وه کوو له شویتییکی تر دا قورئان ئاماژه به وه ده کاو ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ
يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْانْجِيلِ
يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ، وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ (الأعراف: ۱۵۷).

هیچ جیگای شک و گومان نیه: که ئه قورئانه له خودا وه به نیگا و سه رو ش
بو حه زره تی موحه ممد نیردرا وه، دهستی ئاده میزاد و جندو که ی تیدا نیه،
به فهرمانی په ره وردگار حه زره تی جو برائیل هیئاویه تی و بو ی خویندنه وه و فیژی
کردوه. جا له گه ل ئه وه دا ئه مه حه قیقه تیکی رون و ئاشکرایه، و سیرای ئه وه ی
قوره یشیه کان ده یانزانی: که پیغه مبه ر نه خویندنه وار وه نووسین نازانی، که چی

پیغمبه‌ریان به‌وه تاوانبار ده‌کرد: که قورئانی له‌کتیبه کۆنه‌کان وەرگرتووه،
وه‌کوو نه‌وه په‌روه‌ردگار لییان ده‌گیریتته‌وه‌و ده‌فرموی: ﴿وقالوا: اساطیر
الأولین اکتتبها فهي تملی علیه بکرة واصیلاً﴾ (الفرقان: ۵).

نه‌بجار جه‌خت له‌سه‌ر نه‌وه ده‌کاته‌وه: که قورئان له‌خوداوه بو‌ پیغمبه‌ر
نیردراوه، ده‌فرموی: ﴿بل هو آیات بینات فی صدور الذین أوتوا العلم وما
یحجد بآیاتنا إلا الظالمون﴾ به‌لکوو نه‌م قورئانه چه‌ند نایات و نیشانه‌یه‌کی
حه‌ق و ناشکرایه حه‌قه‌و حه‌ق ده‌چه‌سپینن، نه‌وه‌ش حه‌قیقه‌تی‌که له‌دل و
ده‌روونی زانایانی نه‌هلی کیتابدا جیگیر بووه، وه‌لحال هیچ که‌سیک نه‌م
قورئانه ره‌ت ناکاته‌وه‌و به‌درۆی ناخاته‌وه مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی ده‌ستدریژکارو
سته‌مکارو کافرو لوتبه‌رز، نه‌وانه‌ی حه‌ق ده‌زانو خۆی لی گیل ده‌که‌ن،
وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ناماژه به‌وه ده‌کاوه‌فرموی: ﴿ان الذین حقت علیهم
کلمة ربک لا یؤمنون ولو جاءتهم کل آية حتی یسروا العذاب
الالیم﴾ (یونس: ۹۶-۹۷).

به‌کورتی و پوختی قورئانی پیروژ شاکاری په‌روه‌ردگار و زاده‌ی می‌شکی
ئاده‌میزاد نیه، نایاتی حه‌ق و حه‌ق سه‌پینن، فه‌رمان و نه‌هی و هه‌والن، زانایان
لییان حالێ ده‌بن و له‌به‌ری ده‌که‌ن، کتیبی هیدایه‌ت و ره‌هنوما‌یی‌یه
له‌به‌رکردن و خویندنه‌وه‌و راقه‌کردنی ئاسانه، هه‌ر که‌سی بی‌هوی فی‌ری ببی فی‌ری
ده‌بی و تی ده‌گا.

تییینی :

نه خوینده واری حه زه ته موحه مد ﷺ له پیش بوونی به پیغه مبهه
شتیکی چه سپاوه و گومانی تیدا نه و قورئان گه واهیده ره له سه ری، هه روا
کتیبه ئاسمانیه کانی پیش قورئانیش نه و هیان چه سپاندوه و ژیانی چل ساله ی ناو
گه له که شی به لگه یه کی تره له سه ره نه خوینده واری نه و زاته، قوره یشییه کان
نه مه یان لا ئاشکرا بووه.

نه خوینده واری پیغه مبهه ﷺ به لگه یه کی واضیح و ئاشکرایه له سه ره نه و
قورئان که لامی په روه رد گاره. به لام دوا ی نیگا بو هاتن و بوونی به پیغه مبهه
ﷺ راجیایی که وتوته نیوان زانایانه وه.

۱- ئیمامی (الشعی) له ته فسیری ئه م نایه ته دا فره موویه تی: پیغه مبهه
ﷺ له دنیا دهر نه چوه هه تا فیتری نووسین و خویندنه وه بووه، فره موده که ی: که
نه بو که بشه ی (السلولی) ریوایه تی کردوه ناوه رۆکه ی نه ویه: که پیغه مبهه ﷺ
صه حیفه یه کی بو عویه یه ی کوری (حصین) خوینده وه و ماناکه شی پی گوت.
ئیینو (عطیة) ده لی: نه مه زه عیفه.

قورطوبی ده لی: منیش ده ئیم: له صه حی موسلیم دا فره موده یه که هیه
دهرباره ی په یانی ئاشتینامه ی حوده ییبیه (البراء) ریوایه تی کردوه، ده لی:
پیغه مبهه ﷺ به عه لی کوری نه بو طالیبی فره موو: (اكتب الشرط بیننا: بسم
الله الرحمن الرحيم هذا ما قاضي عليه محمد رسول الله) موشریکه کان وتیان:
جا نه گه ر ئیمه دئیا بین پیغه مبهه ی و دان به وده دا بنیین ئیمانان پی ده هیئای و
باوه رمان پی ده کردی، له ریوایه تیکدا: به یعه تمان پی ده کردی. که وایی بنووسه
موحه مده ی کوری عه بدوللا، پیغه مبهه ﷺ فره مانی به عه لی کرد: که وشه ی

(رسول الله) بكوژىنىتەو، عەلى وتى: وهللاھى من وشەى (رسول الله) ناكوژىنمەو. پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: شوينەكەم پى نىشان بدە بۆخۇم دەيكوژىنمەو. ئىتر عەلى شوينەكەى نىشان دا، پىغەمبەر ﷺ وشەى (رسول الله) كوزاندەو (ابن عبداللہ) نووسى. ^(۱)

زانايانى ئىسلام فەرموۋىانە ظاھىرى ئەم ھەدىشە ئەو دەگەينەن: كە پىغەمبەر ﷺ بۆخۇى بەدەستى خۇى وشەى (رسول الله) كوزاندەو لەشوينى ئەو (ابن عبداللہ) نووسى.

بوخارى رونت لەمە، رىۋايەتتىكى ھىناو، دەفەرموۋى: پىغەمبەر ﷺ بۆخۇى نامەكەى بەدەستەو گرتو نووسى. ^(۲)

ئىمامى قورطوبى ^(۳) لەم بارەوۋراو بۆچوونى زانايانى ئىسلامى ھىناو ئاراكانى لەكەوۋ بىژنگ داۋن، كەسىك دەيەۋى زياتر لەم بارەوۋ شارەزا بى بابگەرپتەو بۆ ئەو سەرچاۋەيە.

۲- ئەمجار قورطوبى راي ئەوانەى ھىناو: كە دەلئىن: ماناي (فاخذ رسول الله الكتاب فكتب): كە لەرىۋايەتەكەى بوخارى دا ھاتوۋ، ئەوەيە: پىغەمبەر ﷺ فەرمانى بەيەكى لەنووسەرەۋەكانى كىردو بۆى بنووسن.

قاضي عەياض لەمعاۋىەو رىۋايەت دەكا: كە دەلئى: معاۋىە لەلەى پىغەمبەر بوو ﷺ نووسىنى بۆ ئەنجام دەدا، پىغەمبەر ﷺ پى فەرموۋ: (ألق الدواة وحرف القلم وأقم الباء، وفرق السين، ولاتعور الميم وحسن الله ومد

(۱) رواه مسلم بتمامه في الجهاد والسير (۹۲/۱۷۸۳) باب (۳۴) صولخى حودەبىيە.

(۲) صحيح بخاري (۲۶۹۸) باب (۶) چۆن دەينووسى.

(۳) تەفسىرى قورطوبى ج ۷/۲۶۵ (۳۸۹۷).

الرحمن وجود الرحیم) قاضی عہ یاض دہ لئی: ہرچہ نندہ ریوایہ تی ئہ وہ
صہ حیج نیہ: کہ پیغہ مبر ﷺ شتی نووسی بی بہ لام ئہ وہ بہ دوور نازاند ری: کہ
زانیاری نووسین و خویند نہ وہی ہہ بووبی و لئی قہ دہ غہ کرابی!

ئہ مجار قورطوبی دہ لئی: ئائہ مہ راست و صہ حیجہ و ہرگیز پیغہ مبر ﷺ
بہ دہستی خوئی پیتی کی نہ نووسیوہ و خویند نہ وہ و عینجہ ی نہ زانیوہ. (۱)
فہرموودہ یہ کیش ہہ یہ ہہ ردو و پیری فہرمودہ و ئہ بو داود و نہ سائی لہ ئیبو
عومہرہ وہ ریوایہ تی ان کردوہ: کہ پیغہ مبر فہرموویہ تی (أنا أمة أمية لانکتب
ولانحسب).

پہ لپ و بیانوگر تنی موشریکہ کان و پہلہ کردنیان بو ہاتنی عہ زابی کوکوژ بو

سہریان

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ

آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ

مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

يَتْلَى عَلَيْهِمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِّقَوْمٍ

(۱) تہفسیری قورطوبی ہہ مان جلیو لاپہرہ.

يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا
 يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾
 وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
 وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
 وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُو قُوَّةٍ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

دەربارەى سەبەب نزولى نایە تى ژمارە (۵۱) ﴿أَوْ لَمْ يَكْفِهِمْ...﴾ ئیبنو جەریر و
 ئیبنو ئەبى حاتم و دارىمى لە موسنەدە کەى داو ئەبو داود لە یەحیای کورپى
 جەعدەوہ رىوایە تیان کردوہ دەلى: هەندى موسولمان نووسراوێکیان هینایە
 خزمەت پیغەمبەر ﷺ برى شتى تیدا بوو: کە لە تەوراتەوہ راگوێزرا بوون،
 پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (کفى بقوم حمقا أو ضلالة أن يرغبوا عما جاء به
 نبیهم إلى ما جاء غیره إلى غیرهم) کیفایە تە ئەحمەقى و گوپرایى بۆ قەومىک
 پشت لەو پەيامە هەلبکەن: کە پیغەمبەرە کەیان بۆى هیناون و حەزبان

له پەیره وو پرۆگرامیك بئی غەیری پیغەمبەرە کەیان بو غەیری ئەوانی
 هینابی... ئیتر نایه تی ﴿أَو لَمْ يَكْفِهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾
 نازل بوو. عەبدوررەزاق لە عەبدوللای کوری حاریشی ئەلنە نصاری یەو
 دەگیریتەو دەلی: عومەری کوری خەتاب هاتە خزمەت پیغەمبەر ﷺ
 نووسراویکی پئی بوو هەندئ زانیاری تیدا بوو لە تەورات وەرگیرابوو، وتی: ئەم
 مەعلوماتەم لە کابرایەکی یەهودی یەو دەست کەوت، نیشانی جەنابتی دەدەم،
 رەنگی دەم و چاوی گۆران بە جۆریك هەرگیز نەم بینی بوو پیغەمبەر ﷺ ئاوا
 دەم و چاوی بگۆڕین.

عەبدوللای کوری حاریث بە عومەری گوت: ئەو نایینی پیغەمبەر ﷺ
 چۆن دەم و چاوی گۆراون؟؟ ئیمامی عومەر وتی: رازین بە خودایەتی خودا،
 رازین ئیسلام نایینمان بئی، موحمەد پیغەمبەرمان بئی، ئیتر دەم و چاوی
 پیغەمبەر ﷺ گەشایەو، ئەجار فەرمووی: (لَوْ نَزَلَ مُوسَىٰ فَاتَّبَعْتُمُوهُ
 وَتَرَكْتُمُونِي لَضَلَلْتُمْ، أَنَا حَظَّكُم مِّنَ النَّبِيِّينَ، وَأَنْتُمْ حَظِّي مِّنَ الْأُمَمِ).

پەیهەندی ئەم کۆمەلە نایەتە بەهێ پیشەو ئەو یە: دوا بەیانکردنی
 ئەو: کە قورئان لەخوداوە نازل کراوەو لەلایەن موحمەدەو هەلنەبەستراوە،
 ئەجار پەرورەدگار شوبهەو گومانی موشریکەکان باس دەکا: کە دەیانگوت:
 ئەی موحمەد! تۆ دەلیی من نامەئاسمانیم بو سەر نازل بوو وەکوو چۆن بو
 سەر موسا و عیسا نازل بوو، دەی باشە کەوا یە ئەدی بۆچی موعجیزە یەکی
 ماددی وەکوو ئەو پیغەمبەرانی پیشوومان نیشان نادەی. وەکوو حوشتی
 صالح، عەصای موسا، سفرەو خوانی عیسا. پەرورەدگار رەد دی دانەو وەو

فهرمووی: ﴿إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ مهرجی پیغه مبه‌ریتی موعجیزه نیه، مهرج نیه پیغه مبه‌ر موعجیزه‌ی هه‌بن، په‌روه‌ردگار نه‌گهر بیه‌وی موعجیزه ده‌نی‌ری و نه‌گهر نه‌یه‌وی ناین‌یری. کیفایه‌ته: که قورئان موعجیزه‌بی، بی‌گومان قورئان موعجیزه‌یه کی ناشکراو به‌رده‌وامه.

دوای به‌یان‌کردنی ری‌بازی هه‌ردوو تاقمه‌که: واته: ری‌بازی موش‌ریکه‌کان و نه‌هلی کیتاب. نه‌جار په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌یه کی گشتی و سه‌رتاسه‌رییان ناراسته ده‌کا ده‌فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی بروایان به‌به‌تال هینا و خودا نانسو و حاشایان لی کرده نه‌وانه هه‌ر بو‌خویان خه‌ساره‌تمه‌ندن. نه‌جار دوای نه‌و هه‌ره‌شه‌یه نه‌وه رون ده‌کاته‌وه: که عه‌زاب به‌سو‌نگه‌ی داوا‌کردنی نه‌وان نایه به‌لکوو کاتیکی دیاری‌کراوی هه‌یه و خودا به‌حیکمه‌ت و دانایی خوی کاتیکی بو‌دیاری کرده.

ده‌فهرمووی: ﴿وَقَالُوا: لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتُ مَنْ رُبُّهُ﴾ موش‌ریکه‌کان له‌روی قینه‌به‌ری و ده‌سه‌وه‌سان‌کردن ده‌لین: نه‌وه بو‌چی موعجیزه‌یه کی ماددی وه‌کوو نه‌و موعجیزانه‌ی بو پیغه مبه‌ره‌کانی پیش‌وو هاتوو بو موحه‌مه‌د نایه؟ بو‌چی موعجیزه‌یه کی وه‌کوو حوشتی صالح و عه‌صای موسا و سفره و خوانی عیسا بو موحه‌مه‌د نایه؟ تا بی‌تته به‌لگه له‌سه‌ر راستی پیغه مبه‌ریتی‌ه‌کی و موعجیزه‌یه‌ک بی نه‌وه بچه‌سپینن: که فروستاده‌ی خودایه و له‌خوداوه ره‌وانه‌کراوه!!

تیت په‌روه‌ردگار ولامی دانه‌وه فهرمووی: ﴿قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ، وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ نه‌ی پیغه مبه‌ر! پینان بلن: هینانی موعجیزه و نازل‌کردنی نیشانه و نایات عاید به‌خودایه و هیچ شتی له‌و باره‌وه به‌ده‌ست من نیه. خو نه‌گهر په‌روه‌ردگار بیزانیایه ئیوه به‌ناردنی نه‌و جو‌ره موعجیزانه هیدایه‌ت

ئامیز ده‌بن و ئیمان ده‌هینن، بیانوی ده‌برین و داواکه‌ی بۆ ده‌هینانه‌دی، چونکه هینانه‌دی ئەو موعجیزانه به‌لای خوداوه زۆر ئاسانه و هیچ ئه‌رکیکی تیدا نیه، به‌لکوو هیچ شتیکی نیه له‌لای خودا گران بئ و ماندوی بکا، وه‌لئ خودا: که ئەو جۆره موعجیزانه‌م بۆ ناهینیتته‌دی ده‌زانئ ئیوه به‌و داواکارییه‌تان په‌لپ ده‌گرن و قینه‌به‌ری و ته‌عه‌نتوت ئەنجام ده‌دن. بۆیه داخوازییه‌کانتان بۆ جئ به‌جئ ناکاو ئەو موعجیزانه ناهینیتته‌دی. وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وما منعنا ان نرسل بالایات الا ان کذب بها الاولون، واتینا ثمود الناقة مبصرة فظلموا بها﴾ (الاسراء: ۵۹).

پێیان بلئ: من نیردراوم بۆ سه‌ر ئیوه به‌ترسینه‌ر به‌ئاشکرا ده‌تاترسیئم!
ئه‌وانه‌ی بیرو باوه‌ریان حق و راسته‌ ئه‌وان هه‌ست به‌و ره‌حه‌ته‌ ده‌که‌ن له‌دل و ده‌روونیان‌دا، ئه‌وانن هه‌ست به‌فه‌ضل و نیعمه‌تی خودا ده‌که‌ن به‌سه‌ر مرۆڤایه‌تی‌دا، هه‌ست به‌که‌ره‌م و به‌خششی مادی و مه‌عنه‌وی په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن و ئیشراقاتی گیانیان بۆ فه‌راهه‌م دئ.

به‌لئ ئه‌وانه‌ی بئ باوه‌رین و هه‌له‌وه‌رین، هه‌ست به‌م هه‌موو ره‌حه‌ت و فه‌ضل و به‌خششانه‌ ناکه‌ن، په‌لپی موعجیزه‌ی مادی ده‌گرن بۆ ئه‌وه‌ی بپروا به‌قورئان بکه‌ن، ئه‌وانه‌ دلایان بۆ نوری ئیمان نه‌کراوه‌ته‌وه‌، هه‌ولدان له‌گه‌لایان بۆ ئیمانیه‌تان بئ سووده‌، وازیان لئ بیته‌ خودا روژی خوئی دادگایییان ده‌کاو نئوان ئیوه‌ ئه‌وان یه‌کالا ده‌کاته‌وه‌، ﴿قل: کفی بالله یئ و بینکم شه‌یدا﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست! پێیان بلئ: به‌سه‌: که خودا ئاگادار و دادوهر بئ، به‌حوکمی عه‌داله‌ت ئامیزی خوئی نئوان من و ئیوه یه‌کالا ده‌کاته‌وه‌، خودا له‌هه‌موو که‌س باشت‌ر ده‌زانئ ئیوه چۆن به‌درۆم ده‌خه‌نه‌وه‌. ئاگاداره‌ من چۆن بانگه‌وازیی ئیوه ده‌که‌م و ده‌تاترسیئم له‌عه‌زابی سه‌ختی خودا، چۆن فه‌رمانتان

پئی ده‌که‌م به‌چاکه‌و نه‌هیتان لیّ ده‌که‌م له‌خراپه، دلّیابن نه‌گهر من درۆ به‌ده‌م
خوداوه هه‌لبه‌ستم تۆلهم لیّ ده‌ستینّی و سزام ده‌دا: وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی تردا
ده‌فه‌رموی: ﴿ولو تقول علينا بعض الأقاويل لأخذنا منه باليمين، ثم لقطعنا
منه الوتين، فما منكم من أحد حاجزين﴾ (الحاقة: ۴۴-۴۷) به‌لکوو من راستگۆم
له‌وه‌ی پیتانی ده‌گه‌یه‌نم، بۆیه خودا پشتگیری کردوم به‌موعجیزه‌ی جیا جیا،
هه‌ره‌گه‌وره‌و گرنگیان موعجیزه‌ی قورئانه: که تا دنیا دنیا به‌کاریگه‌ری
خۆی هه‌یه‌و بۆ هه‌موو چه‌رخ و رۆژگارێکه.

﴿يعلم ما في السموات والأرض﴾ واته: خودا هیچی لیّ گوم نابێ،
ناگاداره به‌سه‌ر هه‌موو شتێکه‌دا: که بووه ده‌بێ چ له‌زه‌وی‌دا بێ یا
له‌ئاسمانه‌کان‌دا بێ، به‌شێک له‌و زانیارییه‌ زانیی حال و وه‌زعی من و ئیوه‌یه،
راستی بانگه‌وازیی من و به‌درۆخستنه‌وه‌و باوه‌ر نه‌کردنی ئیوه‌یه.

﴿والذين آمنوا بالباطل وكفروا بالله أولئك هم الخاسرون﴾ ئه‌وانه‌ی
بروایان به‌و شتانه‌ کرده: که غه‌یری خودان و په‌رستشیان بۆ ده‌که‌ن، به‌ندایه‌تی
بۆ بت و سه‌نه‌م ده‌که‌ن و ئینکاری هه‌بوونی خودا ده‌که‌ن، یان هاوه‌لی بۆ
داده‌نێن و پێیان وایه‌ چه‌ند خودایه‌ک هه‌ن جگه‌ له‌خودا هاوشان و هاوه‌لی
خودان، هه‌رچه‌نده به‌لگه‌ی جۆراو جۆر هه‌ن له‌سه‌ر هه‌بوونی خودا و تاک و
ته‌نهای له‌زات و صیفات‌دا، ئه‌وانه‌ خه‌ساره‌تمه‌ندن له‌مامه‌له‌و سه‌ودا که‌یان‌دا،
هاتوون کو‌فرو بیدینیان به‌ئیمان کړیوه، له‌وه به‌ولاوه رۆژی قیامت خودا
له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان تۆله‌یان لیّ ده‌ستینیته‌وه، له‌سه‌ر هه‌لۆیستی ناله‌باریان و
به‌درۆخستنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران و ئینکاریکردنی حه‌ق و شوێنکه‌وتنی به‌تال و
ئیمان نه‌هێنان به‌طاغوت و بت و سه‌نه‌م به‌بێ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یان به‌ده‌سته‌وه‌بێ،
شیاوێ سه‌خترین سزان.

ئه مجار پهروه ردگار نه زانی و ئه همه قی موشریکه کان روڼ ده کاته وه: له وه دا: که په له له هاتنی عه زابی ریشه کیش ده کهن. ده فهرموی: ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ کافره کانی قوره یش به تالو کهن له هاتنی عه زاب بۆ سهریان په له ده کهن له ناردنی عه زابی کۆکۆژ بۆ سهریان وه کوو له نایه تی کی تر دا پهروه ردگار لییان ده گێر پته وه ده فهرموی: ﴿وَإِنْ قَالُوا: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِالْعَذَابِ أَلَيْمٍ﴾ (الانفال: ۳۲) بیگومان موشریکه کان هه ره شه کانی پیغه مبه ر (د.خ) ده بیسن، وه لی هه ست به حیکمه تی به زدان (بۆچی عه زابی لی دوا خستون و مۆله تی داوڼ بۆ ماوه یه ک، بۆیه له روانگه ی ته حه د داو قینه به رییه وه په له له له هاتنی عه زاب ده کهن؛ زۆر جار وا ده بی ئه وه مۆله تدا نه (دانه وداوه) بۆ گێرو ده بوونی سه ته مکاران، بۆ ئه وه ی زیاتر هه ل خلیس کین و به داوه که وه بن. له هه مان کات دا ئیمتیحان و تاقیکردنه وه یه بۆ موسولمانان بۆ ئه وه ی باوه ریان زیاتر دا به زری و له که وو بیژنگ بدرین و ته مبه ل و گورج و گۆل لیک جیا بکری نه وه، دل دامه زرا و برپا پته وه له دووروو را را هه ل به او یتر درین. راستی و به تالیان بۆ ده ربکه وه ی و گومرپان به خۆیان دا بچنه وه و هیدایه ت نامیز بن، یان بۆ ئه وه ی وه چه و نه وه ی صالح و راستالیان لی بکه و پته وه بابو خۆشیان گومرا و سه رلی شیوا و بن. یان هۆی دوا که و تنی عه زاب بۆ سهریان حیکمه ت و هۆکاری تره و خودا بۆ خۆی ده زانی و له زانیاری خۆی دا حه شار درا وه.

به لام موشریکه کان ئه م حیکمه تانه یان نه ده زانین، به ته حه د داوه په له یان له هاتنی عه زاب بۆ سه ر خۆیان ده کرد، ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِهِمُ الْعَذَابِ﴾ ئه گه ر له به ر ئه وه نه بوایه: که عه زاب له کاتی دیاریکراوی خۆی هه یه و خودا برپاری داوه عه زابی کۆکۆژیان له سه ر دوا بخا بۆ روژی قیامه ت، ئه وه یه که سه ر

ئەو عەزابە ی پەلە ی لێ دەکەن بۆیان بۆ زوو دەهاتە سەریان، ﴿وَلِيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ بەتەئکید لەو بەهەولاوەو لەکاتی دیاریکراودا ئەو عەزابەیان بۆ دێو یەخەیان دەگرێو ناگەهان تێکیانەو دەپێچێ، بەخۆیان نازانن تا غافلگیریان دەکا.

﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ، وَإِنْ جَهَنَّمَ لَخِطَّةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ ئە ی پێغه مبهرا! ئەو موشریکانە پەلە دەکەن لەهاتنی عەزاب بۆ سەریان دەلێن: دەزوو ئەو عەزابە ی باسی لێ دەکە ی بۆمان بێنە، با چاوەروان بن ئەو عەزابە لەکاتی خۆی دا دێتە سەریان، بێگومان دۆزەخ لەهەموو لایەکەو دەورە ی ئەوان دەداو لەخۆیان دەگرێو بەشی هەموانیان دەکا.

ئەجار پەرورەدگار وەصفی ئەو عەزابە دەکا: کە هەموو کافرو موشریکەکان لەخۆ دەگرێ، دەفەرموی: ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ، وَيَقُولُ: ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ لەو رۆژەدا: کە عەزابی سەخت لەهەموو لایەکەو دایان دەپۆشیو لەخۆیان دەگرێ، لەسەریانەو لەژێریانەو عەزابیان بۆ دێ، هیچ دەرفەت و هیوایان نامێنێ، لەروی سەرکۆنەکردن و سەرزنەشتکردنەو لەلایەن فریشتەو پێیان دەگوترێ: بچێژن سزای ئەو کردەوانە ی لەژیانی دنیادا ئەنجامتان داو، ئەو عەزابە تۆلە ی کوفرو تاوانی ژێانی دنیاتانە. نمونە ی ئەم ئایەتە چەند ئایەتێکی ترە: وەکوو دەفەرموی: ﴿لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٌ﴾ (الأعراف: ۴۱). یان دەفەرموی: ﴿لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ، وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾ (الزمر: ۱۶).

بەراستی دیمەنێکی سامناک و ریسواکەرو ترسناکە، رۆژێکە عەزابی سەخت و سەرزنەشت و لۆمەکردنی تێدا یە. ئەمەش ئاکام و سەرەنجامی ئەوانە یە لەروی تەحەداو سەرپرەقییەو پەلە لەهاتنی عەزاب دەکەن!

کۆچ کردن و ولایت به جی هیشتن له یینا و نایین دا

يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِيَّ وَسِعَةٌ فَيَأْتِيَنَّ فَاَعْبُدُونِ
 ۵۶ كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۵۷ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ۵۸ الَّذِينَ
 صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۵۹ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ
 رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۶۰

سیا قی نایه ته کان دیمه نی به درو خه ره وه سه ره ره قه کان جی دلی، له ناو
 عه زابی سه ختدا ده تلینه وه سزای سامناک له هه موو لایه که وه ده وه ی داو،
 په رده به سه ره نه وه دهاته وه له م دیمه نه وه ده گو یزیتته وه بو ئوسلو بیکی
 تر و بو نه وه ی سه ره نجی موسولمانان رابکیشتی بو نه وه: هه کاتی نه یان توانی
 کاروباری نایینی خو یان به رتیک و پیک ی نه نجام بدن، کافرو بی دینه کان ده بوونه
 له مپه ره له به رده م خودا په رستی و نه نجامدانی شه عاثیری نایینی دا، با نه وولاته
 به جی بیکن و بچه شو یینیک بتوانن به نازادی کاروباری خودا په رستی خو یان
 نه نجام بدن، زهوی خودا فراوانه و پیویسته له پینا و پاریزگار یکردنی عه قیده و
 با وه ردا قوربانی به هه موو شتیک بدری، بانگه وازییه کی پر سو زو به زه یی
 ئا راسته ی موسولمانان ده کاو ده فه رموی: ﴿يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِيَّ

واسعة فأیای فاعبدون ﴿ ئه ی ئه و به ندانه ی پرواتان به تاكو ته نهایی من هه یه و شوین په یامی پیغه مبه ره که م که وتون، زهوی من فراوانه و ته نگه بهر نیه، هه ر شوینیکتان به په سندنزانی ده توانن له وی ژیان به سهر بهرن، له هه ر شوینیک نه تانتوانی خودا په رستی خۆتان بکه ن جلّه و گیریان لسی ده کردن له به جی هینانی شه عائیری ئایینی خۆتان، ئه وه یه کسه ر ئه و شوینه به جی بیلن و بچنه جیگایه ک بتوانن به نازادی کاروباری ئایینی خۆتان ئه نجام بدهن، ته نیا عبادت بۆ من بکه ن و که سی تر به شیایوی عبادت بۆ کردن مه زانن.

ئیه به نده و دروستکراوی منن ئه م زه وییه ش من خاوه نی راستیمی، زه وییه کی فراوان و پان و پوره، به شی هه مووتان ده کا. له هه ر شوینیک ته نگیان پی هه لچنین و نه تانتوانی خودا په رستی بکه ن ئه و شوینه ته نگه به ره و به که لکی ژیان ی ئیه نایه و به جی بیلن، بچن بۆ ولاتیک که بتوانن به نازادی خودا په رستی خۆتان بکه ن!

نایه ته که فرمانه به موسولمانان که کوچ بکه ن له ولاتیک: که ناتوانن شه عائیری ئایینی خۆیان ئه نجام بدهن، ئه و ولاته جی بیلن و ره و بکه ن بۆ ولاتیک بتوانن به نازادی خودا په رستی خۆیان بکه ن! بتوانن یه کتا په رستی بکه ن، دلسۆزین له خودا په رستی خۆیان دا. مه به ست ئه وه یه موسولمانان خۆیان وا په روه رده بکه ن ئاماده باشی ئه وه یان تیدابیی له پینا و ئایینی خودا دا گیانو مال و نیشتمان به خت بکه ن.

ئیمامی ئه حمده فهرموده یه کی له زویه یری کوری عه و وامه وه ریوایه ت کردوه ده فهرموی: پیغه مبه ر (د. خ) فهرموی: (البلاد بلاد الله والعباد عباد الله، فحيثما أصبت خيرا فأقم). ولات ولاتی خودایه به نده به نده ی خودان له هه ر شوینیک خیرت توش هات له وی جینیشین بیه!

هەر بۆیە کاتیک موسولمانانەکان لەمە کە تەنگیان پێ هەلچنراو کافرەکانی قورەیش تینیان بۆ هیئان ناچار بوون بەو هی: کە کۆچ بکەن بۆ خاکی حەبەشە، بۆ ئەو هی پارێزگاری عەقیدەو بیرو باوەری خۆیان بکەن، لەلای ئەصحەمەیی نەجاشی (پاشای حەبەشە) پەنای باشیان دەست کەوت، پەنای دان و حەواندنیەو، یارمەتی دان، پاشان پێغەمبەر و برێ لـهـهـاوهـلانی: کە لەمە کەدا مابوونەو کۆچیان کرد بۆ مەدینەیی مونسووەرە.

ئەجار دوا بەدوای فەرمانکردن بە موسولمانان بەو هی سووربین لەسەر خوداپەرستی و دڵسۆزی کردن لەخوداپەرستی دا ئەو رون دەکاتەو: کە دنیاو خانووی مانەو نیە، ترسی مردن نەکەنە بیانووی کۆچ نەکردن، لەپیناو عەقیدەو باوەردا ولات جێ بێلن. چونکە مردن شتیکی حەقییەو هەموو زیندەوهریک دەگریتەو، جگە لەخودا کەس نامینێ ﴿کل نفس ذائقة الموت، ثم إلینا ترجعون﴾ هەموو نەفسیک شەرابی مردن دەچیتێو دەبێ برێ، لەهەر شوینیک بن دەستی مردنتان دەگاتی، کەوابێ پێویست نیە ئێو حساب بۆ مردن بکەن و مردن بکەنە بیانووی کۆچ نەکردن، ئێو نازان چ شتیک دەبیتە هۆی مردنتان و ئەسبابەکانی نازان، دواي مردنتان هەمووتان بۆ لای خودا دەگەرینەو، ئێو بەفەرمانی خودا کۆچ دەکەن و زیو نیشتمان جێ دیلن، لەزەوی پان و پۆری خودادا دین و دەچن و دوايش بۆ لای ئەو دەگەرینەو، ئێو لەچارچێو عیبادهت کردن بۆ خودا دەرمانچن، خودا چۆنی فەرمان پێ کردن ئەو ئەنجام بدەن و بەرژەوهندی ئێو لەو دایە، مردن روداوێکە کەس لێی دەرناچێ و خۆپاراستنی لێ ناکرێ، لەمال بێ یان لەدەرەو بێ، لەولاتدا بێ، یان لەغەریبی لەکاتی دیاریکراوی خۆی یا خەتەن دەگرێ و دەگەرینەو بۆ لای خودا، جا کەسێک فەرمانبەرداری خودا بێ پاداشی دەداتەو کەردەو هی کەس پاش گوێ ناخا.

ئەجار جوړی پاداشه که دیاری ده کاو ده فەرموی: ﴿والذین آمنوا وعملوا الصالحات لبونئهم من الجنة غرماً تجری من تحتها الأنهار﴾، خالذین فیها، نعم أجر العاملين ﴿ئەوانە ی پروایان بە تاک و تەنهای خۆدا هەیه و شوێن پەیا می پیغه مبه ره که ی که ووتوون، کرده وە ی باشیان ئەنجام داوه، پابەندی فەرمان و جلە گیریه کانی بوون، ئەوانە جی نشین دەکەین لەناو خانو و بالە خانە ی به هه شتدا به ژیر دارو دره ختی خانو و قهصره کانیاندا چۆم و جۆگا رهوان ده بن، جۆگای ئاو و جۆگای ههنگوین و جۆگای شه راب و جۆگای شیر.. لەناو ئەو قهصرو بالە خانانه دا بۆ هه تا هه تایه ده میننه وه و ده رچونیان نیه، هینده خو ش و دلگیره بۆ خو یان دلیان نا هینتی به جیان بیلن، سات له دوا سات زیاتر دلیان پی خو ش ده بی و پتر وه گریان ده بن، ئەمەش له پاداشی ئەو کرده وانه ی له ژیا نی دونیایاندا ئەنجامیان دا و، به راستی پاداشی کی باش و خاسه وه ری ده گرنه وه. ئەم پاداشه باشه له بهرام بهر ئەو عه زابه سه خته ی موشریک و تا و انباره کان دایه که له وه پیش به رسته ی ﴿وان جهنم لمحیطة بالکافرین﴾ ئاماژه ی پی کرد.

به شیك له ره و شتی ئەو خودا پید اوانه سه بر گرتن و پشت به خودا به ستنه، ده فەرموی: ﴿الذین صبروا و علی رهم یتوکلون﴾ ئەو موسو لمانه به خته وه رانه که ئەوه پاداشیانە ئەوانەن به سه برو ئارام بوون له سه ر ئەنجام دانی ئه رکه کانی سه رشانیان، نوێژ و رۆژو جیهاد و تیکۆشانیان له پینا و ئایینی خودا به دلسۆزی ئەنجام داوه، له پینا و ئایینی خودا زی دو نیشتمانی خو یان جی هیشتووه، ته حه مولی زه حه ت و کوێره وه رییان کرده، له هه موو کار و بار یکیاندا پشتیان به خودا به ستووه، ئەوه ی له ده ستیان هاتووه ئەنجامیان داوه بۆ به دی هاتنی ئاکامیش پشتیان به خودا به ستووه. توانا و وزه ی خو یان خستۆته گهرو ته وه کولیشیان له سه ر خودا بووه!.

باسکردن و هیئانی ره‌وشتی سه‌برو ته‌وه‌کول له‌م شوینه‌دا له‌بارو گونجاو بوو، چونکه‌ کوچکردن و جیهاد و تیکۆشان و ولات جی هیشتن و دابران له‌خزم که‌سو کارو روبه‌روبوونه‌وه‌ی نه‌زیه‌ت و نار‌ه‌حه‌تی، پتویستی به‌ره‌وشتی سه‌برو پشوو درێژی و پشت به‌ستن به‌خودا هه‌یه. که‌سێک ئه‌م دوو ره‌وشته‌ی تیدا نه‌بن له‌جیهاد و کوچکردن‌دا سه‌رکه‌وتوو نابێ.

ئه‌جار په‌روه‌ردگار باسی شتێک ده‌کا: که‌ ریخۆشکه‌ره‌یه‌ بۆ ده‌سته‌به‌ربوونی صیفه‌تی ته‌وه‌کول، ئه‌ه‌ویش زانینی ئه‌و راستیه‌یه: که‌ خودا رزق و رۆژیده‌ری مه‌خلووقاتێ خۆیه‌تی و هه‌ر که‌سێ خودای له‌پشت بێ پتویستی به‌که‌سی تر نه‌یه. ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَايْنِ مَنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا، اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَايَاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ رزق و رۆژی تایه‌ت نه‌یه به‌ولا تیکه‌وه‌و له‌ولا تیکێ تر نه‌بێ، به‌لکوو رزق و رۆژی خودا گشتی‌یه‌و بۆ هه‌موو گیانه‌به‌رانیه‌تی له‌هه‌ر شوینیێک بن. چه‌ند ژماره‌یه‌کی زۆر له‌گیانه‌وه‌ران له‌به‌ر بێ ده‌سه‌لاتی و زه‌بوونی خۆی ناتوانی رزق و رۆژی خۆی دابین بکا و ده‌سته‌به‌ری بکا، ناتوانی بژیوی خۆی کۆ بکاته‌وه‌و په‌زمه‌نده‌ی بکا، خودا رزق و رۆژی بۆ ده‌ره‌خسینی و بۆ ئاسان ده‌کا، بۆ هه‌موو گیانه‌به‌ریێک بژیوی گونجاو ده‌دا و ده‌یژینی، خشۆک بێ له‌ناو زگی زه‌وی‌دا، یاخود بالنده‌ بێ له‌هه‌وادا، یا ماسی بێ له‌ده‌ریادا، خودا بژیوی خۆی بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کا و ینگای نیشان ده‌دا چۆن خۆی بژیینی. هه‌ر ئه‌و خودایه‌یه: که‌ رزق و رۆژی ئیوه‌ش ده‌دا. خودا شنه‌وايه‌ به‌وته‌ی به‌نده‌کانی و ده‌زانی چی ده‌لیێن و چی له‌سینه‌ی خۆیان‌دا هه‌شار ده‌ده‌ن.

بیگومان خودا واده به خیلاف نیه و هیچی لئی عاسی نابی،
موسولمانه کان لهمه ککه وه کۆچیان کرد بۆ مه دینه، لهوئ باری ژیانیان خوشتر
بوو رزق و رۆژیان فراوانتر بوو، له شو و لاریان تهن دروستی سازتر بوو هه ر پاش
ماوه یه کی کورت و زۆری پی نه چوو بوونه فرمانه وای ولات و زوربه ی زۆری
جیهانی ئاوه دانی نه و رۆژگارهیان کۆنترۆل کرد.

موشریکه کان بر وایان به خودای به دیهینه رو رۆژیدهر شهیه

وَلِیْن

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَإِنَّ يُوَفِّكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلِیْن سَأَلْتَهُمْ
مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

دوای نه وهی له نایه ته کانی پیشوودا په روه ردگار بیروبا وه پی موشریکه کانی
به یان کرد، په لپو بیانوه ته عجزیه یه کانیانی رونکردنه وه، ئه جار به شیوه ی شیرینی
(یاعبادی الذین آمنوا) خطابی ئاراسته ی موسولمانه کان کرد،

به شیوهیه کی نه ده بی و ئوسلو بیکی ناسک ره هئومایی موشریکه کانی کرد، بۆ نه وهی به خۆیان دا بچنه وه و په ند ئامیز ببن و چی تر سواری گای هار نه بن و له سهر سهر ره قی خۆیان بهرده وام نه بن.

ده فهرموی: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ، وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ، فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ؟﴾. سویند بی نهی موحه مه دا! نه گهر تۆ پرسیار له و موشریکه نه بکه ی و پێیان بلێی: نه وه کی ئاسمانه کان و زهوی وه دیه پێناون؟ کی مانگو خۆرو نه ستیره کانی هیناونه دی بۆ دابین کردنی بهرزه وهندی ئیوه؟ نه م قه باره گه ورانه ساله های ساله به شوین یه کتردا دین و ده چن و شه و روژیان لی پهیدا بووه، وهرزه کانی سال و گۆرانی ئاوو هه وایان لی به دی هاتوه.

نه ی پێغه مبه ر! نه گهر پرسیار له و موشریکه نه بکه ی بلێی کی به دیه پێنه رو ره خسپنه ری نه م شتانه یه؟ له و لام دا ده لیین: نه وه (الله) به دیه پێنه ریانه، نه و ره خساندونی و فاعیلی حه قیقی خودایه! جا: که دانیان به وه دانا و ئیعترا فیان کرد، نه دی چۆن رو له یه کتا په رستی وهرده گسپن، بۆ به دلسۆزی به ندایه تی بۆ نه و خودایه ناکه ن؟! چونکه داننان به وه دا: که خودا خالق و به دیه پێنه رو ره خسپنه ره، ده بوا یه ببیته له مپه رو موشریکه کان مه نه بکا له وه ی جگه له خودا خودایه کی تر بپه رستن! به راستی نه مه دژایه تی کردنی کی سه یرو سه مه ره یه جیگای سه رسورمانه چۆن له و حه ق و حه قیقه ته حالی نابن، چۆن له حه ق لاده دن و بپروا به و چه واشه کاری به ده کهن؟! دیاره نه وانه عه قل و هۆشیان نه، نه گینا نه گهر عه قل و هۆشیکیان هه بایه قبوولی نه و چه واشه کاری و تی که ل و پیکه لیه یان نه ده کرد!

ئەجار پەرورەدگار ھۆکاری بەردەوامبوونی ژیان: کە بژیو، بەیان دەکاو دەفەرموی: ﴿اللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ، اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ پەرورەدگار رزق و رۆژی گوшاد دەکا بۆ کەسانیک بیهوی بۆیان گوشاد بکا، بۆ ئەو بەتاقییان بکاتەو. بۆ ھەندێ کەشیش ھەر بەو مەبەستە کەمی دەکاتەو دەستکورت و کەم دەرامەتی دەکا، ژیانیک کولەمەرگی پی دەدا پەرورەدگار خۆی بەدیھیتەر و رزق و رۆژیدەر، خۆی بژیویان بۆ دیاری دەکا بەگوێرەیی حیکمەت و دانایی خۆی و بەرژەو ھەندێ بەندەکانی رزق و رۆژیان بۆ دەبڕیتەو. بێگومان خوا زاناو ئاگادارە بەسەر ھەموو شتیکدا، دەزانێ بەندەکانی بەرژەو ھەندیان لەچی دایەو داخوازی فراوانکردن و تەنگکردنەو ھەندێ رزق و رۆژی بەندەکانی چیەو چی لەمەسلەحەتیانە، دەزانێ کام لەحالتی ھەژاری یان دەوڵەمەندی لەبەرژەو ھەندێ بەندەکانی دایە. ھەر لەروانگەیی ئەم حیکمەت و زانیاریەو ھەندێ کەس دەوڵەمەند دەکا و ھەندیکیان ھەژار، ھەندێ کەس لەشساع و ھەندێ نەخۆش، ھەیە زاناو ھەیە نەزان، بەم جوړە جوداوازی لەنیوان تاکەکانی کۆمەڵدا دروست دەبێ و ھەول و تێکۆشان و کێ برکێ لەنیوانیاندا پەیدا دەبێ و ھێزو تواناکان دەخریتەگەر و ھەر کەسە لەعاست خۆیەو ھەولێ دایینکردنی پێداویستی ژیان خۆی دەداو ژیان پیش دەکەوێ و گەشە بەھۆکارەکانی دەدرێ. لەنایەتیکێ تردا ئاماژە بەم فەرق و جوداوازییە دەکا و دەفەرموی: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ، وَلٰكِنْ يَنْزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ اِنَّهٗ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ (الشوری: ۲۷).

ئەجار پەرورەدگار ھۆکاری رزق و رۆژی بەیان دەکا و دەفەرموی: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا لِيَقُولَنَّ اللّٰهُ هَلْ يَكُنَّ لَكُم مِّنْ رِّزْقٍ مِّن رَّوَاهِئٍ يَهْبِئُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (الشوری: ۲۷).

په یوه سته به هه بوونی ئاوو چاندنو روانو وه بهرهم هیئانی بهروبوومه وه،
 فراوان کردنو تنگ کردنی رزقو رژیی به ده ست خودا خویه تی و به گویره ی
 حکمه ت و دانایی خوی گورانکاری تیدا ده کا، چونی بوئ ئاوو نه نجامی ده دا،
 سه رچاوه ی رزقو رژیی بهروالته له ئاوو بارانو بیرو چومو کانیاو وهویه،
 دانه ویله یه ده چینه درئو وه بهرهم ده هیئندری، ئاژه لو په له وه به ختوده کرئو
 زاوو زئ ده کا زور ده بی، کانو مه عده نه شتی لی دهر دینه درئو دروست ده کرئ
 نیچیره و راو ده کرئ ■■■ هتد. له ژیر روشنایی هم حه قانیقانه دا نه گهر توئه ی
 پیغه مبه ر پرسیار له و موشریکانه بکه ی و بلی ی: نه وه کی له بهر زایی یه وه باران
 ده باریتیی و زهوی مردوی وشك هه لا تووی سوتهمه روی پی زیندو ده کاته وه؟ کی
 دوا ی وشکبوونه وه ی زهوی و نه مانی نه شو غا لهروه ک و دره خته کانی دا جاریکی
 تر نه و زهوییه مردوه زیندو ده کاته وه نه شو نمای تیدا وه گهر ده خاته وه؟
 یه کسه ر ولا مت ده دهنه وه ده لئین: بیگومان هه ر خودا ده توانی نه و کاره بکا و
 نه وه کارو صیفه تی خودایه، هه ر (الله) ده توانی نه و کاره نه نجام بدا. جا که
 دانیان به وه داناو ئاوو بی پیچو په نا ئیعترا فیان کرد ﴿قل: الحمد لله، بل
 اکثرهم لا یعقلون﴾ بلی: سوپاس بو خودا: کهوا به لگه م سواره و بو پرتان خوارد،
 وه لی زوربه ی زوری نه و موشریکانه عه قلیان به م دژییه تی و جودا وازیانه
 ناشکی و نازانن: بو خویان خویان به درو ده خنه وه، نه وه تا له لایه که وه دان
 به وه دا ده نئین: که خودا به دیهینه رو زیندو که ره وه ی زهوی و رزقو رژیی ده ری
 گیانه بهرانه، که چی له هه مان کاتدا هاوه لی بو بهر هوا ده زانن و شتی تر
 ده که نه خودا و له جیاتی خودا ده یانپه رستن! به کرده وه قسه کانی خویان به درو
 ده خنه وه. کرده وه یان دژی ئیقرا رو وته یانه. له ته ک خودای بالا ده ست و خاوه ن
 صیفه تی جه مال و جه لال خودای تر ده په رستن: که شیاوی خودایه تی نین و هیچ
 ره وشتی کی خودایه تی یان تیدا بهر جه سته نیه و نابئ. هیچیان له ده ست نایه.

به کورتی موشریکه کان دان به دوشتی سره کی دا ده نیښ:

۱- ده لښ: خودا به دیه پنه ری ئاسمانه کان و زهوییه، هه رچی له بوونه وه ردایه خه لقنده ی په روه رد گاره.

۲- ده لښ: خودا رزق و روژیده ری بهنده کانیه تی و ئه و به قودره ت و توانای بی سنووری خوی باران له به رزایی یه وه ده بارینښ و زهوی مردوو زیندوو ده کاته وه که چی به کرده وه ئه م پیروباوه رهی خویان به درو ده خه نه وه ئه وه تا شتی تر ده که نه هاوه لی خوداو په رستشی بو ده که ن.

هه لسه نگاندنی زیانی دنیا و حال و وه زعی کافره کان تییدا

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
لَهِیَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي
الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا
هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَنَّعُوا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَبُخَاطِفُ
النَّاسِ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِی الْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَنِعْمَةَ اللَّهِ يَكْفُرُونَ
﴿٦٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ

لَمَّا جَاءَهُمُ الْيَسَّ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ
جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

لهو پيش په روه ردگار نهو هی بهیان کرد: که موشریکه کان دان بهو هدا
دهنن: که (الله) به دیهنه رو رزق و روژیده ریانه، هر نهو ده توانی باران
ببارینی و زهوی مردو و زیندو و بکاته وه، که چی و پرای نهو موشریکه کان شتی
تر ده که نه هاوه لی خوداو په رستشیان بو ده کهن، مه بهستیان ده سته بهر کردنی
کالای دنیایی و ژیانی خو شه، نه مجار په روه ردگار نهو هیان بو رون ده کاته وه: که
نهو شته ی نهوان هوه لی بو ده دن ژیانی که م بایه خی دنیایه و له ناستی
قیامت دا به هیج حسیب ناکړی.

نهو رون ده کاته وه: که ژیانی حقیقی و نه پراوه بریتی یه له ژیانی
قیامت و حق وایه بو ده سته به ربوونی ژیانی دواروژ هوه و ته قه لا بدن.

نهو هوش رون ده کاته وه: که نهو موشریکانه که وتونه سهر لی ټیکچون و
ته ناقوضاتیکي سهر و سه ماره وه، نهو هتا و پرای نهو هی هاوه ل بو خودا
داده نین و له ته که نهو د شتی تر ده په رستن، که چی: که توشی ناخوشی و
ته نگانه یه که هاتن هانا بو خودا ده بن و هر نهو ده ناسن و که سی تریان و بهیر
نایه ته وه هاواری لی بکه ن: چونکه نهو کاته سورشت و فیطره تیان وه ناگا دئ و
رولی خوی ده بیني. هه موو که سیش به سروشت خودا په رسته!

نه مجار په روه ردگار نیعمه ټیکي تری خوی باس ده کا: که پی ی به خشیون
نهویش نیعمه تی ناسایش و دنیایی یه، نهو هتا نهوان له شاری مه که ده له زیندو

نیشتمانی خۆیاندا بەدلتیایی یەوێ ژیان بەسەر دەبەن، خودا ئاسایش و ناشتی خستۆتە ئەو دەقەرەو دەورووبەریان هەمووی شەپرو هەرایە، هێرش و چەپاوکردنە، کوشتن و پرین و فراندنە، کەچی ئینکاری ئەو نێعمەتە گەورانە دەکەن و سوپاسی خودا ناکەن، بۆیە ئەوان شیاوی سەر زەنشت و لۆمە کردن...

دەبارەى نایەتى ژماره (۶۷): کە دەفەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا...﴾ جوو هەبیر لەئێبنو عەبباسەو رەبوا یەتە کردووە دەفەرموی: موشریکەکانی مەککە بە پیغەمبەریان گوت: ئەوێ: کە ئێمەى والی کردووە ئیمانێ پێ نەهێنین؛ ئەوێ: ئێمە ترسی ئەوێمان هەبە ئەگەر بێینە ناو دینەکەى تۆو، خەلکی دەورووبەرمان بمانرفینن، چونکە ئێمە کەمین و عەرەبەکانی دەورووبەرمان زۆرن، هەر کاتێ بزائن: ئێمە موسولمان بووین هێرتمان بۆ دەکەن و دەمانرفینن و دەمانکەنە کۆیلەى خۆیان، ئێتر پەرەردگار نایەتى ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا﴾ ناردە خواری.

ئێستاش بەبۆنەى باسی ژیان لەسەر زەوی و زۆرو کەمى رزق و رۆژی یەوێ، بەتەرازیەکی وردخوێن ژیانى دنیا کێشانه دەکاو دەفەرموی: ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا هُوَ وَلَعِبَ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهيَ الْحَيَاةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ژیانى دنیا بەهەموو رازاوەیى و خۆشییەکییەو، بریتییه لە (لەو) ئادەمیزاد خۆیانى پێ دەخافێنن یان گالتەیه کە بەیروشی خۆیانى پێ دینن. بۆیە هەندێ لەزانایان فەرموویانە دنیا ئەگەر ئەویش بۆ تۆ بێت تۆ بۆ ئەو نامینی! ^(۱)

(۱) تەفسیری قورطوبی ج ۲۷۲/۷ (۳۹-۴).

به‌لام خانووی قیامت مائی به‌رده‌وام و نه‌پراوه‌یه، کۆتایی نایه‌و به‌سه‌ر
ناچی، جا نه‌گهر ئه‌و موشریکانه ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌یان بزانیایه ژیانی خو‌شو
به‌رده‌وامیان هه‌لده‌بژارد به‌سه‌ر ژیانی کورت و که‌مخایه‌نو و بر‌پراوه‌دا.

ده‌لێن: جوداوازی نی‌وان (له‌و) و (لعب) ئه‌وه‌یه: (لعب) روکردنه به‌تال‌و
هه‌له‌و گیربوون به‌شتی ناحه‌قه. (له‌و) رو وهرگیرانه له‌حه‌ق.

(حَيَوان) چاوگ (مصدر) فیعلی (حَيَ) یه وه‌کوو (حياة). وه‌لێ (حیوان)
موباله‌غه‌ی زیاتر ده‌گه‌یه‌نێ.

هه‌ندێك گوتوو یانه (حیوان) و (حياة) و (حَيَ) هه‌ر سێك مه‌صده‌رن و یه‌ك
مانایان هه‌یه. هه‌ندێكیش گوتوو یانه (حَيَ) جه‌مه‌ له‌سه‌ر وه‌زنێ (فَعُول)
وه‌کوو (عَصِي).^(۱)

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار حال‌و وه‌زعی موشریکه‌کان به‌یان ده‌کا له‌و کاته‌دا: که
ده‌که‌ونه ته‌نگانه‌و می‌خه‌ته‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا رَكَبُوا فِي الْفَلَکِ دَعُوا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّینَ، فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ یُشْرکُونَ﴾ واته: هه‌ر کاتێ
موشریکه‌کان له‌ناو ده‌ریادا سواری که‌شتی ده‌بن و ده‌که‌ونه ناو ترسو له‌رزێ
کاره‌ساتی ناو ده‌ریاوه‌و له‌هه‌موو لایه‌که‌وه تارمایی مه‌رگ لێیان نزیک
ده‌بێته‌وه، دڵسۆزانه هانا بۆ خودا ده‌بن و هاواری لێ ده‌که‌ن، هه‌ر ئه‌و
ده‌ناسن و ئه‌و ده‌په‌رستن، جا که رزگاریان بوو که‌وته‌ فه‌ره‌حی و هاتنه‌ سه‌ر
وشکانی سه‌رله‌نوێ ده‌گه‌رپێنه‌وه بۆ سه‌ر کوفری پێشوویان و خودا درۆزنه‌کانی
خۆیان ده‌په‌رستن و نیعمه‌تی رزگاریوونیان له‌بیر ده‌چێته‌وه، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی

(۱) هه‌مان سه‌رچاوه ج ۲۳۷/۷ (۳۹۵).

تردا ده فره موی: ﴿وَإِذَا مَسَّتْهُمُ الْضَرْفُ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ، فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ ائْتَرَضْتُمْ، وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾ (الإسراء: ۶۷).

موحه مه دی کوری ئیسحاق له (سیره) که دی له عیکریمه ی کوری ئه بو جه هله وه ریوایه ت ده کا: که ده لی: کاتیڤ پیغه مبه ر ﷺ فه تی مه که ی کرد، ئه من هه لآتم ویستم خۆم له دهستی پیغه مبه ر رزگار بکه م، سواری که شتی بوم به ره وه حه به شه رویشتم له نکاوێڤ که شتی که وته له قه له ق و ئه ملو ئه ولا کردن، سه رنشین و (ناخودا) کانی^(۱) وتیان: کورینه هاوار بکه نه خوداو به دلسۆزی لئی بیارینه وه، چونکه له م جوړه ته نگانه دا جگه له خودا کهس ناتوانی کهس رزگار بکا! عیکریمه ده لی منیش وتم: جا که له ده ریادا جگه له خودا کهس کهس رزگار نه کا، بیگومان له وشکانیش دا جگه له خودا کهسی تر رزگار کهر نیه، خودایه عه ه دو په یان بی ئه گهر ئه مجاره له م ته نگانه رزگارم بوو ده چم بۆ لای موحه مه دو ده ست ده خه مه ده ستیه وه موسو لمان ده بمو حه تمه ن ئا ویش خاوه ن لوطف و مه رحه مه ت ده بی. واش بوو!

هه ر عیکریمه ده لی: خه لکانی سه رده می نه زانی هه ر کاتی سواری که شتی بوونایه له ناو ده ریادا بته کانیا ن له گه ل خۆیا ن ده برد، جا که ره شه باو شه پۆل لای ده دان و ده که وته ته نگانه وه بته کانیا ن فری ده داو هاواریان ده کرده خوداو (یارب یارب) یان ده ست پی ده کرد.

(۱) ناخودا، واته: که شتی یهوان.

نیمامی رازی له کتیبی (اللوامع) دا ده فهرموی: ئەمە بە لگە و نیشانە ی
ئەو هیە: کە ناسینی خودا له سروشتی هەموو ئادەمیزادیک هەیە، هەموو
کەسیک بە فیضرەت خودا ناس و بە کتاپەرستە جا ئەگەر له کاتی خۆشی و
فەرحانی دا لای بێ ناگا بێن له کاتی تەنگانە و ناخۆشی دا بە راستی خودایان بیر
دەکەوێتەو و هانای بۆ دەبەن.

﴿لیکفروا بما آتیاهم ولیتمتعوا﴾ (لام) ی (لیکفروا) و (لیتمتعوا) (لام) ی
عاقیبت و سەرەنجامە، واتە: شەریک بۆ خودا بریار دەدەن، تا سەرەنجامی
کارەکیان ببیتە سێلەیی و کوفرانی نێعمەتی رزگار بوون و (تمتع) و لەزەت
وەرگرتنیان بەبێتەرستی و پەیوەستبوونیان بەپێری کافرانەو.

دەشگونجی (لام) هەکە لامی ئەمر بێ، هەر شە بگەیهنێ. واتە: باکافر بێ و
لەزەت لەبێتەرستی وەرگیرن، لەو بەولاولە دەزانن چییان لای دەکەین.
﴿فسوف یعلمون﴾ لەو بەولاولە روژی قیامت ئاکامی هەلۆیستی
نالەبارو کردەوێ ناشیرینی خۆیان دەزانن چی دەبێ.

ئەجار پەرەردگار وەصفی (تناقض) و دژایەتی نیوان هەلۆیستی کافرەکان
دەکا: لەم رووەو کاتی تەنگانە دڵسۆزانە هانا بۆ خودا دەبەن و لەکاتی
فەرەحی دا پێی کافر دەبن و شتی تر بەخودا دەزانن. دەفهرموی: ﴿أولم یروا
أنا جعلنا حرماً آمناً ویتخطف الناس من حولهم أقبالباطل یؤمنون وبنعمة الله
یکفرون﴾ نایا ئەو موشریکە نەفامانە نازانن ئێمە چ نێعمەتی کمان پێ
بەخشیون بەو: کە لەبەستی حەرەم؛ لەشاری مەککە دا نیشته جێمان کردون
ولایتیکی ئەمین و پەر ئاسایش و ئارام، کەس تێیدا دەست درێژی ناکاتە سەر
کەس، کەس کەس نافرینێ، تالان و برۆو چەپاو کردنی تێدا ناکرێ. بۆچی
سوپاسی خودا ناکەن لەسەر ئەو نێعمەتانە واز لەبێتەرستی ناهێنن؟!

ئایا نابینن ئەوان لەو ئاسایش و ئارامییەدان و لەدەورو بەریشیان ئەو
 ھەموو تالان و بڕۆیە دەکری، ئەو ھەموو شەڕ و کوشتارو فراندنە ئەنجام دەدری؟
 ئەدی بۆچی ئەوان لەجیاتى ئەو ھى شوکرو سوپاشى خودا بکەن کوفرانى
 نىعمەتەکانى دەکەن، ھاوئەلى بۆ بەرەوا دەزانن، پەيامى پىغەمبەرە کەى رەت
 دەکەنەو بەدرۆى دەخەنەو!! ئایا ئەوان ئیمان بەبەتال دەھێنن و کوفرانى
 نىعمەتەکانى خودای مەزن دەکەن؟!

بەراستى ئەمە (تناقض) یکى سەھىرو سەھەرەيە لەھەلۆیست و کارو
 گوشتاریاندا، ھەرگیز کەسێک عەقل و ھۆشى ھەبێ شتى واکا.

ئەجار پەرورەدگار مۆرکى ستەمکاریان پتوہ دەنى و دەفەر موى: ﴿وَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنْ افترى على الله كذباً أَوْ كَذَبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جاءَهُ﴾ كى لەو کەسە
 ستەمکارترەو شیاوى سزای کوشندەترە: کە درۆ بەدەم خوداوە ھەلدەبەستى و
 ھاوئەلى بۆ دادەنى و پىغەمبەرە کەى بەدرۆ دەخاتەو و پەيامە کەى رەت
 دەکاتەو؟ كى لەو کەسە ستەمکارترە: کە لافى ئەو لى دەدا خودا نیگای بۆ
 ناردوہ وەلحال خودا نیگای بۆ نەکردوہ، كى لەو کەسە ستەمکارترە: کە تاوان
 دەکاو دەلى: خودا فەرمانى پى کردم بیکەم! دلتیابن خودا فەرمان
 ناکا بەخرابەکاری!

﴿أليس في جهنم مثوى للکافرين﴾ ئایا لەدۆزەخدا شوینى ھەوانەو بۆ
 ئەو سێلەو کافرو ستەمکارانە نیە؟ ئایا ئەوانە شیاوى عەزابى دۆزەخ نین؟
 بىگومان ھەموو ئەوانە شیاوى سزای سەختى دۆزەخن و شوینى ھەوانەو ھشیان
 لەویدا بۆ نامادە کراوہ، باچاوہ پوانى بن و روژیک دى گیرۆدەى دەبن و نیت
 رزگار بوونیان نیە!!

ئه‌جار قورئان هه‌ر له‌سه‌ر شیوازی خۆی: که هه‌ر کاتی باسی شتیکی کرد
 دژه‌که‌شی راده‌نوینی، باسی دونیای کرد قیامت دینیی، حالی کافره‌کانی رون
 کرده‌وه، وه‌زعی موسولمانه‌کانیش شی ده‌کاته‌وه. ده‌فه‌رموی: ﴿والذین جاهدوا
 فینا لنه‌دینهم سبلنا﴾ ئه‌وانه‌ی له‌پیناو ئایینی ئیمه‌دا جیهادو کۆشش ده‌که‌ن
 دژی ئه‌و سبیلو موشریکو کافرانه ده‌جه‌نگین، به‌تیکۆشانو جیهاده‌که‌شیان
 مه‌به‌ستیان به‌رز بوونه‌وه‌ی وشه‌ی (لا إله إلا الله محمد رسول الله) یه؛ ئیمه
 زی اتر شاره‌زایان ده‌که‌ین بۆ ریبازی خیرو چاکه، توفیقیان ده‌ده‌ین بۆ
 په‌یره‌و کردنی ریبازیکی بیانگه‌یه‌نی به‌به‌ه‌شتو به‌خته‌وه‌ری هه‌ردو جیهانیان بۆ
 ده‌سته‌به‌ر ببی، له‌ژیانی دونیاو قیامه‌تیاندا سه‌رفرازین. وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی
 ترده‌ ده‌فه‌رموی: ﴿والذین اه‌تدوا زادهم ه‌دی وآتاهم تقواهم﴾ (محمد: ۱۷).

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (من عمل بما علم ورثه الله علم ما لم یعلم)
 که‌سێک کار به‌زانیاری خۆی بکا، خودا زانیاری پێ ده‌به‌خشێ ده‌رباره‌ی ئه‌و
 شتانه‌ی نایانزانێ.

ئه‌بو سوله‌یمانی دارانی ده‌فه‌رموی: مانای جیهاد له‌ئایه‌ته‌که‌دا ته‌نیا بریتی
 نیه له‌شه‌رکردن له‌گه‌ڵ کافراندا به‌لکوو بریتییه له‌یارمه‌تیدانی ئایینو
 رەتدانه‌وه‌ی به‌تالخوازانو ریشه‌کشکردنی سته‌مکاران. برپه‌ری پشتی
 جیهادیش فه‌رمان به‌چاکه‌و جله‌وگیری کردنه له‌خراپه، جیهادی هه‌ره‌ گه‌وره‌ش
 جیهادی نه‌فسه.

﴿وان الله لمع الحسین﴾ بیگومان په‌روه‌ردگار له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌دایه
 کرده‌وه‌کانیان چاکه‌و چاکه‌خوازن، یارمه‌تی ئایینیان داوه، جیهاد له‌گه‌ڵ ئه‌هلی
 کوفرو شیرک ده‌که‌ن، به‌پیر بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه ده‌چن، په‌یامه‌که‌ی
 قبوول ده‌که‌ن.

ئیبنو ئه بی حاتم له (الشعبي) یه وه ریوایه ت ده کا ده لئ: عیسای کوری
 مه ریه م عليه السلام فه رموو یه تی (إنما الأحسان أن تحسن إلى من أساء إليك، ليس
 الاحسان أن تحسن إلى من أحسن إليك) چاکه کاری ئه وه یه چاکه له گه لّ که سیئکدا
 بکه ی: که خراپه ی له گه لّ دا کردوی. چاکه کاری ئه وه نیه چاکه له گه لّ که سیئک
 بکه ی: که چاکه ی له گه لّ کردبی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورة (الروم)

به‌ناوی خودای گه‌وره و میهره‌بان

سوره‌تی (الروم)

ئەم سورەتە پێک هاتوو لە شەصت نایەت و ناوێراوە بە سورەتی (الروم) چونکە سەرەتا بە هەواڵی سەرکەوتنی لەشکری (روم): کە ئەو کاتە رۆمەکان مەسیحی بوون - بە سەر لەشکری فارسدا: کە ناگرێرست بوون، دەست پێ دەکا. هەواڵێکی غەیبی بوو قورئان رایگەیاندو هاتەدی، ئەمەش یەکیکە لە موعجیزەکانی قورئان.

سورەتە کە هەمووی مەکییە جگە لە نایەتی ﴿وَلِلَّهِ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيَا وَحِينَ تُظْهَرُونَ﴾.

ناوەڕۆکی سورەتە کە وەک هەموو سورەتە مەکییەکانی تر باسی یەکتاپەرستی و صیفاتێ خۆدایە، باسی بڕوا بە پیغەمبەراییەتی و زیندوو بوونە وەو پاداش و سزایە.

پەڕه‌ندی سورەتی (الروم) بە سورەتی (العنکبوت) وە لەچەند رویە کە وە یە. هەردوکیان بە (الم) دەست پێ دەکەن بە دوایشیاندا باسی قورئان نایە، بە پیچەوانەیی سورەتەکانی تر وە: کە بەو پیتە پچرپچرانه دەست پێ دەکەن، یە کسەر بە دوایاندا باسی قورئان دێ، لە هەموو قورئاندا جگە لەم دوو سورەتەو سورەتی (القلم) کە بە حوروفی (مقطعة) دەست پێ دەکا دوا بە دوا ی حوروفەکان باسی قورئان دەکا. سورەتی (العنکبوت) بە باسی جیهاد دەست پێ دەکا و بە باسی جیهادیش کۆتایی پێ دێ و دەفرموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِينَا

لنهدینهم سبلنا. سوره‌تی (الروم) یش به مزگینی سهرکه‌وتنی خاوه‌ن باوه‌ران
به‌سهر بته‌رستان‌دا ده‌ست پی ده‌کا. ههر به‌لگه‌و ده‌لیلیک له‌م سوره‌ته‌دا
هینراوه‌ته‌وه ده‌رباره‌ی عه‌قیده‌و بیرو باوه‌ر، دریژه‌پی‌ده‌رو شیکه‌ره‌وه‌ی به‌لگه‌و
ده‌لیله‌کانی سوره‌تی پیشوون.

ئه‌و باسانه‌ی ئه‌م سوره‌ته‌ له‌خۆی گرتوون ئه‌مانه‌ن: سوره‌ته‌که
به‌چه‌سپاندنی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام ده‌ست پی ده‌کا و له‌سهر
زوبانی ئه‌و هه‌والیکی غه‌یبی راده‌گه‌یه‌نی: که بریتییه له‌سهرکه‌وتنی له‌شکری
رۆم، به‌سهر له‌شکری فارسه‌کان دا له‌ماوه‌ی (۳-۹ سال) پیش ئه‌وه‌ی ماوه‌که
بچیته‌ سالی ده‌یه‌مه‌وه هه‌واله‌که هاته‌جی و رۆمه مه‌سیحیه‌کان به‌سهر
فارسه‌ئاگر په‌رسته‌کان زالا بوون، قورئان چۆنی راگه‌یاندبوو هاته‌ دی، ئه‌مه‌ش
موعجیزه‌ی قورئانه‌و راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زهره‌تی موحه‌ممد ده‌چه‌سپینی و
مژده‌ی سهرکه‌وتنی سهر‌بازانی خودا بته‌سهر په‌یره‌وکارانی شه‌یتان‌دا.

ئه‌جار به‌لگه‌ی تا‌ک و ته‌نه‌هایی خودا و ده‌سه‌لات و توانای بی سنووری
راده‌نوینی، ئه‌مه‌ش له‌روانگه‌ی تیفکری‌ن له‌بوونه‌وه‌رو وردبوونه‌وه
له‌دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و په‌ند و هرگرتن له‌به‌سه‌ره‌هات و سه‌ره‌نجامی
سامناکی سه‌ره‌پ‌چی‌کاران و به‌درۆخه‌ره‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران! دوا‌یی به‌لگه‌و ده‌لیلی
جو‌را و جو‌ر ده‌هینیته‌وه له‌سهر هاتنی رۆژی قیامه‌ت و زیندوبوونه‌وه‌ی
ئاده‌میزاد و حیساب و لیکۆلینه‌وه له‌گه‌لیان، ئه‌جار فه‌رمان ده‌کا به‌خودا
په‌رستی و خودا به‌یه‌کناسین، ئه‌مه‌ش حه‌قیقه‌تی‌که له‌سه‌روشتی ئاده‌میزاد دا
خۆی هه‌شارداوه‌و ئاوینه‌ی فطره‌تی بووه‌.

لەسورەتە کەدا مونا قەشە لە گەڵ موشرىکەکان ئەنجام دراوە و پەندو
 مەشە لىان بۆ هيندراوە تەو، ئەو هيان بۆ رون کراوە تەو: کە ئەو شتانەى
 موشرىکەکان بە خودايان دەزانن و پەرستشيان بۆ دەکەن، بى دەسەلات و
 دەسەوێسانن، رۆژى قيامەت هيجيان لە دەست نايەو ناتوانن هيج جوړە
 عەزابيک لە پەيڕە و کارانى خويان دوور بخەنەو، ناتوانن هيج بەدى بينن و داراي
 ئەو هيان نيه رزق و رۆژى بۆ کەس فەراھەم بھيئن. ھەروا ئەم سورەتە
 حەقيقەتيكى تر: کە لەسورەتى پيشوودا رانويئندرا ليرەدا دوپاتى دەکاتەو
 ئەویش برىتييه لەروئى ئەو ھى حالو وەزعى موشرىکەکان: کە لەکاتى
 تەنگانە و ترس و بيمدا پەنا بۆ خودا دەبەن، بەدلسۆزى لى دەپارێنەو، کەچى
 لەکاتى رەوینەو ھى ترسە کەياندا ھاوێل بۆ خودا دادەنێن! دوايى پەردە لەسەر
 سروشتى ئادەمیزاد ھەلەدەداتەو ھەو رادەگەيەنێ: کە سروشتى ئادەمیزاد
 وايە، بەنازو نيعمەت کەيف خۆش دەبى و بەبەلاو تەنگانە ناھومێد دەبن.
 مەگەر ئەوانەيان نەبێ: کە خاوەن برىوای پتەون و کردەو ھى باش ئەنجام دەدەن.

ئەجار جەلەوگيرى لەشويئى کەوتنى موشرىکەکان دەکا و فەرمان
 بەمالبەخشين بەخزم و ھەژار و ريبوران دەکا: جەلەوگيرىيان لى دەکا لەو ھى
 ريباخچۆن و فەرمانيان پى دەکا: کە مالو سامانى خويان لەريگەى حەلالەو
 گەشە پى بکەن و بەزەکات لى دەرکردن پاکی بکەنەو.

پاشان سورەتە کە بەرامبەرييەك لەنيوان سەرەنجامى موسولمانەکان لەناو
 باخەکانى بەھەشتداو حالو وەزعى کافرەکان لەناو گرۆگەلپەى دۆزەخدا ئەنجام
 دەدا بۆ ئەو ھى سودى ئيمان و زيانى کوفر دەرکەوئى.

به شوین نه وه دا بری به لگه ی که ونی راده نوینی: که نیشانه ی به توانایی خودان و به لگه ن له سر تاک و ته نهایی زاتی پاکی له زات و صیفاتی دا.

کوتایی سوره ته که ش به دل دانه وه ی پیغه مبه ر ﷺ دهینی و ته سه لای نه وه ی ده داته وه: که به هه لو یستی ناله باری که له که ی ته نگه تا و نه بی، خفه ت به وه نه خوا: که ئیمانی پی ناهینن هیزو توانا عه قلییه کانی خویان له کار خستوه و ریبازی هیدایه ت ناگر نه به رو چه ندیک نیشانه و موعجیزه ببینن نه وان زیاتر شیلگیر ده بن و سوورتر ده بن له سر گومرایی خویان.

یه که م باسی سوره ته که باسی:

هه وال دانه له نهینی داهاتوو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ۱ غُلِبَتِ الرُّومُ ۲ فِيْ اَدْنٰى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْۢ بَعْدِ
غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ۳ فِيْ بَضْعِ سِنِيْنَ ۴ لِلّٰهِ الْاَمْرُ
مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ۵
بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۶

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾

هوى نازل بوونى نايه قى ﴿ألم﴾، غلبت الروم... الآية ﴿نهويه تيرمىذى له نه بو سه عىدى (الخدرى) يهويه رىوايه قى كرده دهفه رموى: كه روى بهدر هات رومه كان به سهر فارسه كاندا زال بوون، موسولمانان پييان خوش بوو نيت نايه قى ﴿ألم﴾: غلبت الروم... ﴿نازل بوو.

ئيبنو ئه بى حاتم له ئيبنو شىهابى (الزهرى) يهويه رىوايه قى ده كا؛ ده لى: پيمان گه بيش تووه: كه موشريكه كان مونا قه شهو جيداليان له گه ل موسولمانه كان ده كرد لهو كاته دا كه له مه كه ده بوونو هيشتا پيغه مبه ر ﷺ كوچى نه كرد بوو بو مه دينه. به موسولمانه كانيان ده گوت: نهويه رومه كان نه هلى كيتابن و لاي خويان خودا په رستن كه چى فارسه ناگر په رسته كان به سهر ياندا زال بوون! ئيوه يش پيتان وايه چونكه نامه ي ناسمانى هاتووه بو پيغه مبه ره كه تان به سهر ئيمه دا زال ده بن! دنيا بن چون فارسه كان به سهر رومه خاوه نامه ناسمانيه كه دا زال بوون ئيمه ش تاوا به سهر ئيوه دا زال ده بين نيت خودا ﴿ألم﴾: غلبت الروم ﴿نازل كرد.

تيرمىذى و نه سائى و ئيبنو جه رىرو ئيبنو ئه بى حاتم و به يه قى رىوايه تيان كرده: كه فارسه كان هيرشيان كرده سهر رومه كانو له ناوچه ي (أرزعات) و (بصرى) شام په لامارى يه كيانداو فارسه كان به سهر رومه كاندا زال

ٺهيو به ڪر فهرمووي: ناڙيون نه بوومهوه، وهره ٺهنداهي گرههوه ڪه زياد ده ڪهين و ماوه ڪه دريڙ ده ڪهينهوه، ٺهنداهي گرهه لهر ڪراوه ڪه ده ڪهين به سهه و شترو ماوه ڪه ده ڪهين به (٩) سال، ٺوبه ي وتي: رازيم.

جا هه زره تي ٺهيو به ڪر ويستي ڪوچ بڪا بو مه دينه، ٺوبه ي داواي ڪه فيلي له ٺهيو به ڪر ڪرد، ٺهيو به ڪر (عبد الرحمن) ي ڪوري ڪرده ڪه فيل، ڪاتيڪيش ٺوبه ي چوو بو شهري ٺوحد، (عبد الرحمن) داواي ڪه فيلي له ٺوبه ي ڪرد، ٺهويش ڪه فيلي پي دا، داوي ٺوبه ي له ٺاڪامي برينداربوونيڪا ڪه به دههستي پيغهمبر بريندار بوو مرد، روم ڪان به سهر فارسه ڪان دا زال بوون، هيشتا سالي هه و ته م تهواو نه بووبوو بو تهواو بووني ماوه ڪه دوو سالي ماوو، هه زره تي ٺهيو به ڪر سهه و شتري ڪه ي له ميراتگري ٺوبه ي وهرگرتو به پيغهمبري گوت: چي لي بڪم؟ پيغهمبر ﷺ فهرمووي: بيڪه به خير. هه ٺبه ته ٺهه روداو پيش ياساگردي قومار بووه، چونڪه سوره ته ڪه مه ڪي يه و هه رامبووني قومار له مه دينه بووه...

ٺيستا ش پاش ٺهه بهر ڪوله ديينه سهر راڻه ڪردني ٺايه ته ڪان.

﴿الم﴾ ٺهه پي ته پچرپچرانه ده بي بهم شيوه بخويندرينه وه (الف، لام، ميم) باشتري ماناش بو ٺهه جو ره پيتانه ٺهويه: پهروهر دگار ده فهرموي: قورئان لهه جو ره پيتانه پيڪ هاتوه، ده ٺيوش بتوانن لهه پيتانه ڪه لاميك وه ڪوو قورئان بخندهرو! ﴿غلبت الروم في أدنى الأرض وهم من بعد غلبهم سيغلبون في بضع سنين﴾ روم ڪان ٽي شڪان، فارسه ڪان به سهريان دا زال بوون، له ناوچه و ولا تيڪي روم دا: ڪه نزيڪي ولا تي عه ره به، له قهراخ ولا تي شام، له نيوان ٺهردنو فلهه ستين دا، له وه به ولاوه له نيوان سي سال تا ده سال له برواري جهنگه ڪه وه. روم ڪان به سهر فارسه ڪان دا زال ده بنه وه، هه روزه نگين و سهر ڪه تن دهه دين به ڪومه ليڪ.

هەلبەتە ئەمە هەواڵێکی غەیبی بوو، روداوی داهااتووی دەست نیشان کردو چۆنی راگەیاندا، لەداهااتودا ئاوا هاتە دی.

بێگومان ئەم نایەتانه کاتێک نازلبوون: کە لەشکری پاشای فارسەکان (سابور) بەسەر لەشکری پاشای رۆمەکان (هیرقەل) دا زال بوو، ولاتی شام تا سنووری ولاتی جەزیرەو قەراخو بیجاغی ولاتی رۆم کەوتە ژێر کۆنترۆڵی فارسەکانەوه، هیرقەل: کە پاشای رۆمەکان بوو ناچار بوو بەسوپاکەیهوه بکشیتەوه بۆ قوسطنطنییە، لەشکری فارس لەوێش وازیان لێ نەهێنا ماوهیهک گەمارۆیان دا، بەلام نەیانتوانی قوسطنطنییە داگیر بکەن. پاشان نگین بۆ هیرقەل گەپایەوهو فارسەکان کشانەوه، دواي نازلبوونی سورەتی روم سالی (۶۲۲ز) بەتێپەرپوونی چەند سالیێک و بەتەحیدید لەسالی (۶۲۷ز) دا لەشکری هیرقەل پاشای رۆمەکان لەنەینەوا (موصل) لەسەر روباری دیحله جەنگیکی یەکاڵاکەرەوهی لەگەڵ لەشکری فارسەکان کردو شکاندنی، لەئاکامی ئەم تیشکانەي فارسەکان لەناوچەي نەینەوا، ئەو هیزانەي گەمارۆي قوسطنطنییەيان داوو ناچار بوون بکشینەوهو ئەو ولاتە بەجێ بێلن. سالی (۶۲۸ز) (کیسری أبروین) بەدەستی کورپی خۆي (شیرەوهیهي) کوژرا. شایانی باسە لەو رۆژگاره دا واته: پێش فتوحاتی ئیسلامی ئیمپراطوریەتي فارسو ئیمپراطوریەتي رۆم کۆنترۆڵی جیهانی ئەو سەردەمەيان کردبوو. ئیمپراطوریەتي فارس لەروژەلاتو ئیمپراطوریەتي رومان لەخۆرئاوا دا جیگیر بووون. هەمیشە لەسەر ولاتی شام کیشەيان بوو، هەریەکیان دەیهویست بۆخۆي کۆنترۆڵ بکاو زۆر جار ئەو ولاتە بوته مەیدانی جەنگی خویناوی ئەو دوو ئیمپراطوره زهێزەي ئەو رۆژگاره.

﴿لله الأمر من قبل ومن بعد﴾ هه موو کاروباریک به دهست خودایه پیش زالبوونی رۆمه کانو دوا زالبوونیشیان به حکمهت و ئیرادهی خۆی نگین و شانص دهدا به ئه و ئیمپراگوره و زالی دهکا، ئهوی تریان ژیر دهخاو شکستی به سهردا دینئ. هه رۆژه یه کێک بالادهست دهبی. وه کوو له نایهتیکی تردا دهفه رموی: ﴿وتلك الأيام نداولها بين الناس﴾ (الاعراف: ۱۴۰).

هه موو هیژو توانا ماددییه کان نابنه هۆی سههرکهوتن به لکوو هۆکاریکن بو زالبون و سههرکهوتن، ئه وهی رۆلی گرنگی ههیه له سههرکهوتن دا دهسهلات و توانای خودایه، وا دهبی زهعیف به سههر به هیژدا زال دهبی، کۆمهلی کم به سههر کۆمهلی زۆردا سهردهکهون وه کوو له نایهتیکی تردا ئاماژه بهم راستییه دهکاو دهفه رموی: ﴿کم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله وليجزي الفاسقين﴾ (البقرة: ۲۴۹).

﴿ويومئذ يفرح المؤمنون بنصر الله﴾ ئه و رۆژهی له شکری قه یسهری رۆم به سههر له شکری پاشای ئیراندا زال دهبی، خاوهن نامه ی ئاسمانی به سههر ئاگرپه رستاندا سهردهکهون، موسولمانان به سههرکهوتنی خاوهن ئاین به سههر بی ئایندا که یف خوڤش دهبن، ههروه کوو چۆن موشریکه کان به سههرکهوتی فارسه کان دلخوڤش بوون و به موسولمانه کانیاں دهگوت: ئه وهتا ئاگرپه رست به سههر خاوهن نامه ی ئاسمانی دا زال بوون، ئیمه ی بته رستیش به سههر ئیوهی خاوهن نامه دا زال دهبن. ﴿ينصر من يشاء وهو العزيز الرحيم﴾ پهروهردگار هه ر که سیکی بوئ سههرکهوتووی دهکا به سههر دوژمنه که ی دا، پهروهردگار هه رچی بوئ بیکا دهیکا و هیچ له مپه رێک نیه بتوانئ به ره لهستی بکا. خاوهن تواناو دهسهلاتیکی وه هایه هیچی لی عاسی نابئ، تۆله له دوژمنه کانی

دهستینئی و خو شه ویسته کانی سهرده خا، خاوهن ره حمو به زهیی یه بۆ بهنده
موسولمازه کانی، ناهیلئی زۆردارو خاوهن توانا تاسهر بی دهسه لات
بچه وسینیتته وه، عه جه له و تالۆکه ناکا له تۆله ستاندنه وه دا، به حیکمهت و دانایی
خۆی بۆ هه موو شتی کاتی دیاریکراوی داناوه وه کوو له ئایه تیکی تر دا ئاماژه
به م حه قیقه ته ده کاو ده فهرموی: ﴿ولو یؤاخذ الله الناس بما کسبوا ماترك
على ظهرها من دابة، ولكن یؤخرهم إلى أجل مسمى﴾ (ناظر: ۴۵).

تیرمیذی و ئیبنو جه ریرو ئیبنو ئه بی حاته مو (البزار) له ئه بو سه عیدی
(الحذری) یه وه ریوایهت ده کهن، ده فهرموی: که رۆژی (به در) هات موسولمانان
ئه و سهرکه وتنه گه وره یان به ده ست هینا، رۆمه کانیش به سهر فارسه کان دا زال
بوون، ئه م ریکه وتو بارودۆخه دلخۆشی کردن، ئیتر به م بۆنه وه خودا ئایه تی
﴿ویومئذ یفرح المؤمنون بنصر الله، ینصر من یشاء وهو العزیز الرحیم﴾
نازل کرد.

کۆمه لئیکی تر له وانه عیکریمه (الزهیری) قه تاده و هی تریش ده لئین:
سهرکه وتنی له شکری رۆم به سهر له شکری فارس دا ریکه وتی سالی (الحذیبیه) ی
کردوه، هه ندیک له زانایان پشتگیری ئه م رایه یان به وه کردوه ده لئین: قه یصهری
رۆم له سه رخۆی نه ژر کرد: که ئه گهر خودا به سهر کیس را دا زالی بکا،
له شوکرانه ی سهرکه وتنه که ی دا له شاری (حمص) وه به پی بچی بۆ ئیلیا، واته:
به یتوله قدیس جا: که سهرکه وت به پی رۆیشت بۆ به یتوله قدیس که گه یشته
ئه وی مایه وه تا نامه ی پیغه مبه ری پی گه یی: که به دوحیه دا نارد بووی. ئیتر
دوحیه نامه که ی ته سلیم به عه ظیمی (بصری) کرد عه ظیمی بو صراش نامه که ی
گه یانده عه ظیمی رۆم واته: قه یسهر، قه یصهر فهرمانی دا ئاخۆ کئی له عه ره بی

حیجاز له شامن ئه وانیش کۆمه لیکیان قورپه‌یشی له شاری غه ززه بۆ دوزینه وه
 ئه بو سه فیان و سه خری هه‌ریان تیدا بوون، هینایاننه لای قه‌یسه‌رو پرسپاری
 لی کردن، له یه‌کێ له پرسپاره‌کانی دا وتی: ئایا ئه و پیغه‌مبه‌ره غه‌در ده‌کاو
 واده و په‌یمان هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه؟ ئه‌بو سه‌فیان وتی: نه‌خه‌یر. ئیستا ئیمه
 له‌ماوه‌یه‌ک داین نازانین چۆن ده‌بی، مه‌به‌ستی ماوه‌ی هودنه‌ی نیتوان پیغه‌مبه‌رو
 قورپه‌یشیه‌کان بوو که به‌صولحی حوده‌یییه به‌ناوبانگه. ئیتر ئه‌م ریوایه‌ته‌یان
 کردوه به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه: که سه‌رکه‌وتنی رۆمه‌کان به‌سه‌ر فارسه‌کان دا سالی
 صولحی حوده‌یییه بووه. ^(۱)

به‌کورتی:

کاتیک رۆمه‌کان به‌سه‌ر فارسه‌کان دا سه‌رکه‌تن موسولمانان به‌م سه‌رکه‌وتنه
 که‌یف خۆش بوون، چونکه رۆمه‌کان ئه‌هلی کیتاب بوون و به‌بیروباوه‌ر ئه‌وان
 له‌موسولمانه‌کان نزیک بوون، وه‌کوو له‌نایه‌تیکێ تر دا ئاماژه بۆ ئه‌وه ده‌کاو
 ده‌فه‌رموی: ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودُ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا،
 وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا: إِنَّا نَصَارَى﴾ (المائدة: ۸۲) که‌واته
 نه‌صرانییه‌کان له‌هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان نزیک‌ترن بۆ موسولمانان.

﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ئه‌وه‌ی پیمان
 راگه‌یانندی ئه‌ی موحه‌مه‌د! ده‌رباره‌ی سه‌رکه‌وتنی رۆمه‌کان به‌سه‌ر فارسه‌کان دا
 له‌داها توودا واده‌ی حه‌ق و راسته له‌خوداوه‌یه‌و دیته‌ جی، هه‌وا لیکێ راسته

(۱) ته‌فسیری ئیبنو که‌ثیر ۳/ ۱۴۳۰.

روده داو پاشگەز بوونەوهى تيدا نيه هەر دەبى رويدا، چونکە سوننەتى خودا وا
 هاتووە کى لەحق نزىکتر بى ئەو سەردەخا، هەر چۆنىک بى ئەصرانىيەکان
 لەمە جووسىيەکان باشتەرن، ئەوان نيمچە پرواىيەکیان هەيە، بەلام
 مە جووسىيەکان هەر هيچ باوەرپەکیان بەخودا و رۆژى قىامت نيه. وەلى
 زورى زۆرى ئادەمىزادان ئەو نازانن: کە خودا حوکم و پرپارى لەسەر حق و
 عدالت دامەزراوە، چونکە دەربارەى ياسا کەونىيەکان چ زانىارىيەکیان نيه.
 ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾ واتە:
 زورى ئادەمىزادان زانىارى روالەتییان لەدنيا و زانىارىيە مادیيەکان هەيە،
 کاروبارى ژيانیان دەزانن، لەبوارى پيشەسازى و بازرگانى و کشت و کال و
 بيناسازى و ئەو جورە کارانەدا کارامان و لى هاتوون، وەلى دەربارەى ئایىن و
 خوداناسى و قەبر و قىامت نەفام و کەودەنن، هيچ نازانن، بىرتیژ و ورد بىن نین،
 بىر لەداهاتوو ناکەنەوه، بەتەمەى پاداش و سزای قىامت نین، گوێ نادەنە
 فەرمان و جلەوگىريەکانى پەرورەدگار، نازانن لەبوارى ئایىن و خوداپەرستى دا
 چى باشە بۆيان و چى بکەن و لەبەرژەو نەدییانە. تەنها زانىارىيان دەربارەى
 ژيانى دنيا هەيە، ئەويش کاکلەى کونەو حەقیقەتەکەى نازانن، بەلکو
 بەشیوەیەکى سەرەکى و روالەتى ڤاهىرى شتەکان دەبینن. لەکاروبارى
 قىامت بى ناگان و بەرژەو نەندى حەقیقى خۆيان نازانن.

بەوردبوونەوه لەنايه تەکان نەم تىيى و سەرنجامانەمان لا دروست دەبن:

١- پەيوەندىيەکى پتەوو توندوتۆڵ هەيە لەنيوان کوفرو شىركدا، لەهەموو
 شوێنىک و لەگشت چاخ و سەردەمىکدا کوفرو شىرك هەمئاهەنگن لەبەرامبەر
 بانگەوازی يەکتاپەرستى و بىرو باوەرى خوداويستى دا، هەرچەندە فرمانپەر و

گەل و نەتەو و رزىمەكانى ئەو سەردەمە پەيوەندىيەكى تونلو تۆل و تۆكمەى
 وەھايان نەبوە بەو چەشنەى: كە ئىستا باو، بەلام لەگەل ئەو وەشدا
 موشرىكەكان لەمەكە پىيان وابوو سەركەوتنى موشرىك و بىپەرستەكان
 بەسەر ئەھلى كىتابدا لەھەر شوئىنك بى و لەھەر گەل و نەتەو يەك بن
 سەركەوتنە بۆ ئەوان، موسولمانەكانىش ھەمان بىرو بۆچونيان ھەبوو،
 سەركەوتنى ئەھلى كىتابيان پى خوش بوو پىيان ناخوش بوو موشرىك بەسەر
 خاوەن باو وەردا زال بن.

ئاي كە ئەمرو موسولمانان پىويستيان بەم ھەستە ئىمانىيە ھەيەو چەند
 موحتاجى ئەو ھىن بگەينە ئەو قەناعەتە: كە سروشتى جەنگى نىوان كوفرو
 ئيمان لەھەر شوئىنك بى، جەنگى ئىمەى موسولمانە لەگەل كوفردا، لەھەر
 شوئىنك سەركەوتنى موسولمان ھاتە دى ئىمە بەھى خۆمانى بزائىن و پى
 كەيف خوش بىن. پىچەوانەش بەپىچەوانەو.

۲- تىبىنىيەكى ترو سەرنجىكى كەمان ئەو بتمانە موطلمقەيە: كە لەلای
 ھەزەرەت ئەبو بەكر دروست بوو، ئەو ھەبو بەبىستنى ئايەتەكە بەبى سى و دوو
 بەتەواوى بتمانە و دلىيىيەو گرەو كەى لەگەل ئوبەىدا كردو دلىيابوو
 كەوادەى خودا دىتە جى و گرەو كە دەباتەو. ھەر ئەم بىرو باو وە پتەو ھەبوو:
 كە دلى شوئىنكەوتوانى پىغەمبەرى پى كەردبوو، بەو بىرو باو وە پتەو ھەو توانىيان
 بەرەنگارى ھەموو ناخوشى و تەنگ و چەلەمەيەك بىنەو ھەو سەركەوتنىيان
 بەدەست ھىناو بەتیشكى پەيامى پى تەوبەخشان تارىكى كوفرو
 ستەمكارىيان رامالى.

۳- تَبِیْنِی سَیِّئِم نَهو حَقِیْقَه‌تَه‌یَه: که رسته‌ی ناواخنی ﷻ الْأَمْر مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ ده‌یگه‌یَه‌نِی، که بریتیه له‌گَیْرانه‌وه‌ی هه‌موو کاروباریک بۆ ده‌سه‌لات و ویستی خودا، لَه‌م روداوو له‌هه‌موو روداوه‌کانی تردا، ده‌بی داینه‌مۆی کاره‌کان هه‌لسوراندن و تاووتوئ کردنیان بگَیْرینه‌وه بۆ ده‌سه‌لاتی خوداو هه‌موو شَتِیک بجه‌ینه تای ته‌رازووی نَه‌م حَقِیْقَه‌تَه ره‌هایسه‌وه. سه‌رکه‌وتن و تیشکان، په‌یدابوونی ده‌وله‌تیک و تانه‌وه‌ی رژیْمِیک، به‌هَیْزبوونی لایه‌نیک و زه‌بوونی کۆمه‌لِیک، هه‌موو گۆرانکارییه‌ک و هه‌موو تاوو توئ کردنیک به‌ویستی خودا دیته جئ و نیراده‌ی موطله‌ق و ره‌های په‌روه‌ردگار ده‌یانره‌خسَینِی. په‌روه‌ردگار به‌حیکمه‌ت و دانایی خۆی ده‌یانه‌یْنِیتَه دی. هه‌موو روداوو گۆرانکاری و حال و وه‌زعه‌کان دیارده‌ی ویستی ره‌های په‌روه‌ردگار!

هه‌نان بۆ بیرکردنه‌وه له‌و مه‌خلووقاتانه‌ی نیشانه‌ی هه‌بوونی خودای تاک و ته‌نه‌ان

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً

وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لَآلِهَةٍ لِّيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
 أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا السُّوْءَ
 أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

نایه ته کان په یوه نډیان به نایه ته کانی پېشه وه هه یوه هه په شه
 له موشریکه کانو هه لانیان بو تفکرین و ورد بوونه و هیان له مه خلوقاتی خودا
 له خوگرتوه، بو شه وی شه مه خلوقاتانه بکه نه به لگه و نیشانه له سر
 هه بوونی خوداو تاكو ته نهایی له ثلوه هییه و ربوبییه تدا.

ده فهرموی: ﴿أولم يتفكروا في أنفسهم ما خلق الله السموات والأرض
 وما بينهما إلا بالحق وأجل مسمى﴾ نایا شه موشریکانه له عه قل و هو شی
 خویان دا بیر کردنه وه و ورد بوونه و هیان پهیدا نه کردوه؟؟ بو له ناخی خویان بیر
 ناکه نه وه، یان بیر له خودی خویان بکه نه وه بهم جوړه بیرو هو شی خویان مش و
 مال بکه نه، له دلی خویان دا بلین: بیگومان په ورو دگار ناسمانه کانو زه وی و
 شه وی له ناویان دا هدی به بی هود د دوستی نه کردون، به حق نه بی به دی
 نه هیان و، عالمی سهروو خواروی به گالته و عبه پ دوست نه کردوه، به به تال
 نه په خساندون، به لکوو به حق و عه دالته، به حکمه ت و نه ندازه به دی
 هیان و، وه گه ری خستون و هه لیانده سورینتی هه تا کاتی دیاریکراو، روژیک دی
 ته مه نیان ته و او ده بی و سیسته میان تی کده چی و قیامه ت راده بی، حساب و

لیکۆلینه وه دیته گۆڕی و سزا ده دریته، ئه و کاته ئه رزو ئاسمان ده گۆردین به زه وی و ئاسمانیکی تر، هه موو که س گۆڕ هه لده ته کینێ و راده بی و ئه بجار راپیچی سارای مه حشر ده کرین، هه موویان له و ده شته کاکێ به کاکێ به راده گیرین و حساب و لیکۆلینه وه یان له گه ل ده کری!!

ئهم نایه ته هه لئانه بۆ ئاده میزادان: که بیرو هۆشی خۆیان بجه نه کارو هه ول به دن و تی بکۆشن بۆ دۆزینه وه ی ریبازی خوداناسی و یه کتاپه رستی، له خودی خۆیان و ردبینه وه، له بونه وه ر بپوانن و له دیارده کانی تی بفکرن، هه سته کانیان به کار بینن هیتو توانا کانیان بجه نه گه ر بۆ ئه وه ی دیارده کانی بوونه وه ر بکه نه به لگه له سه ر هه بوونی خوداو تاک و ته نه هایێ له زات و صیفات دا.

﴿وان كثيراً من الناس بقاء رهم لكافرون﴾ بیگومان زۆر له ئاده میزادان به تاییه تی کافرو موشریک و مولحیده کان بپوایان به هاتنی رۆژی قیامت نیه و پێیان وایه زیندو بوونه وه و حساب و لیکۆلینه وه و پاداش سزا وه رگرتنه وه نیه، چونکه ئه وان له ناخی خۆیان لیریان نه کردۆته وه، له ئه رزو ئاسمانه کان ورد نه بوونه وه تا بیانکه نه به لگه و نیشانه له سه ر هه بوونی خودای بالاده ست و تاک و ته نه هایێ له زات و له صیفات دا..

ئه بجار په روه ردگار ئاده میزاده کان هۆشیار ده کاته وه و سه رنجیان راده کیشی بۆ راستی په یامی پیغه مبه رانی، بۆ راستی موعجیزه کانیان: که نیشانه نه له سه ر راستی پیغه مبه رایه تییان. سه رنجیان راده کیشی بۆ حه قیقه تی له ناوچونی ئه وانه ی په یامی پیغه مبه ره کانیان ره تکرده وه و رزگار بوونی خاوه ن باوه ران، ده فه رموی: ﴿أو لم یسیروا فی الأرض فینظروا کیف کان عاقبة

الذين من قبلهم كانوا أشد منهم قوة وأثاروا الأرض وعمروها أكثر مما عمروها، وجاءتهم رسلهم بالبينات فما كان الله ليظلمهم، ولكن كانوا أنفسهم يظلمون ﴿١٠﴾ نايه تى موشرىكانه تى مهككه، تىو بى باوهرو به درؤخهرهوانه تى پهيامى پيغهمبه ران، تىوانه تى بروايان به قيامه تىو زيندوبوونسه وه نيه، بؤ به ناو زهوى دا گه شتو گوزار ناكهن؟ هه تا به عه قلو هوشى ته واوه وه له رابردو ورد ببنه وه، ليكؤلئنه وه له شوينده ستى پهروه ردگاردا ته نجام بدهن، هه والو به سه رهاتى رابوردوان ببيسن، له سه رنجام به سه رهاتى گهل و نه ته وه به درؤخهره وه كانى رابوردو ورد ببنه وه، بزائن تىوانه تى پيغهمبه رانايان به درؤ خستؤ ته وه چييان به سه ر هاتو وه به چ ده رد تىك چوونو چؤن له ناومان بردن.

وله لىال تىو گهل و نه تهوانه تى پيشوو له موشرىكه كانى مهككه و هاو وينه كانيان به شان و شهو كه ت تر بوون، هيزو توانايان پترو به ده ستو بازو تر بوون، مالو منداليان زؤر تر بوو، له موشرىكه كانى مهككه زياتر كشتو كاليان ده كردو پتر زهوييان بؤچانندن رهواندن هه لگيراهه ته وه و سوديان له سه رو بوومى زهوى و زار و هر گرتو وه.

پاشان خودا به هو تى تاوانو كوفرو سته مكاريان، به هو تى ره تكدنه وه و به درؤخستنه وه تى پهيامى پيغهمبه رانايان، بروانه كردنيان به وه هه موو موعجيزه و به لگه و نيشانانه تى: كه گه واهيده رن له سه ر ده سه لات و تاك و ته نهايى خودا، له ناوى بردن و ئاسه وارى برينه وه، له ناو بردن و سزادانيان سته م نه بوو، حاشا له وه تى خودا سته مكار بى، به لكوو بؤخؤيان سته ميان له خودى خؤيان كرد به وه: كه ناياتى خودايان ره تكدنه وه، گالته يان به پيغهمبه ران و پهيامى

پیروزیان و موعجیزه‌ی ناشکرایان کرد، گوئیان به موعجیزه و نیشانه‌کانی راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تییان نه‌دا، له‌هه‌ره‌شه‌و عه‌زایی خودا نه‌ترسان تا به‌خه‌ی گرتن و تیکیه‌وه پیچان. عاقل و هوشیار که‌سیکه په‌ندو عیبرت به‌که‌سانی دیکه وه‌ریگرئ، بزانی: که زه‌رق و به‌ره‌قی جیهان، کالو مه‌تاعی، که‌سو کارو مال و منداڵ روژی قیامت هیچ سودیکیان بۆی نابئ و نه‌رک و نارح‌ه‌تی له‌سه‌ر سوک ناکه‌ن!

﴿ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَصَاؤُوا السَّوْءَ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ﴾ پاشان سه‌ره‌نجامی نه‌وانه‌ی خراپه‌کارن عه‌زایی سه‌خت بوو، له‌دونیدا به‌هیلāk چون و فه‌وتان و ریسوا بوون، له‌قیامه‌تیشدا به‌مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تاییان له‌ناو دۆزه‌خدا، نه‌مه‌ش له‌تۆله‌ی به‌درۆخسته‌نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رو په‌یامی خودا، له‌تۆله‌ی ره‌تکرده‌وه‌ی به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خودا و تاک و ته‌نهایی زاتی پاکی، به‌هۆی گالته‌کردن و لاقرتی کردنیان به‌نایاتی خودا!

قورئانی پیروژ خیطاب ناراسته‌ی به‌درۆخه‌رۆه‌و گالته‌که‌ران ده‌کا: که به‌ناوی زه‌وی دا بگه‌رئین، هاتوچۆی ولاتان بکه‌ن، گوشه‌گیر نه‌بن و خۆیان بخۆنه‌وه‌و به‌سه‌ر یه‌کتردا داهیزین و ناسۆی بیربۆچونیان فراوان نه‌بئ. به‌لکوو پیویسته بگه‌رئین و سه‌رنج بده‌نه‌ ناکام و سه‌ره‌نجامی که‌له‌ سه‌ته‌مکاره‌کان، چاوهروان بن نه‌وه‌ی به‌سه‌ر نه‌وان هاتوو به‌سه‌ر نه‌مانیش دئ، دلنیابن: که سوننه‌تی خودا ناگۆرئ و خودا مه‌راییی بسۆ که‌س ناکاو منه‌تی له‌که‌س نه‌ه، بزانی: نه‌ده‌میزاد یه‌کیه‌تی بانگه‌وازی و یه‌کیه‌تی سه‌ره‌نجام و ناکامیان هه‌یه‌.

چه سپاندنی زیندوبوونه وهو چه شرو روداوه کانی کاتی گه رانه وه بو لای خودا

اللَّهُ

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ
السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ
شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِّدُ يَنْفِرُقُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾
وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿١٦﴾

له وه پیش پهروه ردگار شه وهی راگه یاند: که سهره نجامی تاوانباران ناگری
دوزه خه، شه وهش خوی له خوی دا ناماژه یه بو زیندوبوونه وهو چه شر کردن، شه بچار
لیزه دا به لگه له سهر شه وه ده هیئتیه وه: که شه خودایه ی سهره تا له نه بو وه
شاده میزادی دروست کرده ده توانی جار یکی دی پاش مردن سهر له نوئ
زیندویان بکاته وه، هیچ شتیک نه بتوانی خودا له شه نجامدانی ویست و ئیراده ی

دهسه وه سان بکا، ئە مجار کاتی گه رانه وه بۆ لای خودا دیاری ده کاو ئە وه راده گه یه نئ: که ئە و کاته ئاده میزاده کان ده بنه دوو تاقم و پێرێکیان ده چنه به ههشت و پێرێکیان ده خرینه ناو دۆزه خ.

ده فه رموی: ﴿اللّٰهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ واته: خودا ههروه کوو توانیویه تی سه ره تا ئیوه وه مه خلوقات دروست بکا دهشتوانی جارێکی تر سه ره له نوێ دروستتان بکاته وه، ﴿اللّٰهُ﴾ خودایه کی ئە وتۆیه به قودرهت و وستی خۆی مه خلوقات به دی هیئاوه، هیچ شتێک نیه بتوانی بیته له مپهرو ریگای زیندو کردنه وه ی لی بگری، پاشان هه مووتان رۆژی قیامهت ده گه رینه وه بۆ لای خوداو کوو ده کرینه وه بۆ دادگایی کردن.

هه ریه که به گوێره ی کرده وه ی خۆی پاداش و سزای ده دریته وه.

ئە مجار باسی حال و وه زعی به ده به خته کان ده کاو ده فه رموی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ﴾ ئە و رۆژه ی قیامهت راده بی بۆ دادگایی کردنی ئاده میزادو حیساب و لی کۆلینه وه له گه لیان، موشریک و تاوانباران مه قیان لی نایه، بی ده نگ و خوست ده بن، له ترسان و له عه یبه تان به لگه یان به ده سه ته وه نامینی و ناهومید ده بن و ریگای رزگار بوونیان ده ست ناکه وئ و کس نیه فریایان بکه وئ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفْعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ﴾ کافرو تاوانباران شه فاعه تکاریان ده ست ناکه وئ، ئە و بتو سه نه مانه ی: که له جیاتی خودا له دونیادا عیباده تیان بۆ ده کردن شه فاعه تیان بۆ ناکه ن، بۆشیان بکه ن لیان وه رنا گیرئ، ناتوانن له عه زابی خودا رزگاریان بکه ن ئە و کاته ئینکاری خودا درۆزنه کاریان ده که ن، خۆیان یان لی بی به ری ده که ن، له کاتی که دا خیانه تیان لی ده که ن: که پێویستیان به یارمه تی هه یه.

وهكوو له نایه تیکی تردا ئاماژه به وه ده کاو ده فره موی: ﴿اذ تبرا الذين اتبعوا من الذين اتبعوا، وراوا العذاب وتقطعت بهم الأسباب، وقال الذين اتبعوا لو ان لناكرة فنتبرا منهم كما تبرؤوا منا﴾ (البقرة: ۱۶۶-۱۶۷) ئەمە نیشانە ی ئیغلاسی و حەسارە قەندیانە.

﴿ويوم تقوم الساعة يومئذ يفرقون﴾ ئەو رۆژە ی قیامت رادەبێ ئادەمیزاد پەرت و بلاو دەبن و لێک جیا دبنەوه، هەر لەو کاتەوه پەروەردگار پێیان دەفرموی: ﴿وامتازوا اليوم ايها المجرمون﴾ (یس: ۵۹)، تێکرا دەکرێنە دوو تاقم، تاقمی خودا پەرستان و تاقمی موشریک و تاوانباران، کۆمەلەی ئیماندارو بەختەوهر دەبرێنە بەهەشت و ئەهلی کوفرو بەدبەختیش راپێچی دۆزەخ دەکرێن، ئیتر لەوهدوا ئەم دوو کۆمەلە یە کدیگیر نابنەوه، قەتادە دەلی: سۆیندم بەخودا لێک جیا بوونەوه یە کە لەوهدوا یە کدی نابیننەوه، لێک دابرا نیکە کۆبوونەوه ی بەدودا نایە. بۆیە بەشۆین ئەو هەوالە کورتەدا ده فره موی: ﴿فأما الذين آمنوا و عملوا الصالحات، فهم في روضة يحبرون﴾ جا ئەو موسولمانو خودا پەرستانە ی لەژیانی دنیادا ئیمانیان بەخودا و بەپێغه مبهرو رۆژی دوا یی هەبەوه، بەپێی فەرمانی خودا هەلسو کەوتیان کردو و پابەندی جلە و گیریه کانی شەریعەتی خودا بوون، ئەوانە لەناو لەززەت و خۆشی بەهەشتدا تەردەماخ و دلخۆش، لەخۆشیان دەم و چاویان دەگەشی نەوه، کەیف خۆشن بەو ناز و نێعمەتە ی پێیان دراوه، بەناو باغو باغات ی بەهەشتی رازاوه دا دین و دەچن و لەززەت وەر دەگرن و هەموو خۆشی یەکیان بۆ دەستەبەر دەبێ، بەهەر لایە کدا بڕۆن دیمەنی جوان و خۆشی هی نەرە، هەرچی سەیری بکەن دلخۆشیان دەکاو فره ح بەخشە. وهكوو له نایه تیکی تردا ئاماژه به جوانی و رازاوه یی بەهەشت دەکاو ده فره موی: ﴿فلا تعلم نفس ما أخفي لهم من قرة

اعین ﴿السجدة: ۱۷﴾ ئیمام نه‌همه‌دو هه‌ردوو پیری فهرمووده‌و تیرمیذیو ئیبنوماجه له‌ئه‌بوهوره‌یره‌وه فهرموده‌یه‌کیان ریوايه‌ت کردووه؛ ده‌لئی: پیغه‌مبهر ﷺ له‌باره‌ی خوشی و جوانی به‌هه‌شت فهرمویه‌تی: (فیها مالا عین رأت، ولا اذن سمعت، ولا خطر علی قلب بشر) له‌به‌هه‌شتدا شتی وای تیدایه‌ چار نه‌ییینیوه، گوینچه نه‌ی بیستووه، به‌لکوو به‌سهر دلی هیچ که‌سیشدا رانه‌بورده‌و..

﴿وأما الذين كفروا وكذبوا بآياتنا ولقاء الآخرة، فأولئك في العذاب محضرون﴾ ئە‌مما ئە‌وانه‌ی کافرو موشریک و بئ بروان؛ ئینکاری هه‌بوونی خودا ده‌که‌ن، پروایان به‌تاک و ته‌نهایی خودا نیه، پیغه‌مبهره‌کانی به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، موعجیزه‌و نایه‌ته‌کانی ره‌تده‌که‌نه‌وه، پیتیان وای نیه‌ دواي مردن زیندوبوونه‌وه هه‌بئ، ئە‌وانه‌ هه‌موویان له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌میتنه‌وه، به‌به‌رده‌وامی دۆزه‌خ خانه‌و شوینی هه‌وانه‌وه‌یان‌ه‌و ساته‌ وه‌ختیکیش رزگاریان لی‌ی نابئ و ئە‌و عه‌زابه‌یان لی‌ سوک ناکرئ. وه‌کوو له‌چه‌ند نایه‌تیکی تردا ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کاوه‌ فهرموئ: ﴿کلما ارادوا أن یخرجوا منها من غم أعیدوا فیها﴾ (الحج: ۲۲) یان ده‌فهرموئ: ﴿إن المجرمین فی عذاب جهنم خالدون لا یفتّر عنهم، وهم فیہ مبلسون﴾ (الزخرف: ۷۴-۷۵).

به‌لئی ئە‌وه‌یه‌ حالو وه‌زعی ئاده‌میزادان له‌قیامه‌تدا، ئە‌وه‌یه‌ ئە‌و قیامه‌ته‌ی ئە‌و نه‌فامانه‌ لی‌ی بئ ئاگان، پروایان پئی نیه‌ ئە‌وه‌یه‌ ئە‌و روژه‌ی ئاده‌میزادان لی‌ک داده‌برپژن و ئیتر بپرای بپرای جارنکی دی یه‌کتر نابیننه‌وه!!

ئە‌مجار لهم جه‌وله‌ خیرایه‌ی کردی به‌ناو دیمه‌نه‌کانی قیامه‌تداو روداو‌ه‌کانی، له‌و جیهانه‌وه‌ ده‌گوینیه‌ته‌وه‌ بۆ ئە‌م جیهانه‌و سه‌رنجی ئاده‌میزادان بۆ دیمه‌نه‌کانی بوونه‌وه‌رو ژیان، بۆ سه‌رنجدان له‌عه‌جائیبی مه‌خلوقات و نه‌یتی ده‌روون و موعجیزه‌ی دروستکردن وه‌کوو لهم کۆپله‌ نایه‌ته‌ی دوايی بۆمان ده‌رده‌که‌وئ.

ته نزیهو ته قدیسی خودا له هه موو کات و بارو دۆخیکدا

فَسُبْحَنَّ اللَّهَ حِينَ تُسْوَرُ

وَحِينَ تَصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

دواى به يانکردنى گه وره یی خوداو تواناو ده سه لاتی له دروستکردنى ناسمانه کانی و زهوى دا له سه ره تاي به ديهی تانی بوونه وهردا، شکۆمه ندی زاتى پاکى له کانی رابوونى قیامهت و کۆتایى هاتنى ته مه نى دونیاو پۆلینکردنى ئاده میزاده کان بۆ دوو تاقم و پیڤ، کۆمه لیکیان به هه شتى و کۆمه لیکیان دۆزه خى. دواى به يانکردنى ئهو حه قیقه تانه ئه مجار پهروه ردگار فه رمان به به نده کانی ده کا: که ته نزیهو ته قدیسی بکه ن، هه رچى صیفاتی جه مالو که ماله وه پالتی بده ن، له هه موو عه یبو و خه وش و نه قصیک به دوورى بگرن، خه ریکى حه مدو سوپاسى بن، چونکه ته نها خودا ده توانی ژیان ببه خشی و ژیان وه رگریته وه. هه ر ئهو ده توانی باران ببارینی و زهوى مردوو زیندو بکاته وه، ههروه کوو چۆن ده توانی ئاده میزادان له گۆره کانیان راست بکاته وه بۆ حه شرو حه ق و حیساب..

ده فرموى: ﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ واته: هه موو کاتى، له شه وو روژدا ته سبيحاتى خودا بکهن، ته قدیس و ته نزیه ی بکهن له سه ره تاي په یدا بوونی شه و داو له سه ره تاي هاتنى به یانی دا سه رگه رمى ته سبیح و ته قدیس بن. له هه موو ئه م کاتاندا سوپاسى خودا بکهن، له ئیواره دا نو یژى مه غریب و نو یژى عیsha ده گریته وه، کاتى به یانیش نو یژى به یانی ده گریته وه، بویه ش ئیواره ی پیش به یانی خست چونکه شه و پیش روژه.

﴿وَلِلَّهِ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه ر بو خودایه هه ملو سوپاس له ئاسمانه کان و زه وى دا، هه ر هه ملو سوپاسیك فریشته و ئاده میزاد و جندو که بی کهن شایانى خودایه، هه ر ئه و شایسته ی هه ملو ئه نایه. رسته ی ﴿وَلِلَّهِ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ...﴾ رسته یه کى ناواخنه و به بونه ی ته سبیح و ته نزیه وه هیناویه تى و بو ئیره گونجاوه! ﴿وَعِشَاءً﴾ هه روه ها ته سبیح و ته نزیه ی خودا بکهن له کاتى عیshاد، کاتیک به ته واوى تاریکى بالئى خو ی به سه ر سروشتدا ده دا.

﴿وَحِينَ تَظْهَرُونَ﴾ هه روه ها ته سبیحى خودا بکهن له کاتى نیوه پرو دا، له کاتى دا که خو ر له هیلئى ناوه پراستى ئاسمان لاده دا.

تییبنى ده کرى: که تاييه تکردنى ئه م کاتانه به ته سبیح و ته نزیه و خودا په رستى له م روه وه یه: که له م کاتانه دا گو رانکارى به سه ر سروشتدا دى، ئاده میزاد هه ست ده کا مه عالیمه کان له حالئیکه وه ده چنه حالئیکى ترو له کاتیکه وه ده گو یزنه وه بو کاتیکى تر دیمه نى سروشت ده گو رى. فینکایى به یانى و زه رده ی سه ره تاو بلاو بوونه وه ی رونا کایى، به هیژبوونى رونا کى تا ده گاته نیوه پرو، ئه مجار لادانى خو ر له هیلئى ناوه پراستى ئاسمان و مه یل کردنى به ره و خو رئاوا و ئه مجار ئاوا بوونى خو رو هاتنى تاریکى.

به کورتی هه موو کاتیک ته نزیهی خودا بکه ن له صیفاتی نه قصو که مو کوری به دووری بگرن. هه میسه به صیفاتی که مال و جه لال وه صفداری بکه ن. به دل یه کتاپه رست بن، به زوبان دان به تاک و ته نهایی خودادا بنین، به کرده وهش راستی شه و بیروباوهره بچه سپینن.

ئه مجار پهروه ردگار بری دیاردهی ده سه لاتی ره های خوئی راده نوینی و ده فهرموی: ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ پهروه ردگار توانای دروستکردنی دژبهیه کی هیه، ده توانی زیندو له مردو ده ریئیی و مردو له زیندو ده ریئیی. شه وهتا سه رهتا ئاده میزادی له گل دروست کرده پاشان له دلۆپه ئاو، بالندهی له هیلکه دروست کرده، به پیچه وانه شه وه مه نی له ئاده میزاد ده ردیئیی و هیلکه له بالنده. هه روا موسو لمان له کافر ده بی و کافر له موسو لمان.

﴿وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ ههروه ها پهروه ردگار زهوی وشک و مردوو سوته مهرو به باران زیندوو ده کاته وه، روه که له دانه ویلکه ده ردیئیی و دانه ویلکه له روه که پیدای ده کا. ﴿وَكَذَلِكَ نُخْرِجُكَ مِنَ الْأَرْضِ﴾ هه ره بهو شیوهش ئیوه له گۆره کانتان راست ده کاته وه، دواى مردن و هانسی رۆژی قیامت ئیوه سه ره له نوئی زیندوو ده کاته وه. شه وهش بو خودای خاوه ن ده سه لاتی ره هاو موطله ق کاریکی ئاسان و بی نه رکه، به لکوو لای خودا هه موو کاریک ئاسانه.

نمونه ی شه نایه ته نایه تیکی تره: که ده فهرموی: ﴿وَأَيُّ لَكُمْ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ، وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ﴾ (یس: ۲۳-۲۴) یان ده فهرموی: ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً، فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

بهیج (الح: ۵) بیگومان دهرهینانی مردو له‌زیندو زیندو له‌مردو عه‌مه‌لییه‌کی
 به‌رده‌وامو هه‌میشه‌یی‌یه، هه‌موو ئانو ساتیک له‌هه‌مووو کونو قوژبنیکی
 زه‌وی‌دا له‌هه‌وادا، له‌ناو قولایی دهریادا، ئهم دیاردانه دوباره ده‌بنه‌وه به‌لام
 له‌بهر ئولفه‌ت پیوه‌گرتن و دوباره بوونه‌وه سه‌رنجی ئاده‌میزاد کیش ناکه‌نو
 لییان وردنابنه‌وه و نایانکه‌نه به‌لگه له‌سه‌ر هه‌بوونی به‌دییه‌نه‌رو هه‌لسورینه‌ری
 خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیان.

بری به‌لگه‌و نیشانه له‌سه‌ر تاک و ته‌نهایی خوداو به‌ده‌سه‌لاتیو کاردروستی و رودای

حه‌شر

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
 تَنْشُرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
 أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَفَ السِّنِينَ كُمْ وَالْوَنُكُمُ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ

وَالنَّهَارِ وَابْغَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ؕ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾
 وَمِنْ ءَايَاتِهِ ؕ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾
 وَمِنْ ءَايَاتِهِ ؕ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ؕ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُم دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

له‌و‌پیش‌فرمانی‌به‌ناده‌میزاد‌کرد: که‌ت‌سبیح‌و‌ت‌ع‌دیس‌ی‌خودا‌ب‌که‌ن،
 ه‌م‌و‌و‌خ‌ه‌وش‌و‌ن‌ه‌ق‌ص‌ی‌کی‌لی‌د‌و‌ور‌ب‌خ‌ه‌ن‌ه‌و‌، ن‌ه‌و‌ه‌شی‌را‌گ‌ه‌ی‌اند: که‌ه‌ر‌ن‌ه‌و‌
 شی‌او‌ی‌س‌و‌پ‌اس‌ب‌و‌ک‌رد‌ن‌ه‌و‌ه‌ر‌ن‌ه‌و‌د‌ه‌ت‌وان‌ی‌ژی‌ان‌ب‌ه‌خ‌شی‌و‌ژی‌ان‌و‌ه‌ر‌ب‌گ‌ر‌ی‌ت‌ه‌و‌،
 ن‌ه‌ج‌ار‌ل‌ی‌رد‌ا‌ب‌ه‌ل‌گ‌ه‌ی‌ت‌اک‌و‌ت‌ه‌ن‌ه‌ای‌خودا‌د‌ی‌ن‌ی‌ت‌ه‌و‌، گ‌ه‌و‌ر‌ه‌ب‌ی‌و‌ش‌ک‌و‌م‌ه‌ند‌ی‌و‌
 ب‌ه‌ت‌وان‌ای‌خودا‌د‌ه‌چ‌ه‌س‌پ‌ی‌ن‌ی‌، ب‌ه‌ل‌گ‌ه‌ل‌ه‌س‌ر‌ه‌ات‌نی‌ق‌ی‌ام‌ه‌ت‌و‌ز‌ی‌ن‌د‌و‌ب‌و‌ون‌ه‌و‌ه‌

دههینیتیه وه، سه‌ره‌تا له‌دروستکردنی ئاده‌میزاد له‌گلّ ده‌ست پی ده‌کاوه‌جار
دریژه پیدانی رشته‌ی ئاده‌میزاد به‌هۆی زاووی زیوه شی ده‌کاته‌وه.

ئه‌جار به‌دییه‌نانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و دیمه‌نه‌کانی بوونه‌وه‌رو جوداوازی
نیوان ده‌نگ و ره‌نگی ئاده‌میزاد و نووستن و ئارام گرتنیان به‌شه‌وو کاسبی
کردنیان به‌روژ راده‌نویتی و ده‌یانکاته به‌لگه‌و نیشانه‌ی خودای کاردروست و
داناو زاناو به‌توانا، ئه‌جار بری له‌دیارد ده‌کانی بوونه‌وه‌ر وه‌ک هه‌وره‌ بروسکه‌و
بارینی باران و رو‌ه‌ک روان و زیندو بوونه‌وه‌ی زه‌وی راده‌نویتی.

ئه‌جار گهرندنکه‌چی ئاسمان و زه‌وی بو و یست و فهرمانی خودا ده‌چه‌سپیتی و
زیندو بوونه‌وه‌و به‌ده‌نگه‌وه‌ هاتنی مردوه‌کان و رابوونیان له‌گۆره‌کانیان
به‌فهرمانی خودا ده‌سه‌لمیتی، ئه‌مانه‌ش هه‌موو له‌روانگه‌ی که‌مالی قودره‌ت و
توانا و ده‌سه‌لاتی ره‌های خودای تا‌ک و ته‌نهایه: که‌چۆن سه‌ره‌تا توانیویه‌تی
مه‌خلووقات به‌دی بیتی، ئاواش ده‌توانی رۆژی قیامه‌ت زیندویان بکاته‌وه.
راپیتی ده‌شتی مه‌حشریان بکا بو حیساب و لیکۆلینه‌وه‌ له‌گه‌لیان!

ده‌فهرموی: ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ بریک له‌و به‌لگانه‌ی
گه‌وره‌یی و به‌توانایی خودا ده‌سه‌لمین، نیشانه‌ی که‌مالی قودره‌تی په‌روه‌ردگاران
له‌به‌دییه‌نانه‌و دروستکردن و فه‌وتاندن دا: دروستکردنی ئاده‌میزاده له‌سه‌ره‌تاوه،
به‌دییه‌نانه‌ی له‌نه‌به‌وه: ئه‌وه‌تا له‌سه‌رتادا باوکی ئیوه: که‌بابه ئاده‌مه‌ خودا
له‌گلّ دروستی کردوه، بناغه‌ی ئیوه له‌گله. سه‌رچاوه‌ی بژیویشی له‌دانه‌ویله‌و
به‌روبوومی ئاژه‌ل و گوشتی ئه‌و گیانه‌به‌رانه‌ی گوشتیان ده‌خوری دابینکردوه،
ئه‌مانه‌ش هه‌موویان له‌گلّ په‌یدا ده‌بن، ﴿ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ پاش
دروستکردنی یه‌که‌جارتان له‌رێی زاووی زیوه په‌ره‌تان سه‌هندو به‌مه‌به‌ستی

به ده سته پيانانى رزق و رۆژى و پيداويستى ژيان تان به دونيادا بلا و بوننه وه
 ههريه كه تان به مه به ستيك و له بهر هۆيهك له شوينيكدا جى نشين بوون و
 سه رزه و يتان كۆنترۆل كرد، شارو گوندو قه لاو شور اتان تيدا دروست كردن،
 كشت و كال و بازرگاني و ئاژه لدارى و پيشه سازيتان تيدا ئه نجام دا و گه شت و
 گوزارو هات و چۆتان تيدا دهست پى كرد، ههريه كه تان به عه قل و زانيارى و بىرو
 بۆچونى تايبه تى خۆى كه وته كار كردن و هه ولدان بۆ ژيان. ههريه كه تان
 به شيويهك ژيان ده گوزه ريئن؛ هه تانه هه ژارو هه تانه ده وله مه ند، هه تانه
 كامه ران و هه تانه به ده به خت.

ئيمامى ئه مه دو تيرمى زى و ئه بوداود له نه بو موساى ئه لئه شه هه ريه وه
 رى وايه ت ده كه ن ده لى: پيغه مبهر ﷺ فه رموى: (ان الله خلق آدم من قبضة
 قبضها من جميع الأرض، فجاء بنو آدم على قدر الأرض جاء منهم الأبيض
 والأحمر والأسود وبين ذلك والخبث والطيب، والسهل والحزن وبين ذلك)

ئه مجار پهروه ردگار باسى بناغه ي خيزان ده كاو هۆكارى مانه وهى نژادى
 ناده ميزاد ديارى ده كاو ده فه رموى: ﴿ومن آياته أن خلق لكم من أنفسكم
 أزواجاً لتسكنوا إليها، وجعل بينكم مودة ورحمة﴾ بريتىك له و ئايه تانه ي: كه
 نيشانه ي كه مالى قودره تى خودان و ديارده ي ره مه تى به رفراواننى، ئه وه يه: كه
 ئافره تى له ره گه زى خۆتان بۆ دروست كردون (ئافره تى بۆ پياو دروست كردوه و
 پياوى بۆ ئافره ت دروست كردوه، هه ردوكتان پيكه وه كۆمه ل دروست ده كه ن!)
 بۆيه سه ره تا له ره گه زى پياو ئافره تى دروست كردوه بۆ ئه وه ي ئي وه ي پياو
 وه گريان بن و خويان پي وه بگرن و ئولفه تيان له نيوان دا به رده وام بى، هه روه ها
 خودا له نيوان هه ردو ره گه زدا خۆشه ويستى و ره مه ت و سۆزى ره خساندوه، بۆ

ئەوھى ھەردولا مەيلى يەكتر بىكەن دۇيان پىكەوھ دابمەزرى ھەردوو لايان
ئەركى ژيان ھەلبىگرنو كارى سروشتى خۇيان ئەنجام بەدن، لەسەر بناغەى
خۆشەويستى خىزان پىكەوھ بىنن، لەسەر پتەوترىن ياساۋ بناغە خىزان
دابمەزرىنن، خۆشەويستى و دۇل ئارامى و بىتمانە بەيەك كىردن لەنىوانياندا بىگاتە
ئاستىكى بەرزو بەجوانترىن شىۋە ھەئسو كەوت بىكەن.

﴿ان في ذلك لآيات لقوم يتفكرون﴾ بىگومان لەو شىۋە دروستكىردنەى
ئىۋەدا: كە سەرەتا پەرۋەردگار بابە ئادەمى ئىۋەى لەگىل دروست كىردوھو
دوايى دايە ھەۋاى لەرەگەزى ئادەم بەدىھىئاۋوھ ئەمجار لەرەگەزى خۇتان
ھاسەرى بۇ بەدى ھىئاۋن و خۆشەويستى ومىھەربانى و دۇلسۆزى تايىبەتى
لەنىۋان^۱ خۇلقاندون، ئالەم جۆرە كارە نايابە خودا كىردەدا بەلگەو نىشانەى
جۇراۋ جۇر ھەن لەسەر بەتۋانايى و تەنھايى خودا بۇ كەسانىك ژىرانە
بىر بىكەنەوھ.

باۋە ئەدام لەگىل دروست كىراۋە، نەوھو زىۋىتى لەدۇپە ئاۋ (مەنى) پەيدا
بوون (تۆم) ىش لەخوئىن پەيدا دەبى. خوئىنىش لەخۇراك و خۇراكىش لەخاك
پەيدا دەبى، سەرەنجامىش دەبنەوھ خاك و دوايىش لەو خاكە جارىكى تر
دروستتان دەكاتەوھ.

پەرۋەردگار پەيۋەندىي ژنو مىردايەتى لەنىۋان رەگەزى نىۋو مىدا پتەو
كىردوھ، ھەزو ئارەزۇكانيانى يەكدىگىر كىردون و سروشتى پىكەوھ گونجاندون
بىروشىيان بەيەك دىۋ بەيەكەوھ ئارام دەگىرنو راحەتى نەفسى و جەستەبىيان
لەسۆنگەى يەكترەوھ بۇ دەستەبەر دەبى، چونكە ھەموو كاتى نەفسى
ئادەمىزاد ھەزى لەشتىكە لەگەلىدا بىگونجى و پىداۋىستىەكانى دابىن بىكا.

بەشىۋەيەكى سىرۇشتىش نىرۇ مىڭ ھەزۇ وىستەكانى يەكتەر دابىن دەكەنو
ئارامى بەيەكتەر دەبەخشنو لەززەت لەيەكتەر دەيىننو پىكەمۇە ژيانىان لەلا
شېرىن دەبى!

ئەمجار پەرۋەردگار بەلگەى تر رادەنۆيتىڭ لەسەر ھەبوونى خۇى
خودايەتى و تاك و تەنھايى و بەتوانايى و بالا دەستى بەسەر بوونەوۋەردا، دانايى و
دەستپەنگىنى لەبەدەيھىنانى بوونەوۋەرو ئادەمىزاددا. دەفەرموى: ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَاخْتَلَفَ أَلْسِنَتَكُمْ وَالْوَاكِمَ﴾ بىرېك لەو بەلگانەى
نىشانەى كەمالى قودرەتى پەرۋەردگارن، دروستكردنى ئاسمانەكانو
بەرزكردنەوۋە راگرتىنانە بەبى كۆلەكە. ئاسمانى دۇنيايى بەخۇرو مانگو
ئەستىرە رازاندۆتەوۋە، زەوى بەدى ھىناوۋە بەھەموو توپىرۇ كاژىكىەوۋە: كە
دەولەمەندە بەكانو مەعادىنى جۇراو جۇر، كىۋى تىدا چەسپاندون بۇ ئەوۋى
لەرزە نەكاو دانىشتوانى خۇى لەسەر بگرن.

يىگومان دروستكردنى ئاسمانەكانو زەوى، واتە: دروستكردن و بەدەيھىنانى
ئەم بوونەوۋەرە گەورەو فراوانە سەرسۇرپھىنەرە: كە لەراستىدا ئىمەى ئادەمىزاد
كەمتر لەكەمى لى دەزانىن، ئەو ھەموو ئەفلاك و مەجسەپات و ئەستىرەو شارە
ئەستىرەو خۇرو مانگو گەلى شتى تر: كە ئىمە وپراى ئەوۋى نەمان بىنيۋە
ناتوانىن بەخەيالىش تەسەۋورىان بىكەين و چۆنەتەكەيان لەژىھنى خۇماندا
رەنگرىژ بىكەين، بوونەوۋەرىك: كە گۆى زەوى لەئاستىدا وەكوو گەردىلەيەك
وايەو چ غوودىكى نىە. كەچى وپراى گەورەيىو بەرفراوانى ئەم بوونەوۋەرە، ئەو
تەنھىمو تەنسىقە سەرسۇرپھىنەرەلەنىۋان ئەفلاك و مەدارات و قەبارەكانىدا
ھەيە، مەلايىن سالا ھەلدەسۇرى، ساتە وەختىك لەگەرپان نەكەوتوۋە، نىۋان و

ئەبەادیان گۆرانکاری بەسەردا نەهاتوو، ئەم حەشاماتە لەقەبارە ی زەبەللاح و
 بچوک بەبەردەوامی لەهەلسۆران‌دان و دین و دەچن، بەبێ ئەوەی لێک بخشین و
 دەم بکەن، عەطل و خەلەلیان تێدا پەیدا بێ، ئەمە لەرو ی قەبارە و یاساو،
 ئەگینا لەرو ی سروشت و نەیتنی ناویان، لەرو ی دیاردە و نیشانە ی جۆرا و جۆریان،
 لەرو ی ئەو یاسا و قانون و ئەو دەسەلاتە ی رایگرتوون و هەلیان دەسورپێنی و
 درێژە بەکاری خۆیان دەدەن، ئەو زۆر لەو گەورەترە زانیاری ئادەمیزاد پە ی
 پێ بەرئۆ بزانی چێ و چۆن، تا ئیستا و لەمەودواش ئادەمیزاد کەمێکی کەم
 نەبێ نە یزانیو نە یزانی، تەنانەت ئەم گۆی زەوییە ی کە لەسەری دەژین تا
 ئیستا زانیارییەکی کەمتر لەکەمی لێ دەزانن.

ئەمە ئاماژەیەکی سەرپێیی بوو دەربارە ی ئایاتی جۆرا و جۆری
 بەدیھێنانی ئاسمانەکان و زەوی: کە ئێمە بەخێرای بەسەریاندا تێدەپەرین و
 سەرخیان نادەین و لێیان ورد نابینەو، لەکاتی ئەدا بەوردی و درێژی دەربارە ی
 کۆمپیوتەرێک ئەنتەرنێت سەیارە یەک صاروخێک... هتد کە ئادەمیزاد دروستی
 کردو یان بلێن لێکی داو، دەدوێن و بە (مجلدات) لەسەریان نووسراو.
 هەرچەندە ئەو ئامێرانە بۆ ماوێەک ئیش دەکەن و پاش ماوێەک لەکار
 دەکەن، بەلام ئەو کەونە عەقلم، ئەو هەلخولان و هاتووچۆیە بەردەوامە و
 ماکیەکی نەسواو و تێک نەچوو. کەچی وێرایی ئەم حەقیقەتە هەندێ
 سەرلێ شیواو و گومرا پێیان وایە ئەو کەونە بەرفراوانە سەرسورپێنەرە
 بەسودفە هاتۆتە وجود بەدیھێنەری نیە، راگرو هەلسورپێنەری نیە،
 کەسانێکی شەن گۆی بۆ ئەم قسە هەپەت و پەرەتانە دەگرن و خوشیان
 بەروشنێر دەزانن!!!

جا نه گهر رۆشنبیری ئاوا بیئ ئه‌ی ده‌بی نارۆشنبیری چۆن بیئ؟ جا نه گهر
 ئایاتی ئاسمانه‌کان و زه‌وی عه‌جایه‌بو سه‌رسوپه‌ینه‌ر بیئ، ئه‌وه ئیختیلاف و
 جوداوازی ئاده‌میزاد له‌زوبان و ره‌نگیاندا ئایه‌تیکی تره‌و نیشانه‌ی گه‌وره‌یی و
 تاكو ته‌نهایی خودای په‌روه‌ردگار و هه‌قنه‌ن په‌یوه‌ندییه‌کی بنه‌ره‌تیشی
 به‌دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی په‌یه‌وه‌یه. جوداوازیی که‌ش و هه‌وای
 ئیقلیمه‌کان و کیشوه‌ره‌کان و گه‌رمی و کویستان و به‌سته‌له‌كو گه‌رمه‌سیڕ که
 به‌هۆی سروشتی فه‌له‌کی زه‌وی په‌یه‌وه‌ په‌یدا ده‌بن و کاریگه‌ریه‌کی بنه‌ره‌تی
 به‌جوداوازی زوبان و ره‌نگه‌وه‌یه، هه‌رچه‌نده هه‌موویان له‌بنه‌ماو په‌یدا بووندا
 یه‌ك توخمن و له‌یه‌ك باوك و دايك كه‌وتوونه‌وه.

زانایانی ئه‌مڕۆ ئیختیلافی ره‌نگ و روخسار و جوداوازی زوبان ده‌بین و
 ده‌بیسن و له‌م دیاردانه وردنابنه‌وه، رۆلی خودای تیدا به‌دی ناکه‌ن، نایکه‌نه
 نیشانه‌ی تاكو ته‌نهایی خوداو قودره‌تی ره‌های. وا ده‌بی لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی
 زانستیانه له‌سه‌ر ئیختیلافی زوبان و ره‌نگه‌کان ده‌که‌ن، به‌لام نایه‌ن
 هه‌لۆیسته‌یه‌ك بکه‌ن و بیر له‌به‌دییه‌نه‌رو نه‌خشه‌کیشی ئه‌م دیاردانه بکه‌نه‌وه و
 ته‌مجیدی په‌روه‌ردگار بکه‌ن، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌یه: که زووبه‌ی ئاده‌میزاد
 زانیاری بنه‌ره‌تی و حه‌قیقیان نه‌وه سه‌سه‌ره‌کی لیکۆلینه‌وه‌ی دیارده‌کان
 ده‌که‌ن و کاکله‌و ناوه‌رۆک نازانن و هه‌کوو له‌وه‌پیش قورئان ئاماژه‌ی پئی کردو
 فه‌رمووی: ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌زانیاری په‌یوه‌ست به‌دو نیاوه تا
 ئه‌ندازه‌یه‌ك پیشکه‌وتن به‌ده‌ست دینن، به‌لام چ زانیاریکیان ده‌رباره‌ی ژيانی
 قیامه‌ت نه‌یه.

﴿ان في ذلك لآيات للعالمين﴾ بىگومان لهوى ئاماژەمان پى کرددەرباره ی
ئاسمانەکان و زهوى جوداوازی زوبان و رەنگى ئادەمیزادەکان، بەلگەو نیشانەى
جۆراو جۆر هەن لەسەر قودرەتى بى سنوورى خودا بۆ گەل و نەتەوہیەك خاوەن
بىرو فام بن، ژىرو خاوەن عەقلى روناك بن، زانیارى بەسودو گەيەنەر بەحەقیان
هەبى، رەھنومايىيان بکا بۆ بىرکردنەوہ لەمەخلووقات و بگاتە ئەو قەناعەتە:
کە ئەم مەخلووقاتە بەبىھودە دروست نەکراوەو حیکمەت و بەرژەوہندییەكى
بەرزو پىروژ لەبەدیھێنانیاندا هەيە.

﴿ومن آياته منامكم بالليل والنهار وابتغوا لكم من فضله﴾ بەشێك
لەنیشانەى رەھمەتى خودا لەسەر ئىھوى ئادەمیزاد ئەوہیە مەندو حەسانەوہو
نوستنى لەشەودا بۆ رەخساندن، ھەرۆھکوو لەرۆژیشدا دەتوانن بچەون. کاتى
گوڭجاو و سروشتى بۆ ئارام گرتن و حەسانەوہو نووستن شەوہ. کاتى گوڭجاو
و سروشتى بۆ جم و جۆل و ھەولدان بۆ بەدەستھێنانى رزق و رۆژى ژىوار
پەیداکردن رۆژە، داب و نەپىتى زوربەى ئادەمیزاد بەو شىوہیەبە بەشەو پشوو
بدەن بەجەستەیان و بەرۆژ ھەولتى بەدەستھێنانى پىداويستى ژيان بدەن. یاخود
لەشەودا بپىكى بۆ نووستن و بپىكى بۆ کاسبى کردن بى، لەرۆژیشدا بپىكى بۆ
ھەول و تىکۆشانى ژيان بى و بپىكى بۆ نووستن و حەسانەوہ بى. ﴿ان في ذلك
لايات لقوم يسمعون﴾ بىگومان لەم گوڭجان و پەيوەندییە سروشتىيەى
ئادەمیزادو گيانلەبەرانى تریش بەدیاردە کەوڭیەکانەوہو ئەم تەنسیقە
لەنێوانیاندا بەلگەو نیشانەو پەندو ئامۆژگارى ھەن بۆ گەل و نەتەوہیەك
گوڭچکەى بیستنى ئامۆژگاریان ھەبى. بەفام و ژیریەوہ شت بیسن و تى
بگەن و کارى پى بکەن، گوڭیان لەبەلگەو ئایەتەکان بى و بیانەھەژینن،

پهروهردگار سروشتی ئاده میزادی وا دارپشته له گهل بوونه وهردا بگونجی،
روناکی رۆژ گونجاوه بۆ ههولدانو تیکۆشان، تاریکی شهویش له باره بۆ
پشوودانو نوستن.

﴿ومن آياته يريكم البرق خوفاً وطمعاً﴾ ههروههها بریک له ئهه نایه تانهی
نیشانهی گههرهیی و به توانایی خودان ئهوهیه: ههوههروسکه تان نیشان ده دا،
ترستان لییه تی، به تاییه تی ئهوانه تان: که له دهشت و سارادا ده بن، له ناوماڵ و
ئهشکهوتدا نابن. به تهمای بارینی باران بۆ پپووستیاتی ژیانی خۆتان و
ئاژه لۆ کشت و کالتان، بۆ ئاودانی باخ و باغاتان، وه کوو له نایه تیکی تر دا
ده فهرموی: ﴿وينزل من السماء ماءً، فيحيي به الأرض بعد موتها﴾ (الروم: ۲۴)
زهوی وشک و برینگ و سوته مه پۆ بهو بارانه زیندو ده بیته وه درهخت و روه کی
وه خۆ ده که ونه وه و سه ره له نوێ زه نوێر ده بنه وه.

﴿ان في ذلك لآيات لقوم يعقلون﴾ بینگومان له م دیارده که و نیانه و
له باراندنی باران و زیندو کردنه وهی زهوی وشک و سوته مه پۆ نیشانه و به لگهی
جۆراو جۆر هه ن له سه ر راستی هاتنی رۆژی قیامهت و زیندو بوونه وه، چونکه
ئهو خودایهی ده توانی زهوی مردوو زیندو بکاته وه ده توانی مهرهوش زیندو
بکاته وه، بینگومان خودا به سه ر هه موو شتی که دا به توانایه و هیچی لسی
یاخی نابێ.

﴿ومن آياته أن تقوم السماء والأرض بأمره﴾ بریکی تر لهو شتانهی
نیشانهی هه بوونی خودا و قودره تی خودان راوه ستانی ئاسمان به بی کۆله که و
راوه ستانی گۆی زهوی له فه خادا به بی ئه وهی به سنگی که وه هه لواسرابی، به لکوو
راوه ستانی ئاسمان و زهوی به قودره تی خودا راوه ستان خودا رایگرتوون و هه لیان

ده سورپنى و بهر توه يان ده با. وه كوو له نايه تيكي تر دا ده فهرموى: ﴿الله الذي رفع السموات بغير عمد ترونها﴾ (الرعد: ۲)، يان ده فهرموى: ﴿ويمسك السماء ان تقع على الأرض الا بإذنه﴾ (الحج: ۶۵) يان ده فهرموى: ﴿ان الله يمسك السماء والأرض ان تزولا﴾ (فاطر: ۴۱).

بهو شيوه پهروه ردگار ياساو نيظامى كهونى راگرتووه، هه زاران ساله به لكوو بلى مه لايين ساله ئه م چه رخی گهردوونه هه لده سورپى و ئه م چه مكه نه ستيره و مانگو خوړو شاره نه ستيره و مه دارات و مه جهراتانه له گهردان و دين و ده چن و ساته وه ختيك عه طه ل و خه له ل روى تى نه كردون و بهرده و ام ده بن هه تا نه جه لى ديارى كراويان و هاتنى رۆژى قيامت ﴿ثم اذا دعاكم دعوة من الأرض اذا أنتم تخرجون﴾ پاشان هه ركاتى بانگ بيژى بانگى لى كردن بو رابون و كوښوونه وه له ساراي مه حشه ردا ئه و ده مه به په له له گوږه كانتان راست ده بنه وه و بهره و ساراي مه حشه راده چن، وه كوو له نايه تيكي تر دا ده فهرموى: ﴿يوم يخرجون من الأجداث سراعا كأنهم إلى نصب يوفضون﴾ (المعارج: ۴۳) يان ده فهرموى: ﴿ان كانت إلا صيحة واحدة فإذا هم جميع لدينا محضرون﴾ (يس: ۵۲).

كه و ابو ﴿وله من في السموات والأرض كل له قانتون﴾ هه رچى له ناسمانه كان و زه وى دا هه يه ملكايه تى و به ديه ينان و هه ل سورپان دن و به ندايه تى، هه موو بو خودايه و هه موويان گهردنكه چى فهرمانى پهروه ردگارن، هه موو هه ل سو و كه و تيكيان به ويستى خودايه؛ مردن و ژيانيان، جم و جوړ و نارامگرتنيان، مان و نه مانيان پييان خوښ بى و پييان ناخوښ بى هه موو به ده ست خودايه و گهردنكه چى فهرمانى ئه ون.

له‌فرموده‌یه کی مرفوع‌دا: که نه‌بو سه‌عید (الخدری) ریوایه‌تی کردوه ده‌فرموی: (کل قنوت فی القرآن فهو الطاعة).

﴿وهو الذي يبدأ الخلق ثم يعيده وهو أهون عليه﴾ هر پوره‌ردگاره سه‌ره‌تا مه‌خلوقاتی به‌دی هیناوه له‌نه‌بووه هیناونه وجود، ئاده‌میزاد وجودی نه‌بو خودا خه‌لقی کردون و پاشان ده‌یاغرتنی و له‌ناویان ده‌با، نه‌جار سه‌رله‌نوی زیندویان ده‌کاته‌وه، ئیعاده کردنه‌ویان له‌به‌دی‌هینانی هه‌وه‌ل‌جار ئاساتره، هرچه‌نده به‌نیسبه‌ت خوداوه کاری ئاسان و کاری گران نین، هه‌موو شتیک لای خودا ئاسانه و ماندوبونی تیدا نیه، وه‌لی: نه‌مه به‌گویره‌ی (تصور)ی ئاده‌میزاده که: ئیعاده کردنه‌وه له‌به‌دی‌هینانی سه‌ره‌تا ئاساتره، نه‌گینا بو خودا دروستکردن و دروستکردنه‌وه چون به‌کن.

بوخاری ده‌فرموی: (أبو الیمان) بۆی گیراینه‌وه فرموی: شوعه‌یب هه‌والی پیداین: که (أبو الزناد) له‌(الأعرج) هه‌ له‌نه‌بوهوره‌یره‌وه ره‌زامه‌ندی خودایان لی بی ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: (يقول الله تعالى كُتِبَ ابْنِ آدَمَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَكَ، وَشْتَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَكَ، فَأَمَّا تَكْذِيبُهُ إِيَّاي فَقَوْلُهُ: لَنْ يَعِيدَنِي كَمَا بَدَأَنِي، وَلَيْسَ أَوَّلُ الْخَلْقِ بِأَهْوَنَ عَلَيَّ مِنْ أَعَادَتِهِ، وَأَمَّا شَتْمُهُ إِيَّاي فَقَوْلُهُ: اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا، وَأَنَا الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدٌ)^(۱)

(۱) نه‌م فرموده‌ تهنه‌ا بوخاری ئیخراجی کردوه هه‌ نه‌ویش له‌حه‌دیشی (عبد‌الرزاق) له‌موعه‌مه‌روه له‌هوما‌مه‌وه له‌نه‌بوهوره‌یره‌وه ئیخراجی کردوه. نیبنو که‌ثر ج ۳/ ۱۴۳۴.

﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 صیفه تی بهرزو پیرۆزو که مالی موطللق هر بو خودایه؛ که تاک و ته نهایی به،
 بی هاو له و بی ناتاجه، که سی بی که سانه، هیچ خودا نین جگه له نهو، هرچی
 صیفاتی که مال و جه لاله هیه تی، هرچی صیفه تی عیب و نوقصانه نیه تی و
 هیچ وه کوو نهو ناچی و له که س ناچی، خاوه ن تواناو بالاده ست و هه ل سورپینه ری
 بوونه وهره، له ناسمانه کان و زهوی دا هیچ شتیکی لی یاخی نابیی، داناو
 ده ستره نگینه له کاره کانی دا، هه موو شتیکی به دی هیناوه و ریکی خستوه،
 چۆنیه تی و نه ندازه ی گرتووه و هیدایه تی داوه، هه موو کاروباریکی بوونه وهره؛
 هه ل سورپان و جم و جولی قه باره کانی ناو بوونه وهر به ناده میزاد و غهیری
 ناده میزاده وه، هه مووی به ویست و نیراده ی پهروه ردگار و به گویره ی حکمه ت و
 نه خشه ی خودایه، هه موو شتی که به گیانله بهرو بی گیانه وه، به ورد و
 درشتی به وه، هر شته و به زمانی حالی خوئی دان ده نی به هه بوونی خودایه کی
 تاک و ته نها و به دیهینه رو خاوه ن ده س لآت و بالاده ست به سهر بوونه وهر دا،
 هه موویان نه وه ده چه سپینن: که خودا چی بوئی دهیکا و هرچی نهیه وی بی نابیی.

واقیعی ناده میزاد نیشانه ی تاک و ته نهایی خودایه

ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ

أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي

مَا رَزَقْنَكُمْ فَإِنَّهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ

أَنفُسَكُمُ كَذَلِكَ نَقْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي
مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٩﴾

پاش نه‌وهی قورئان نه‌و جه‌وله که‌ونی‌یهی کردو سه‌رغبی ئاده‌میزادی
راکیشا بۆ می‌ژووی که‌ونا‌رای خو‌ی و بو‌ونه‌وهر بر‌دی‌ه‌وه بۆ سه‌ره‌تای دروس‌تبون و
وه‌دی‌هاتن، نه‌جار خسته‌یه‌ حاله‌تی خه‌یال په‌روازی به‌ناو بو‌ونه‌وه‌ری فراوان و
دیاردو نه‌حوالی هه‌ندئ مه‌وجوداتی خسته به‌ر سه‌رنج و تی‌روانین، نه‌جار
ئوسلو‌وبه‌که ده‌گو‌رئ و به‌شی‌وه‌یه‌کی تر ده‌یه‌وئ تاک و ته‌نه‌هایی خودا
بچه‌سپینئ، چونکه به‌شیک له‌تایبه‌ته‌نی ئوسلو‌وبی قورئان نه‌وه‌یه‌ شتی نامادی
به‌شتی مه‌حسووس و هه‌ست پیکراو نیشان ده‌داو په‌ندی واقعی ئاراسته ده‌کا،
بۆ نه‌وه‌ی شتی مه‌عنه‌وی له‌ژیه‌ن نزیک بکاته‌وه، ئاده‌میزاده‌کان ئیقناع بکا.

له‌م نایه‌تانه‌ی دوایی‌دا په‌روه‌ردگار په‌ندو مه‌شلیک بۆ نه‌وانه ده‌هینی‌ته‌وه:
که هاوه‌لی بۆ داده‌نێن و عیباده‌ت بۆ خوداو غه‌یری خودا ده‌که‌ن، له‌گه‌ل
نه‌وه‌ش‌دا بۆ خو‌یان دان به‌وه‌دا ده‌نێن: که نه‌و شتانه‌ی نه‌وان ده‌یان‌که‌ن
به‌هاوه‌لی خودا به‌نده‌ی خودان و ملکی خودان، نه‌وه بسو قوره‌یشیه‌کان
به‌تایبه‌تی له‌کاتی هه‌جکردن‌دا ده‌یان‌گوت: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
إِلَّا شَرِيكًا هُوَ لَكَ تَمْلِكُهُ وَمَا مَلِكٌ).

ده‌فه‌رموی: ﴿ضرب لکم مثلاً من أنفسکم﴾ په‌روه‌ردگار په‌ندو
مه‌شه‌لیکتان بۆ ده‌هینیت‌ه‌وه، خۆتان جوان ده‌یبینن و تیی ده‌گه‌ن، چونکه
له‌واقیعی حالتی خۆتان‌دا هه‌یه‌و له‌ناو خۆتان‌دا هه‌لقولاوه‌و له‌هه‌ست و شعورتان‌دا
ره‌نگی داوه‌ته‌وه، لیتان نزیکه‌و به‌عه‌مه‌لی موماره‌سه‌ی ده‌که‌ن. په‌ندو
مه‌شه‌له‌که‌ش بریتی‌یه له‌ئه‌وه: ﴿هل لکم لما ملک ایمانکم من شرکاء فیما
رزقناکم، فأنتم فیہ سواء تخافوہم کخیفتکم أنفسکم؟﴾ نایا ئیوه‌ رازی
ده‌بن: نه‌ی قور‌ه‌یشییه موشریکه‌کان: که‌ هاوبه‌شتان هه‌بێ له‌مال‌و سامان‌دا،
ئه‌و هاوبه‌شانه‌شتان به‌نده‌کانتان بن و هاوشانتان بن له‌ته‌صه‌روفکردن له‌مال‌و
سامانه‌که‌تان‌دا؟ نایا رازی ده‌بن ئیوه‌و کۆیله‌کانتان یه‌کسان بن و ترسی ئه‌وه‌تان
هه‌بێ: که‌ ببنه‌ برابه‌شتان، دیاره‌ ئیوه‌ به‌وه‌ رازی نین، بۆ خۆتان ئه‌وه‌ به‌ره‌وا
نازانن، ئه‌دی چۆن هاوه‌ل بۆ خودا بریار ده‌ده‌نو هه‌ندئ له‌مه‌خلووقاتی خۆی
ده‌که‌نه‌ هاوشان و هاوبه‌شی؟ چۆن رینگا به‌خۆتان ده‌ده‌ن که‌ به‌نده‌ی خودا بکه‌نه
هاوشانی خودا؟! مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه، هه‌ریه‌کێ له‌ئیوه‌ پێی ناخۆشه: که‌
کۆیله‌که‌ی بپیت‌ه‌ هاوبه‌شو هاوشانی، ئه‌دی چۆن هاوه‌ل بۆ خودا له‌مه‌خلووقاتی
خۆی داده‌نێن! ئه‌مه‌ جیگای سه‌رسوپ‌مانه‌ به‌نده‌و مه‌خلووقاتی خودا ده‌که‌نه
هاوه‌لی خودا، که‌چی نارازین کۆیله‌کانی خۆیان ببنه‌ هاوشانی خۆیان!!

ئه‌مه‌ وه‌کوو ئه‌وه‌ وایه: که‌ له‌نایه‌تیکێ تردا ده‌فه‌رموی: ﴿ویجعلون لله ما
یکرھون﴾ (النحل: ۶۲) کافره‌کان بۆ خۆیان پێیان ناخۆش بوو کچیان بپێ، هه‌ر
کاتێ یه‌کیکیان پێی بگوترايه: کچتان بوو خیزانت زارۆکی مێینه‌ی به‌وه‌له‌د
هیناوه، کابرا ره‌نگی ره‌ش هه‌لده‌گه‌راو دلی پر ده‌بوو له‌غه‌م و خه‌فه‌ت و
له‌شه‌رمان خۆی له‌خه‌لکی ده‌شارده‌وه، پێی ناخۆش بوو خه‌لکی بیبینن، له‌به‌ر
ئه‌و مه‌نتوکییه‌ی به‌سه‌رشانی‌دا هاتووه، که‌چی له‌گه‌ل ئه‌م حاله‌یان‌دا ده‌یانگوت

خواد كچى هەن، فریشتە: كە هەموویان بەسروشەت بەندەى ملكەچى خودان،
بەكچى خودایان دادەنان، شتێك كە بۆ خۆیان پێى نارازی بوون بۆ خودایان
بریار دەدا!!

﴿كذلك نفضل الآيات لقوم يعقلون﴾ بەم شیۆه رۆن و ئاشكرايه
بەلگەكان شى دەكەینەوه، بەم جوړه دەلیلە بەهێزانە ناحەزان بۆر دەدەین و
نایەتەكان رۆن دەكەینەوه بۆ گەل و نەتەوهیەك عەقلى خۆیان بىخەنە كارو بیر لەو
دەلیلە مەنگیقى و بیانوو پرانە بكەنەوه.

﴿بل اتبع الذين ظلموا أهواءهم بغير علم﴾ بەلكوو ئەو موشریکانەى
ستەمیان لەخۆیان کردو، بەوه: كە شوێن هەواو هەوهسى نەفامانەى خۆیان
كەوتوون، کوێرانە بیر دەكەنەوه، عەقڵ و هۆشى خۆیان ناخەنە گەر بەبێ
دەلیلى عەقلى و نەقلى بت و سەنەم دەپەرستن هیدایەت و زانیاری بەصیرەتیان
نیە، جا كە حال وابێ ﴿فمن يهدي من أضل الله؟﴾ كى هیدایەتێ كەسانێك
دەدا: كە خودا گومراى كردون؟ كەس نیە هیدایەتیان بداتو بیانگەیهنێ بەحەق و
راستى، دواى ئەوهى بەویستى خۆیان رێبازى كوفریان هەلبژاردو و نامادەباشى
ئیمانەهێنانیان تێدا نیە و هاوڵدانان بۆ خودا و بتپەرستى بووئەتە خو
بەسروشەت حەزبان لەبتپەرستى یە! ﴿وما لهم من ناصرين﴾ نیە بۆ ئەوان
كەسێك یارمەتیدەر و رزگار كەریان بێ لەعەزابى خودا، كە عەزابى خودا
دەورى دان و تێكێهەو پێچان كەس نیە جگە لەخودا بتوانێ فریایان بكەوێ،
خوداش بەهانایانەوه نایە چونكە ئەوانە موشریكن و خودا لەتوانى شرک
خۆش نابێ!

خودا فه رمان به ناده میزاد ده کا به شوینکه وتنی نایینی نیسلام که نایینیکی سروشتیه
بانگه وازی ده کا بو یه کتاپه رستی

فَاقِم وَجْهَكَ لِلدِّينِ

حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا بُدَّ لَهُ لِيَخْلُقِ

اللَّهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا

دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

دوای رانواندنی به لگه و ده لیلی تاک و تنه های خودا، به یانکردنی تواناو
دهسه لاتی خودا به سه ر هه موو شتیکدا، دوای دلنه وایی کردنی پیغه مبه ر ﷺ
و دامه زرانندی له سه ر بیرو باوه ری خوؤی هه لنانی بو شانازی کردنی
به بانگه وازی به که ی خویه وه و گرنگی نه دان به هه لوئیستی موشریکه کان، نه مجار
فه رمانی پی ده کا به به رده و امبوون و سوور بوون له سه ر هه لوئیستی خوؤی
دلسوؤزی و نیخلاص، له به ندایه تی کردن بو خودادا، چونکه خودا په رستی و

یه کتابه رستی فطره تی که له سهره تادا خودا ئاویتیه نه فس و پیکهاته ی
ئاده میزادی کرده، هه موو ئاده میزادیک که له دایک ده بی به سروشت
خودا پهرسته، باوک و دایک و ده و روبه ر له و سروشته پاکه لای ده ده ن.

ده فهرموی: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾ ئه ی موحه مه ده! چونکه
له روانگی ئه و به لگانه ی پیشه وه ئایینی راست و حه قت بۆ ده رکه وت، زانیت
بتپه رستی و هاوه لدانان بۆ خودا چه ند زیانبه خسرو چه وت و به تاله، که وایی
شوین ئه و ئایینه حه قه بکه وه: که خودا بۆی ناروویی و ئه رکی گه یاندن و
بلاو کردنه وه ی خستۆته سهر شانت، ئایینی سروشتی و گونجاوه بۆ ئاده میزاد،
ئه و ئایینه یه ئیبراهیم بانگه وازی بۆ کرده و په یڕه وێ کرده. ئه و ئایینه یه
خودا هیدایه تی داوی بۆ پابه ندبوون پێیه وه، ﴿فَطَرَهُ اللَّهُ الَّذِي فَطَرَ النَّاسَ
عَلَيْهَا﴾ ئایینی سروشتی پاک و خاوینه و خودا ئاویتیه ی پیکهاته ی ئاده میزادی
کرده، هه موو ئاده میزادیک له سروشتی دا خودا ناسی و یه کتابه رستی هه یه،
له ناخه وه ده زانی جگه له خودای به دیه پنه ر خودای تر نین. رو له هه موو
ئاینیکی به تال و هه رگێڕه و پابه ندی ئایینی پاکی ئیسلام به.

ئه مه فهرمانه به پیغه مبه رو فهرمانیشه به ئۆمه ته که ی که له سه ر ئه و
ئاینه سروشتی یه به رده وام بن و لێ لانه ده ن، وه کوو له ئایه تیکی تر دا ئاماژه
به وه ده کاو ده فهرموی: ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ: السَّيِّئَاتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا
بَلَىٰ﴾ (الاعراف: ۱۷۲).

ئیمامی ئه جمه د فهرمووده یه کی قودسی ریوایه ت کرده که ده فهرموی: (انی
خلقت عبّادی حنفاء فاجتالهم الشیاطین عن دینهم) ئه من له سهره تادا به نده کانی خۆم
به خودا پهرست خولقاندون و دوا یی شه ی تانه کان له و ریگه حه قه لایاندان.

بوخاری و موسلیم فەرمووده‌یه کیان ریوایه‌ت کردوه ده‌فهرموی: (کل مولود یولد علی الفطرة فأبواه یهودانه أو ینصرانه، أو یمجسانه...).

نایه‌ت و هه‌دیشه‌کان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر پاکی بناغه‌ی سروشتی ئاده‌میزاد و ئاماره‌یه به‌وه: که خودا به‌نده‌کانی خۆی بۆیه دروستکردون بیناسن و بیپه‌رستن و به‌ندایه‌تی دلسۆزانه‌ی بۆ بکه‌ن، سروشتیان له‌سه‌ر خوداناسی دروستکراوه ئایینی ئیسلامی پیروژ له‌فیطره‌تیاندا هه‌یه، هه‌موو پیغه‌مبه‌ری‌کیش بانگه‌وازی بۆ ئه‌م ئایینه‌ پیروژه کردوه، به‌لام دوا‌یی هه‌نی بیرو باوه‌ری فاسیبد تی‌که‌لاو به‌ئایینی خودا په‌سند بووه ئایینه‌کان شیواون و جوله‌کایه‌تی و مه‌سیحیه‌تی و ئاگرپه‌رستی و صابینه‌یه‌تی په‌یدا بووه، بته‌رستی و ماده‌په‌رستی ته‌شه‌نه‌ی کردوه، ئایینی زۆرو جو‌راو جو‌ر به‌ناو ئاده‌میزاددا بلا‌بوونه‌وه، ته‌نانه‌ت جوله‌که‌و مه‌سیحیه‌کان بوونه هه‌فتاو ئه‌وه‌نده تاقم و گرو.

که ده‌فهرموی: ﴿فطرة الله﴾ (فطرة) مه‌فعول بیهی‌یه بۆ فیعلیک‌ی مه‌زنده‌کراو که (الزموا) وه. واته: پابه‌ندی ئایینی هه‌ق و راست بن.

په‌په‌وه‌ی ئه‌و ئایینه بکه‌ن: که خودا ئی‌وه‌ی له‌سه‌ر دروست کردوه، له‌سروشتاندا هه‌یه، له‌گه‌ڵ سورشتاندا گونجاوه. ﴿لاتبدیل خلق الله﴾ ناب‌ی و ناگونج‌ی بۆ که‌س واز له‌ئو ئایینه سروشتی‌یه به‌ی‌نی و بیروباوه‌ری تر په‌په‌وه بکا، رسته‌که که‌لام‌یک‌ی خه‌به‌ری‌یه به‌مانا نه‌هیه، واته: خودا فەرمان به‌ئاده‌میزاد ده‌کا: که ئه‌و ئایینه سروشتی‌یه (که ئیسلامه) نه‌ی‌گۆرن و نه‌چنه سه‌ر بیروباوه‌ری شیرک و ئیلحاد، فەرمانیان پ‌ی ده‌کا: که بۆ خۆیان پابه‌ندی ئایینی ئیسلام بن و هه‌ول بده‌ن که‌سانی دیکه‌ش به‌و ئایینه‌وه پابه‌ندن، چونکه له‌ناخ و سروشتیاندا هه‌یه‌و له‌ئه‌صلی ته‌کویندا ئاو‌یت‌ه‌ی وجودیان بووه.

﴿ذلک الدین القیم﴾ نهو ناینه‌ی فەرمانتان پی کراوه: که په‌یره‌وی بکه‌نو
پابه‌ندی بن، نه‌وه ناینی راست و دروسته‌و خوارو خیتی تیدا نیه ﴿ولکن
اکثر الناس لا یعلمون﴾ وه‌لی زوربه‌ی ناده‌میزادان نه‌وه نازان و لی بی
ئاگان، چونکه عه‌قل و هوشی خویان ناخه‌نه کار، هه‌ول ناده‌ن زانیاری راست و
دروست فی‌ر بن، خو نه‌گه‌ر به‌وردی بیربان بگردایه‌وه، زانیاری ص‌حیح فی‌ر
بونایه، ده‌ور به‌رو هه‌وا و ناره‌وژکاریان تی نه‌کردنایه، هه‌رگیز له‌و ناینه
سروش‌تی‌یه لایان نه‌ده‌داو ریازی گوم‌رایان نه‌ده‌گرته‌به‌ر، نه‌و حه‌قیقه‌ته نازان
بویه شوین هه‌وا و هه‌وه‌سی خویان ده‌که‌ون و له‌ریگای راست لاده‌ده‌ن.

﴿منین الیه واتقوه﴾ شوین ناینی خوداپه‌سند بکه‌ون و روی تی بکه‌نو
بگه‌رینه‌وه بو سه‌ری، به‌باشی و دلسۆزی لی بپرین بو خوداپه‌رستی، له‌ناین
دامه‌برین و که‌مته‌رخه‌می مه‌که‌ن له‌طاعت و خوداپه‌رستی‌دا، هه‌میشه له‌خودا
بترسن و ﴿واقیموا الصلوات﴾ به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر نه‌نجامدانی نو‌یژه‌کانتان
به‌ته‌واوی بی که‌م و کوپی روکن و مه‌رجه‌کانیان جی به‌جی بکه‌ن، خوشوع و
خوضوعی ته‌واوتان هه‌بی. ﴿ولا تکنونوا من المشرکین﴾ دواي ئیمان‌هیتان و بر‌وا
به‌خودا نه‌چن هاوه‌لی بو دابنن، که‌س مه‌که‌ن به‌خودا، جگه له‌خودا که‌س
به‌شیایوی په‌رستش بو کردن مه‌زان، به‌تاعت و خوداپه‌رستی‌یه که‌تان
مه‌به‌ستتان خودا بی، یه‌کتاپه‌رست بن و به‌دلسۆزی به‌ندایه‌تی بو بکه‌ن و
طاعت بو خودا بکه‌ن و بزائن خودا ده‌بینن، خو نه‌گه‌ر ئیوه خودا نه‌بینن
خودا ئیوه ده‌بینن، له‌هه‌موو شتی‌که‌دا پشت به‌خودا بیه‌ستن، هه‌موو شتی‌که بو
لای خودا بگه‌رینه‌وه، به‌نه‌یتی و ئاشکرا خوداتان له‌یادبی، به‌ویژدانی زیندوه‌وه
موراقه‌به‌ی خودا بکه‌ن، له‌هه‌موو جم و جولیکتان‌دا خودا له‌بیر مه‌که‌ن.

ئەجار پەرۋەردگار ۋە ھەقىقىي مۇشرىكە كان دەکا بەۋە: كە تەفرەقەۋ
 دووبەرەكى لەناۋ كۆمەلگادا دەننەۋە دەفەر موى: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ
 وَكَانُوا شِيْعًا﴾ لەۋ مۇشرىكانەى: كە ئايىنى خۇيان پەرەتەۋازە كىردەۋە،
 ئىختىلاڧ ۋە دووبەرەككىيان ھەيە لەۋ شتەى عىبادەتى بۆ دەكەن، ھەر كەسە
 بەگۈيرەى ھەۋاۋ ھەۋەسى خۇى شتەك دەپەرستىۋ ئايىنى سىروشتى دەگۈرۈن،
 بىرۋ باۋەرەكان تەكەلاۋ دەكەن بىرۋا بەھەندى لايەنى ئايىنى ھەق دەكەن ۋە
 ھەندى لايەنى پاشگۈى دەخەن، رەتى دەكەنەۋە، بوۋنە چەند تاقىۋ گىرۋو پىرۋ
 حىزىبى ۋە كۈۋ جولەكەۋ مەسىحى ۋە ئاگر پەرست ۋە بىپەرست ۋە باقى خاۋەن بىرۋ
 باۋەرە بەتالۋ پۈچەكان ﴿كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ ھەموۋ تاقىۋ پىرۋ
 حىزىبىك كەيفخۇشن بە بىرۋباۋەرپىان ۋە پىيان ۋايە ھەر ئەۋان لەسەر ھەقن
 بەرامبەرەكەيان ناھەقە! لەكاتەك بۆ خۇيان لەسەر بەتالۋ ئايىنى ناھەقى
 خۇيان بەرامبەرى دەكەن لەگەل ئەۋ نايىنە ھەقەى كە خۇدا ئاۋىتەى سىروشتى
 ئادەمىزادى كىردەۋە، بۆ بەندەكانى خۇى ھەلپىزاردەۋە.

نايەتەكە ئەۋ تاقىۋ گىرۋىانەش دەگىتەۋە: كە خۇيان بەمۇسۇلمان لەقەلەم
 دەدەن ۋە لەناۋ خۇيان دا بوۋنە چەند فىرقەۋ تاقىۋ گىرۋى جىا: كە لەكتىبەكانى
 تايبەت بەمىلەل ۋە نىھەل دا ئامازەيان پى كراۋە، ھەموۋ ئەۋ تاقىۋ پىرانە
 گومپراۋ سەرلى شىۋاۋن جگە لەكۆمەلەك: كە ئەھلى سۈننەۋ جەمەتەتن؛
 ئەۋانەى پابەندىن بەقورئان ۋە فەرمۇدەى پىغەمبەرەۋەۋ شۈپن ھەنگاۋى
 ھاۋەلانى پىغەمبەرۋ چىنى دۋا ئەۋان دەكەن، ھەموۋ بىرۋ باۋەرۋ كارۋ
 كىردەۋەيەكىيان قورئانىيەۋ بەتەرازۋى ئىسلام دەيكىشەن ۋە بەۋ مەنھەج ۋە ياسايە
 كار دەكەن: كە شەرىعەتى ئىسلامە، خۇيان لەھەموۋ جۈرە شىركەك دوۋر
 دەخەنەۋە. ھەر شتەك بۆنى شىركى لى بى ئەۋان لىى دوۋر دەكەنەۋە.

هه‌لبه‌ته شیرك فره لایه‌ن و جو‌را و جو‌ره، هه‌یه جندۆكه په‌رسته، هه‌یه فریشته ده‌په‌رستی، هه‌یه بنه‌ماله و باو و باپیرانی ده‌په‌رستی، هه‌یه پاشاو فرمان‌په‌وا ده‌په‌رستی، هه‌یه شیخ و قسن و گو‌په‌رسته، هه‌یه دارو به‌رد ده‌کاته خودای خو‌ی به‌هاوه‌لی خودای ده‌زانی، هه‌یه ئه‌ستیره په‌رست و خو‌ر په‌رسته، هه‌یه شه‌و په‌رسته، هه‌یه داب و نه‌ریت ده‌په‌رستی، هه‌یه پاره په‌رسته هه‌یه.. هه‌یه.. هتد.

هه‌ریه‌کی له‌م شت په‌رستانه خو‌ی به‌راست ده‌زانی و پئی وایه له‌سه‌ر حه‌قه، که‌یفخۆشه به‌یرو بۆچونی خو‌ی و خه‌لکی تر به‌هه‌له ده‌زانی. له‌کاتیکدا حه‌ق یه‌که‌و نابێ به‌دوو، له‌ناو ئه‌و هه‌موو ئایین و بیرو باوه‌رانه ته‌نها یه‌ک گروپ له‌سه‌ر حه‌قن ئه‌ویش ئه‌وانه‌ن قورئان مه‌نه‌ه‌جیانه!

را‌ای هه‌ندی که‌س و به‌رده‌وام نه‌بوونیان له‌سه‌ر ئایینی حه‌ق

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ
مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا
ءَايَنَّاهُمْ فَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا

النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
 إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

له وه پيش په ندو مده له هیڅانه وه له سهر تاك و تنه هایى خودا، به لگه و
 نیشانه ی جوړاو جوړی بو شه و مه به سته ناراسته كردن. شه مجار لیږده دا مال و
 وه زعی دوو كومه له ناده میزادان ده ستی شان ده كا، تا قمكی كیان بریتین
 له هه ندی موشريك كه كاتى ته نگانه هاوار له خودا ده كه نو كاتى ناسایی
 بته پرستن. تا قمكی كشیان بری كافرو موشريك كن خودا په رستیان بو دونیا یه،
 شه گهر ویرای خودا په رستییه كیان دونیا یان بو خوش بوو به مرازی خویان
 كه یشتن شه به رده وام ده بن، خو شه گهر وا نه بوو واز له ناین دینن.

ده فمرموى: ﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ﴾ كه سانیک هه ن
 شه گهر تووشی ته نگانه و ناخوشی بوون، ده ردو به لاو نه خوشی روى تی كردن،
 گرانی و شكه سالی و بی ناویان توش هات، له ناو ده ریا یان له وشكانی و
 هه وادا خه تهری مهرگ لیان نريك بو وه، ده گه پینه وه بو لای خوداو هانای بو
 ده به نو لای ده پاپینه وه به ته نه ها خودا ده ناسنو خودا دروزنه كانی خویان له بیر
 ده چیته وه. ﴿ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً، إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يَشْرَكُونَ﴾ پاشان
 كه خودا به لاو نه خوشی له سهر لابرده ن، نازو نیعمه تی ناسايش و هه رزانی
 به سهر دا رشتن و كهوتنه فهره حییه وه، له جیاتی شه وهی به رده وام بن له سهر،
 خودا په رستی و شوكرانه ژمیږی خودا بكهن، به شیوه یه كی چاوه پروان نه كراو

کۆمه لیکیان له حال و وه زعی ئاساییان دا هاو ه ل بۆ خودا داده نین و ده ست ده کهن به بته رستی. نه وانه هه ل په رست و د و نیا و یست، کاتی ته نگانه خودا په رست و کاتی فه ره حی بته رست، سپه و پێ نه زان.

﴿لیکفروا بما آتیاهم﴾ تا له ئاکام دا کوفرانی نیعمه ته کانی خودا بکهن، سه ره نجام ئینکاری فه ضل و ئیحسانی بکهن، (لام) ی (لیکفروا) (لام) ی عاقیبه تی پێ ده گو ترئ (لام) ی ته علیل نیه.

هه ندئ له زانایان پێیان وایه: (لام) ه که (لام) ی ئه مره فیعه که فیعی ئه مره، هه ره شه ده گه یه نئ، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فه رموی: ﴿فمن شاء فلیؤمن ومن شاء فلیکفر﴾ (الکھف: ۲۹) واته: ئه وه رێگای راست و ناراستمان بۆ رو ن کرد و نه وه، هه ق و به تال دیاری کرا وه، ئه مجار که سیك ده یه وی با ئیمان بێنئ و که سیکی ش نایه وی ئیمان به یئئ با کافر بی. پاداشی ئیمان به هه شته و سزای کوفر دۆزه خه.

به کورتی:

رسته که فیعی ئه مره و هه ره شه ده گه یه نئ، وه کوو چۆن رسته که ی دوایی ش ئه مره و هه ره شه ده گه یه نئ ده فه رموی: ﴿فتمتعوا فسوف تعلمون﴾ ئه ی مو شری که کان؛ له ززه ت و خوشی جیهان بجیژن، به ویستی خۆتان رابوێرن، لایه نی قیامه ت پاشگو ی بجن، له وه به و لا وه بۆتان ده رده که وی سزا و تۆله ی من له سه ر کوفره که تان چهن د به ئیشه و چهن د سامنا که

به ئی هه ره شه یه کی سامنا ک و دا چله کێنه ره، ئاده می زاد ئه گهر فرمان په وایه ک هه ره شه ی لی بکا، ته نانه ت ئه گهر چه ته و یاخی بو یك هه ره شه ی

لى بكا، ترسى لى دهنىشى و خۇپارىزى ده كا. دهى ده بى چۆن لىم جۆره
هەرپه شانه نه ترسى: كه له خاوه نى بوونه و هره وه ئاراسته ي كراون، له خوداى
بالا دهسته وه ته وجيهى كافرو موشريكه كان كراون!

هەندى له زانايان فەرموويانە: سويتند بەخودا نەگەر حەرەسى كۆلانىك
هەرپه شەم لى بكا ترسم لى پەيدا دەبى، ئەى دەبى چۆن ترسم لى پەيدا نەبى:
كه هەرپه شه كه له خودا يه كه وه ئاراسته كراوه: كه هەموو بوونه و هره ي به (كن
فيكون) بەديهيتاوه؟!

ئەجار دواى ئەم هەرپه شه و ترساندنە ئوسلوپه كه ده گۆرپ و بەشيتوهى ئينكار
ئاميز پرسىياري بەلگه يه كه ده كا پشتگيريان بكا له سەر كوفرو
بتپەرستى يه كه يان، دەفەرموى: ﴿أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا
بِهِ يَشْرَكُونَ﴾ ئايا ئيمه نازلمان كردوه بۆ سەريان بەلگه و دەليلىك، نامە و
نوسراوئىك، ئەوه بەسەلميتنى: كه ئەوان دەليلىن؟ ئايا هيجى وامان نازل كردوه
پشتگيريان بكا له سەر بىرو بۆچونە كه يان، له سەر هاوهدانىيان بۆ خودا؟
نەخەير ئيمه شتى وامان نازل نەكردوه، پيغه مبه ريشمان به و پەيامە نەناردوه،
بەلگه وه شتىكه بۆ خۇيان دايا نهيتاوه و بۆ خۇيان هەلى دەبەستن.

له كاتىكدا نابى و رەوا نيه بۆ هيج كەس: كه دەرپارهى عەقيدە و باوەر
له غەيرى خودا شت وەربگرئ، دهى ئيمه هيج شتيكمان لىم باره وه بۆ
نەناردون، بەلگه و به پيچه وانه وه ئيمه پيغه مبه رمان بۆ ناردون نامە مان بۆ
رەوانە كردون فەرمانيان پى كردون: كه يەكتاپەرست بنو بە دئسۆزى خودا
پەرستى بکەن.

ئەجار جۆریکی تر لە شیریک رون دەکاتەو، ئەویش حالو وەزعی کەسانیکە خوداپەرستی دەکەن لەبەر خاتری دونیا، ئەگەر خوشی جیهانی بۆ دەستبەر بوو ئەو وەزعی دەبێ، ئەگەر مرازەکانی نەهاتنە دی ناهومید دەبێ، ناهومید بوونیش جۆریکە لە شیریک. دەفەرموی: ﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا﴾ هەر کاتی نازو نێعمەتی خۆمان بەخشی بەبێ ئادەمیزاد، پێی دڵخۆش دەبن و شانازی بەسەر کەسانی دیکەدا دەکەن. وەکوو لەئایەتیکە تردا لەسەر زوبانی ئەو جۆرە کەسانە دەفەرموی: ﴿ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي، أَنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ﴾ (هود: ۱۰) ئەوانە هیلێکی راستیان نیە بەسەری دا برۆن، تەرازویەکی ورد خۆنیان نیە شتەکانی پێ کێشانە بکەن، بۆیە خۆ بۆ گۆرانکاریەکانی ژیاڤی راناگرن، بەنازو نێعمەت دڵ خوش و تەپەردەماخ دەبن و وێرای دڵ خوشییەکیان شانازی دەکەن و لەخۆیان بایی دەبن. بێر لەو ناکەنەو کێ ئەم نازو نێعمەتانە بەخشیون، حیکمەتی ئەو نێعمەتانە چێ و پێویستە لەپاساویاندا چی بکەن. غەرقی نێعمەتەکان دەبن و سوپاسی بەخشنە ناکەن ئەوێان بێر نایەتەو: کە ئەو نێعمەتانە تاقیکردنەو ئیختیارن! ﴿وَأَن تَصْبَهُم سَيِّئَةٌ بِمَا قَدِمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ﴾ جا ئەگەر ویستی خودا و بوو بەهۆی خراپەکاری خۆیان تووشی بەلاو ناخۆشییەکان بن و کارەساتیکیان بەسەردا هات و دەردو بەلا یەخە گرتن ئێتر لەرەحمەتی خودا ناتومید دەبن دەکەونە گازندە کردن و گلەیی کردن! ئەمە داب و نەپێتی ئەو دڵ و دەروونانەیە لەخودا دادەبێژن و ئاگیان لەسۆنەنی خودا نیە لەبۆنەوێردا!

ئەجار بەشوین ئەوێدا پرسیارێکی تری ئینکار ئامێژ ئاراستە دەکاو عەجائیبی وەزعیان رادەگەینێ، کورتبینی و نابینایی چاوی دلیان دەستیشان دەکاو دەفەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ بۆچی

نازانو نایینن: که خودا رزق و رۆژی فراوان ده‌کا بۆ کهسانیک بیه‌وی سامانداریان بکا، له‌همان کاتدا بۆ هه‌ندیکێ تر رزق و رۆژی که‌م ده‌کاته‌وه، خوشی و ناخۆشی، ده‌وله‌مەندی و هه‌ژاری پابه‌ندی یاسا و قانونیکێ خودایی به‌رده‌وام و ٲابیته، پابه‌ندی مه‌شیئه‌ت و ویستی خودایه، هه‌ر خودایه نازو نیعمه‌ت ده‌به‌خشێ، هه‌ر نه‌ویشه به‌به‌لاو ناخۆشی به‌تاقییان ده‌کاته‌وه! به‌گوێره‌ی حیکمه‌ت و دانایی خۆی، به‌ویست و ئیراده‌ی خۆی هه‌ندێ که‌س ده‌وله‌مەند ده‌کا، هه‌ندێ که‌س هه‌ژار ده‌کا، نه‌م‌پۆ ئه‌م تاقمه‌ ده‌خاته ژیا‌نی خوشه‌وه به‌یا‌نی ده‌یا‌خاته ته‌نگانه‌ و ناخۆشی یه‌وه. یان به‌پێچه‌وانه‌وه.. که‌وابێ له‌کاتی خوشی و فەره‌حی‌دا پێویست نا‌کا ته‌رده‌ماخی روبکا‌ته خوشگه‌زانه‌ن، هه‌روه‌ها نابێ له‌کاتی به‌لاو ناخۆشی‌دا نا‌هومی‌د بن، چونکه‌ خوشی و ناخۆشی حا‌لات و چۆنیه‌تین به‌نۆیه‌و وه‌خت نا‌وه‌ختیک به‌گوێره‌ی حیکمه‌تی خودا دین و ده‌رۆن. ﴿ان في ذلك لآیات لقوم یؤمنون﴾ له‌و شتانه‌ی باسکران، له‌زۆر کردنی رزق و رۆژی و که‌م‌کردنه‌وه‌ی، به‌لگه‌ ئاشکرا و غایان هه‌ن له‌سه‌ر تا‌کو ته‌نهایی خودا بۆ که‌سانیک خاوه‌ن ب‌روابن و کاره‌کان هه‌موو بۆ خودا بگێرنه‌وه‌و بزانی هه‌چ شتیک به‌بێ ویستی خودا ده‌سته‌به‌ر نابێ.

هه ننان بۆ مالیه خشین و زه کات ده رکردن، رزق و رۆژی مه ضمونه و چه شرو نه شر روده ده ن

فَقَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ

حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ

وَجَهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبًّا

لَيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِندَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ

تُرِيدُونَ وَجَهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْضِعُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِي

خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِن

شُرَكَائِكُمْ مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُمْ مِّن شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾

له وه پیش نه وهی را گه یاند: که رزق و رۆژیده هر خودایه وه به ویست و
ئیرادهی خوی بۆ هه ندیک زۆری ده کاو بۆ هه ندیک کهم، جا که نه وه واقعی
حال بئ، هر خودا رزق و رۆژی بداو به گویرهی مه شیته و ویستی خوی مال و
سامان بۆ هه ندی فراوان بکاو له هه ندی که سی بگپرته وه هر نه ویش ری بازی

مالبه خشينو مال گه شه كردنو زور بوونى مالو سامان ديارى ده كا، خودا ده زانئ مالو سامان به چى زياد ده كاو چى له بهر ژه وهندى ناده ميزاد دايه، چونكه هر كاتى خودا رزق و روژى كه سيكى فراوان كرد به لئى به خشين كه م نايته وه. نه گهر خودا رزق و روژى كه سيكى كه م كردو كه م ده رامه ت بوو به ده سترگرتنه وه له به خشين زياد ناكا. ده فهرموى: ﴿فَات ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل﴾ نهى پيغه مبهرا! ههروه ها ئه وانى شوينت كه وتوون له ئوممه ت: له مالو سامانى خوتان بيه خشن به خزم و هه ژاران و ريواران، مافى خويان بده نئى له صيله ي ره حم و چا كه يان له گه ل بكه ن و يارمه تيان بده ن، يارمه تيدان و چا كه كردن له گه ل خزم و كه سو و كار مافى كى سه ره كى سه رشانى ناده ميزاده، به شيكه له په يوه ندى خوين و نژاد و ره چه له ك. خزم و كه سو و كار شياوترين كه سانيكن كه پيويسته چا كه يان له گه ل بكرئ و يارمه تيان بدرئ. ديدنه ي و هه مئا هه نغيان له گه ل ذا بكرئ، ههروه ها مافى هه ژاران بده ن كومه كييان پئى بكه ن ئه ركى قورسى ژيانيان له سه رشان سو ك بكه ن، زبوارى ك كه له مالى خوى دوور كه وتوته وه و ده ستى به مالو دارايى خوى ناگا ئه مه ش پيويسته كومه گى پئى بكرئ و پيداويستى سه فهره كه ي بو گه پانه وه ي بو ولا تى خوى بو دابن بكرئ.

له ئايىنى ئىسلام دا مالو سامان هى خودايه، خودا خاوه نى حه قيقى مالو سامانه، هر ئه و خاوه نه حه قيقى به كه مالو سامانى به خشيو به هه ندى له به نده كانى. بريارى دا وه ئه و مال پئى به خشر اوانه هه ندى له مال كه يان بيه خشن وه به چين و توژى كى تر كه پيويستيان پيه تى و مافى كى خويانه بياندرتئى. بويه نايه ته كه فهرموى: ﴿فَات ذا القربى حقه﴾ فهرموى: مافى خويان بده نئى، ماله به خشر اوه كه ي به (هق) ناوه ئنا و وه پالى مال پئى

به خشراوه کانیشی دا. لیژهش داناوی سی تاqm لهوانه دینیی: که پتیویسته مالیان پی بیبه خشری و یارمه تییان بدری. (خزم و هژارو رییسوار) نهم نایه تانه پیش واجب بوونی زه کات نازل بوون، نهو کاتهی نهم نایه تانه نازل بوون نهزه کات واجب کراوه، نه زه کات پی شیوان دیاری کران، به لام مه بده نه که هر زوو چه سپاوه و ناماژهی پی کراوه، له روانگهی ئیسلامه وه مال مالی خودایه، خاوه نی حه قیقی مال و سامان خودایه جا که مال مالی خودا بی، ده بی خودا چونی دهوی ناوا ته صهرووفی تیدا بکری؛ چ له روی ته ملیکوه بی یان له روی گه شه پی کردن و لی به خشینه وه بی. نهو که سهی که به وه کالهت مال و سامانی خودای له ژتر دهستی دایه، ئازاد نیه چی لهو مال به بکا بیکا، به لکوو خودا بو ته ملیک و گه شه پی کردن و به خشینی مال یاسا و رییسای داناوه ته وجیهی نه مینداره کانی دهکا: که بهو شیوهی نهو دهیه وی ته صهرووفی تیدا بکن، بهشی خزم و هژاران و رییسوارانی لی بدهن چونکه نهوانیش حه قیان لهو مال ده دا هیه.

نیمامی نه بو حه نیفه نهم نایه تهی کرده به به لگه له سمر نهوه که نهفه قهو بژیوی خزم و که سو کاری نه بووی درامهت واجبه، هر که سی دهوله مهند بوو خزم و که سی هه ژاری هه بوون پتیویسته باربیوان بکا و بژیوان دابین بکا.

﴿ذٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأَنتَ لَهُمْ الْمَفْلُحُونَ﴾ یارمه تیدان و باربوکردنی نهو جوړه که سانهی له نایه ته که دا باسکران، خیر و فیر و باشترین کاره بو نهو که سانهی کرده وه کانیان له بهر خاتری خودا نه نجام دهدهن، هر کاریکی دهیکه من مه بهستیان ره زامه ندیی خودایه و به هیوای پاداشی قیامه تن، نهک بو ریبابازی و ناو شورته! نهوانه سمر فرازو به مرز گه ییشتون له دونیا و

قيامهت، ئەوانه ئەرکى سەرشانى خۆيان ئەنجام داوهو خۆيان لەتانهو لۆمەى ئاتاجان رزگار کردوه. رەزامەندى خوداشيان بەدەست هیناوه، کەسیکیش خودا لىى رازى بى سەرفرازو رزگار بووه.

﴿وما أوتيتم من ربا ليربو في أموال الناس، فلا يربو عند الله﴾ هەندى لەعەرەبەکان هەولێ زۆر کردنى مالو سامانى خۆيان لەو رێگەوه دەدا؛ دەهاتن دیارییان دەدا بەهەندى لەدەولەمەندەکان بۆ ئەوهى دەولەمەندەکان لەپاساوى دیارییەکیاندا دیارى بەنرختریان پى بدەنەوه، ئیتر پەرورەدگار بەم نایەتە ئەوهى رون کردەوه: ئەو کردەوهو هەول و تەقەللایە هۆکارى حەقیقى نیە بۆ گەشە کردنى مالو سامان. پێیان دەفەرموى: ئەوهى دەیدەن بەخەلك بەدیاری بەمەبەستى ئەوهى دیارى باشتەرتان بۆ بنێرنەوه، ئەوه لای خودا پاداشى نیەو رییازى راستى مال زۆر کردنو خێرو فەر دەسکەوتن نیە. وەکوو لەنایەتیکى تردا ناماژە بەم حالە دەکاو دەفەرموى: ﴿ولا تملن تستکثر﴾ (المذثر: ٦) شتیک مەبەخشە بەهومییدی ئەوهى زیاترت پى بدەنەوه، ئەم جوۆرە بەخشینە بەتایبەتى لەپێغەمبەر ﷺ یاساغ بووه، بۆ کەسانى دیکە رەوايە وەلى پاداشى تیدا نیەو خێرى ناگاتى.

ئیننو عەبباس: دەفەرموى: ریبای دوو جوۆرە، جوۆریکیان دروست نیە، ئەوه ریبای مامەلەو بازەرگانییە، جوۆریکی تریان ریبایە کە خراپەى تیدا نیە ئەوهیش بریتییه لەوه کابرا دیارى دەنێرى بەمەبەستى ئەوهى زیاترى بۆ بنێرنەوه.

ئەجار نایەتى ﴿وما أوتيتم من ربا ليربوا في أموال الناس فلا يربوا عند الله﴾ ی خویندەوه

اعظم من أحد) وللاهي يه كيڻ له ئيو به نه ندازهي ده نكه خورمايه كه له مالي
 حه لالو خاويني خوئ نابه خشئ ئيلا: كه به خشئ، خودا به ريزه وه ئهو خيرهي
 لسي وهرده گريو بوي پهره ورده ده كا وه كوو چوئن يه كي له ئيو جوانو يان
 به چكه حوشر به خيو ده كا. هه تا ئهو ده نكه خورمايه له كيوي نوحود
 گه وره تر ده بي.

ئه جار جهخت له سهر باسي پيشوو ده كاته وه ده فهرموي: ﴿الله الذي
 خلقكم ثم رزقكم ثم يميتكم ثم يحييكم﴾ هه خودا به ديهي نهره، ئهو ئيوهي
 دروست كردوه، هه ئهو رزقو روژيي ئيوه فراهه م دينئ، له يه كه م روژي
 ژيانته وه تا دوا هه ناسه تان، پاشان كه ته مه تان ته واو بوو هه ئهو
 ده تا مريئ هه ئه ويش روژي قيامه ت زيندوتان ده كاته وه بو حه شرو حيسابو
 ليكولينه وه له گه ل كردنتان، له گوشه نيگاي رزقو روژيي و كاسبي كردنه وه
 چاره سهرى قه ضيه ي شيركو و بته رسته ي ده كا، نه بووني شوينده ستي خودا
 دروژنه كانيان رون ده كاته وه، ده فهرموي: ﴿هل من شر كائكم من يفعل من
 ذلكم من شيء؟﴾ ئايا خودا دروژنه كانى ئيوه؛ ئهو شتانه ي ئيوه به خودايان
 ده زانن و كردوتان به هاوه لي خودا، ده توانن ئهو كارانه نه نجام بدهن؟ ده توانن
 شت به دي بينن؛ رزقو روژيي ئيوه گيانله به راني تريش بدهن؟ ده توانن گيان
 بكيشن و دوايي مردو زيندو بكنه وه؟ ئايا خودا كانى ئيوه ده توانن ئه م كارانه
 نه نجام بدهن؟! بيگومان ناتوانن هيچ له م جوړه كارانه نه نجام بدهن. به لكوو
 ته نها خوداي بالا ده ستو به توانا ئهو كارانه ده كا، دروست كردن و رزقو روژيي
 دان و گيان به به را كردن و مراندن هه به خودا ده كرى، پاشان روژي قيامه ت
 مه خلوقات زيندو ده كاته وه بو حيسابو ليكولينه وه، ﴿سبحانه و تعالى عما
 يشركون﴾ په روه ردگار پاك و مونه ززه هه، به رزو دوورو پيروزه له وه ي هاوه لي

هه بی، منداو ژنو دایک و باوکی هه بی، به لکوو خودایه کی تاو و ته نه او
له هه موو کهس بی نیازه، پیویستی به کهس نیه، هه موو کهس پیویستی به نه و
هه یه، فهدو صهده خو یه تی.

به کورتی:

نایه ته کان بهرونی نه وه ده گه یه نن: که به خشین و هه دیه ناردن به مه بهستی
نه وه ی زیاترت بو بنیرنه وه له سه ر خودی پیغه مبه ر حه رام بو وه بو ئوممه ته که ی
حه لاله وه لی خیری تی دا نیه، به مه ده گو تر ی ریای حه لال. به لام ریای
مامه له و قه رز حه رامه و خواردنی تاوانی گه وره یه ..

نه گه ر هاتو به خشینه که صه ده قه و زه کات بوو به مه بهستی به ده سه ته ی نانی
ره زامه ندی خودا بوو، بو به ده سه ته ی نانی پاداشی روژی قیامت بوو، نه وه لای
په روه ردگار په سه نده و بو ی حلیبه، به خشین به بو نه ی صیله ی ره حم و
خزمایه تییه وه ده چیه باز نه ی به خشین له بهر خاتری خودا!

به لام نه گه ر به خشین به مه بهستی ریابازی و ناو و شو رت و بو نه وه ی مال
پی به خه راو سو پاسی بکا، نه وه له دونیا و قیامت پاداشی نادریته وه، لای
خودا هیچی بو حسیب ناکرئ! له نایه ته کی تر دا ئاماژه به مه ده کا و
ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي
يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ﴾ (البقرة: ۲۶). چونکه هه موو کار و کرده وه یه که به گویره ی
نیازو نیه ته. (انما الأعمال بالنیات وانما لكل امرئ ما نوى...) ده ی که و ابی خودا
فهرو به ره که ت ناخاته مال و کالایه که له جیاتی دیاری و هر گیرایی، نه مال و
سامانی پی زیاد ده بی نه خیر و نه و ابی ده ست ده که و ی.

سزای کافرو تاوانباران و پاداشی موسولمانان

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
 أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
 كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَنِيمِ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصْدَعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ
 كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسٍ يَمْلِكُ أَنْ يَمْلِكُ ﴿٤٤﴾
 لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
 الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

لهوه پيش خراپى وه زعو حالى موشريكه كانى رون كرده وه، نه وهى
 راگه ياند: كه شيرك و بته پرستيش هوكارى فساد و ناشووبه، نه تجار ليړه دا
 ناماژه به پيه وندي نيتوان بارودوخ و ژيانى ئاده ميزاد و كرده وه كانيان ده كا، نه وه
 روون ده كاته وه: كه فسادى دل و دهر ونى ئاده ميزاد و بيروباوهر پيان، فسادى
 كرده وه و گوftar يان زهوى پر ده كا له فساد، وشكانى و ده رياكان پر ده بن

له فساد هيج شتيك له جيى خوئى دا نامينئى. ده فهرموى: ﴿ظهر الفساد في البر والبحر بما كسبت أيدي الناس﴾ زانايانى ته فسير ومان زور مانايان بو وشهئى فساد باس كردون: قه تادهو (السدئى) فهرموويانه: فساد: هاوه لئدانانه بو خودا. هه نديك وتوويانه: فساد: گراني و وشكه سالي و بئى ئاوى و نه مانى فهر و بهر كه ته. هه نديكى تر ده فهرمون: فساد: بلا و بوونه وهئى ستهم و راو روت و بهر بابوونى ئاژاوه و شهرو ههرايه.. چهنه رايه كى تريش ههيه و ههريه كه يان ماناي فساديان تاييه ت كردوه به شتيكه وه.

دهر بارهئى (البر) و (البحر) يش چهنه مانايه كيان باس كردوه. هه نديك پييان وايه (بر) و (بحر) له سه ر ماناي حه قيقى خوئانن.

عيكريمه ده فهرموى: هه نديك پييان وايه: (بر) به مانا سارايه (بحر) به مانا گوندو شارو چكه يه. عه ره بيش شار به بهر ناو ده بن.

قه تاده ده لئى: (البر) بهو شارو گوندانه ده گوتريئى كه له سه ر چوم و زئى نه بن، (البحر) بهو شارو گوندانه ده گوتريئى: كه له سه ر شهت و چوم بن.

موجاهيد ده لئى: هه ر گونديك له سه ر چوم بئى ئه وه ئه وه به ده ريا ناوى ده هيندرئى. ئيمام (النحاس) يش شتيكى ئاواى فهرمووه: وتوويه تئى: دو مه عنا له نايه ته كه وه رده گيرئى:

١- مه به ست به فساد گراني بئى و مه به ست به (البر) ساراو گونده كان بئى. مه به ست به (البحر) يش ئه و شارانه بئى: كه له سه ر ده ريا و شه تاوان بنيات نرابن، وه كوو ده لئىن: (كه لام له حه زفى مضافه) وه كوو ﴿واسئل القرية﴾ (برسن: ٨٢) وايه. واته: كه م بارانى و وشكه سالي و گراني پيدا بوو به هوئى كردوه وئى ناله بارى ئاده ميزاده كانه وه.

۲- رای دووهم نهوهیه دهفهرموی: تاوانو سه‌ریچی کردنی فهرمانی خودا له‌وشکانی و ناو ده‌ریادا سه‌ریان هه‌لدا، چه‌ته‌یی و راوو روت و سسته‌مکاری بلاو بووه. ئیتر خودا بارانی لی گرتنه‌وه، رزق و روژی لی که‌مکردنه‌وه بو نه‌وهی بری له‌سزای کرده‌وه‌کانیان بچیژن و له‌ناکامدا به‌خۆیاندا بچنه‌وه و تۆبه بکه‌ن.

که‌وابی مانای نایه‌ته‌که به‌گشتی به‌م جوهریه: فه‌ساد و شه‌رو ئاژاو دونیای گرتنه‌وه، زهره‌رو زیان زۆرو سودو قازانج که‌م و کشت و کال و به‌روبووم بی پیت و به‌ره‌که‌ت، باران که‌م و گرانی و بومه‌له‌رزو و نه‌خۆشی و کاره‌سات زۆرو زه‌به‌نده، شه‌رو هه‌راو به‌کاره‌یتانی چه‌کی کۆکوژو و یرانکه‌ر... نه‌مانه هه‌موو: که‌ په‌یدا بوون و په‌یدا ده‌بن به‌هۆی تاوان و سسته‌می ئاده‌میزاد خۆیا نه‌وه‌یه، به‌هۆی کوفر و پیشیل کردنی سنوره‌کانی خودا وه‌یه، به‌هۆی بی و یژدانی و نه‌بوونی وازیعی نایینی وه‌یه. به‌هۆی دژایه‌تی کردنی ئاین و گوئی نه‌دان به‌فه‌رمان و جله‌وگیریه‌کانی په‌روه‌ردگار وه‌یه. به‌هۆی ده‌ستدریژی‌کردنه‌ سه‌ر مالی یه‌کتری و سه‌ر گیانی یه‌کتری وه‌یه به‌ناحق. ﴿لِيَذِقَهِمْ بَعْضُ مَا عَمِلُوا، لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ خودا ئه‌م هه‌موو ناخۆشی و ده‌رد و به‌لایانه‌تان به‌سه‌ردا ده‌دا بو نه‌وهی تۆله‌ی به‌شیک له‌تاوان و سه‌ریچییه‌کانتان و هه‌ر بگرنه‌وه. له‌ناکاما بیر له‌خۆتان بکه‌نه‌وه و بو لای خودا بگه‌رینه‌وه، وه‌کسو له‌نایه‌تیکی تر دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (الأعراف: ۱۶۸).

نه‌جار په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی عه‌زابی ریشه‌کیشکه‌ر له‌و گه‌ل و نه‌ته‌وه ده‌کا: که‌ شیرک و فه‌سادیان له‌ناودا باوه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ: سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ئه‌ی موحه‌مه‌د! به‌و خه‌لکه‌ موشریک و موفسیدانه‌ی گه‌له‌که‌ت بلی: برۆن به‌ولا‌تاندا بگه‌رین، له‌پاشاوه‌و

شوينه وارو به سهرهاتى گه له پيشينه كان ورد بينه وه، بزائن سهره نجامى نهو
 گهل و نه تهوانه ي سوور سوون له سهر كوفرو بلاو كردنه وه ي فسادو
 به دروخستنه وه ي پيغه مبه ران چى بوو چيان به سهرهات، خودا چون به هوى
 كوفرو سهر پيچيكر دنيا نه وه ريشه كيشى كردن، عه زابى سه ختى پى چه شتن،
 توله ي فسادو به دروخستنه وه ي پيغه مبه رانى لى ستاندنو كردنى به پهنو
 عيبره تى ميژوو، ده بوايه كه سانى ديكه په نديان لى وه ريگرتنايه. ينگومان
 به هيلاكچون و له ناو بردنى زور به ي نهو گهل و نه تهوانه به هوى شيرك و
 به دروخستنه وه ي پيغه مبه ران بووه، ﴿كان اكثرهم مشركين﴾ زور به ي زورى
 نهو گهل و نه تهوه له ناو براوانه مو شريك بوون. زومه خشه رى ده فهرموى: نه مه
 نه وه ده گه يه نى: كه هه ر شيرك و هاوه لدانان بو خودا نايته هوى له ناو چوونى
 گهل و نه تهوه به لكوو تاوانى پچوكتريش ده بيته هوى له ناو بردن و تيدا چون. بويه
 پيويسته ئاده ميزاد خوى له هه موو تاوانيك پياريزى.

نه بچار دواى رونكردنه وه ي ديارده ي شيرك و بلاو كردنه وه ي فسادو ناشوبو
 كاردانه وه يان له سهر ژيانى ئاده ميزادو دواوژيان، هه روا دواى جله وگيرى كردن
 له كافره كان بو نه وه ي واز له هه لويستى ناسروشتى خويان بينن، فهرمان
 به پيغه مبه رو شويكه و توانى ده كا: كه پابه ندى ئايينى حق بن و به رده وام بن
 له سهر نه نجامدانى نه ركه ئايينيه كان و ده فهرموى: ﴿فأقم وجهك للدين القيم
 من قبل أن يأتي يوم لا مرد له، يومئذ يصدعون﴾ نه ي پيغه مبه ر خوت و
 شويكه و توانت پابه ندى ئايينى ئيسلام بن و به رده وام بن له سهر طاعه ت و
 خودا په رستى، به دل سووزى نه ركه كانى ئايين جى به جى بكه نو به ته واوى روبكه نه
 ئايينى خودا په سندن، پيش نه وه ي روژى قيامه ت بى و ره نج به خه سار بن؛ نهو
 روژه ي گومان له هاتنى دا نه وه هه ر ده بى بى، چونكه خودا بريارى هاتنى داوه،

هەر شتيكىش خودا بېريارى هاتنى دابى گه پانه وهى نيه. ئەو رۆژەي كيشه كانى
 ئادەمىزادى تىدا يە كاللا دە كرىنە وهو ھەموو ئادەمىزادە كان بە گوڭرەي
 كرده وه كانىيان پۆلىن دە كرىن دە كرىنە دو تاقم؛ تاقمىكيان بۆ بە ھەشت،
 پېرېكيان بۆ دۆزەخ. ھەر كەسە پاداش و سزاي كرده وهى خۆي وەر دە گرىتە وه
 دە فەرموى: ﴿مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلْأَنْفُسِهِمْ يَكْفُرُونَ﴾
 كەسىك بېرۋاي بە خودا نەبى، پىغەمبەران بە درۆ بخاتە وه، پەيامە كەيان رەت
 بكاتە وه، هاتنى قىامت بە درۆ بزانى، ئەو تۆلەي تاوانى خۆي لە ئەستۆي
 خۆيە تى و بۆ خۆي خەسارە تەندە، كەسىكىش ئىمانى بە خودا بى و نامە
 ئاسمانىيە كان و پىغەمبەران بە راست بزانى و پابەندى فەرمان و جەلە و گىرەپە كانى
 خودا بى كە لەسەر زمانى پىغەمبەران پىي گەيشتو وه، بە ھىۋاي پاداشى
 قىامت بى و وىرپاي ئەو ئىمانە پتە وهى كرده وهى باشىش ئە نجام بدا، ئەو ئەو
 كەسانە جىگاي خۆيان خوش دە كەن و پىخەف و راخەرى نەرم و نۆل، خانووي
 بەردەوام و جوان و قەشەنگ و رازاۋە بۆخۆيان دابىن دە كەن، ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ ئەو ئىمانەي
 موسولمانە كان ھەيانە و ئەو كرده وه باشانەي ئە نجامى دەدەن ئاكامە كەي
 ئەو ھەيە: تا خودا پاداشى ئەو كەسانە بداتە وه كە ئىمانىيان ھىناۋە و كردارى
 باشيان ئە نجام داۋە بە فەضلو گەورەيى خۆي پاداشى زياتريان لە كرده وه كانى
 خۆيان بداتە وه، پاداشى خودا پاداشى فەضلو ئىحسانە، وا دەبى يەك بە دە
 پاداش دەداتە وه تا دەگاتە يەك بە ھەوتەدە و زياترىش. بە راستى خوداي
 مېھرەبان: كە ئەھلى ئىمانى خوش دە وىن و بە ئىحسانى خۆي پاداشى باشيان
 دەداتە وه پېرى كافرانى خوش ناۋى و سزايان دەدا، بە لام سزايە كى عادلانە و
 دوور لەستەم.

که ده فرموی: (من فضله) ناماژه به بهوه: که هیچ که سیك - تهنانهت
 پیغمبه رانیش - به هوئی کرده وه کانی ناچیتته ناو به هه شته وه، چونکه چه ندیک
 کرده وه ی چاک بکا هیشتا پاساوی نیعمه تیکی دونیای بو نادریتته وه. شیخی
 سه عدی ده فرموی: هر هه ناسه به کی: که ئاده میزاد هه لیده مژی دو نیعمه تی
 تیدان و داخوازی دو شوکرو سوپاسه چونکه: که هه ناسه هه لده مژی دریژه
 پیدانی ژیان: که هه ناسه که ش ده ده به وه جهسته و گیانت ئیسراحت ده که ن.

به لگه هینانه وه به باوو باران له سه ر به ده سه لاتی خوداو تاک و تهنهایی زاتی پاکی

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
 مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمْ وَأَوَّكَّ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَثِيرُ سَحَابًا فَيُبْسِطُهُ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُمْ كِسْفًا فَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
 خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٨﴾

فَانْظُرْ إِلَىٰ ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ

مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾
وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ

لهو پيش پهروه دگار باسی نه وهی کرد: که فسادو به لاو کاره سات
له بهر پرو دهریادا بلا بوته وه به هو ی شیځو تاوانی خه لکه وه، نه مجار لیږدها
سهرنجیان راده کیشی بو راناندنی به لگه و نیشانه له سهر تاو و تنه های خودا،
بهو شتانه ی که روژانه و هرزانه دهیان بینو و ههستیان پی ده کهن. وه کوو
ناردنی باو باراندنی باران. ههروا به لگه هیئانه وه له سهر به توانایی و فاضلو
نیحسانی پهروه دگار به زیندو کړنه وهی زهوی و روپاندنی که شتی به نه او
ده ریادا. هه لکردنی باوو بارینی باران و زیندو کړنه وهی زهوی و سه و زبونه وهی
گړوگیاو درهخت سهرله نو ی نیشانه ی ده سلا ت و توانای خودایه به سهر هه موو
شتیکدا. له ناوانی هم به لگه هیئانه وه دا، دلدانه وهی پیغه مبر ﷺ تیهه لکیش
ده کاو ته سه لای ده داته وه: به وه که زور له پیغه مبران له وه پيش هاتونه سهر
گهل و نه ته وه کانیان و موعجیزه ی ناشکراو نمایانیان بو هیئان به لام گه له کانیان
به درو یان خستونه وه، نیتر خودا توله ی لی ستاندون و ریشه کیشی کړدون،

که وای تویش نهی موحه مده! غم و په ژاره له دلی خوت دهر بکو دلتیابه
 سه رکوتن هر بؤ موسولمانانه. ده فرموی: ﴿ومن آياته ان يرسل الرياح
 مبشرات، وليذيقكم من رحمته ولتجري الفلك بأمره، ولتبتغوا من فضله،
 ولعلکم تشکرون﴾ واته: هندیك له به لگه و نیشانه ی تاكو ته نهایی خودا،
 هندی به لگه له سر به توانایی خودا و زوری نیعمه ته کانی نه و نایه ته
 که و نیانه: که گه واهی نه و ده دن: که خودا به سر هه موو شتیکی
 بوونه و رد بالاده سته، نه و تا با هه لده کا، ده بیته مزگینی هاتنی خپرو فپرو
 بارینی باران، زهوی وشکو سوتهمه پرو به و بارانه زیندو ده بیته وه گیاوگژ
 سه رله نوی ده پروینه وه و ده شتو دهر سه وز هه لده گه ری و دره خته کان سه وز
 ده بنه وه و دانه ویله و به رو بوم میوه دهر ده که وی و پی ده گا. بؤ نه وه ی نی وه ی
 ناده میزاد له به رو بومی نه و بارانه بخون، به و بارانه گیانله به ران و ولات زیندو
 ده بنه وه و بژیویان بؤ زور ده بی، سر له نوی سروشت خوی نارایشته ده داته وه و
 به و باوو بارانه ژیان تازه ده بیته وه نه شو نما ده که ویته وه ناو شته خاوه ن گیان و
 خاوه ن نماکانه وه! هه روه ها بؤ نه وه ی (با) به که که شتی پال پیته به نی، یان بؤ
 نه وه ی باران بارینه که چومه کان والی بکا ناماده باشی نه وه یان تیدابی
 که شتیان به ناودا پرو او بتوانن کاروباری بازرگانی خوتان نه غجام بده ن و شوکرو
 سوپاسی خودا بکه ن له سر نه و هه موو نیعمه ته ناشکراو نهی نی یانه ی پیتان
 به خشراوه: که ناتوانن ژماره یان بکه ن وه کوو له نایه تیکی تردا ده فرموی:
 ﴿وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها﴾ (ابراهیم: ۳۴)

نه مجار دلدانه وهیه کی پیغه مبه ر ده داته وه و ده فرموی: ﴿ولقد أرسلنا من
 قبلك رسلاً إلى قومهم، فجاءهم بالبينات فانتقمنا من الذين أجمعوا وكان
 حقاً علينا نصر المؤمنين﴾ نهی موحه مده! نه گه ر تو ده بینی زور له قه و مه که ت

به درۆت ده خه نه وه و بروات پئی ناکه ن، پئی دلگران مه به، چونکه تۆ به که م
 پیغه مبه ر نیت: که به درۆ خرایته وه، له پیش تۆوه زۆر پیغه مبه ری ترمان
 ره وانه کردوه بۆ سه ر گه له کانیا ن، هه رچه نده به لگه و موعجیزه ی جوړاو جوړیا ن
 نیشان دان له سه ر راستی پیغه مبه رایه تی خو یا ن و هه و لیا ن دا نه ته وه کانیا ن
 له گو مپایی و کوفرو ئیلحاد رزگار بکه ن و بیا خه نه سه ر ری بازی خودا په رستی،
 به لام گه له کانیا ن به درۆیا ن خسته نه وه و په یامه که یا نیا ن ره تکرده وه و ه کوو چۆن
 قوره یشیه کان تۆ به درۆ ده خه نه وه، ئیتر په روه ردگار تۆ له ی له تا و انباران ستاندو
 گه له سه ر ره ق و به درۆ خه ره وه کانی به عه زابی سه خت له نا و بردن، به فه ضلو
 ره حه تی خو یشی ئه وانه ی رزگار کردن که بر وایا ن هینا و شوین په یامی
 پیغه مبه ره کانیا ن که و تن، ده ی با ئه وانه ی ئیمان ت پئی ناهینن چا وه پروا ن بنو
 بزائن ئه وه ی به سه ر گه له پیشینه کان هاتوه دوور نیه به سه ر ئه وانیش بی، با
 موسو لمانانیش پشت به خودا ببه ستن و دلنیا بن له وه ی په روه ردگار ئه وان
 فه رامۆش ناکا!

بنه ما سه ره کییه کانی ئایین سی بنه مان: تا ک و ته نهایی خودا،
 زیندو بوونه وه، پیغه مبه رایه تی. جا که له وه پیش بنه مای ته وه وحیدو
 زیندو بوونه وه ی چه سپاند، له م ئایه ته ش دا بنه مای سییه می با سکرد: که
 پیغه مبه رایه تییه.

ئه مجار مه به ده ئیکی گشتی راده گه یه نی: که ئه ویش پشتگیر کردن و
 یار مه تیدانی موسو لمانانه. په روه ردگار له روی فه ضلو گه وره یی خو یه وه له سه ر
 خو ی پتو یست کردوه یار مه تی ریبوارانی ری بازی خو ی بدا، به سه ر
 دوژمنانیا ن دا سه ریا ن بخا.

ئىبنو ئه بى حاتهم و طبعه رانى و ئىرمىذى و ئىبنو مهرد وه يهى له شه بو
 دهرداوه رىوايه ت ده كهن ده فهرموى: له پيغه مبهرم ژنه وت ده يفهرموى: (مامن
 امرئ مسلم يرد عن عرض أخيه الا كان حقاً على الله أن يرد عنه نار جهنم
 يوم القيامة) نهجار نهم نايه ته ﴿وكان حقاً علينا نصر المؤمنين﴾ خوينده وه.

نهجار پهروه ردگار چۆنيه تى پيگهي تانى هه ورو بارانبارين رون ده كاته وه
 ده فهرموى: ﴿الله الذي يرسل الرياح فتثير سحاباً، فيسططه في السماء كيف
 يشاء ويجعله كسفاً﴾ پهروه ردگار خودايه كى وه هايه (با) هه لده كا به گويره ي
 حيكمه ت و دانايى خوى ئاراسته ي ده كا، هه وره كان وه جم و جۆل ده خاو تيكيان
 ده هاوي و له بهر زايى دا زوريان ده كا و گرديان ده كاته وه، نهجار پارچه پارچه و
 گه وال گه واليان ده كا، جارى وا هيه هه وره كان ته نكن و په له په له به تاسمانه وه
 ده رده كه ون و دوايى راده درين بۆ هه رميكي تر. جارى وايش ده بى، هه وره كه
 له لاي ده رياه ده و هه لميكي ته رو پر له ناوه بارانى پييه، له كوئى خودا مه يلى
 لى بى له وى باران ده بارينى. وه كو له نايه تيكي تر دا ده فهرموى: ﴿وهو
 الذي يرسل الرياح بشراً بين يدي رحمته، حتى اذا اقلت سحاباً ثقالاً،
 سقناه لبلد ميت فأنزلنا به الماء فأخرجنا به من كل الثمرات كذلك نخرج
 الموتى لعلكم تذكرون﴾ (الأعراف: ٥٧).

جا كه پهروه ردگار به قودره تى خوى شه وه لمه ته ره ي سه ر ده رياه
 زۆنگه كان چرو پر ده كاته وه رايان ده داو ده يانه ينى بۆ سه ر شارو زه وى و
 زارتان، ﴿فترى الودق يخرج من خلاله﴾ ته تو شه ئاده ميزاد ده بينى دلۆيه
 باران له وه هورانه ديتته خوار ﴿فإذا أصاب به من يشاء من عباده إذا هم
 يستبشرون﴾ جا كه خوداي بالا ده ست به ويست و ئيراده ي خوى شه بارانه ي

بەسەر ھەندى شارو گوندو زەوى و كىوو كەژدا باراند، پىي دىلخوش دەبن
 ترسو بىمى گرانى و وشكە سالىيان لى دەپەيتەو، ئەو بارانەيان بەسەردا
 دەبارى زەوى و زارىان تىراو دەكا. ﴿وان كانوا من قبل أن يَنْزِلَ عَلَيْهِمْ مِنْ
 قَبْلَةِ الْمَلَسَيْنِ﴾ ھەرچەندە ئەوان پىش ئەوئى ئەو بارانە بەسەرياندا ببارى پىش
 بارينەكەى ھىوا بپراو بسوونو بەتەما نەبوون بارانىيان بىو ببارى، ئىتر: كە
 لەنكاوتىك ئەو بارانەيان بەسەردا دەبارى زۆر شادمان دەبنو خۆشيان لەدل و
 دەرووندا پەيدا دەبى.

بەكورتى ئەوان پىش بارينەكە زۆر بەتاسوخوۋە بوون ببارى، زۆر جار
 بەھىوا دەبوون ببارى و نەدەبارى، زۆر جار ئادەمىزاد پىويستيان بەباران زىاد
 دەبى نابارى، چاۋەپوانى دەكەن و باران دوا دەكەوى، ئەمجار لەنكاوتىك كەبۇيان
 دەبارى زۆر پىي دىلخوش دەبن، ئىتر زەوى مردويان فشەل دەبى و گىياوگى لى
 دەپروئى و سروشت لەخۆ دەكەوى و خۆى ئارايىش دەداو لەھەموو جۆرىك روھ
 دەروئىنى و دىمەنى لەھەموو رەنگىك دەنوئى.

﴿فانظر إلى آثار رحمة الله كيف يحكي الأرض بعد موتها﴾ ئەى پىغەمبەر!
 ھەرۋەھا ئەى ئەوانەى شوئىن پەيامى پىغەمبەر كەوتوون! پروانەو بەچاۋى
 وردىنىيەو لەو بارانە تى بىفكرە، كە دياردەى رەجمەتى خودايە، سەرنجى
 بدەرى چۆن دەبىتە ھۆكارى زىندوبوونەوئى زەوى وشكو سوتەمەرۆ، سەيرىكە
 چۆن سەرلەنوئى بەو بارانە گۆگىا دەپروئىنەو، دارو درەختەكان رادەسىن و
 زىندو دەبنەوئى بەروبووم دانەوئىلە ۋەبەر دەھىنەو، ئەمەش نىشانەى رەجمەت
 ئىحسانى بەرفراوانى پەرۋەردگارە.

﴿ان ذلك لحي الموتى، وهو على كل شيء قدير﴾ بیگومان نهو که سهی
 ئاوا هه ور پێک دێنێ و باران دهبارینێ و زهوی زیندوو دهکاتهوه، دهتوانی
 مردوانیش زیندوو بکاتهوه، زیندوکردنهوهی ئیوه دواى مردنتان ههروهکوو
 زیندوکردنهوهی زهوی وایه و بهلای خوداوه چ گرانیه کی تیدا نیه، خودا بهسه
 هه موو شتیکدا بهتوانا و بالا دهسته، لهزهوی و ئاسمانهکاندا ههچ شتیکی لێ
 عاسی نابێ. هه رچی بیهوئ بیکدا دهیکاو هه رچی بیهوئ بیهوئ دهبی. چوون
 له نه بهوه دروستی کردون ئاواش جارێکی تر روژی قیامهت زیندوتان
 دهکاتهوه. وهکوو له نایه تیکی تر دا ئاماژه به نه وه دهکاو دهفرموی: ﴿قال: من
 يحيي العظام وهي رميم؟ قل: يحييها الذي انشاها اول مرة﴾ (س: ۷۸-۷۹)

بیگومان نه دیارده و ئاڤارانهی رهحه تی خودا: که زیندو کردنهوهی
 زهوی به باران، نیشانهیه کی گرنگو به رچاوی له سه ر راستی هاتنی قیامهت و
 سه ر له نوێ زیندو بوونه و تان جهخت دهکاتهوه له سه ر نهو ئاکام و سه ره نجامه تان و
 نهو حه قیقه ته ده چه سپێنێ. نه جار له م نایه تهی دوا یی دا خراپی حا لی کافرو بی
 بپروا کان رون دهکاتهوه، سپله یی و هه ست نه کردنیان به نیعمه ته کا نی خودا
 راده گه یه نی، که له سه ر هه چ مه نه ج و پرۆگرامێک به ر ده وام نابن، نه وه تا
 به هه وری باراناوی دلخۆش ده بن، که چی که تووشی ناخۆشی ده بن له ره حه تی
 خودا نا هومێد ده بن ده فرموی: ﴿ولئن أرسلنا ريحا فرأوه مصطراً لظلموا
 بعده يكفرون﴾ سویند به خودا نه گه ر نهو بایه بایه کی و ابی کشت و کالیان
 زهرد هه ل بگێرێ، له بو گه ل و خۆل له گه ل خۆی بێنێ، زیان به کشت و کالیان
 بگه یه نی، یا خود دیارده ی نهو بایه یان له زهوی دا به زهرد هاته پێش چاو به م
 جوړه له جیاتنی باران له بو خۆلێکی زهردی به سه ر زهوی دا رژاند، یان له بهر بی
 بارانی کشت و کاله که یان زهرد هه لگرا، ئیتر ده ست ده که ن به کو فرو قسه ی

ناره‌وا بهرام‌بهر به‌خودا، رقیان هه‌لده‌ستی و له‌ره‌حه‌تی خودا ناهومید ده‌بن، له‌جیات‌ی نه‌وه‌ی گهردن‌که‌چی قه‌زاو قه‌ده‌ری خودابن و لی‌ی بیارینه‌وه بو‌ نه‌وه‌ی به‌لایان له‌سه‌ر لایا، کوفر و بی‌دینی ده‌که‌نه هه‌لو‌ستی خویان. نه‌مه‌ حال و ه‌زع‌ی نه‌و که‌سانه‌یه نیمانیان به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خودا نه‌، بروایان به‌وه‌ نه‌: که‌ ده‌ستی خودا له‌پشت هه‌موو روداو ده‌کانه‌وه‌یه‌و نه‌و ده‌سته‌یه: که‌ بو‌نه‌وه‌ر پی‌که‌وه ده‌گو‌نجینه‌ی و هه‌موو کاروباریک به‌گو‌یره‌ی حیکمه‌ت و قانونیتک: که‌ خو‌ی دایناوه هه‌لده‌سو‌رینه‌ی و بو‌نه‌وه‌ری پی‌که‌وه گو‌جاندوه.

ته‌سه‌ل‌لادانه‌وه‌ی پی‌غه‌م‌بهر ﷺ له‌ناو ناره‌حه‌تیانه‌ی تووشی ده‌بوو له‌موش‌ریکه‌کانه‌وه:

که‌ رویان له‌بانگه‌وازی‌یه‌که‌ی وه‌رده‌گیرا

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا
مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

دوای نه‌وه به‌لگه‌ی ته‌وحید و زیند و بو‌نه‌وه‌ی هیتانه‌وه، نه‌رکی پی‌غه‌م‌به‌رانی دیاری کرد، واده‌ی به‌هه‌شتی به‌خودا په‌رستان‌داو هه‌ره‌شه‌ی له‌سه‌ر پی‌چی‌کاران کرد، نه‌جار دل‌دانه‌وه‌ی پی‌غه‌م‌بهر ﷺ ده‌کاو ته‌سه‌ل‌لای ده‌داته‌وه له‌به‌رام‌بهر نه‌و سه‌ره‌رقی و رو و هرگه‌ترانه‌ی موش‌ریکه‌کان که‌به‌ره‌و روی بانگه‌وازی‌یه‌که‌ی ده‌یان‌نواد، ده‌فرموی: ﴿فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا مُدْبِرِينَ﴾ نه‌ی پی‌غه‌م‌بهر به‌هه‌لو‌ستی نه‌و موش‌ریکه

نەفامانە دلتەنگ مەبە، خەفەت بەسە مەخۇ: كە ھىدايەت وەرنەگرن و بانگەوازی نابیسن، چونكە ئەوان دەشوبەيتنە مردو، وەكوو كەپرو كویر دەچن! دەى بىگومان ئەتۆ ناتوانى مردو تىبگەيەنى، ناتوانى بانگەوازی خۆت بخەيە گويچكەى كەپرو بى گويۋەو. ئەوان بانگەوازی تۆ نابیسن، وپراى نەبىستەنە كەيان پششەش ھەلدە كەنو رو لەتۆ ناكەن! ئەوان ھەرچەندە بەروالەت گويچكەيان ھەنو گويان لەقسەيە بەلام چونكە بانگەوازیە كەت كاريان تى ناكاو پىي ھىدايەت نامىز نابن و پەنجەرەى ھىدايەت وەرگرتنيان داخراوہ دەق دەشوبەيتنە مردوى ناو گۆپرو كەپرو بىگويى مادە رزادن.

ئەوان وپراى بى گيانى و بى گويى، كویریشن، چاوى دليان نابیسن، خۆ ئاشكراشە ﴿وما أنت بما ذي العمى عن ضلالتهم﴾ تۆ ناتوانى كەسك چاوى حەق نەبىن ھىدايەتى بدەى و لەگومرايى بىگپريەو، بەلكو ھىدايەت و حەق بىستەن و حەق ديتن بەدەست خودايە، ھەر خودا دەتوانى دەنگى زىندوان بەمردوان بگەيەنى، ئەگەر مەيلى لى بى، ھىدايەتدان و گومرا كردن بەدەست خۆيەتى. كەسى تر ئەو توانايەى نيە، بۆيە دوا بەدوا ئەو ھەرموى: ﴿ان تسمع الا من يؤمن باتنا فهم مسلمون﴾ واتە: ئەى پيغەمبەر! ئەتۆ ناتوانى بىستىنك بخەيە گويچكەى ئەو خەلكەو ھەركيشى بۆ سودو كەلكى لى وەرگرن مەگەر بۆ كەسانىك ئيمانين ھەبى و بپروا بەقورئان بكەن بەلگەو دەليەكانى تەوھيدو بەتوانايى خودا لەدلياندا كاريگەر بى، ئەم جوړە كەسانە ھەر كاتى ئاياتى خودايان بۆ خویندرايەو دەبييسن و لىي حالى دەبن و روى تى دەكەن و پابەندى ھەرمان و جلەوگيريەكانى دەبن، ئەوانە موسولمان و خاوەن باوېرن، گەردنكەچ و ھەرمانبەردارى رتوجيھاتى حەق ئەوانەن حەق دەبييسن و شوپىنى دەكەون.

تییینی:

وه‌کوو و تراوه مه‌به‌ست به‌بیستن له‌نایه‌تی ﴿فإنك لاتسمع الموتى﴾
 بیستنی تیگه‌یشتو تیفکرینو پهنده وەرگرتنه، ئەمەش دژایه‌تی په‌یدا ناکا
 له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی له‌فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ردا چه‌سپاوه: که ده‌گونجی مردوو گوئی
 له‌ناخاوتنی زیندو ببی!

عه‌بدوللای کوری عومه‌ر ده‌گیرێته‌وه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوا‌ی سی‌ رۆژ
 ناخاوتنی ئاراسته‌ی ئەو کوژراوه‌ کافرا‌نه کرد: که فری‌ درا‌بو‌ونه بی‌ری قول‌ه‌یی
 به‌ده‌ره‌وه، لۆمه‌و سه‌ره‌زنه‌شتی کردن، هه‌تا هه‌زه‌ره‌تی عومه‌ر: وتی: ئە‌ی
 پیغه‌مبه‌ری خودا! تو‌ چۆن قسه‌ له‌گه‌ڵ که‌سانیک ده‌که‌ی مردوونو بو‌گه‌نیان
 کردوه؟! پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌وی: (والذي نفسي بيده، ما‌نتم بأسمع لما‌ أقول
 منهم، ولكن لا‌ يجیبون) سویندم به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ ئی‌وه وه‌کوو
 ئەوان گو‌یتان له‌قسه‌کانم نیه به‌لام ئەوان ناتوانن وه‌لام بده‌نه‌وه.

ئهم مانایه‌ سه‌حیحه‌و گه‌لی فه‌رموده‌و ری‌وایه‌تی تر ئهم راستی‌یه
 ده‌چه‌سپێتنو پشتگیری ده‌که‌ن. یه‌کێ له‌و مانا‌و شایه‌تانه ئەو فه‌رموده‌یه‌یه:
 که ئیبنو عه‌بدولبه‌ر له‌ئیبنو عه‌بباسه‌وه ری‌وایه‌تی کردوه به‌(مه‌رفو‌وعی)
 ده‌فه‌رمو‌ی: هه‌ر که‌سێ به‌لای گو‌ری برا‌یه‌کی موسو‌لمان‌ی دا بر‌واو له‌ژیان‌دا
 یه‌ک‌تریان ناسی‌ی، ئە‌گه‌ر سلا‌وی لێ بکا، ئیلا خودا گیان بو‌ مردوه‌که
 ده‌گیرێته‌وه تا ولامی سلا‌وه‌که‌ی ده‌داته‌وه.

ئە‌وه‌ش چه‌سپاوه: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ موسو‌لمان‌ه‌کانی فیر ده‌کرد چۆن سلا‌و
 له‌گو‌رستان بکه‌ن فه‌رمانی پی‌ ده‌کردن چۆن ناخاوتن له‌گه‌ڵ زیندوان ده‌که‌ن
 ئا‌واش ناخاوتن له‌گه‌ڵ مردوه‌کان بکه‌ن پی‌ ده‌فه‌رمون: که به‌لای گو‌رستان‌دا

رۆیشتن بلین: (السلام علیکم دار قوم مؤمنین) ئەم جوۆره خیطابه بو کهسانی که بیستو تیگه‌یشتیان هه‌بێ، ئیبنو ئەبی دونیا له‌عائیشه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی: عائیشه فهرموی: پیغه‌مبەر ﷺ فهرموی: (ما من رجل يزور قبر أخيه ويجلس عنده الا استأنس به، ورد عليه حتى يقوم) هەر کهسیک دیدهنی گۆری برای موسولمانی بکاو لای دانیشی ئیلا مردوه‌که پیی خۆشه‌و ولامی سلاوه‌ی قسه‌کانی ده‌داته‌وه تا له‌لای هه‌لده‌ستی. ئەبو هوریره ده‌لی: هەر کاتی پیاو به‌لای گۆری کهسیکی ناسیاوی دا تیپه‌ری و سلاوی لی کرد، مردوه‌که ولامی سلاوه‌که‌ی ده‌داته‌وه.

سه‌له‌فی صالح کۆرایان هه‌یه له‌سه‌ر ئەمه‌و به‌لایانه‌وه سه‌لامکردن له‌گۆرستان مه‌شرووعه‌و پێیان وایه مردوه‌کان ئەو که‌سانه ده‌ناسن که سه‌لامیان لی ده‌کهن..

پیغه‌مبەر ﷺ موسولمانانی فیر کردوه: که هەر کاتی گۆرستانیان بینی به‌م شیوه سلاویان لی بکه‌ن: بلین: (السلام علیکم أهل الدیار من المؤمنین، وانا ان شاء الله بکم لاحقون، یرحم الله المستقد مین ما ومنکم والمستأخرین، نسأل الله لنا ولکم العافیة) ئەم فهرموده ئیمامی موسلیم له‌بو‌په‌یده‌وه ریوایه‌تی کردوه.

هه‌موو ئەم ریوایاتانه ئەوه ده‌گه‌یه‌ن: که سه‌لامکردن و قسه له‌گه‌ل کردن بو شتی که ده‌بی بیسی و خیطابی ناراسته بکری و تی بگاوه‌دیش بداته‌وه، هه‌رچه‌نده سه‌لامکه‌ر ولامه‌که نه‌بیسی! ^(۱)

(۱) نه‌گه‌ر ده‌توێ له‌م باره‌وه زیده زانیاریت هه‌بی و ریوایه‌تی جوۆراو جوۆر بزانی سه‌یری ته‌فسیری ئیبنو که‌ثیر ج ۳/ ۱۴۴۰-۱۴۴۱ (طبعة دار الفکر) بکه.

قوناغه‌کانی زیانی ئاده‌میزاد

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ﴾

له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار به‌لگه‌و نیشانه‌ی خودایه‌تی خۆی له‌بوونه‌وه‌ردا هیناوه، هه‌لکردنی باو بارینی بارانی کرده بریک له‌نیشانه‌ی خودایه‌تی خۆی تا‌ک و ته‌نهای له‌زات و صیفات‌دا. ئه‌جار به‌لگه‌یه‌کی تر له‌خودی ئاده‌میزاد ده‌هینیت‌ه‌وه، ئه‌ویش بریتییه له‌دروست‌کردنی ئه‌و ئاده‌ه‌میزاده‌و تیپه‌ربوونی به‌چهند قوناغیک‌دا، ئه‌م دروست‌کردن و گۆرانکارییه له‌ئاده‌میزاد‌دا هه‌ر به‌خودا ده‌کرئ و به‌س!

ده‌فهرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً، ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً﴾ په‌روه‌ردگار خودایه‌کی وه‌هایه ئیه‌وی له‌زه‌بوونی و بئ هیزی دروست‌کردوه، پاشان دوا‌ی ئه‌و زه‌عیفی و بئ هیزی وه‌و توانای بئ به‌خشیون، ئه‌جار دوا‌ی ئه‌وه‌ی هیزو تواناتان هه‌به‌و بئ هیزی کردونه‌وه، پیرو که‌نه‌فت بوون. ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ﴾ په‌روه‌ردگار هه‌رچی بیه‌وئ دروستی بکا، به‌ئاسانی بو‌ی ده‌کرئ، چۆنی بو‌ئ ئاوا گۆرانکاری له‌ژیانی به‌نده‌کانی‌دا ئه‌نجام ده‌دا، ئه‌و بو‌ خۆی زاناو ئاگاداره به‌سه‌ر حال‌و وه‌زعی به‌نده‌کانی‌دا، به‌تواناو ده‌سه‌لاته‌ بو‌ هه‌ر شت بیه‌وئ بیکا.

نایەتە کە بەو چەند وشەو رستانە گەشتیکی دورو درێژی بەناو شریتی
تەمەنی ئادەمیزاددا کرد، گەشتیکی ئەنجامدا ئادەمیزاد سەرەتا کانی لەژیانی
خۆیاندا دەبینن، کۆتایە کەشی بەچاوی خۆیان دەبینن، گەشتیکی سەرەنج
راکێشەو هەر کەسێ هەست و هۆشی هەبێ بەزەقی لەبەر چاویەتی. ﴿خَلَقَكُمْ
مِنْ ضَعْفٍ...﴾ هەر دەلێ زەبونی و بێ هیژی ئەو مادە سەرەتاییانە: کە
کیانی ئادەمیزادی لێ پێک هاتوو، ئەو چێف و بێ هیژی یە نایەتە کە
ناماژە پێ دەکا مانای زۆرن و دیاردەکانی لەپێکھاتە ئادەمیزاددا فرەو
هەمە جۆرن!

بێ وەجی و زەعیفی جەستە لەسەرەتادا کە لەخانە یەکی زۆر پچوک و وردا
رەنگی داوە تەو ئەویش ئەو خانە پچکۆلە یە کە زارۆلە لێ پەیدا دەبێ،
ئەجار لەقوناغە جیا جیاکانی زارۆلەدا هەر لەخوێنپارەیی و گۆشپارەیی و
کۆرپەلەیی و ئەجار لەدایکبونی بەساوایی و پاشان گەرەبوونی و پێگە یشتنی.

ئەجار زەبوونی ئەو مادە: کە سەرەتا ئادەمیزادی لێ دروستکراوە کە
گلێکی بێ نرخ و بەهایە، خو ئەگەر ئەو پرتەوە گیانییە یەزدانییە لێ
نەکەوتایە هەروا بەبێ نرخ لەشیوە مادی یە کەیدا یان شیوە حیوانییە کەیدا
دەمایەو، ئەمەش لەچاوی خێلقەتە ئادەمیزادییە کەیدا زۆر بێ وەج و کەم نرخە.

ئەجار وردە وردە لەقوناغی مندالی تیپەر دەکا و هیژو توانای جەستەیی و
نەفسی و عەقڵی پەیدا دەکا، دەست و دوی خۆی دەناسێ و لەچاوی قوناغەکانی
رابوردیوە بەخاوەن هیژو توانا حسیب دەکری.

ئەجار دەگاتە پایزی تەمەنی و قوناغی پیری، سەرلەنوی زەبوونی و بێ
وەجی لەهەموو لایە کەوێ روی تی دەکەنەو، خانەکانی جەستەیی وردە وردە

له نیشات ده که مون ئیسقانی پیره که ده بن و هیژو توانای کهم ده بیته وه و له زرۆک و په ژمورده و زه بوون، و یرای کهم بوونی توانای نه فسی و عه قلی!!

ئهمانه هه موو قوناغو ئه قواری ژيانی ئاده میزادن و هه کهسی بیته کۆری ژيانه وه قوناغه کانی سه ره تای ژیان ده بینئ، هه کهسی کیش ته مه نی دريژ بی به قوناغه کانی کوتايش دا تیده په ری، هه موو ئهم قوناغانه که به سه ر ئاده میزادا دین گه واهیده ری نه وه ن: که خودایه کی نه خشه کیش و کار سازو به توانا ئهم بوونه وهره هه لده سوړینئ و ئهو قوناغانه به سه ر ئاده میزادا ده بینئ. چونکه گوړان و ته ده روج کاری سروشت و صودفه نیه، هه موو قوناغیک ده بی خودای خاوه ن ده سه لات و زانا و دانا وه دی بینئ، جگه له خودای بالا ده ست کهسی تر نه وه ی پی ناکرئ!!

چۆنیه تی قیامت بهرام به ریکردنی به چۆنیه تی دنیا

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ
لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ
وَلَكِنَّا كُنَّا كُفْرًا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾

دوای شهوهی پهروهردگار به لگهی یه کتاپهرستی و به توانایی خوئی له بواری دروستکردنی ئاده میزادداو به لگهی زیندوبونهوه و هاتنی رۆژی قیامت و ژيانی شه و دنیایهی هینانهوه، شهجار لیره دا چۆنیه تی قیامت و بهرامبه ریکردنی به چۆنیه تی دنیاو شه و تو و ویرو حساب و لیکۆلینه وانیهی له ویدا رو ده ده ن باس ده کاو رایانده نوینسی و ده یانکاته دیمه نیکی سه رنج راکیشی پر جم و جۆلی رۆژی قیامت، دیمه نه که پر له مونا قه شه و حیوار و تو و ویرو نیوان شه هلی نیمان و تاوانباران.

ده فهرموی: ﴿و یوم تقوم الساعة یقسم المجرمون ما لبثوا غیر ساعة﴾ شه و رۆژهی قیامت راده بی و خودا ئاده میزادان زیندو ده کاته وه و له گۆره کانیان راستیان ده کاته وه، توشی شه هه موو ناخۆشی و ته نگ و چه له مانه ده بنه وه و له سارای مه حشه ردا راده گیرین، ئا له و رۆژه دا کافرو تاوانباران سویند ده خۆن: که مانه وه یان له دنیا دا یان له گۆره کانیان دا له سه عاتیك زیاتر نه بوه، ته نیا ساته وه ختیك له ژيانی دنیا دا بوون و به و ماوه که مهش نه یان توانیوه بیر له سه ره نجام و ئاکامی خۆیان بکه نه وه و نیمان بیتن، مه به ستیان شه وه یه ماوه یه کی وا مۆله ت نه دراون بتوانن به خۆیان دا بچنه وه و هیدایه ت وهر بگرن.

ئا به و جۆره هه موو شه ماوه دورو دریره ی ژيانی دنیا یان له لا که م ده بیته وه و سویند ده خۆن که ماوه ی ژيانی دنیا یان ته نیا سه عاتیك بووه و بهس! ﴿کذلک یؤفکون﴾ ههروه کوو چۆن له دیاریکردنی ماوه ی ژيانی دنیا یان به هه له چون و ناتوانن ته حدیدی ماوه که بکه ن، له دنیا ش داوایان ده کردو به و جۆره له حق لایان ده دا بو لای به تال و له باوه ری راسته وه ده چوونه سه ر بیروباوه ری پوچ و درۆ. شه وان له وه دا درۆ ده که ن که ده ئین: ته نیا سه عاتیك

له‌دونیا دا ماوینه‌وه، ئه‌وان له‌دونیا دا به‌جوانی و رازاوه‌یی و کالاً و مه‌تاعی
 هه‌لخه‌له‌تاون. ئه‌مه ئاماژه‌یه به‌وه: که سوور بوونیان له‌سه‌ر کوفرو بی‌دینی
 ریگای بیرکردنه‌وه له‌حه‌ق و راستی لی به‌ستون!!

﴿وقال الذين أوتوا العلم والأيمان: لقد لبثتم في كتاب الله إلى يوم
 البعث﴾ ئه‌وانه‌ی زانیاریان به‌کتیبی په‌روه‌ردگار هه‌یه برپایان به‌خودا هه‌یه
 ره‌دی ئینکاریکارانی زیندوبوونه‌وه ده‌ده‌نه‌وه، ره‌دی ئه‌وانه‌ی له‌و رۆژه‌دا سویند
 ده‌خۆن: که هه‌ر ته‌نیا ساته وه‌ختیک له‌ژیانی دونیا دا بون و هیچی تر،
 به‌رپه‌رچیان ده‌ده‌نه‌وه پێیان ده‌لێن: بۆچی سویندی به‌درۆ ده‌خۆن، بێگومان
 ئێوه له‌ژیانی دنیا تان دا ماوه‌یه‌کی باش ماونه‌وه، ئه‌جار له‌ژیانی به‌رزه‌خدا تا
 رۆژی زیندوبوونه‌وه تان به‌گوێره‌ی ئه‌و زانیاریه‌ی له‌له‌و حوله‌حفوظدا بۆتان برپار
 دراوه‌ ماونه‌وه، له‌و رۆژه‌وه: که دروستکاران تا رۆژی زیندوبوونه‌وه تان یان له‌و
 رۆژه‌وه مردون تا رۆژی زیندوبوونه‌وه تان ماوه‌یه‌کی دورو درێژ ماونه‌وه، ﴿فهذا
 يوم البعث ولكنكم كنتم لا تعلمون﴾ ئه‌مپروش ئه‌و رۆژه‌یه: که خودا واده‌ی
 پێدا بووین و له‌م رۆژه‌ی ترساندبووین، به‌لام ئێوه له‌دونیا دا ئه‌مانه‌تان نه‌ده‌زانی و
 باوه‌رتان پێ نه‌کرد و هاتنی ئه‌م رۆژه‌تان به‌لاوه ئه‌فسانه بوو، له‌هاتنی
 بێ ئاگابوون!

﴿فيومئذ لا ينفع الذين ظلموا معذرتهم ولا هم يستعتبون﴾ له‌و رۆژه‌دا:
 که رۆژی قیامه‌ته عوزر هێنانه‌وه و پاساو دانه‌وه سوود به‌سته‌مکاران
 نابه‌خشێ، داوا ی تۆبه‌کردنیشیان لی ناگرێ، ئه‌گه‌ر تۆبه‌ش بکه‌ن تۆبه‌و
 په‌شیمانیا ن لی وه‌رناگیرێ، چونکه کاتی تۆبه‌کردن و ئه‌نجامدانی کرده‌وه
 دنیا به‌سه‌رچووه، قیامه‌ت دارولجه‌زایه...

روئی قورئان له بواری رونکردنه وهی به لگه گه لی له باره ی عه قیده وه و فه رمان

به پیغه مبه ر ﷺ: که خوگر بی له سه ر بانگه وازی

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا

لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ

لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ

وَعَدَ اللَّهُ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

دوا ی ئه وه ی به لگه ی به کتا په رستی و هاتنی روژی قیامه ت و راستگو یی
پیغه مبه ری به یان کرد، نه مجار کو تایی سوره ته که به وه صف کردنیکی قورئان
به کورتی ده هیئتی، نه وه رون ده کاته وه که قورئان نامه ی په ند لی وه رگرتن و
کانی حیکمه ته، که ته لوکی بونه وه ره وه هه موو شتیکی پیویست بو ژیانی
دونیوا قیامه تی تیدا کو کرا وه ته وه، مژده و ترساندن ی ته واوی تیدا یه بو
ئاده میزاد، عوزرو بیانی بو کهس نه هیشتو ته وه، پیغه مبه ریش به دلسوژی
نه رک ی سه رشانی خو ی نه نجام دا وه هیه چ که مته رخه مییه کی نه کرد وه، جا
نه گه ر کافرو موشریکه کان داوا ی شتیکی تر بکه ن جگه له قورئان و داوا ی
پیغه مبه ریکی تر بکه ن جگه له وه پیغه مبه ره ی قورئانی بو نیردرا وه، نه وه

په لپو بیانووی نه گونجاوه و هر گیز ئه و په لپو بیانوانه یان نایه ته دی و با هر
له ورگی خو یان بدهن.

ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ بیگومان
ئیمه لهم قورئانه دا حق و راستیمان بۆ ئاده میزاد رون کردۆتسه و، په ندو
مه ته لی جوړاو جوړمان له سر تاكو ته نهایی خوداو هاتنی قیامهت و راستی
پیغه مبهرو په یامه که یان بۆ هیناونه وه. بۆ ئه وهی حق بناسن و شوینی بکه ون،
پیغه مبه ریش له لایه ن خو یه وه که مته رخه می نه کرد و ه بانگه وازی خو ی
به دل سوژی گه یاندوه، جا نه گهر ئه و خه لکه به و قورئانه رازی نه بن و په لپی
پیغه مبه ریکی تر بگرن، ئه وه عه نادو ئینکه به ریبه و لی یان قبول نا کری،
چونکه که سانیك جه سارهت بکه ن قورئان رهت بکه نه وه و پیغه مبه ر به درۆ
بخه نه وه، به لایانه وه گرن گ نه هر له روی کوفرو عه نادوه به لگه ی ترو
پیغه مبه ری تر به درۆ بخه نه وه. بۆیه دوا به دوا ی ئه وه ده فهرموی: ﴿وَلَنْ جِئْتَهُمْ
بِآيَةٍ لِيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مَبْطُلُونَ﴾ سویند به خودا نه گهر تۆ هر
نیشانه و موعجیزه یه کی تریان بۆ بی نی، پتشنیاره کانیا ن بی نیسه دی و بیانوو یان
ببری، ئه و کافرانه پروانا که ن و ئیمان ناهینن، خۆت به ساحیر و موعجیزه که ت
به سیحرو جادو بازی له قه لهم ده دن، به خۆت و شوینکه و توانت ده لئین: ئیه
جگه له کۆمه لئیکی به تالخواز به ولاره هیچی تر نین. وه کوو له نایه تیکی تردا
نامازه به م راستی یه ده کاو ده فهرموی: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتٰى يَرَوْا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ﴾ (یرنس: ۹۶-۹۷)

هه لبه ته له ناکامی ئه م عینادو سه ره قی و لوتبه رزییه یانه وه خودا دل یان
مۆر ده کاو وه نه دی تر گو مړا ده بن. وه کوو ده فهرموی: ﴿كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى
قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ﴾ ئا به و شیوه په روه ردگار مۆر ده نی به سه ر دلی ئه و

نەفام و سەررەقاندەدا کە فێری حەق و راستی نابن و لەئایەتەکانی قورئان حالێ
نابن و ناشیانەوێ فێر بن، چونکە ئامادەباشی فێربون و تیگەبیشتیان نیە،
سورن لەسەر لاسایی کردنەوێ پێشینانیان و برۆایسان بەخەرافات و شتی
پرۆپۆج هەیه.

جا کە ئەمە حال و وەزعیانەو بەهێچ جوۆی ئیمان ناھێنن و ھەر سوورن
لەسەر کوفرو ئیلحاد ﴿فاصل﴾ ئەتۆ ئەی پێغەمبەر! لەسەر ئەزیزەت و
سەررەقی موشریکەکان بەصەبر و ئارام بە، بەردەوام بە لەسەر راگەیانندنی
پەيامەکت ﴿ان وعد الله حق﴾ بێگومان وادەو بەلێنی خودا حەقن و
دێنەجێ و پاشگەزبونەوێان تێدا نیە، ئەو وادەو بەلێنانەو بەتۆی داو: کە
بەسەر دوژمنەکانتدا سەرت دەخاو زەفەریان لێ دەبینی، دێنە دی،
سەرەنجام و سەرفرازی کۆتایی بۆ خۆت و شوێنکەوتوانتە، کاربکەو چاوەڕوان بە
﴿ولا يستخفك الذين لا يوقنون﴾ باھەلۆیستی ناشیرین و قسەى نابەجێ ئەو
بێ برۆایانە تۆ والێ نەکا خۆت بەسووک بزانی و پەيامەکت بەلاوہ گرنگ
نەمیتێ، وریابە قسەى ئەوان کارت تێ نەکاو لەسەر پەيامی خۆت سووربە
گوێیان پێ مەدە، ئەوانە نەتەوہیەکی گومرەن، حیساب بۆ ھەلۆیست و قسەیان
مەکە. بێگومان ھەرچەندە خیطابەکە ناراستەو پێغەمبەر ﷺ کراوہ وەلێ
لەھەمان کاتدا مەبەست شوێنکەوتوانیەتی. فەرمانە بەبانگخوێوانی ئیسلام و
داعیانێ رییازی خودا پەرستی: کە چاوە لەپێغەمبەر بکەن و سوربن لەسەر
پابەندبون بەپەيامی ئیسلام و گەیانندنی بەگەل و نەتەوہی تر، بەھەلۆیست و
قسەى نابەجێ نەفام و گومرەیان تەنگەتاو نەبن، بەدلیکی دامەزراو و برۆا
بەخۆ و وەرە بەرزەوہ بچنە مەیدان و کاری خۆیان ئەنجام بدەن.

لێرەدا سورەتى (الروم) تەواو بوو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورة لوقمان

سوره‌تی لوقمان (مه‌کک‌یهو سو جوار نایه‌ته).

ئهم سوره‌ته ناوناوه (لوقمان) چونکه چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی لوقمانی
 حه‌کیمی له‌خۆگرتوه، ئهو لوقمانی کاکله‌ی حیکمه‌تی دۆزییه‌وه و
 یه‌کتاپه‌رست و خوداناس بوو، فه‌رمانی کرد به‌ئه‌خلاق‌ی به‌رزو ره‌وشتی جوان،
 جله‌وگیری له‌کاری ناشیرین کردو دژی مونکه‌رات بوو. باسه‌ گرنگه‌کانی ئهم
 سوره‌ته وه‌کوو هه‌موو سوره‌ته مه‌ککیه‌کانی تر باسی بنه‌مای عه‌قیده‌و بیرو
 باوه‌ر به‌خوداو یه‌کتاپه‌رستی و برپا به‌پیتغه‌مبه‌رو داننان به‌هاتنی رۆژی
 قیامه‌ت و زیندوبوونه‌وه ده‌کا. هۆی نازلبوونیشی ئه‌وه بووه: که قوره‌یشیه‌کان
 داویان له‌پیتغه‌مبه‌ر ﷺ کرد: که به‌سه‌ره‌اتی حه‌زهره‌تی لوقمانیان
 بۆ بگێریته‌وه.

سه‌ره‌تا ئه‌وه رۆن ده‌کاته‌وه: که قورئان موعجیزه‌یه‌کی نه‌مری پیتغه‌مبه‌ره‌و
 هیدایه‌ته بۆ ئاده‌میزادو که‌ته‌لوکی بونه‌وه‌ره، هه‌لویتستی ئاده‌میزاد به‌رامبه‌ر
 قورئان دوو شیوه‌یه. برێکیان برپای پێ ده‌که‌ن و هه‌رچی تی‌یدایه به‌راستی
 ده‌زانن و سه‌ره‌نجام به‌مراز ده‌که‌ن و ده‌چنه‌ ناو به‌هه‌شتی رازاوه‌وه. برێکیشیان
 په‌یامه‌که‌ی ره‌ت ده‌که‌نه‌وه و شوینی ناکه‌ون و پشت له‌ئایه‌ته‌کانی هه‌لده‌که‌ن و
 ریگای راست ناگرنه به‌رو سه‌ره‌نجام سزای دۆزه‌خ له‌خۆیان ده‌گری و ده‌بنه
 به‌دبه‌ختی دنیاو قیامه‌ت.

دوایی هه‌ندی به‌لگه له‌سه‌ر تاكو ته‌نهایی خوداو به‌توانایی و ده‌ست‌ه‌نگینی خودا له‌دروست‌کردن و به‌دی‌ه‌یتانی بوونه‌وه‌ردا راده‌نوئینی... ئه‌جار به‌شوین ئه‌وه‌دا چیرۆکی هه‌زره‌تی لوقمان و ئامۆژگاری‌کردنی بۆ کوره‌که‌ی به‌مه‌به‌ستی فی‌رکردنی ئاده‌میزاد و شاره‌زایی کردنیان بۆ ریبازی هه‌ق و په‌په‌وه‌کردنی بیروباوه‌ری په‌سه‌ند له‌پیشه‌وه‌ وازه‌یتان له‌هاوه‌لدانان بۆ خوداو چاکه‌کردن له‌گه‌ل باوك و دایك‌داو پروا‌کردن به‌وه: كه خودا ئاگادارو به‌توانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتیکی گه‌وره‌و پچوك‌دا، هه‌ر وا فه‌رمان به‌ ئه‌نجامدانی نوێ‌ه‌كان و فه‌رمان به‌چاكه‌و نه‌هی له‌خراپه‌و ساده‌یی له‌ژیان‌داو خۆپاراستن له‌فیزه‌هون و خۆبه‌زلزانی و رویش‌ستنی ئارپك پێك و ده‌نگ به‌رز كردنه‌وه له‌قه‌سه‌ كردن‌دا ئه‌جار به‌شوین ئه‌وه‌ لۆمه‌و سه‌ره‌زنشت ئاراسته‌ی موشریكه‌كان ده‌كا له‌سه‌ر سوربو‌نیان له‌سه‌ر شیرك و لاسایی كردنه‌وه‌یان بۆ باوك و باپیرانیان و سه‌په‌ییان به‌رامبه‌ر نیعمه‌ته‌كاني خودا، تیگه‌یان‌دنیان: كه ئایینی ئیسلام تاكه‌ رێگای رزگاربوونه‌، هه‌بوونی دژایه‌تی له‌نیوان هه‌لوێستی ئه‌و موشریكانه‌، ئه‌وان دان ده‌نێن به‌وه‌دا: كه هه‌ر خودا به‌دی‌ه‌یتنه‌ره‌ كه‌چی هاوه‌لی بۆ داده‌نێن، له‌كاتی ته‌نگانه‌دا خودا ناسنو له‌فه‌ره‌حی و خۆشی‌دا موشریكو هاوه‌لدانه‌رن.

ئه‌جار به‌لگه‌یه‌کی تر له‌سه‌ر قودره‌ت و به‌توانایی خودا له‌هه‌لسو‌ران‌دنی بوونه‌وه‌ردا ده‌ه‌یتنه‌وه‌، شه‌و ده‌خاته‌ سه‌ر پۆژو له‌روژ كه‌م ده‌كات‌ه‌وه‌و ده‌یخاته‌ سه‌ر شه‌و مانگ و خۆرو ئه‌ستێره‌ی رام كردون به‌رێك و پێکی دێن و ده‌چن. كۆتایی سو‌ره‌ ته‌كه‌ش به‌فه‌رمان‌کردن به‌چاكه‌و ترسان له‌سزای روژی قیامه‌ت ده‌ه‌یتنی.

شته تاییه تمه ندییه کانی قورئان و رهوشتی نهوانه ی بر وایان پی ههیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۲ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّلْمُحْسِنِينَ ۳ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۴ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۵

﴿الم﴾ ده بی نه پیتانه به شیوه ی پچر پچر بخویندرینه وه (الف، لام، میم)
هینانی نهم جوړه پیتانه له سه ره تای هه ندی له سوړه ته کانی قورئان دا ناما ژیه
به سه ر ناسایی قورئان و ته حه ددا کردنی عه ره به کانه به تاییه تی و ناده میزاده
به گشتی، ده سه وه سان کردنیانه لهو باره وه: که ناتوان وینه ی نهم قورئانه
بخه نه پرو، به لکوو ناتوان ته نانه ت وینه ی سوړه تی کیشی دا بینن. ته حه ددایان
ده کاو ده فه رموی: نه گهر پرو اتان وایه نهم قورئانه که لامی خودا نیه
وموعجیزه نیه، ده نیوه نازابن لهو پیتانه ی قورئانی لی پیکه اتوه
که لامیکی ناوا بخه نه پرو! نه وه عه رزو نه وه گه ز.

﴿تلك آيات الكتاب الحكيم﴾ ئەو قورئانە سەرئاسايە پيڭ ھاتوو ھەو پيئانەي ئيو ھەيان لى پيڭ دىنن و نوطقيان پى دەكەن، ئەو پيئە و ھەو رستانەي قورئانى لى پيڭ ھاتوو ھەمان ئەو پيئە و ھەو رستانەن، كە ئيو ھاواوتنى پى دەكەن، ئەمە ئاياتى قورئانيكى پر لەھيكمەت و ھيدايەتە، قورئانيك: كە ھيچ غەل و غەش و خوارى و خيچى تيدا نىە. مانا و ھوكمەكانى راست و دروستن، دژايەتى و نەگوڭجانيان پيگەو تيدا نىە. مەبەستى سەرەكى لەنازلكردنى ئەم قورئانە پيرۆزە رەھنومايى كردنى ئادەمىزادە وەكوو دەرەموى: ﴿ھدى ورحمة للمحسنين﴾ ئاياتى ئەم قورئانە (قورئان بەگشتى) ھيدايەت و رەھمەتە بۆ ئادەمىزادە چاكەكارەكان شارەزاييان دەكا بۆ رىيازىك رىيوارانى گومرا نابن، ھەر كەسى ئەو رىيازە بگري سەرەرازو بەمرازگەيشتو. رەھمەت و فەرە بۆ ئادەمىزاد چونكە ئەم ھيدايەت و بىرو باوەرە دەخاتە ناو دلانەو، ئارامى و خوشى و ھيمنى دەرژىنييتە ناو دەرۈنەكانەو، موسولمانان بەھۆى شوينكەوتن و ھيدايەت وەرگرتنيان بەقورئان لەعەزاب و تۆلەي خودا رزگاريان دەبى، خيرو بەرەكەتيان بۆ دەستەبەر دەبى، يەكيەتى و تەبابى لەنتوان دلەكاندا دادەمەزرىنى. ئەمجار ماناي (محسني) شى دەكاتەو و دەرەموى: ﴿الذين يقيمون الصلاة﴾ ئەوانەي خاوەن ئيمانن و پابەندى شەريەتن نويزەكانيان (بەفەرزو سوننەتەو) بەريك و پيكي ئەنجام دەدەن ﴿ويؤتون الزكاة﴾ زەكاتى پتيوست لەمالى خويان دەرەكەن و دەيدەن بەئاتاجان ﴿وهم بالآخرة يوقنون﴾ وىپراي ئەو كەردەو باشانەيان يەقىنى تەوايان ھەيە بەھاتنى رۆژى قيامەت و پاداش و سزاي عادلانەي خودا لەو رۆژەدا بۆ بەندەكاني.

ئه‌وان که نوێژو عیبادەت دە‌کەن، که زە‌کاتی مائی خۆیان دە‌رده‌کەن،
تە‌نها لە‌بەر خودا دە‌یکەن و بە‌هيوای پاداشی پەرە‌ردگاران و بە‌تە‌مای پاداش و
سوپاسی ئادە‌میزادە‌کان نین.

﴿أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هَدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئه‌و موسوڵمانانه‌ی
ئه‌وه بیروباوه‌رو کار و کرده‌وه‌یانه، ئه‌وانه لە‌سەر رێبازی هیدایەت و ره‌هنوماين
لە‌خوداوه، ئه‌وانه لە‌سەر تروپکی هیدایەت، بە‌ختە‌وه‌ری دونیا و قیامە‌تن،
چونکه بە‌تە‌نجامدانی نوێژه‌کانیان بە‌شی‌وه‌ی رێک و پێک پە‌یوه‌ندی نیتوان خۆیان و
خودا بە‌هێز دە‌کەن د‌ل‌نیاییان بە‌خودا بو‌ پە‌یدا دە‌بێ، شیرینایی ئیمان دە‌چێژن،
بە‌زە‌کاتدان و کۆمە‌کی کردنیان بە‌هه‌ژاران بە‌سەر بە‌خیلی و مال‌خۆشویستی
نە‌فسیاندا سە‌رده‌کە‌ون. خۆشه‌ویستی لە‌نیتوان خۆیان و هه‌ژاراندا پە‌یدا دە‌کەن،
یاسای تە‌کافولی کۆمە‌لایەتی و هه‌م‌تاهه‌نگی لە‌نیتوان دە‌وله‌مە‌ند و هه‌ژاردا
پە‌ی‌ره‌و دە‌کەن. کۆمە‌لگایه‌کی دوور لە‌ئا‌زاوه‌و بە‌خیلی و د‌ژایه‌تی دروست
دە‌کەن، بە‌مە‌ش بە‌ختە‌وه‌ری ژيانی دونیا و قیامە‌تیان دە‌ستە‌بەر دە‌کەن...

هه‌ل‌وێستی ئادە‌میزاد بە‌رامبەر قورئان

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا
كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾
 خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

دوای به یانکردنی ئەوه: که قورئان نامیه کی هیدایهت و رهحهته، پره لهیکه مهت و رههنومایی. ئەوانه ی شوینی دهکهن هیدایهت ئامیز دهبن و بهخته وهریی دنیاو قیامه تیان بو دهسته بهر دهبی، ئەجار حال و وهزعی ئەوانه رون دهکاته وه که به قورئان هیدایهت وهرناگرن و پشتی لی ههله دهکهن و بهشتی پروبووچه وه خهریکن و ههول دهه کهسانی دیکه ش پشت له قورئان ههلبکه نه جار به شوین ئەوه دا هه ره شه ی عه زابی دوزه خیان لی دهکا، له هه مان کاتدا واده ی پاداشی باش ده دا به موسولمانان؛ ئەوانه ی خهریکی خویندنی قورئان و کاری چاکه نه و پابه ندی فرمان و جله وگیره کانی شه ریه تن.

﴿هو الحديث﴾ هه موو قسه و ناخاوتنی که دل غافل بکا و به بی سود کات بکوژی، به رو بوومی خیری تیدانه بی ناوه دانکردنه وه ی زهوی تیدا نه بی به خیر و عه دالهت، دهقه که وینه کیشانی ره وشت و هه لسه و کهوتی کومه لیک ئاده میزادن: که له هه موو کات و شوینی ئاده هه، له هه موو رۆژگار ئاده رۆلی خویان ده گیرن...

هه ندی ریوایه تیش ئاماره به وه دهکهن: که دهقه که وینه ی روداو تکی تاییه تی کیشاوه نمونه ی هه لویتستی کومه لیک ئاماره پی دهکا: که له سه رده می پیغه مبه ردا تیده کو شان خه لکی له قورئان هه لگیرنه وه و بی ئاگایان بکه ن.

موقاتیل ده‌لی: (النضر) کوری (الحارث) بازرگانیک بوو ئالو ویری نیوان مه‌ککه و ولاتی فارسی ده‌کرد، نه و کتیبانه‌ی ده‌کپین: که چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی رۆسته‌م و نه‌سفندیارو پالسه‌وانانی فارس و شه‌ره‌کانیانی تیدا بوو، باسی کیسراکان و به‌سه‌ره‌اتیانی تیدا بوو، جا شاره‌زایی له‌م جوړه کتیبانه‌دا په‌یدا کردبوو له‌سه‌ره ریگای نه‌وانه‌دا داده‌نیش: که ده‌یانه‌ویست بچن گوئ له‌قورئان بگرن و فیری بین، ده‌چوه نه و کۆرو کۆیوونه‌وانه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ تیدا قورئانی بو خه‌لکه که ده‌خوینده‌وه و بانگه‌وازی ده‌کردن بو ئیمانیه‌تان.

هر له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر ﷺ کۆره‌که‌ی جی ده‌هیش (النضر) به‌زمانیکی ره‌وان نه و سه‌رگوزه‌شته و نه‌فسانه‌ی له‌ناو کتیه فارسی‌یه‌کان‌دا فیریان بویوو بو خه‌لکه‌که‌ی ده‌خوینده‌وه و ده‌یگوت: خه‌لکینه! موحه‌مه‌د چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی گه‌لی عاد و شه‌مودتان بو ده‌گپرتیه‌وه منیش حیکایاتی رۆسته‌م و نه‌سفندیارو سه‌رگوزه‌شته‌ی کیسراکانتان بو ده‌گپرمه‌وه، ده‌بو خۆتان بلین: هی کامان خۆشترو سه‌رنج راکیش ترن؟ نه‌وانیش ده‌یانگوت هی تو، ئیتر وازیان له‌بیستنی قورئان ده‌هینا! له‌م باره‌وه ریوایه‌ت هه‌ن به‌پێویستمان نه‌زانی بیانیه‌نین.

﴿ومن الناس من يشتري لهو الحديث ليضل عن سبيل الله بغير علم ويتخذها هزوا﴾ کۆمه‌لێک له‌ئاده‌میزاد هه‌ن له‌جیاتی شتی به‌سوود شتی زیانبه‌خش په‌یدا ده‌کا، له‌جیاتی گوێگرتن و په‌یره‌ویکردنی قورئانی پیروژو شیفابه‌خش و ره‌حه‌ت بو ئاده‌میزاد، ده‌چئ فییری نه‌فسانه‌و چیرۆکه‌ کۆن و قسه‌ی توڤه‌هات ده‌بئ و کۆرو سیمینار ده‌گری و خه‌لکی پئ گومرا ده‌کا و له‌قورئانیان بئ ناگا ده‌کا. هه‌لیان ده‌نئ بو نه‌وه‌ی واز له‌گوێگرتن بو قورئان به‌هینن، یان ده‌سته و تا قمی گۆرانیه‌بێژو ده‌هۆلکوت و زورپاژهن و سازو سه‌مه‌توور

لیده رو که مانچه ژهن کۆ ده کاته وه، ره شبه لهک هه لده سورپیتی داوت گهرم ده کا به مهش خه لکی تووشی کاری حهرام ده کاو دلۆ ده روون قه سوته تی گوناه ی جۆراو جۆریان تی ده چی و گومرا ده بن، هینده له تاوان دا نوغرو ده بن هه ست به سامناکی کاره که یان ناکهن و نازانن: چ تاوانیکی گه وره نه نجام ده دن، نه گهر نه فام نه بو نایه و بیانزانیایه تاوانه که یان چه ند گه وره یه هه رگیز شتی وایان نه ده کرد.

نه وانه نه فام نه زانن، له زانیاری و فه مه وه نهو کاره دزیوه نه نجام ناده ن، ئیشه که یان حیکمه تی تیدا نهو نه ته و مه به ستیان خراپه، بو خۆیان گومرا بوون ده یانه وی بهو (له هولحه دیشه) خه لکی تریش گومرا بکه ن، بی نه ده بو ره وشت نرمن ئایینی خودا ده که نه گالته چی خۆیان، گالته به بهرنامه ی خودا ده که ن، ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ نه وانه سزای ریسوا کهریان بو ئاماده کراوه له تۆله ی بی نه ده بی و گالته کردنیان به ئایینی خودا عه زابده نه که یان بو ریسوا کردنه نهک بو پاک کردنه وه یان له گونا ه.

(لام) ی (لیضل) نه گهر حهرفی (مضارع) ده که مه ضوم بی (لام) ی ته علیل و بایسه، اته: نهو کاره ده کا بو نه وه ی کهسانی دیکه گومرا بکا. نه گهر حهرفی (مضارع) له (یضل) دا به مه فتووحی بخوینینه وه (لام) ده که (لام) ی ئاکام و سه ره نجامه، به عه ره بی (لام) ی عاقیبه تی پی ده گو ترئ. جا به هه ر جۆریک رسته که مانا بکه یین گونجا وه.

نه مجار قورئان به رده وام ده بی له سه ر وینه کیشانی نهو گومرا بوو گومرا که رانه و ده فهرمو ی: ﴿وَإِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا﴾ نهو که سه ی (له هولحه دیت) ده کرئ و کۆرو سیمیناری گۆرانی و ره شبه لهک ده به ستی، خه ریکی گومرا کردنی کهسانی دیکه یه، نه گهر ئایاتی

ئيمه ي به سهردا بخويندريته وه، پشت هه لده كاو روى لى وهرده گيڤي، به شيوه ي ته كه ببور كردن و خويه زلزانى، خوى لى كه پ ده كا، خوى وا لى ده كا: كه گوڤى له هيچ نيه، ده لى قورساڤى له گوڤچكه ي دايه وه وه قورساڤى به ناهيلكى هيچ نايه تى قورئان ببيسى. نه گينا هه كه سينك گوڤى له قورئان بى چؤن ئاوا روى لى وهرده گيڤي؟ چؤن هه لى وه كه وتى ئاوا ناشيرين به رامبه ر قورئان ده كا؟

﴿فبشره بعذاب أليم﴾ نه ي موحه مده! مژده به وه پشت هه لكر دوانه بده به عه زايى كه به ئيش و ئازار. هه لبه ته به كارهيئانى موژده له جياتى ترساندن جوژه گالته پى كردنيكى تيڊايه و شياوى وه خويه زلزان و گالته بازارانه يه.

نه بچار قورئان له سهر دابو نه پيى خوى، دوا به دواى به يانكر دنى حالو وه زعى به دب هخت و تاوانباران، سه ره نجامى به خته وه رانيش ديارى ده كاو ده فهرموى: ﴿ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم جنات النعيم﴾ نه وانى ئيمانين به تاكو ته نهايى خودا هه يه، پيغه مبه رايه تى به راست ده زانن، پييان وايه: كه رۆژى قيامه ت دى و ئاده ميزاد زيندو ده كريئه وه ويڤاي هه بوونى ئيمانى ته واوو دامه زراويان، كرده وه ي باشو به سود نه نجام ده دن، پابه ندى فهرمانو جله وگيرييه كانى شه ريعة تن، نه وانى له به هه شتدا باغى پر نازو نيعمه تيان هه ن، به ئاره زوى خويان تيياندا راده بوڤرن، چى خوش بى بويان له خواردن و خواردنه وه، له پوڤشاكو شويى حه سانه وه، له ئاميڤى سوارى و گه لى شتى ترى خوشى هيئه ر كه به خه ياليش نه يان ده بينى. بويان ده سته به ر ده بى، ﴿خالدين فيها﴾ بو هه تا هه تايى تييدا ده ميئنه وه، لى ده رناچن و نايانه وى جى بليئن. ﴿وعند الله حقاً﴾ نه وه حازرو ئاماده كراوه شك و گومانى تييدا نيه، واده ي خودايه و پاشگه زبوننه وه ي تييدا نيه. چونكه خودا سه خى و خاوه ن فه ضلو كه ره مه، چى بوى ده يكا. ﴿وهو العزيز الحكيم﴾ خوداى گه و ره و

بالآده‌ست و خاوه‌ن تواناو ده‌سه‌لآته، هه‌موو شتیک گه‌ردنکه‌چی ئه‌وه، واده‌و هه‌ره‌شه‌ی دینیته‌ جی، داناو جه‌کیم و کارسازه‌ له‌هه‌موو کاریک‌ی‌دا، له‌هه‌موو گفتاریکی‌دا..

تییینی:

ئیب‌نو مه‌سعودو ئیب‌نو عه‌بباس و هی‌ تریش‌ فهرموویانه‌ ئه‌م نایه‌ته‌ واته‌: نایه‌تی ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ...الْآيَةِ﴾ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر جه‌رامی‌ گوینگرتن‌ له‌سازو سه‌متورو زورپناو گۆرانی‌ وروژینه‌رو ماجین.

زانایان‌ پێیان‌ وایه‌ ئه‌م نایه‌ته‌ به‌کیکه‌ له‌و سی‌ نایه‌ته‌ی‌ به‌لگه‌ن‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌: که‌ گۆرانی‌ مه‌کروه‌و پێویسته‌ خۆپاریزی‌ لی‌ بکری، نایه‌تی‌ دووهم‌ نایه‌تی‌ (۶۱) ی‌ سوره‌تی‌ (النجم) ه‌: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ﴾ ئیب‌نو عه‌بباس‌ ده‌فه‌رموی: ﴿سَامِدُونَ﴾ به‌زاراوه‌ی‌ (الحمیری) به‌مانا‌ گۆرانی‌یه‌. نایه‌تی‌ سییه‌م‌ نایه‌تی‌ (۶۴) ی‌ سوره‌تی‌ (الأسراء) ه‌: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَاسْتَغْزِزْ مِنْ اسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾.

تیرمیزی‌ و هی‌ تریش‌ فهرموده‌یه‌کیان‌ له‌ئه‌نه‌سه‌وه‌ ریوایه‌ت‌ کردوه‌: ده‌فه‌رموی: پێغه‌مبهر ﷺ فهرموی: (صوتان‌ ملعونان‌ فاجران‌ انهی‌ عنهما: صوت‌ مزمار ورنه‌ شیطان‌ عند نغمة‌ ومرح، ورنه‌ عند مصیبة‌ لطم‌ خدودو شق‌ حیوب)^(۱) دوو‌ ده‌نگ‌ نه‌فرینیان‌ لی‌ کراوه‌ قیزه‌ون‌ ناپه‌سه‌ندن:

(۱) تیرمیزی‌ له‌ (المجناز) (۱۰۰۵) باب (۲۵) دا (ما جاء في الرخصة في البكاء على الميت) ریوایه‌تی‌ کردوه‌. سه‌یری‌ ته‌فسیری‌ قورطوسی‌ ج ۳/۳۹۵۲/۷ (۴۰) بکه‌.

جله‌وگیریان لی ده‌که‌مو خۆتانی لی پیاړین، ده‌نگی سازو سه‌متور جوزله‌و
زیرپه‌و چریکه‌ی شه‌یتانه له‌کاتی گۆرانی گوتن و خۆشی‌دا، زیرپه‌ی کاتی کۆست و
به‌لا، به‌خۆکیشانو به‌خه‌دادړین.

شه‌رعزانان له‌باره‌ی گۆرانی‌یه‌وه چهند رایه‌کیان هه‌یه:

۱- گۆرانی حه‌رام، نه‌و گۆرانی‌یه‌یه نه‌فس بوروژین، ئاده‌میزاد هه‌لنی بۆ سه‌ر
هه‌واو ئاره‌زوبازی و وایان لی بکا روبکه‌نه‌ مجنون و پیاه‌لانی ئافره‌ت،
ناوی ئافره‌ت و وه‌صفی مه‌حاسینی بکه‌ن، هه‌روا پیاه‌لانی مه‌ی و
شه‌راب و رابواردن، چونکه‌ نه‌هه‌موو گۆرانی‌یه‌ له‌و جوړه به‌کۆرایی زانایان
په‌سند نیه‌و کرئ وهرگرتیشی له‌سه‌ر حه‌رامه‌.

۲- گۆرانی موباح و ره‌وا. نه‌و گۆرانی‌یه‌یه: که نه‌و دیارده ناپه‌سندانه‌ی خالی
یه‌که‌می تیدا نه‌بن. نه‌م جوړه گۆرانی‌یه نه‌که‌ر به‌که‌می بگوتړئ و زی‌ده
ره‌وی تیدا نه‌کرئ و له‌کاتی خۆشی و فه‌رحی و هه‌کوو مونا‌سه‌به‌ی ژغواستن و
ژنه‌یتان، هه‌روه‌ها بۆ به‌رزکردنه‌وی و ره‌و خولقاندنی حه‌ماسه‌ت له‌سه‌ر
نه‌نجامدانی کاری قورس و گران، و هه‌کوو نه‌وه‌ی له‌کاتی هه‌لکه‌ندنی خه‌نده‌ق
به‌ده‌وری مه‌دینه‌دا هه‌ندئ له‌هاوه‌لان گۆرانی حه‌ماسه‌ت خولقی‌نیان
ده‌گوتن.

۳- نه‌و داب و نه‌پیتیه‌ی: که هه‌ندئ رییازی (تصوف) دایان هی‌ناوه ده‌ست
ده‌که‌ن به‌گۆرانی گوتن و لاوانده‌وه‌ی شیخه‌کانیان و ئامی‌ری ژئ و
که‌مانچه‌و سازو سه‌متور له‌گه‌ل پيدا هه‌لگوتنه‌که‌یان به‌کار دینن حه‌رامه‌و
شه‌رع‌ره‌تی ده‌کاته‌وه. شم‌شالی شوان راجیایی تیدا‌یه‌و ده‌ف لی‌دان هه‌لاله‌.

۴- ته پل لیدان له کاتی جهنگ له گهل دوژمن دا حه لاله و چ خراپیه کی تیدا نیه، چونکه ته پل لیدان له و کاتانه دا وره ی جهنگاوه ران بهرز ده کاته وه و ترس ده خاته دلی دوژمنانه وه، ربوایه ت کراوه: که ئه و روژه ی پیغه مبه ر ﷺ ته شریفی چوو ده ناو مه دینه وه له پیشیه وه چهند ئافره تیک ته پل یان لی ده دا، ئه بو به کر ویستی مه نعیان بکا، پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (دعه ن یا ابا بکر حتی تعلم الیهود ان دیننا فسیح)^(۱) ئه ی ئه بو به کر وازیان لی بیته با ته پل بکو تن هه تا جوله که بزائن: که ئایینه که مان کراوه یه .. ئه وه بوو ته پله که یان ده کوتا ده یانگوت:

نحن جوار من بني النجار یا حبذا محمد من جار

۵- له ئه بو حه نیفه و شافیه ی و ئه حمه دی کوپی حه نبه له وه ربوایه ت کراوه: که گۆرانی مه کروه ه.

طبه رانی ده فه رموی: زانایانی شاران (علماء الامصار) کوکن له سه ر ئه وه: که گۆرانی مه کروه و ده بی مه نع بکری.^(۲)

۶- ده ف لیدان له حه فله ی ژنه یان دا حه لاله، هه روه ها به کاره یانانی ئه و ئامیرانه ی که ده بنه هۆی بلاو کردنه وه ی هه وائی شو کردن و ژنه یان، هه روه ها گۆرانی گو تن به شیوه یه کی جوان و به ته ده بانه.

(۱) أخرجه أحمد فی مسنده (۹/۲۴۹۰۹) ط دار الفكر نعم فه رموده خاتو عانیشه ربوایه تی کردو بو بنه ماکه شی له صه حیعی موسلیم و بوخاری دا هیه.

(۲) ته فسیری قورطویی (ج ۷/۴۳/۳۹۵۴) طبعه دار الفكر.

دروستکردنی ناسمانه‌کان و زهوی نیشانه‌ی تاک و تهنهایی خودان

خَلَقَ

السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرْوُنَهَا ۖ وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَنْ تَمِيدَ
بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَأْنَا فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

دوا به‌دوای نه‌وه‌ی فەرمووی: ﴿وهو العزيز الحكيم﴾ که ناماژه‌یه
به‌حیکمه‌ت و قودره‌تی خودا، نه‌مجار به‌لگه له‌سه‌ر هه‌بوونی نه‌و قودره‌ته
ره‌هایه و نه‌و حیکمه‌ته به‌رفراوانه‌ی خودا ده‌هینتیه‌وه، پریک له‌و به‌لگانه له‌سه‌ر
ده‌سه‌لاتی بی سنووری خودا و حیکمه‌ت و دانایی ره‌های نه‌وه‌یه: که توانیویه‌تی
نهم بوونه‌وه‌ره به‌رفراوانه به‌دی بینئ، که‌س لافی دروستکردنی لی نادا: که‌س
نالئ جگه له‌خودا به‌دیینه‌ریکی تری هه‌یه، هه‌موو که‌س دان به‌وه‌دا ده‌نی:
که هه‌ر خودا به‌دیینه‌ریه‌تی، ده‌فەرمووی: ﴿خلق السموات بغیر عمد
ترونها﴾ ناسمانه‌کانی به‌دی هیناون به‌بی کۆله‌که‌یه‌ک ئیوه بیبینن، یان به‌بی
کۆله‌که، ئیوه ده‌بیینن: که بی کۆله‌که‌یه. ناسمانیش هه‌رچه‌نده به‌پان و راخراو
دیته به‌رچاو به‌لام له‌راستی دا نه‌ویش وه‌کوو زه‌وی داتیرییه‌و مه‌یل‌و خره،

ئاماژە بەئەو: که پەرەردگار لە نایه‌تیکی تردا دەربارە ی مانگ و خۆرو
ئەستێرەکان دەفرموی: ﴿کُلْ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ (الانبیاء: ۳۳) وشە ی (فلك) یش
بەمانا شتی دائیریە، بەشتیک دەگوترێ: (فلك) که کەوانەیی بێ.

جا ئاسمانەکان بریتی بن لەو هەموو مانگ و خۆرو ئەستێرەو سەدو
مانە ی: که لەبۆشایی دا دێن و دەچن و هەڵدەسوڕێن و هەر خودا ژمارەو
بەرفراوانیان دەزانێ یان بریتی بێ لەو سەر قاپەشینە ی بەچاو دەبینن و کەس
نازانێ چۆنیەتی چۆنە. ئاسمانەکان بریتی بن لەوانە یان لەمانە، بێگومان
مەخلوقاتێکی زۆرو گەورەو بێ سەر و بن لە فەضادا بەبێ کۆڵە کە وەستان،
ئادەمیزاد بەشەو بەروژ تا چاویان بێ بکا دەیان بینن، چەندیک بەناو زەوی دا
گەشت و گوزار بکەن و دوور بکەن و لەپێش چاویان هون نابن. تەماشاکردنی
ئەم ئاسمانە پان و پۆرە بەچاوی سەر و بەبێ ئەو ی حەقیقەتی بەرفراوانی بزانی
سەرگێژ دەکا و کیان و لەرزە دێنێ، ئەجار لەو گەشتە خێرای یەو: که بەناو
ئەو بوونەوەرە بەرفراوان و سەر سوڕەپێنەرە دا کردی، سیاقە کە سەرنج و دلی
ئادەمیزاد کێش دەکاتەو بە سەر دایەزەمین و لانکە ی ژبانی جیهانی، کێشی
دەکاتەو بە سەر ئەو زەوییە پچکۆلە ی ئادەمیزاد پێ ی وایە پان و پۆر
بەرفراوانە، بەلام لە راستی دا لەناستی کەون دا گەردیلە کەو بەس! هەرچەندە
ئادەمیزاد بەدرێژایی تەمەنی ناتوانێ بەرۆشستنی ئاسایی ئەمسەرەوسەری
بەرێ و قەراغ و بیجاغی بپشکنێ، دەیگێژێتەو بە سەر ئەم زەوییە بە سەر ئەو ی
تێ ی بفکری و بەچاوی وردبینی سەیری بکا و سود لەتێفکرین و تێرمانە کە ی بینێ!

دەفرموی: ﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾ گێڕاویەتی
لەزەوی دا کێوی بەرزو سەرکەش، بەناخی زەوی دا رویشستونە خواری و زەویان
قورس کردووە تەوازونی لەنگەرە کەیان راگرتووە بە سەر ئەو ی لەرەلەر

به‌دانیشتوانی سهرخۆی نه‌كاو ئاوی (محیطات) ده‌ریالوشه‌كان كه زوربه‌ی زۆری
 زه‌وی ئاوه داینه‌پۆشی، زانایانی زه‌وی ناس ده‌لێن: (رواسی الجبال) بریتین
 له‌و كه‌ندو شیوو دۆلۆ توركه‌توركانه‌ی له‌دیوی ده‌ره‌وه‌ی زه‌وی‌دان و له‌ئاكامی
 ساردیی ناوه‌وه‌ی زه‌وی و به‌سه هۆلبونی گازه‌كاني ناوی و كه‌مبوننه‌وه و
 تیچونه‌وه‌ی قه‌باره‌ی په‌یدا ده‌بن، به‌مجۆره زه‌وی تیده‌چی و ئینکیماش ده‌كاو
 روبه‌ره‌كه‌ی چرچ و لۆچ و كه‌ندو به‌رز و نرمی تی ده‌كه‌وی، ئه‌مه‌ش له‌ئاكامی
 ئه‌و ئینکیماش و ویکهاتنه‌وه ناوخۆیی‌یه‌ی زه‌وی یه: كه له‌كاتی سادربوونه‌وه‌ی و
 پچو‌كبوونه‌وه‌ی قه‌باره‌كه‌ی دا لی‌ره و له‌وی روده‌ده‌ن .. به‌هه‌رحال ئه‌م تی‌وره
 راست بی یان راست نه‌بی، چ له‌مه‌وزوعه‌كه ناگۆڕی، چونكه ئه‌وه قورئانی
 پی‌روژ (كه‌لامی نه‌زه‌لی یه‌زدان) ئه‌وه ده‌چه‌سپینتی: كه هه‌بوونی ئه‌و کی‌وو
 كه‌ژانه بۆ راگرتنی له‌نگه‌ری زه‌وییه، بۆ ئه‌وه‌ی مه‌یه‌لان نه‌كاو له‌ره و جمو
 جۆلی نااسایی لی په‌یدا نه‌بی و دانیشتوانی سهرخۆی فری نه‌دا! ویده‌چی
 تی‌وو بۆچونی ئه‌و زانایانه راست بی و په‌یدا بوونی کی‌وو گرده‌كان به‌م شی‌وه بۆ
 راگرتنی هاو‌کی‌شه‌ی زه‌وی بی له‌كاتی ئینکیماش و به‌پاشه‌وه‌چوونی گازه‌كاني
 ناو زه‌وی و ویکهاتنه‌وه‌ی تو‌یکله‌كه‌ی لی‌ره و له‌وی، ئه‌و كاته به‌رزبوونه‌وه‌ی
 کی‌ویك لی‌ره په‌یدا بوونی دۆلێك له‌وی بۆ راگرتنی له‌نگه‌ری زه‌وییه و مانای
 نایه‌ته‌كه ناشکراو نمایانه.

﴿وَبِثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾ په‌روه‌ردگار له‌زه‌وی دا جۆره‌ها گیانه‌به‌ری
 به‌دی‌هێناون و تییدا بلاو کردنه‌وه: كه ئه‌وه‌نده زۆرو هه‌مه جۆرن هه‌ر خودا خۆی
 ژماره و جۆره‌كانیان ده‌زانئ!

به‌راستی ئه‌مه یه‌کی‌كه له‌نه‌هیتی‌یه‌كاني بوونه‌وه‌ری به‌رفراوان و گه‌وره،
 هه‌بوونی زینده‌وه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م زه‌وییه، نه‌هیتی‌یه‌كه هه‌تا ئه‌م‌ڕۆ كه‌س نه‌یتوانیوه
 ده‌ركی بكات شتی بكاته‌وه. نه‌یتوانیوه ته‌فسیری گیان له‌سه‌ره‌تا ترین

شیوهی داو له تاقه خهلیه کی ئاسایی پچوکه دا بکاو شی بکاتهوه، چ جایی نه گهر
 ئهم نهیئیی یه گهورهو جوړاو جوړ بوو! وه لخال گیان هیئنده جوړاو جوړو
 نه جناس و نه نواع و نه شکالی هیه، ههر خودا ده زانی چهندهو چونه، که چی
 ئاده میزاد به سهری دا تیپهر ده که نو چاوی خوئیانی لی ده قوچینن و سهرنجیان
 راناکیشتی و به لایانهوه شتیکی ئاسایی یه. له کاتی که ده سهرنجی خوئیان ده دهنه
 ئامیتریکی ده سترکردی ئاده میزادو بو غوونه توژیئنهوه له نهیئیی کو مپیوتهریک
 ده که ن سهریان سوړ ده میئیی و به لایانهوه عه جایه به. دهی نهیئیی ئهو ئامیتره
 ده سترکردانهی ئاده میزاد له چا و نهیئیی خانه یه کی زیندوی ناو جهستهی
 زیندهوهر ههر بهرامبهری ناکرین! نهیئیی خانه زیندهوهر که زوړ سهر سوپهریئنه
 تره، جا که وای ده بی ئه تو چی بلیی بهرامبهر جهستهی ئاده میزاد که
 به سهدان کارگهی کیمیاوی تیئدان و سهدان گهغینهی جوړاو جوړی تیئدان بو
 کاری هونهری و دابه شکردن، به سهدان ئیزگهی لاسلکی و ته لسه فونی تیئدان بو
 ناردن و وهرگرتن. ئهو جهسته سهدان کاروتیکه ولیکهی (معقدی) و ئه نجام ده دا
 که ههر خودا نهیئیی یه کانیا ن ده زانی.

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زوجِ كَرِيمٍ﴾ ئیمه
 له بهرزایی یهوه (له هورهوه) بارانمان بارانده، بههوی ئهو بارانهوه له زهوی دا
 جوړه ها روه کی جوان و نایامان روانده، دیمه نیان جوانه به سودن بو ژیا نی
 زیندهوهران. باراندنی باران له ئاسمانهوه یه کی که له دیارده سهر سوپهریئنه کانی
 بوونهوهرو ئیمه به بی لی وردبوونهوه به سهری دا تیئده پهرین، ئهو ئاوهی
 له جوگا و شه لال و کانی او بیرو چوم و زیه کان ده پروا و سهر ریژ ده کا و هه لده سستی
 له ئاوی باران پهیدا ده بی، ده ریاکان به ئاوی ئهو بارانه پر ده بن، ئهو بارانه
 له ئاسمانهوه به گویره ی یاسایه کی وردو په یوه ست به یاسای ئاسمان و زهوی یهوه

دهبارى، سروشتى زهوى و ئاسمان و ريژهى دوورى و نزىكى خوړو مانگو زهوى
لهيه كترى و پيښهاتى قه باره و چوڼيه تبيان رولى تاييه تبيان ههيه لهبارىنى
بارانه كه. نه مجار رسكان و روانى روهك و سههوزبوونى درهخت لهزهوى دواى
بارىنى بارانه كه خوى لهخوى دا نهينى و شتيكى ترى سهسورپهينره. تهناست
تويژينهوه لهدابهبوون و جوړى رهنكه كان لهتاقه گوليښكدا لهچله گيايگدا
لهدرهختيښكدا دلى كراوه كيښ دهكا بو قولايى ژيان و قولايى بپروا بهو خودايه
نهم ژيانه بهديهيناوه و نهو زيندويى يه خستوته ناو جهستهوه.

خوينهري هيژا! سهرنج بدهو تيښفكره دهقه قورئانيه كه نهوه دهچهسپينى:
كه پهروهردگار روهكى وا بهدى هيڼاوه و دهپروينى. جوت، واته: هه مو
روه كيښ نيرو مى تيدايه. هه مو روه كيښ خانى نيرينه و خانى ميپينه
تيدان، جا نهم نيرو مى يى يه وا دهبنى لهتاقه گوليښكدا دهبن وا دهبنى لهدوو
گولى لقيښكدا دينه دى، يان لهدوو چله گيادا يان لهدوو لقى دارىښكدا يان لهدوو
دارى جوړه درهختيښكدا بهرجهسته دهبن، هه لبه ته هه تا موتوربه و ته لقيح و
تيكه لاوبوونى توم له نيوان نيرو ميپه كاندا نهيه ته دى بهروبوم دانه ويښه پيدا
نابى، وهكوو چوڼ له ناو گيانله بهرانيشدا بهبنى تيكه لاوبوونى نيرو مى چوچك و
بيچو وهدى نايه.

نه مجار لومى موشريك و كافره كان دهكاو دهفرموى: ﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ
فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ نهوهى باسكراو ئاماژهى بو كرا به شيكن
لهمه خلوقاتى خودا، نهوه دروستكراوى پهروهردگارن نهو مهزندهى كردون و
هيټاويه وجود، ده ئيوهش نهى كافرو بى پروايان؛ نيشانم بدن خودا
درؤزنه كانى ئيوه چييان دروست كرده، نهو بت و صه نه مانهى ئيوه
دهيانپه رستو دهيانكه نه هاوهلى خودا ده توانن چى بهدى بينن؟!

﴿بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به لکوو ئهو کافرو موشریکانه ی ستم
له خو یان ده که نو له جیاتی خودا عیبادهت بو بتو صه نه م ده که ن له گومرایی
دانو له ریگای حق لایان داوه، گومرایی و ری لسی گومبوونه که یان ناشکرایه و
گه ییشتونه ئه و په ری سه لسی شیواوی و به دبه ختو چاره ره شی دونیاو قیامت خو یان.

چیرۆکی لوقمانی حکیم و نامۆزگار یکردنی بو کوره که ی

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَنَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا
يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَ
لُقْمَنُ لِبَنِيهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ
لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
وَهَنًا عَلَىٰ وَهْنٍ ۖ وَفِصْلُہٗ فِي عَمَإِینٍ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَن تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ
وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَن أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَبْنِيْ اِنَّهَا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
 خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَآتِ
 بِهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿١٦﴾ يَبْنِيْ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ
 بِالْمَعْرُوْفِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ
 مِنْ عَزَمِ الْاُمُوْرِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ
 مَرْحًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿١٨﴾ وَاَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ
 وَاَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنْ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿١٩﴾

له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار فسادو داوه‌شاوی بیروباوه‌ری موشریکه‌کانی به‌یان
 کرد، نه‌وه‌ی راگه‌یاند: که موشریک سته‌مکارو گومپان، نه‌مجار له‌چوار چی‌وه‌ی
 چی‌و‌کینکی کورت‌دا گومپایی و سته‌مکاریان جه‌خت ده‌کاته‌وه، نه‌وه
 راده‌گه‌یه‌نی: که حیکمه‌ت و عیلم نه‌گهر به‌راستی به‌کار به‌یندرین ری‌بازی
 حق‌و یه‌کتابه‌رستی ده‌دۆزنه‌وه، نه‌وه‌تا لوقمان بو‌خوی به‌حیکمه‌ت و عیلم
 یه‌کتابه‌رستی چه‌سپاندو نه‌خلاق‌ی جوان و ره‌وشتی به‌رزی په‌یره‌و کردن، به‌مه‌ش
 ناماژه ده‌کا بو‌ نه‌وه‌ی: که په‌یره‌وی کردنی پی‌غه‌مبهر ﷺ له‌و شتانه‌دا: که
 به‌عه‌قل ده‌رکیان نا‌کا پی‌ویسته له‌و شتانه‌ش‌دا: که به‌عه‌قل ری‌یان پی‌ ده‌با
 پی‌ویست تره. ده‌رباره‌ی که‌سایه‌تی حه‌زره‌تی لوقمان ری‌وبایه‌تی جو‌راو جو‌ر ه‌سن،

راى وا هه يه ده لئى: پيغه مبه ر بووه، هه يه ده لئى عه بديكى صالح و راستال بووه، پله ي پيغه مبه ري تى نه بوه زۆريه ي زۆرى زانايانى ئيسلام ئهم رايه يان په سند كرده، ئه مجار هه يه ده لئى كۆيليه كى حه به شى بووه، هه يه ده لئى: (نوبى) بووه و خه لكى (أيلة) يه: كه ئيستا پى ده گوتري: (العقبه) هه نديك پييان وايه له نه وه ي تازهره هه زار سال ژياوه و هه زره تى داود پى گه ييشتووه. ^(١)

هه رچۆنيك بى، ئه وه تا قورئان ئه وه ده چه سپي تى: كه لوقمان به نده يه كى صالح و خودا په رست بووه، خودا حيكمه ت و دانايى پى به خشيوه. ده فه رموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ﴾ سويند به خودا ئيمه حيكمه ت و داناييمان به لوقمان به خشى، توفيقمان دا بو ئه وه ي كاره كانى به گويره ي زانيارى و حيكمه ت ئه نجام بدا. سوپاسى خودا بكا له سه ر نيعمه ت و به خشه كانى، خي رخوازي پى بو ئاده ميزاد، هه موو ئه نداميكي جه سته ي له و شته دا به كاربي تى: كه بو ي دروستكراوه. ئه مه به لگه يه له سه ر ئه وه لوقمانى حه كيم خودا هيدا يه تى دا بو زانيارى راست و به سود به بى ئه وه پيغه مبه ري ك ره هه نوماي بووبى.

﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّا نُضْفِئُ لَهُ شُكْرَهُ﴾ كه سيك سوپاسى خودا بكا له سه ر ئه و نيعمه تانه ي پى به خشيوه، پابه ندى فه رمان و نه هيه كانى بى، ئه ركى سه رشانى به پى توانا ئه نجام بدا، ئه وه سوودى سوپاسگوزاريه كه ي بو خۆيه تى، شوكر و سوپاسگوزاريه كه ي ره صيد و زه خيره يه بو خۆى، سوپاسگوزار پى به هره مه ند ده بى، له عه زابى دۆزه خ رزگارى ده بى، وه كوو له نايه تيكي

(١) ته فسيري قورطوسي ج ٧/٣٩٥٦ (٤٤) طبعه دار الفكر.

تردا ده‌فهرموی: ﴿من عمل صالحاً فلنفسه ومن اساء فعليها﴾ (فصلت: ۴۶) یان ده‌فهرموی: ﴿من عمل صالحاً فلانفسهم يمهدون﴾ (الروم: ۴۴).

خودا چ ئاتاجیه کی به سوپاسی به‌نده‌کانی نیه، ﴿ومن كفر فان الله غني حميد﴾ که سینگ کوفرانی نیعمه‌ته‌کانی خودا بکا، هاوه‌لی بۆ دابنئ، سه‌رپیچی فهرمانه‌کانی بکا، نه‌وه خراپه له‌گه‌لّ خودی خوئی ده‌کاو بۆخوئی زهره‌رمه‌نده، چونکه بیگومان خودا چ پیویستییه کی به سوپاسی به‌نده‌کانی نیه، سوپاسکردن و طاعه‌تیان سود به‌خودا نابەخشئ، کوفرانی نیعمه‌ته‌کانی له‌لایه‌ن به‌نده‌کانیه‌وه سه‌رپیچیکردنی فهرمان و نه‌هییه‌کانی زیان به‌خودا ناگه‌یه‌نئ، خودا به‌زمانی حالو به‌زمانی مه‌قال له‌سه‌ر زه‌وی و له‌ئاسمانه‌کان سوپاسکراوه، باهیچ ئاده‌میزادیکیش هه‌مدو شهنای نه‌کا.

که‌وابوو نه‌هه‌قترین ئاده‌میزاد که‌سیکه به‌پیچه‌وانه‌ی حکمه‌ت هه‌لس‌وکه‌وت بکا، ره‌صیدی له‌و جوړه بۆخوئی په‌زمه‌نده نه‌کا!

ئه‌جار باسی به‌کتابه‌رستی له‌چارچیوه‌ی نامۆژگاریکردنی لوقمانی هه‌کیم بۆ کوره‌که‌ی دینیته‌ کایه‌وه ده‌فهرموی: ﴿واذ قال لقمان لابنه وهو يعظه يا بني لا تشرك بالله ان الشرك لظلم عظيم﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! یادی نه‌وه بکه‌وه: که لوقمان نامۆژگاری کوره‌که‌ی کردو پیی گوت: نه‌ی رۆله‌ی خۆشه‌ویستم! هاوه‌ل بۆ خودا دامه‌نئ، نه‌که‌ی پیئت وابئ خودا شه‌ریکی هه‌یه! بیگومان هاوه‌ل دانان بۆ خودا سته‌مو تاوانیکی گه‌وره‌یه، به‌لکو گه‌وره‌ترین، تاوانه چونکه په‌یوه‌ندی به‌بناغه‌ی بیرو باوه‌ره‌وه هه‌یه، یه‌کسانی خستنه‌ له‌نیوان به‌دییه‌نه‌رو به‌دییه‌نه‌راودا. به‌راستی ئه‌م نامۆژگاریکردنه‌ی هه‌زه‌تی لوقمان نامۆژگاریکردنی دلسۆزانه‌یه، هه‌چ تۆمه‌تیکی تیدا نیه، نامۆژگاریکردنی باوکی میهره‌بانه بۆ جگه‌رگۆشه‌ی خوئی. هه‌موو کاتیکیش باوک خیر و چاکه‌ی

دهوى بۆ رۆلەي خۆي، دەي ئەو ەتا يەكەم ئامۆزگارى لوقمانى مېھربان بۆ جگەرگۆشەكەي خۇپاراستنە لىھەوا ەلدانان. دەي پېغەمبەرىش ەمان ەقىقەتى دوبارە كر دۆتەو، ەەر ئەو ئامۆزگارىيە ئاراستەي نەتەو كەي كر، كەچى ئەوان گومانىيان لى پەيدا كر دو ترسى ئەو ەيان لى پەيدا بوو: كە مەبەستى پېغەمبەر ﷺ دەسەلات پەيدا كر دن بى و خۆسەپان دن بى بەسەريان دا! لەكاتىڭدا دەبوايە گومانىيان لى پەيدا نە كر دايە، چونكە ئەو ەتا لوقمانى ەكەم ەمان ئامۆزگارى ئاراستەي جگەرگۆشەي خۆي دەكا. دەي خۆ ئاشكرايە ئامۆزگارى باوك بۆ كورپى خۆي ەيچ گومانىكى خراپى تىدا نيەو ەيچ تۆمەتىكى ناخرىتە سەر. كەوابوو ئەو ئامۆزگارىيە پېغەمبەر ئاراستەي ئوممەتەكەي دەكا ەمان ئەو ەقىقەتە مېژوو بى و دىر زەمانەيە: كە لەسەرزوبانى ئەوانەي خاوەن زانىارى ەكمەت بوون ئاراستەي كەسانى دىكە كراو، فەرمان بەيەكتاپەرستى ەقىقەتىكە لەكۆندا لەسەر زوبانى پېغەمبەران و خاوەن ەكمەت و زانىان ئاراستەي گەل و نەتەو ەكان كراو و لەهەموو چەرخ و سەدەمىڭدا لەسەر زوبانى پېغەمبەران دووبارە كراو ەتەو. پېغەمبەرى ئىسلامىش ەمان ەقىقەتى جەخت كر دۆتەو.

ئەجار لەژىر رۆشنابى ئامۆزگارى باوك و رۆلەي خۆي، پەيۋەندى نىوان باوك و دايەك و رۆلەكانيان رادەنوينى و بەشپىوازىكى ناسەك و سەرنج راكىش نمايشى دەكا و دەفەرموى: ﴿ووصينا الإنسان بوالديه حملته أمه وهناً على وهن وفصاله في عامين﴾ فەرمانان بەئادەمىزاد كر دوه لەسەرمان پىويست كر دوه: كە گوپرايەلى فەرمانى باوك و دايكى بى، چاكەيان لەگەل بكاو مافى باوكايەتى و دايكايەتبيان بداتى، ئەركى سەشانى خۆي بەرامبەريان جى بەجى بكا. بەتايبەتى چاكە لەگەل دايكى دا بكا: كە بەزە ەمت و نارە ەتى بەپىستى

ئەجار عیله‌ت و بایسی فرمانه‌که دیاری ده‌کاو ده‌فرموی: فرمانان
به‌ئاده‌میزاد کردوه و عه‌ده‌و په‌یمانان ئاراسته‌ کردوه به‌وه ﴿أَنْ اشْكُرْ لِي
وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ﴾ که سوپاسی نیعمه‌ته‌کانی من بکه، که وجودم پی
به‌خشیوی و ئەو هه‌موو نیعمه‌ته‌ جوړاو جوړانهم پی به‌خشیوی هه‌روه‌ها
سوپاسی باوک و دایکت بکه چونکه هوکاري رواله‌تین بو په‌یدا بوونت، له‌دوای
په‌روه‌ردگار ئەوان سه‌رچاوه‌ی چاکه‌کردن له‌گه‌ل تو! سه‌ره‌نجام بو لای ئیمه
ده‌گه‌رپی‌هوه، له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانت سزاو پاداشت ده‌ده‌مه‌وه، ئەمه‌هه‌ره‌شه‌یه
له‌وانه‌ی له‌گه‌ل باوک و دایکیان دا خراپه‌ ده‌که‌ن و ریزیان لی ناگرن، هه‌روا
موژده‌یه بو ئەوانه‌ی پابه‌ندی فرمانی خودان و ریزی باوک و دایکیان ده‌گرن.

قورطویی ده‌فرموی: رای په‌سند نه‌وه‌یه: که ئەم نایه‌ته‌ی ئیره‌و نایه‌تی
سوره‌تی (العنکبوت: ۸) ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَسَنًا﴾ ده‌باره‌ی
سه‌عدی کوری ئەبو وه‌ققاص و دایکی: که ناوی (حمنة) بوو، نازل بوون، ئەوه
بوو که سه‌عد موسولمان بوو سویندی خوارد نان نه‌خوا تا سه‌عد په‌شیمان
ده‌بیته‌وه. وتی: سویند بی نان و ئاو نه‌خۆم هه‌تا له‌ئایینی تازه‌ په‌شیمان
ده‌بیته‌وه یان له‌برسان و تینوان ده‌مروم ئەو کاته خه‌لک لۆمه‌ت ده‌که‌ن و پی‌ت
ده‌لین: بکوژی دایکی خۆی. شه‌وو روژی‌ک ده‌می له‌هیچ نه‌دا، سه‌عد هاته
لای و وتی: دایه! ئەگه‌ر سه‌د گیانت تیداب‌ی هه‌موویان یه‌ک به‌دوای یه‌ک‌دا
ده‌رېچن من له‌ئایینی خۆم ژیان نابمه‌وه! جا که‌یفی خۆته ده‌خۆی ناخۆی
به‌ویستی خۆت بکه! جا که (حمنة) ناویم‌د بوو ئیتر ده‌ستی کرد
به‌خواردن و خواردنه‌وه. ^(۱)

(۱) ته‌فسیری قورطویی (ج ۷/۳۸۷۹) (۲۴۷) هه‌روه‌ها فی ظلال القرآن (ج ۶/۳۹۲).

بەلام ئاگادارى ئەۋەبە: لەھەموو شتتەدا گوپرايەلى باۋكو دايك مەبە بۆ
 ﴿وان جاهدك على أن تشرك بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما﴾
 ئەگەر بەئىلھاحاھو داۋايان لىج كىردى: كە ھاۋبەش بۆ من دابنىىو شتتە: كە
 شياۋى خودايەتى نىيە تۆ بەخوداى بزانى، زۆر داۋايان لىج كىردى لىيان تابىلا
 كىردىيەۋە: كە بەنەقامى شوپن بىرو باۋەرى ئەۋان بىكەۋى، بەگوپيان مەكە،
 لىيان قبول مەكەۋ ئەۋ فەرمانەيان رەت بىكەرەۋە، چونكە گوپرايەلى بۆ
 مەخلۇق نىيە لەشتتەدا كە سەرىپچى فەرمانى خوداى تىدابىى. ۋەلى لىيەگەل
 ئەۋەشدا پەيۋەندىيان لەگەل مەپچىنە، دەنگىيان لىيە دامەپرە بەلگەۋ
 ﴿وصاحبهما في الدنيا معروفا﴾ بەچاكە لەژيانى دۇنيادا ھەلسو كەۋتيان
 لەگەل بىكە، ئەگەر پىۋىستىيان بوو بەمالۋ سامان كۆمەگىيان پى بىكە،
 پۆشاك ۋ بژىۋىيان بۆ دابىن بىكە، لەكاتى نەخۇشىدا ھەۋل بەدە چارەسەريان بۆ
 برۆزەرەۋە، ئازارەكەيان لەسەر سوك بىكە، گەفت ۋ لىفت لەگەلئيان خۇش بىى،
 كارىك مەكە. دلىيان برەنجىى.. كە مردن، كفن ۋ دىنيان بىكەۋ بىياخەرە گۆرەۋە،
 دوا مردنىش چاكە لەگەل دۆست ۋ خۇشەيستانىيان بىكە.

﴿واتبع سبيل من أناب إلي﴾ ئاگات لەخۆت بىى لەبۋارى ئايىندا
 مەبدەئىيە، رىيازى مەۋسۇلمانانى راستال بىگرەبەرۋ پەيرەۋى شەرىعت بىكە،
 شوپن كوفرو بىدىنى ئەۋان نەكەۋى! واتە: ھەرچەندە تۆ فەرمانت پى كراۋە: كە
 چاكەيان لەگەل بىكەۋ دلىيان نەپەنجىىنى، ۋەلى لايەنى خودا لەبەر خاترى
 رەزامەندى ئەۋان بەرمەدە، ۋا مەكە بۆ رازىكىردنى ئەۋان خودا
 لەخۆت برەنجىىنى.

﴿ثم إلي مرجعكم فأنبئكم بما كنتم تعملون﴾ پاشان له قیامه بتدا ئەتۆش و ئەوان بۆ لای من ده گه پێنه وه، پاداشی ئیمان و باوه پری تۆو سزای کوفرو هاوه لڤدانانی ئەوانیش ده دهینه وه، هه والتان ده دهینی به وهی کردوتانه له خێرو له شهرو پاداش و سزای له سهرو وهرده گرنه وه.

ئەجار پهروهردگار باقی ماندهی راسپارده کانی هه زه رت لوقمان راده گه یه نی، بۆ ئەوهی ئاده میزاد په پیرهوی بکهو و بیکه نه مه نه ج و پرۆگرامی خۆیان. ده فه رموی:

۱- ﴿يَا بَنِي، إِنَّمَا أَنْتَكَ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ﴾ ئەهی کورپی خۆشه ویستم؛ باش بزانه و له گوپی بگره چاکه و خراپه ئەگه به ئەندازهی کیشی گه ردیله یه ک یان ده نکه خه رده لێک بێ و له نه یینی تر شوین دا بێ، ده نکه خه رده لێکی پچوک، بێ قه باره و کیش له ناو به ردیکی ره قدا بێ و له هه یچ لایه که وه ده رنه که وێ ده ستی نه گاتی، یان له ناو ئاسمانه کاندای بێ، ئەو که ونه هانیله ی که قه باره ی گه و ره و زه به لاح تییدا وه کوو خالیکی مه له وان یان گه ردیله یه کی به ره لالا وه هان، ده نکه خه رده لێک له ناو ئەو ئاسمانه دای بێ، یان له ناو گل و خۆلی زه و ی دا له ناو ده ریو ده ریالوشه کاندای بێ خودا روژی قیامه ت ناماده ی ده کاو ده یخاته ته رازوی حیساب و لیکۆلینه وه و سزاو پاداشی له سه ره و له ژێر تیشکی زانیاری خودا ده رناچی و ده ی دۆزیته وه، له چنگ ده سه لات و قودره تی خودا قوتاری نابێ و ده هی ندری.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ بێگومان پهروهردگار له طیفه، زانیاری یه که ی به جۆری که هه یچ شتێک ناتوانی رینگه ی ئیدراکی زانینی لێ بگرێ، چه ندیک ئەو شته پچوک و کهم نمود بێ، شاراوو نه یینی بێ، له ژێر تیشکی زانیاری خودادا

ئاشکراو غایانه، ئاگاداره به‌چۆنیه‌تی شته‌کان و خه‌بیره به‌هه‌موو شتیک، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه زانیاری خودا به‌رفراوان و ره‌هایه، نه‌یینی و ئاشکرا، پچوک و گه‌وره لای ئه‌و چون یه‌کن. نمونه‌ی ئه‌م نایه‌ته نایه‌تیکی تره: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَنُضِغَ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَلَا تَظْلِمُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ (الانبیاء: ۴۷) یان ده‌فه‌رموی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (الزلزلة: ۷-۸).

۲- ﴿يَا بَنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنْ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ دوا‌ی ئه‌وه‌ی حه‌زهره‌ت لوقمان له‌وه‌سیتنامه‌که‌دا جله‌و‌گیری کرد له‌کۆره‌که‌ی له‌هاوه‌لدانان بۆ خودا و ترساندن‌ی به‌وه: که خودا زانایه به‌هه‌موو شتیک و ئاگای له‌هه‌موو شتیک هه‌یه‌و ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتیک‌دا ده‌شکی، فه‌رمانی پی ده‌کا به‌کرده‌وه‌ی چاک و طاعه‌ت و خودا‌په‌رستی: که په‌یه‌ه‌ستن به‌یه‌کتاپه‌رستی به‌وه، ده‌فه‌رموی: (ئه‌ی کۆری خۆشه‌ویستم! روبه‌که‌ره خودا به‌دڵسۆزی و به‌ه‌ریک و پیکی نوێژه‌کانت ئه‌نجام بده مه‌رج و روکنه‌کانیان به‌ینه‌دی، چونکه نوێژ کۆله‌که‌ی ئایینه به‌لگه‌ی ئیمانی ته‌واوو باوه‌ری پته‌وه، هۆکاره بۆ نزیک‌بوونه‌وه له‌خودا و ده‌سته‌به‌رکردنی ره‌زامه‌ندی، هه‌ر کاتێ نوێژ به‌ه‌ریک و پیکی ئه‌نجام درا ده‌بیته له‌مپه‌ر له‌به‌رده‌م کاری فه‌حشا و دزی‌ودا و ناهیتلی ئاده‌میزاد توخنیان بکه‌وی).

فه‌رمان به‌چاکه‌ بکه‌و خۆشت پابه‌ندبه‌ پییه‌وه، بانگه‌وازی بکه‌ بۆ ئه‌خلاق‌ی جوان و ره‌ه‌شتی به‌رزو کرداری باش و شاره‌ستانیته‌ت و پیشکه‌وتن خۆینه‌ه‌واری و ئازادی و عه‌داله‌ت. جله‌و‌گیری بکه‌ له‌تاوان و سه‌ه‌ریچی کردن و هه‌موو کارێک: که ببیته هۆی قارو غه‌زه‌بی خودا و ئاده‌میزاد به‌ره‌و دۆزه‌خ کیش بکا.

به‌صبرو ئارام به له‌سهر طاعه‌تکردن و به‌لاو موصیبه‌ت؛ چونکه شتیکی
 حه‌تی‌یه که سیک فەرمان به‌چاکه و جلّه‌وگیری له‌خراپه بکا تووشی ئەزیه‌ت و
 ناره‌حه‌تی ده‌بی، خه‌لکی ده‌نگی لی داده‌برن، دژی ده‌ه‌ستن، راوه‌دۆی ده‌نین،
 ده‌یگرن ئازارو ئەشکه‌نجی ده‌دن، بۆیه خودا داوای لی ده‌کا: که صبرو ئارام
 بگری و پشو درێژ بی، چونکه صبر بناغهی به‌رده‌وامبوونه له‌سهر طاعه‌ت و
 خوداپه‌رستی، هۆی ده‌سته‌به‌ر بوونی ره‌زامه‌ندی خودایه وه‌کوو له‌نایه‌تیکی
 تر دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ (البقرة: ۴۵) په‌یره‌وی ئەم
 نامۆزگاریانه بکه و هه‌ول بده له‌ژیانی عه‌مه‌لی خۆت دا ئەم فاکته‌رانه
 ده‌سته‌به‌ر بکه.

﴿إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بێگومان ئەوه‌ی باسکرا، ئەوه‌ی وه‌سیتم بۆ
 کردی له‌فه‌رمان و جلّه‌وگیریه‌کانی په‌روه‌ردگار: که به‌شیکیان خۆراگری و پشو
 درێژی به له‌سهر تو‌ش‌بوونی ئەزیه‌ت و ناره‌حه‌تی له‌که‌سانی دیکه‌وه. له‌و
 هه‌لوێست و کاره پێویستانه‌ن: که خودا بریونی‌ه‌وه، به‌واجبی گێپاون،
 سودبه‌خشن بۆ ژانی دنیا و قیامه‌ت.

ئه‌جار دواي ئەوه‌ی فه‌رمانی پێ کرد به‌ئه‌نجامدان و پابه‌ندبوون به‌چه‌ند
 شتیکه‌وه جلّه‌وگیری لی ده‌کا له‌چه‌ند ره‌وشتیکی ناپه‌سه‌ند و ده‌فه‌رموی:

۱- ﴿وَلَا تَصْعَرَ خَدَّكَ لِلنَّاسِ﴾ له‌کاتی ئاخاوتن و قسه‌کردن دا رو
 له‌خه‌لکی وه‌رمه‌گێره، به‌ته‌که‌به‌وروو خۆبه‌زلزانی رو له‌قسه‌ له‌گه‌ڵ کراوو
 قسه‌که‌ر وه‌رمه‌گێره، واته: وا مه‌که به‌نده‌کانی خودا به‌بی نرخ بزانی و خۆت
 پێ گه‌وره‌بی، له‌گه‌ڵ خه‌لک دا روگرزو مۆن مه‌به، به‌لکوو ساده‌و خاوه‌ن
 ته‌واضوع به، رو خۆش و کراوه‌به، پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌فه‌رموده‌یه‌کی دا: که
 ئیمامی موسلیم له‌ (أبو ذر الغفاري) یه‌وه ریوایه‌تی کردوه ده‌فه‌رموی:

(لا تحقرن من المعروف شیئاً، ولو أن تلقی أخاک بوجهک إلیه فبنسط، وإیاک واسبال الأزار، فإنها من المخیلة، والمخیلة لا یحبها الله) هیچ چاکه یه ک به بی نرخ مهزانه، ته نانه ت نه گهر به رویه کی کراوه وه رو له برای موسولمانت بکه ی، خوپاریزه له وه ی له روی ته که ببوره وه پو شاکت له زهوی بخشی، چونکه نه وه جوریکه له ته که ببورو خوبه زلزان ی، ته که ببوریش لای خودا دزیوه.

۲- ﴿ولا تمش فی الأرض مرحاً إن الله لا یحب کل مختال فخور﴾ به سهر زهوی دا به خوبادان و فیزه وه مهرۆ، به شیوه ی ته که ببورو به خونازین هاتوچۆ مه که، چونکه نه وه جوره رویشتن و هاتوچویه دزیوه وه په سند نیه، بیگومان خودا هه موو لارو له نجه که ریک ی ناخۆش ده وی، هه رکه سیک به خۆی بنازی و شانازی بکا به سهر که سانی دیکه دا خودا خۆشی ناوی و قارو غه زه بی لی ده گری. چونکه ئاده میزاد بوخۆی هیچ نیه و هیچی له باردانیه نه گهر نافهرمانی خودا بکا، ده بی ئاده میزاد خۆی چی بی؟ تا شانازی به سهر که سانی دیکه دا بکا، خو چه ندیک به هیزو توانابی ناتوانی زهوی شهق بکا، چه ندیک به رزو بلند بی ناگاته ئاستی کتویک له کتوه کان وه کوو له ئایه تیکی تر دا ناماژه ی پی ده کاو ده فهرمو ی: ﴿ولا تمش فی الأرض مرحاً، إنک لن تخرق الأرض ولن تبلغ الجبال طولا﴾ (الإسراء: ۳۷).

ئیمامی ئه حمه دو خاوه نانی شهش کتیبه مه شهوره کانی حه دیت له ئیبنو عومه ره وه ریوایه تیان کردوه: که پیغه مبه ر فهرمویه تی: ﴿من جر ذیلة خیلاء، لا ینظر الله الیه یوم القیامة﴾ که سیک له بهر ته که ببورو خوبه زلزان ی پو شاکه که ی به سهر زهوی دا راکیشی، خودا روژی قیامت به چاوی ره حمه ت سه یری ناکا.

ئیبنو ئه بی دونیاله ئه نه سه وه ریوایه ت ده کا ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فهرمو ی: (طوبی للأتقیاء الذین الذین إذا حضروا لم یعرفوا، وإذا غابوا لم

يَفْتَقِدُوا، أُولَئِكَ مَصَابِيحٌ مَّجْرَدُونَ مِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ غِرَاءٌ مُشْتَتَةٌ خَوْشَى بَرٍّ
تَهْقِوا كَارَانِي دَهْلَمَ مَهْدٍ نَهْوَانِهِ بَهْخَوَّانٍ نَانِازِنٍ وَتَهْكَهَبُورٍ نَاكِهِنٍ، نَهْگَرِ
لَهْشَوَيْنِيكٍ نَامَادَهَبُورٍ نَانَا سَرِيْنٍ، نَهْگَرِ دِيَارَنَهَبُورٍ بَوَّيَانٍ نَاگَهَرِيْنٍ. نَهْوَانَه
چَرَايِ رَوْشَنَايِيْنٍ وَزِيَانِيَانٍ بَوَّخَوَّيَانٍ وَكُؤْمَلٍ نِيَه..

يَهْ حَيَايِ كُورِي جَابِيْرِي (الطَّائِي) لَهْغُوضَهْيَفِي كُورِي (الحَارْث) رِيوَايَهْت
دَهْكََا دَهْلِي: لَهْلَايِ عَهْبُدُولَلَايِ كُورِي عَهْمَرِي كُورِي (العَاص) دَانِيْشْتَم، گُويْم
لِي بُوو دَهْيِگُوت: نَهْو كَاتَهِي مَرْدُو دَهْخَرِيْتَه گُؤْرَهْوَه، گُؤْرَهْكَهِي پِيْي دَهْلِي:
نَهِي نَادَهْمِيْزَاد! چِي وَاي لَهْتُو كَرْد مَنْت لَهْبِيْر بَچِي! نَهْتَدَهْزَانِي مَن خَانُوِي
تَهْنَهَايِيْتَم، نَهْتَدَهْزَانِي مَن خَانُوِي تَارِيكْتَم، نَهْتَدَهْزَانِي مَن خَانُوِي حَهْقِي تُوْم!
نَهِي نَادَهْمِيْزَاد چِي وَاي لَهْتُو كَرْد بَهْفِيْزَهْوَه بَهْسَهْر مَنْدَا خَوْت بَادَهِي وَ
خَوْت رَاوَهْشِيْنِي!!

۳- ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ﴾ بَهْرُوْيشْتِيْنِيكِي مَام نَاوَنْدِي بَهْرِيْگَادَا بَرُو، وَ
مَهْرُو: كَه بَهْعَاسْتَهْم بَجُولِيْتِيَهْوَه، وَايْش مَهْرُو كَه مَهِيلَهو رَاكِرْدَن بِي.

حَهْزَهْتِي عَوْمَهْر پِيَاوِيْكِي بِيْنِي بَهْشِيْنَهْيِي دَهْجُولَايَهْوَه رُوْيشْتَهْكَهِي
تَهْمَبَهْلَانَه بُوو، پِيْي فَهْرَمُوو نَايِيْنَهْكَهْمَان لِي مَهْمَرِيْنَه خُودَا بَتَكُوْژِي،
جَارِيْكِي تَر كَابَرَايَهْكَي بِيْنِي سَهْرِي خُوِي دَاخَسْتَبُوو خُوِي كُوشْمَهْلَه كَرْدَبُوو،
حَهْزَهْتِي عَوْمَهْر تِيْپِرَا خُورِي وَ پِيْي فَهْرَمُوو: سَهْرَت بَهْرَز بَكَهْرَهْوَه ئِيْمَه
مُوسُولْمَانِيْنٍ وَئِيْسَلَام نَهْخُوش نِيَه.

۴- ﴿وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾
لَهْشَوَيْنِيْكِيْكَ دَا كَه پِيْئِيْسْت بَهْدَهْگ بَهْرَز كَرْدَنَهْوَه نِيَه دَهْگ بَهْرَز مَهْكَهْرَهْوَه،
لَهْئَاخَاوْتَنُو گُفْت وَ گُؤْدَا دَهْگ نَهْوِي بَكَه، چُونَكَه دَهْگ بَهْرَز كَرْدَنَهْوَه وَ نَهْرَه

نەرکردن ئامیڤی بیستنی خه‌لک نه‌زیه‌ت ده‌دا، نیشانه‌ی له‌خۆبایی بون و به‌خۆنازین و به‌سوکرانین و گرنگی نه‌دانه به‌که‌سانی دیکه، له‌لای تره‌وه ئاخاوتن به‌شیوه‌یه‌کی هیدیان‌ه و مامناوه‌ندی ریز ده‌دا به‌قسه‌که‌رو باشتر له‌دلێ بیسه‌ردا جیگیر ده‌بی، قورئان عیله‌ت و باییس بو‌ فه‌رمانه‌که ده‌هینیته‌وه ده‌فه‌رموی: ده‌نگ به‌رز کردنه‌وه و نه‌ره‌نه‌ر ده‌شوبه‌یته زه‌ی گویدریژو ناخۆشترین ده‌نگیش زه‌ه‌ی گویدریژه.

له‌فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ریشدا هاتوه‌ که زه‌ه‌ی گویدریژ ناخۆشه‌و زه‌وق لی‌ی نه‌بانه. نه‌سائی له‌کاتی ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموی: قوته‌بییه‌ی کوری سه‌عید بو‌ی گیراینه‌وه، ئه‌ویش ده‌لی: (اللیث) له‌جه‌غه‌ری کوری ره‌بیعه‌وه له‌ (الأعرج) وه‌ له‌نه‌بو هورپه‌یره‌وه له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌فه‌رموی: (إذا سمعتم صياح الديكة فاسألوا الله من فضله، وإذا سمعتم نهيق الحمير فتعوذوا بالله من الشيطان فإنها رأیت شیطانا) هه‌ر کاتی گویتان له‌ده‌نگی که‌له‌شیر بوو داوای ره‌حه‌ت و به‌خششی خودا بکه‌ن، نه‌گه‌ر گویتان له‌زه‌رینی گویدریژ بوو په‌نابگرن به‌خودا له‌خراپه‌ی شه‌یتان چونکه‌ ئه‌وه چاوی به‌شه‌یتان که‌وتوه.^(۱)

(۱). ته‌فسیری نیبنوکه‌شیر (ج ۳/۱۴۴۸).

سه رزه نشت و لومه کردنی موشریکه کان له سه ر هاوه لدانیان بوّ خودا، هه رچه نده
به لگهی ته نهایی خودا نمایانه

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ
عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهَرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا
مَّا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَّلَوْ كَانِ
الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾

له وه پیش په روه ردگار به لگهی تاک و ته نهایی خوی هینایه وه به وه: که
ناسمانه کانی دروستکردون به بی کۆله که و ئه جار ئه وهی راگه یاند: که لوقمانی
حه کیم به عقل پهی به و راستیی به ردوه و ئه حه قیقه تهی زانیوه. ئه جار
ده گه رپته وه بوّ لومه کردنی موشریکه کان له سه ر ئه وه: که سورن له سه ر کوفرو
بی دینی و هاوه لدانیان بوّ خودا، له کاتی که دا هه موو شتیکی بونه وه ر گه واهی ئه وه
ده ده ن: که خودا تاک و ته نهایی وه زه وی و ناسمانی بوّ سودی ئاده میزاد
بوسه خهر کردوه.

﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نایا ئیه وه
ئاده میزاد نازان؟ ئه وه هه موو به لگانه نابینن: که نیشانهی تاک و ته نهایی

خودان؟ هه‌ست بهو هه‌موو نیعمه‌ته جوړاو جوړانه ناکه‌ن: که خودا به‌سه‌ر ئیوه‌ی دا رشتووو هه‌موویان به‌زوبانی حال گه‌واهی له‌سه‌ر تاكو ته‌نهایی خودا ده‌ده‌ن؟

ئه‌وه نابینن: که خودا هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان دا هه‌یه له‌مانگو خوړو ته‌ستیره بو ئیوه‌ی موسه‌خه‌ر کرده؟ وای رام کردون سودیان لی وهرده‌گرن، ئه‌وه‌تا به‌ئاسانی که‌لک له‌تیشکی خوړو روناکایی مانگ وهرده‌گرن، ته‌ستیره ده‌که‌نه نیشانه‌ی ریگاو ساته‌کانی شه‌وو گوړانی وهرزه‌کان. سود له‌بارانی باریندراو له‌ئاسمانه‌وه وهرده‌گرن، که‌لک له‌هه‌واو باله‌فه‌ی ناو هه‌وا وهرده‌گرن. هه‌روه‌ها هه‌رچی له‌زه‌وی دا هه‌یه بو ئیوه‌ی موسه‌خه‌ر کرده تی‌یدا ئارام ده‌گرنو ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ن، میوه‌و به‌رو بوومی دره‌ختو رووه‌کی ده‌خون، سود له‌ئاژه‌لو گیانه‌به‌رانی تری ده‌بینن، گه‌نجو جه‌واهیراتی ناوژگی زه‌ویو ناو ده‌ریاکان ده‌رده‌هینن و که‌لکیان لی وهرده‌گرن.

﴿وَأَسْبَغْ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾ نیعمه‌تی ئاشکراو نه‌ینی خوی به‌سه‌ر دا رشتون، گه‌لی سودو نیعمه‌تی تر: که ئیوه پییان نازانن و هه‌ستیان پی ناکه‌ن خودا بو ئیوه‌ی فه‌راهم هیناوه به‌یده‌ستی کرده بو‌تان.

نیعمه‌تی: ئاشکرا: بریتییه له‌ئاسلام. نیعمه‌تی نه‌ینی داپۆشینی تاوانه‌که خودا په‌رده‌یان به‌سه‌ر دا ده‌داو چاوپۆشیان لی ده‌کا. ئیبنو عه‌بباس ده‌باره‌ی ئه‌م نایه‌ته پرسیاری له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وه‌لام دا فه‌رموی: (الظاهرة: الأسلام وما حسن من خلقك، والباطنة: ما ستر عليك من سيئ عملك).

هەندیک پییان وایه نيعمه‌تی ظاهر ئه‌وه‌یه به‌چاو ده‌بیندری له‌مال و مندال و ریزو شوخ و شه‌نگی و ته‌وفیق دان بو خودا په‌رستی. نيعمه‌تی نه‌ینی ئه‌و زانیاری و زانسته‌یه: که ئاده‌میزاد له‌ناخی خویدا هه‌ستی پی ده‌کا له‌بیرو باوه‌رو ئیمان به‌خودا یه‌قینی ته‌واو. یان عه‌قل و زیره‌کی و غیره‌ت و هه‌موو ئه‌و ره‌وشتانه‌ی: که ده‌بنه‌ هوی به‌خته‌وه‌ری ئاده‌میزاد. که‌چی وێرای ئه‌و هه‌موو به‌لگه‌و نیشانانه له‌سه‌ر تا‌ک و ته‌نهایی خودا و فه‌ضل و به‌خششی زۆری و نيعمه‌تی هه‌مه‌ جو‌ری به‌سه‌ر ئاده‌میزادا هه‌موویان ئیمانی پی ناهیتن و په‌رستشی بو ناکه‌ن. ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ﴾ پی‌رێک ئاده‌میزاد هه‌ن موحاده‌له‌و ده‌مه‌ده‌میانه‌ ده‌رباره‌ی تا‌ک و ته‌نهایی خودا و صیفات‌ه‌کانی، وتی و تییانه‌ ده‌رباره‌ی ناردنی پی‌غه‌مبه‌ران، هه‌رده‌مه‌ بیانونێک ده‌دۆزنه‌وه، هه‌ر رۆژه‌ په‌لپێک ده‌گرن، هیچ به‌لگه‌و زانیاریه‌کی وایان پی نه‌یه‌ جیگه‌ی برپا بێ، وه‌شقه‌و دیکۆمیتیتیان به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌یه، نامه‌یه‌کی ئاسمانی و سه‌حیحیان نه‌یه‌ پشتی پی به‌ستنه‌و حه‌قیقه‌تیان بو رون بکاته‌وه. به‌کورتی زانیاری واضیح و ئاشکرایان نه‌یه، نه‌ له‌ لای پی‌غه‌مبه‌رێک، نه‌له‌ کتیبێکی واضیح و برپا بیکراو. به‌لکوو تا‌قه‌ به‌لگه‌یان لاسایی کردنه‌وه‌ی کوێرانه‌یه‌و شوێنکه‌وتنی ریبازی شه‌یتانه، سروشتیان تیکچووه‌و ئامۆژگاری کاریان تی ناکا، ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم: اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ، قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءُنَا﴾ نه‌گه‌ر به‌و کیشه‌کارو موحاده‌له‌چیانه‌ی ده‌رباره‌ی زات و صیفات‌ی خودا ده‌مه‌ده‌میانه‌ بگوتری: شوین ئه‌و شه‌ریعه‌ت و سروشه‌ بکه‌ون: که خودا ناردویه‌تی بو سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری خوێ، پشت هه‌لده‌که‌ن و به‌پیر بانگه‌وازیه‌که‌وه‌ نایه‌ن، هیچ به‌لگه‌شیان به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌یه‌ جگه‌ له‌لا‌سایی کردنه‌وه‌و شوێنکه‌وتنی باوک و باپیرانیان، به‌ئاشکرا ده‌لێن: ئیمه‌ برپا

به‌و په‌یام و سروشه ناکه‌ین، به‌لکوو ئیمه شوین شه و داب و نه‌ریته ده‌که‌وین که له‌باوک و بایراغانه‌وه بزمان جی ماوه!! شه به‌لگه خوارو بی جییه‌یان به‌ده‌سته‌وه‌یه: که نیشانه‌ی نه‌فامی و که‌وده‌نییانه، ئیسلام ده‌یه‌وی له‌و لاسایی کردنه‌وه‌یه رزگاریان بکا، عه‌قل و هوشیان مش‌و مال و بکا و له‌کۆت و زنجیری لاسایی کردنه‌وه رزگاریان بکا، وریایی و جم و جۆل و روناکی بخاته ناو هه‌ست و شعوریانه‌وه، به‌لام شه‌وان سورن له‌سه‌ر مانه‌وه‌ی خۆیان له‌ناو زنجیری نه‌فامی‌دا.

ئیسلام ئازادییه له‌ده‌روون‌دا، جم و جووله له‌شعوردا، چاوه‌روانی و به‌ته‌مابوونی نورو روناکی‌یه، یاسایه‌کی تازه و تۆکمیه به‌و ژیان، بۆ ژیا‌نی ئازاد له‌زنجیری لاسایی کردنه‌وه که‌چی و یت‌رای شه‌وه کۆمه‌لێک ئاده‌میزاد هه‌ن هیدایه‌تی شه‌و ئایینه‌ پیرۆزه له‌خۆیان دوور ده‌خه‌نه‌وه، به‌نه‌زانی و بی هیدایه‌ت و بی پشتگیری نامه‌ی ئاسمانی موحاده‌له ده‌که‌ن، بۆیه گالته‌یان پی ده‌کا و له‌په‌ناوه ئاماژه ده‌کا بۆ سه‌ره‌نجامی هه‌لوێست و کرده‌وه‌یان و ده‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ ئایا شه‌و نه‌فامانه به‌بی هه‌بوونی به‌لگه و نیشانه‌ی به‌هێژ شوین باوک و بایرا‌نیان ده‌که‌ون؟ ته‌نانه‌ت شه‌گه‌ر بیرو باوه‌ره‌که‌یان له‌سه‌ر ره‌هنوما‌یی شه‌یتان و بیرو باوه‌ری هه‌وه‌سبازانه‌یان بنجی دا‌کو‌تابی و کیشیان بکا بۆ گیرۆده‌بو‌نیان به‌عه‌زابی دۆزه‌خ؟! له‌کاتێک‌دا خودا بانگه‌وازیان ده‌کا بۆ رییازی رزگاریی شه‌و هه‌لوێسته‌یان به‌پیره‌وه‌چوونی بانگه‌وازی شه‌یتانه بۆ شه‌وه‌ی له‌ئا‌کام‌دا بچنه ناو سزای دۆزه‌خه‌وه، ده‌ی جاکه حال و واقیع شه‌وه‌یه، بۆچی شه‌وان هه‌ر سورن له‌سه‌ر هه‌لوێست و باوه‌ری نادروستی خۆیان؟!

وێنه‌ی شه‌م ئایه‌ته ئایه‌تیکی تره: که ده‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئاً وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (البقرة: ۱۷۰).

په سنی و پیروزی ریباری خوداپه رستان و نه گبه‌تی ریگای کافره کان

❖ وَمَنْ يُسَلِّمْ

وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ

وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزَنُكَ كُفْرُهُ

إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

﴿٢٣﴾ نُمِيعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾

له‌وه پیش هه‌لویست و حالی کافره‌کانی به‌یان کرد، سه‌ره‌نجام و پاداشی سه‌ره‌ره‌قی گومراو لاسایی که‌ره‌وانی رون کرده‌وه، نه‌جار دل‌دانه‌وهی پیغه‌مبه‌رو هه‌ره‌شه‌ی توند له‌کافره‌کان ده‌کاو ناماژه به‌هه‌لویست و ریباری په‌سند ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ، فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ که‌سی خو به‌خودای خاوه‌ن ده‌سه‌لات و زاناو دانا بسپیژی، به‌دل‌سوژی په‌رستشی بو بکا، به‌ته‌واوی ملکه‌چی فه‌رمان و جله‌وگیریه‌کانی بی، به‌بی چهندو چون په‌پیره‌وی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی بکا، وه‌لحال به‌ریک و پیکی کاره‌کانی نه‌نجام بداو به‌وردی پابه‌ندی مهنه‌جی په‌روه‌ردگار بی، نه‌وه بی‌گومان ده‌ستی به‌پته‌وترین هه‌بل و ئامیریک گرت‌وه: که ده‌یگه‌یه‌نن به‌ره‌زامه‌ندی خوداو به‌خته‌وه‌ریی دنیاو قیامت، پاداشی کرده‌وهی باشی خو و هه‌رده‌گریته‌وه، ﴿وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُور﴾ هه‌ر بو لای خودایه سه‌ره‌نجامی کارو کرده‌وه‌کان،

له روژی قیامه تدا پاداشی باش و په سندن ده به خشک به وانه ی له دنیا دا پشتمان به خودا به ستووه و پابه ندی شهر یعه ته که ی بوون، ههروه کوو سزای خراپه کاران به ناگری دوزه خ ده داته وه. ته جار ناموژگاری پیغه مبه ر ﷺ ده کا به وه ی: که گرنگی نه دا به کوفری کافره کان، ده فرموی: ﴿ومن کفر فلا یحزنک کفره الینا مرجعهم﴾ ته ی پیغه مبه ر! ته گهر که سیتک کافر ی گوی بۆ قورشان رانه گری و په یامه که ت رت بکاته وه، ته تۆ خفه تی پی مه خو، بۆیان به په روژ مه به، تۆ راگه یانندی خۆت له سه ره و به س، سه ره نجام گه رانه وه یان بۆ لای ئیمه یه و سزای عاد لانه یان ده دهینه وه، هیچی نه وان له ئیمه نه ینی نه، ناشکرا و نه ینی یان لای خودا وه کوو یه ک ناشکرایه ﴿ان الله علیهم بذات الصدور﴾ بیگومان خودا زانا و ناگاداره به سه ر نه و نه ینی و په نامه کیانه ی ناو دلّیان.

وشه ی (من) بۆ تاک و کۆ بۆ نیرو می به کار ده هیندری، بۆیه له وشه ی (کفره) دا رانا وه که ی تاکه، له وشه ی (مرجعهم) دا کۆیه ..

شه نن و حالّی نه وان زۆر له وه که متره تۆ خفه تیان بۆ بخۆی، بابه ویستی خۆیان شوین هه وا و هه وه سی خۆیان بکه ون، ﴿مجمعهم قلیلاً﴾ لیان ده گه ری یان با که میك له ناو نازو نیعمه تی دنیا دا رابوو یرن و له زه تی ژیان یان بچیژن، ﴿ثم نظرهم إلى عذاب غلیظ﴾ پاشان کیشیان ده که یان بۆ ناو عه زابی دوزه خ، بۆ ناو سزای توندو سامناک، چه ندیک له دنیا دا ته مه نیان در یژی به نیس به ت ژیان ی قیامه ته وه کورت و که محایه نه.

ناك و نه نهایی خوداو به رفراوانی زانیاری و ده سه لاتی به سهر هه موو شتیك دا

وَلِیْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ
 مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
 مَا نَفِدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ
 وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
 وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَّجٌ
كَالظُّلُمِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
فَمِنْهُمْ مُّقْنَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ
﴿٣٢﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُؤا رَبِّكُمْ وَأَخْشَوُا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ
الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

دەربارەى نازلبوونى نایه‌تى ژمارە (۲۷) ئیبنو جەریر لە عیكرمه‌وه
ریوایەت دەکا دەلى: نه‌هلى كىتاب دەربارەى (گیان) پرسىاریان لە پیتغه‌مبەر
ﷺ کرد، ئیتر پەرورەدگار نایه‌تى ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ
رَبِّى، وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الاسراء: ۸۵)ى نازل کرد نه‌جار جوله‌كه‌كان
وتیان: نه‌ى موحه‌مه‌د! نه‌تۆ پیت وایه ئیمه كه‌میک نه‌بێ زانیاریان نه‌دراوه‌تى!

وه لحال ئیمه ته وراتمان بۆ نیردراوه ته وراتیش بریتییه له حیکمهت، که سیکیش
حیکمه‌تی درابیتتی شه وه خیر و فیری زۆری دراوه‌تی ﴿وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ (البقرة: ۲۶۹) ئیتیر بۆ وه لایمی شه وان نایه‌تی ژماره (۲۷) ﴿وَلَوْ
أَنَّ مَافِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرٍ أَقْلَامٌ... الْآيَةَ﴾ نازل بوو!!

ئیبینو ئیسحاق و ئیبینو ئه‌بی حاتم له عه‌طای کورپی یه‌ساره‌وه ریوایه‌ت
ده‌که‌ن ده‌لێن: نایه‌تی ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ له‌مه‌که‌که نازل بوو،
جا که پیغه‌مبەر ﷺ ته‌شریفی کۆچی کرد بۆ مه‌دینه ماله‌کانی جوله‌که‌که چوونه
خزمه‌تی و وتیان: له‌تۆوه پیمان گه‌یشتووه: که ده‌لێی: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ
إِلَّا قَلِيلًا﴾ مه‌به‌شیت ئیمه‌یه یان نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆت مه‌به‌سته؟! پیغه‌مبەر ﷺ
فه‌رمووی: هه‌موویانم مه‌به‌سه‌ته، وتیان: شه‌وه‌تا تۆ ده‌لێی ئیمه‌ ته‌وراتمان
دراوه‌تی و ته‌وراتیش هه‌موو شتیکی تیدا رون کراوه‌ته‌وه، پیغه‌مبەر ﷺ
فه‌رمووی: مه‌علووماتی ئیوه مه‌علوماتی ناو ته‌وراتیش به‌نیسبه‌ت زانیاری
خوداوه زۆر که‌مه، ئیتیر په‌روه‌ردگار نایه‌تی ﴿وَلَوْ مَافِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرٍ
أَقْلَامٌ...﴾ نازل کرد.

شه‌بو ششه‌یخ، ئیبینو حه‌ییانی شه‌له‌ه‌نصاری و ئیبینو جه‌ریر له‌قه‌تاده‌وه
ریوایه‌تیان کردوه ده‌لێ: موشریکه‌کان وتیان: قورئان له‌وانه‌یه کۆتایی پئی بئی و
بیریته‌وه ئیتیر نایه‌تی ﴿وَلَوْ أَنَّ مَافِي الْأَرْضِ... الْآيَةَ﴾ نازل بوو. په‌یه‌ه‌ندی
ئه‌م کۆمه‌له به‌هی پیشه‌وه، له‌م روه‌وه‌یه، که له‌وه‌پیش به‌لگه‌ی له‌سه‌ر تاک و
ته‌نه‌ایی خودا هینایه‌وه به‌دروستکردن و راگرتنی ئاسمان به‌بئی کۆله‌که،
به‌به‌خشینی رزق و رۆژی و نيعمه‌تی ئاشکرا و نه‌یانی، هه‌روه‌ها موشریکه‌کانیش
دان به‌هه‌بوونی خودادا ده‌نێن شه‌وه‌تا: که ده‌که‌ونه ناو ناخۆشی یه‌وه، په‌نا
به‌خودا ده‌به‌ن هاواری لێ ده‌که‌ن، که‌چی که ده‌که‌ونه خۆشی یه‌وه پاشگه‌ز

ده بڼه وه خوډايان له بير ده چيته وه، نه مجار ليړه دا تاك و تنه هايي خدا دوپات
 ده كاته وه، به وه كه خاوه نى ناسمانه كانو زه وييه، له نه بوه وه به دى هينان،
 نه مجار به لگه له سر ره هايي عيلم و ده سه لاتي خدا ديني ته وه: كه ه ندى
 له ديارده و نثاري قودره تى ره هاي دروست كړدى ناده ميزادو زيندو كړدنه ويانه،
 گوزراني شه وو روژو به شوين يه كډاهاتن و چونيانه، رام كړدى مانگ و خوړو
 نه ستيره كانه: كه به و شيوه ريڼك و پيكي يه له بو شايي دا ه لده سورپڼ و كاري
 خوځيان نه نجام دده دن.

﴿وَلَمَن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ سويند به خدا
 نهى موحه مه د! نه گهر نه تو پرسيار له مو شريكانه بكه و بلى كى
 ناسمانه كانو زه وى له نه بوه وه به دي هينان؟ بى سى و دى يه كسره ده لين: خدا
 به دي هيننه ريانه، نه مه شتيكى سروشتي يه و هم موو كاتى ناده ميزاد دا وى فتوا
 له سرو شتى بكرى و به خوځى دا بچي ته وه، ناتوانى نه مه حقيقه ته بشاري ته وه،
 ناتوانى نينكارى نه مه راستييه بكا. نه وه تا ناسمانه كانو زه وى ه ن و
 به به رچاوه ون، مانگ و خوړو نه ستيره و قه باره كاني له بو شايي يه به رفراوانه دا
 له هاتو چو مه له كړدن دان، قه باره و جم و جوړ و ديارده كانيان مه زنده كراوه،
 هم موو قه باره و جم و جوړ دورى و نزيكيان پي كه وه گونجاوه بو خوځيان گه واهى
 نه وه دده دن: كه بى مه به ست و بي هوده دروست نه كراون، دى كه س لافى نه وهى
 لى نه دا وه و بلى من دروستم كړدون، كه سيش نالى هاو كاري خودام كړدوه
 له به دي هينانيان دا، ناشگوځي نه مه بونه وهره به ريڼك و پيكي و پي كه وه گونجان و
 ته ناسوقه وه خوځى خوځى به دى هينابى به بى خالق هاتبي ته دى، بيړوكه ي
 نه وانه دى ده لين: نه مه بوونه وهره به سودفه پهيدا بووه بيړو باوه رپكه شياوى
 موناقه شه نيه و خو پتوه خهريك كړدى كات به فپړودانه، نه مه جگه له وهى:

که سروشتی ئاده میزاد له ناخه وه ره تی ده کاته وه، بۆیه هر کاتی لییان پیرسی کئی به دیهینه ری ئاسمانه کان و زه ییه؟ به ناچاری ده لێن خودا، چونکه شته که ئاشکراو نمایانه، جگه لهم دان پیدانانه هیچ چاره ی تر نیسه، که چی له گه له شه و شدا هاوه له بۆ خودا داده نین، له ته که خودا دایه شتی تر ده په رستن!! نه وانه خۆیان خۆیان به درۆ ده خه نه وه، ده لێن به دیهینه ری بونه وهر خودایه که چی به کرده وه شتی تر ده په رستن!!!

﴿قل: الحمد لله، بل أكثرهم لا يعلمون﴾ ئه ی پیغه مبه ر! بلی سوپاس بۆ خودا: که بۆ خۆتان دان به خودایه تی خودا ده نین و به ناچاری بۆرتان خوارد، سوپاس بۆ خودا: که به لگه ی تاو و ته نهایی زاتی پاکی ئاشکراو نمایان و کهس ناتوانی ئینکاری بکسا، وه لێ زوری زۆری موشریکه کان شه و نازانن: که به لگه یان به ده سه ته وه نیه و له موناقه شه دا خۆیان بۆ ناگیرئ و بۆر ده خۆن.

ئه بجا ر هر به بۆنه ی داننانی فطره ت و سروشتیان به وه که هر خودا به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهوی یه، خاوه نیه تی حه قیقی و ره های بوونه وهر بۆ خودا ده چه سپیتی و ده فه رموی: ﴿الله ما فی السموات والأرض﴾ هه رچی له ئاسمانه کان و زهوی دا هه یه به مملکایه تی و دروستکردن و به ندایه تی و هه لسه وپاندن و به رتیه بردن ه ی خودایه، کهس رایه ی ناکه وئ لافی خاوه نیه تی به دیهینه یان بوونه وهر لێ بدا، ﴿ان الله هو الغني الحميد﴾ خودا بی ناتاجه له هه موو کهس، پیوستی به هیچ شتیک نیه، هه موو کهس موحتاجی شه وه، هه موو به ندی په روه ردگارن، خودا له سه ر هه موو شتیک سوپاسکراوه!

ئه بجا ر چونکه رسته ی ﴿الله ما فی السموات والأرض﴾ شه وه ی لێ فه هم ده کړئ: که ملکی خودا مه حصوو شه ندازه کراوه و له چوارچیه ی ئاسمانه کان و زهوی دایه، شه وه رون ده کاته: که قودره ت و زانیاری خودا ره هاو به رفراوانن و

سهر و بنیان نیه و ده‌فرموی: ﴿ولو أن ما فی الأرض شجرة أقلام والبحر عمد من
بعد سبعة أبحر ما نفدت کلمات الله﴾ دیمه‌نی که له‌زانیاری ئاده‌میزاد دارندراوه، بۆ
ئه‌وه‌ی مانای ویست و زانیاری و ده‌سه‌لاتی خودا له‌ذیه‌نی ئه‌وان نزیك بکاته‌وه‌و
بتوانن تی‌ی بگهن.

ئاده‌میزاد زانیاری خۆیان ده‌نووسن و قسه‌کانی خۆیان تۆمار ده‌که‌ن و
فرمان و مه‌رسوومی خۆیان مۆر ده‌که‌ن، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته قه‌له‌م و مه‌ره‌که‌ب
به‌کار دێنن، ئاده‌میزادێک چه‌ند بنووسی و زۆر نووس بی، سالی له‌چه‌ند
قه‌له‌می‌ک و چه‌ند شوشه‌مه‌ره‌که‌بی‌ک زیاتری پیویست نیه، ئه‌جار له‌م روانگه‌وه
نوو نه‌ی ئه‌وه بۆ ئاده‌میزاد ده‌هینیته‌وه؛ که ئه‌گهر هه‌رچی دارو دره‌خت هه‌یه
له‌زه‌وی‌دا بیته‌ پینوس و هه‌رچی ده‌ریاکانی ناو زه‌وی هه‌ن بینه مه‌ره‌که‌ب و
حه‌وت ئه‌وه‌نده‌ی تریش ده‌ریا بیته پالیا و بینه مه‌ره‌که‌ب و نووسه‌ر دانیشن
ئو و شانیه‌یان پی بنووسن: که باسی زانیاری خودا ده‌که‌ن ته‌عبیر له‌ویست و
مه‌شینته‌ی ره‌های ده‌که‌ن، گه‌وره‌یی و صیفاتی خودا بنووسن، قه‌له‌مه‌کان
ده‌شکێن و به‌کۆتا دین و ئاوی ده‌ریایاکان ده‌برێنه‌وه‌و هیشتا که‌لیماتی خودا
ته‌وا و نابن و کۆتایییان نیه، چونکه قه‌له‌م و مه‌ره‌که‌به‌که چه‌ندێک زۆر بن
سنووردان، زانیاری خودا بی سنووره‌و کۆتایی نیه، شتی سنووردار چه‌ندێک
زۆر بی کۆتایی دی، بی سنووره‌که وه‌کوو خۆی ده‌هینیته‌وه‌و هیچی لی‌که‌م
نایته‌وه، که‌لیماتی خودا نابریته‌وه، چونکه زانیاری‌یه‌که‌ی سنووری نیه،
چونکه ویست و ئیراده‌ی سنووری نیه و ره‌هایه‌و له‌بن نیه، دارو ده‌ریا ده‌برێنه‌وه
نووسه‌رو له‌سه‌ر نووسراو ته‌وا و ده‌بن هیشتا زانیاری خودا هیچی لی‌که‌م نه‌بۆته‌وه ﴿ان
الله قوي عزيز﴾ بی‌گومان خودا خاوه‌ن ده‌سه‌لات و هیزو توانای له‌بن نه‌هاتوه، هیچی
لی‌عاسی نابێ، داناو هه‌کیمه‌ له‌کارو کرده‌وه‌ی‌دا له‌دروستکردن و به‌دییه‌نان‌دا، هیچ
شتیک له‌ژێر تیشکی زانیاری و حیکمه‌تی خودا ده‌رناچێ.

هینانی ژماره‌ی جهوت بۆ ژماره‌ی زۆر موباله‌غیه‌و بۆ جه‌صر نیه،
عه‌ره‌ب هر کاتی بیان‌ه‌وی ژماره‌یه‌کی زۆر رابگه‌یه‌نن ژماره‌ی جه‌وت، جه‌فتا،
جه‌وتسه‌د... هتد به‌کار دینن.

به‌کورتی:

نایه‌ته‌که هه‌واڵ له‌گه‌وره‌یی خوداو شکۆمه‌ندی و که‌لیماتی له‌بن
نه‌هاتووی و زانیاری ره‌هاو نه‌یئیی بی پایانی ده‌دا، که له‌توانای که‌س دا نیه
چۆنیه‌تیه‌که‌ی بزانی، یان که‌لیماته‌کانی هه‌ژمار بکا، وه‌کوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ
ده‌فه‌رموی: (سبحانک لا اُحصی ثناء علیک، أنت کما اثنیت علی نفسک)
مه‌علووماتی خودا نه‌مه‌سه‌ره‌و نه‌و سه‌ری نیه، سنوو‌رو په‌رژینیکی نیه، ره‌هاو
به‌ره‌راوان و شامیله..

جا که به‌یانی که‌مالی قودره‌ت و به‌ره‌راوانی زانیاری خودای کردو نه‌وه‌ی
راگه‌یاند: که که‌لیماتی له‌هه‌ژمارنایه‌ن نه‌وه به‌یان ده‌کا: که زانیاری خودا
هه‌موو مه‌خلووقاتی له‌خۆ گرتووه، چۆن له‌سه‌ره‌تادا ئیوه‌ی دروست کردوه،
ئاواش زیندوتان ده‌کاته‌وه؛ ده‌فه‌رموی: ﴿ما خلقکم ولا بعثکم الا کنفس
واحدة﴾ هیچ کاریک لای خودا قورس نیه، دروستکردنی هه‌موو ئاده‌میزاد
زیندوکردنه‌وه‌یان له‌روژی قیامه‌تدا به‌نیسه‌بت قودره‌تی خوداوه وه‌کوو یه‌ک
ئاسانه، هه‌موو کاریک لای خودا (کن فیکون) هه‌ر نه‌وه‌نده‌یه‌یه فه‌رمانی پئی
ده‌کا ببه‌و یه‌کسه‌ر ده‌بی وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿انما امره‌ اذا
اراد شیئاً ان یقول له کن فیکون﴾ (یس: ۸۲) نه‌و ئیراده‌و ته‌کوینه‌ی به‌ته‌نها
روتیکردنی بۆ خه‌لق شت به‌دی دینی، زۆرو که‌می لایه‌کسانه! بۆ دروستکردنی
هه‌موو فه‌ردیک پێوه‌خه‌ریکبون و سه‌ره‌فکردنی وزه‌ی ناوی، دوباره‌بوونه‌وه‌و

جوهدی دوجه‌ندانه‌ی پتویست نیه بۆ دروستکردنی شتی زۆر، ئیتر ئه‌و کاته به‌کسانه لای تاقه به‌کیک دروست بکا یان ملیاران، مردویک زیندو بکاته‌وه یان ملیار ملیارات و زۆر تریش. ئه‌جار وێرایی ئه‌و قودره‌ته ره‌هایه زانیاری به‌رفراوان و ئاگاداری ته‌واوی هه‌یه ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بێگومان خودا ئاخاوتنی به‌نده‌کانی ده‌بیستی، ئاگاداری کرده‌وه‌کانیانه، چۆن ئاگادارو زانییه به‌سه‌ر کرده‌وه گوشتاری تاقه که‌سیکدا ئاواش ئاگادارو زانییه به‌سه‌ر کارو گوشتاری هه‌موو که‌سدا.

ئه‌جار دواي رونکردنه‌وه‌و راگه‌یانندی ئه‌وه: که‌هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی‌دا هه‌یه هه‌ی خودایه‌و به‌ویستی خۆی ته‌سه‌ورفی تیدا ده‌کا، هه‌ندی نمونه‌ی ئه‌و ته‌سه‌روفه دینیته‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ، وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ ئایا تۆ نابینی ئه‌ی بینهر: که‌خودای خاوه‌ن قودره‌ت و دانا له‌کاته‌کانی شه‌و ده‌خاته سه‌ر کاتی رۆژو شه‌و کورت ده‌بی و رۆژ، درێژ و هه‌کوو له‌وه‌رزی به‌هارو هاوین‌دا ده‌بینری، هه‌روا به‌پێچه‌وانه‌وه له‌کاتی رۆژ ده‌خاته سه‌ر شه‌و، شه‌و درێژ ده‌بن و رۆژ کورت، له‌و ده‌گرێته‌وه‌و ده‌یخاته سه‌ر ئه‌م و به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه.

بێگومان دیمه‌نی چوونه ناو یه‌کی شه‌وو رۆژ، رۆژ درێژ بوون و شه‌و کورت‌بوون، شه‌و درێژ بوون رۆژ کورت‌بوون گۆرانی ئه‌ندازه‌یان و به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک‌بوونیان به‌گوێره‌ی گۆرانی وهرزه‌کانی سال دیمه‌نیکی سه‌رسوهره‌ینه‌ره، به‌لام زۆر دوباره‌بوونه‌وه‌یان و ئولفه‌ت پتوه‌گرته‌ی ئاده‌میزاد پێیان‌ه‌وه وای کرده سه‌رنجی ئاده‌میزاد رانه‌کیشی و به‌لایانه‌وه عه‌جایه‌ب نه‌بی، ئه‌گینا گۆرانی شه‌وو رۆژو کورت‌بون و درێژ‌بوونیان که‌وره‌ترین موعجیزه و گرنه‌ترین روداوه‌که: به‌سه‌ر سروشتدا دێ و ده‌بوايه سه‌رنجی ئاده‌میزادی رابکێشایه‌و بیه‌په‌ساندنايه!

﴿وسخر الشمس والقمر کل یجری الی أجل مسمى﴾ خۆرو مانگی ژێربار کردون، دروستی کردون بۆ سوود گه‌یاندن به ئێوه، هه‌ریه‌کی له‌خۆرو مانگ به‌ئاسمان دا دێنو ده‌چنو ئهرکی خۆیان ئه‌نجام ده‌دن به‌و شیوه‌یه‌ی خودا بۆ دیاری کردون، له‌جه‌مسهر و مه‌داره‌ی خۆیان دا تا رۆژی قیامت بێ وچان له‌گه‌ردان، جگه له‌خودا که‌سی تر توانای ئه‌وه‌ی نیه ئه‌م قه‌باره زه‌به‌للاحانه به‌و شیوه رێک و پێکی یه بێ وچان هه‌لسورپێنی و په‌کیان نه‌که‌وی، هه‌ر خودا ئه‌و شتانه‌ی به‌دی هێناو و هه‌ر ئه‌ویش ده‌زانێ تاکه‌ی له‌گه‌ردا ده‌بن، وێرای حه‌قیقه‌تی گۆرانی شه‌و و رۆژو ژێربار کردنی خۆرو مانگ: که دوو حه‌قیقه‌تی بوونه‌وه‌رن و دوو دیاره‌ی گرنگ له‌سروشته‌دا، حه‌قیقه‌تیکی تر هه‌یه له‌وان گرنگ‌تره ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَن اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ په‌روه‌ردگار ئاگاداره‌و ده‌زانێ چی ده‌که‌ن له‌خێرو له‌شه‌ر، هه‌ر ئه‌و به‌دییه‌نه‌رو زاناو ئاگادار و هه‌لسورپێنه‌ره.

ئه‌جار به‌شوێن ئه‌و سێ حه‌قیقه‌ته گرنگانه‌دا حه‌قیقه‌تیکی گه‌وره‌و گرنگ راده‌گه‌یه‌نێ، حه‌قیقه‌تی: که هه‌موو حه‌قیقه‌تی پێیه‌وه په‌یوه‌نده‌و له‌سه‌ر ئه‌و دامه‌زراوه، بنه‌ماو سه‌رچاوه‌ی هه‌موو حه‌قیقه‌ته‌کانه، ده‌فه‌رموی: ﴿ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ، وَأَن مَّاءِدَعُونَ مِّنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ﴾ ئه‌و یاسا وردو گرنگ و پته‌وه‌ی زه‌وی: که ئێوه به‌شیکی که‌می لێ ده‌زانن، ئه‌و یاسا سه‌رسورپه‌ینه‌ره به‌رده‌وام و له‌کاردا یه، به‌هۆی ئه‌وه‌وه: که خودا حه‌ق و راسته، ئه‌و شتانه‌ی ئێوه له‌جیاتێ خودا ده‌یانپه‌رستن به‌تال و پوچن، هه‌یچیان له‌باردا نیه و بێ بنه‌مان، هه‌موو شتی که‌ په‌یوه‌ندی به‌و حه‌قیقه‌ته گه‌وره‌و رده‌ایه‌وه هه‌یه، ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ی هه‌موو حه‌قیقه‌تی په‌یوه‌سته به‌ئوه‌وه، بوونه‌وه‌ر جیهانی هه‌ستی هه‌مووی ئه‌و به‌دی هێناوه و ئه‌و هه‌لیده‌سورپێنی و ئه‌و رایگرتووه، هه‌بوونی

خودا به‌حق، ئه‌م که‌ونه‌ی راگیر کردوه و چاودیری ده‌کاو ناهیللی لیک هه‌لوه‌شی!! هه‌موو شتیک جگه له‌خودا گۆرانی به‌سه‌ردا دئی، زیاده‌و که‌می تیده‌که‌وئ، بئی هیزی به‌توانایی، گه‌شو و ئاو پوچانه‌وه‌و هات و نه‌هاتی دیته‌ری، هه‌موو شتیک جگه له‌خودا، دوا‌ی نه‌بوون په‌یدا بووه، دوا‌ی بوونیش نه‌بوونی به‌سه‌ردا دئی. ته‌نها خودا هه‌ر بووه هه‌رده‌بئی و گۆرانی به‌سه‌ردا نایه‌و نه‌مان روی تی ناکا. ئه‌مه‌ش چونکه ﴿وان الله هو العلي الكبير﴾ بی‌گومان په‌روه‌ردگار به‌رزو شکۆمه‌نده، هیچ که‌س سه‌ری ناکه‌وئ، به‌سه‌ر هه‌موو شتیک‌دا بالاده‌سته‌و هیچ که‌س به‌سه‌ر ئه‌ودا بالاده‌ست نیه، گه‌وره‌و شکۆمه‌ندی‌که له‌هه‌موو که‌س گه‌ورتره‌و هه‌موو شتیک گه‌ردنکه‌چ و ژیریاری ئه‌وه.

ئه‌جار دوا به‌دوا‌ی به‌یانکردنی نیشانه‌ ناسمانیه‌کانی گه‌واهیده‌ر له‌سه‌ر هه‌بوونی خودا و تاک و ته‌نهایی و ده‌سه‌لاتی به‌ر فراوانی، دیته‌ سه‌ر رانواندنی نیشانه‌یه‌کی سه‌ر زه‌وی: که‌ دیمه‌نیکی مه‌ئلووفه‌و ئاده‌میزاد پئی ناشنان، ئه‌ویش دیمه‌نی که‌شتی و گه‌می‌کانه له‌ده‌ریادا دین و ده‌چن و به‌فه‌ضلو گه‌وره‌بی خودا نقووم نابن. ده‌فه‌رموی: ﴿ألم تر أن الفلك تجري في البحر بنعمة الله ليريكم من آياته﴾ ته‌تۆ نازانی ئه‌ی موخاطب، ئه‌ی بیسه‌ر: که‌ خودا ده‌ریای موسه‌خه‌ر کردوه بۆ ئه‌وه‌ی که‌شتیه‌کان پئی‌دا ره‌وبکه‌ن، خودا به‌فه‌ضلو گه‌وره‌بی هۆکاره‌کانی هاتوچۆی که‌شتیه‌کانی ره‌خساندون، تاییه‌مه‌ندی و یاساو ریسایه‌کی داناوه بۆ ئاو و هه‌وا و زه‌وی و خودی که‌شتیه‌کان، به‌گوێره‌ی ئه‌و یاساو ریسایه که‌شتیه‌کان لئ ده‌خوړپن: نه‌گه‌ر ئه‌و تاییه‌مه‌ندی و هۆکارانه خه‌لیان تی بکه‌وئ، که‌ئافه‌ی ئاو یان که‌ئافه‌ی که‌شتیه‌که، یان ریژه‌ی پالپه‌ستۆی هه‌وا له‌سه‌ر روبه‌ری ده‌ریا گۆرانی به‌سه‌ردا بئی، یان شه‌پۆله‌کانی

دهریا یان هموا هاریکار نه‌بن بۆ رویاندنی که‌شتیه‌کان، یان ریژه‌ی گهرما یان سه‌رما بگاته ئاستیک سروشتی ئاوه‌که بگۆرئ و له‌حاله‌تی ئاسایی خو‌ی دا نه‌میئن بیگومان که‌شتی رانی ئه‌نجام نه‌ده‌درا.

خودا ئه‌م هوکارانه‌ی ره‌خساندون بۆ که‌شتیرانی و ده‌ریاوانی، بۆ ئه‌وه خودا بناسنو هه‌ندئ له‌نیشانه‌کانی قودره‌ت و ده‌سه‌لاتی هه‌ست پی بکه‌ن، بزانه‌ن هه‌ر خودا چاودێرو پارێزه‌ری گه‌میکانه له‌ناو ده‌ریادا، له‌ناو شه‌پۆلی بی ئامانو ترسناکه‌دا، ﴿ان في ذلك لآيات لكل صبار شكور﴾ بیگومان له‌و شتانه‌ی باسکران، له‌نیشانه‌ ئاسمانیه‌کان و نیشانه‌کانی ناو ده‌ریاو غه‌یری ده‌ریا، به‌لگه‌و نیشانه‌ی جو‌راو جو‌ر هه‌ن بۆ که‌سانیک صه‌بری زۆریان هه‌بی له‌کاتی به‌لاو ناخۆشی‌دا، خاوه‌ن شوکرو سوپاسگوزار بن له‌کاتی خۆشی و نازو نیعمه‌ت‌دا.

ئه‌مجار راپایی حالی موشریکه‌کان به‌یان ده‌کا: که‌هه‌رده‌مه‌وه هه‌لویتستیکان هه‌یه، له‌کاتی ته‌نگانه‌دا هانا بۆ خودا ده‌به‌نو له‌کاتی خۆشی‌دا خودایان له‌بیر ده‌چیته‌وه. ده‌فه‌رموی: ﴿واذا غشيهم موج كالأظلل دعوا الله مخلصين له‌ الدین﴾ هه‌ر کاتی له‌ناو ده‌ریادا به‌که‌شتیه‌کانیا‌نه‌وه بکه‌ونه ناو شه‌پۆلی سامناکی ده‌ریاوه، شه‌پۆلی به‌رزو گه‌وره‌ی وه‌ها که‌ ده‌شوبه‌ینه‌ کێوی گه‌وره‌و به‌رزو هه‌وری پروره‌شو تاریک! ئا له‌و کاته‌دا: که‌خه‌ته‌ری مه‌رگ لییان نزیک ده‌بیته‌وه، ده‌گه‌رپه‌نه‌وه سه‌رسروشتی خۆیان و فیطه‌تیان وه‌ ئاگادیتسه‌وه، له‌ناخی دلپانه‌وه له‌خودا ده‌پارپه‌نه‌وه دلسۆزانه به‌ندایه‌تی خۆیان راده‌گه‌یه‌نن، ته‌نیا هاوار له‌خودا ده‌که‌نو که‌س ناکه‌ن به‌هاوه‌لی، هانای بۆ ده‌به‌ن، لی‌ی ده‌پارپه‌نه‌وه، ده‌لآینه‌وه، ﴿فلما نجاهم إلى البر فمنهم مقتصد﴾ که‌چی: که‌ خودا ره‌حمی پی کردنو له‌ناو ئه‌و شه‌پۆله سامناکانه‌دا پارێزگاری کردنو

به سه لامه تى گه ياندنيه وشكاني، هه يانه له سهر ئيمان ده مي نيته وه و رونا كاته وه
 كوفرو ها وه لدانان بو خدا، هه چهنده ئيمانه كه ي وه كو و ئيماني كاتي
 تهنگانه كه ي به هيز نيه، هه نه وه نده يه ناگه پرته وه بو سهر كوفرو رو ده كاته
 يه كتاپه رستي، هه شيانه سته مكارو په يان هه لوه شينه وه يه، هه له گه ل كه وته
 خوشي و له تهنگانه رزگاري بوو خوداي له بير ده چيته وه سوورده بي له سهر كوفرو
 بيديني خوي، سپله و پينه زان و بي واده و په يانه. ئينكاري نايه ته كاني خودا
 ده كا! ﴿وما يجحد بآياتنا الا كل ختار كفور﴾ وه لخال ئينكاري نايه ته كه وني و
 قورئانيه كاني ئيمه ناكاهه به رامبه ر به نيعمه ته كاني ئيمه سپله نابي مه گه ر
 هه مو و نه وانه ي: كه زور سته مكارو دلره ق و سپله ن، زيده ره ويان كرده
 له كوفرو بيديني دا، نه گينا ده بوايه دواي بينيني نه وه هه مو و نايه ته كه وني يانه،
 دواي به خشيني نه وه هه مو و نيعمه تانه پي يان: كه پر يكيان رزگار كردنيانه له ناو
 خه ته ري شه پولي ده ر يايادا. له خودا په رستي و خودا ناسي ژي سوان نه بو و نايه وه.

نه بچار هه ر به بونه ي ترسو و بيمى ناو ده ر ياو، نه و ترسو و بيمه ي چ
 نرخيكي بو هيزو تواناي ساده ميزاد نه هيشته وه، به خونا زين و هيزو تواناي
 خوياني له بير بر د نه وه واي لي كردن، بو يان مه علوم ببني: كه خودا دروزنه كان
 به تال و هيچيان پي ناكري، فيطره تيان وه ناگايته وه و په رده و چلكي گومرايي
 له سهر لاجي و هانا بو خودا به رن! به م بونه وه به لايه كي گه و ره ترو تهنگ و
 چه له مه يه كي سامنا كتر يان وه بير دينيته وه، كه تهنگ و چه له مه ي ناو ده ر ياو
 ترسي شه پولي بي نامان له چا ويرا به هيچ بژمي در دي، نه و يش تهنگانه ي روژي
 قيامه ته، نه و روژه ي كه دا يكو باوك وه سهر رو له ي خويان ناپرژين و روژي
 نه فسي نه فسي يه. ده فهر موي: ﴿يا أيها الناس اتقوا ربكم، واخشو يوماً
 لا يجزي والد عن ولده ولا مولود هو جاز عن والده شيئاً﴾ نه ي

ئادەمىزادىنە! ھەموتان لەخوداى خۆتان بترسن، ئەو خوداىيەى ھەر ئەو خوداىيەو ھەر ئەو دروستى كردون و رزقو رۆژىي ئىوھى داوھو دەيدا، ئەم بونەوھەرى بۆ ئىوھ وا گونجاندوھ سودى لى وھربگرنو تىيدا بژىن. لەسزاو تۆلەى خوداى خۆتان بترسن، ترسى رۆژىكتان ھەبى تا خەيال بىر بكا ترسناك و پىر كارەساتە، ئەو رۆژەش رۆژى قىامەتە، ئەو رۆژەيە باوك وەسەر كورپى خۆى ناپرژى، ئەگەر لەفەرزى محالدا بىھوئى خۆى بەقوربانى بكا، عەزابى رۆلەكەى بخاتە سەرخۆى لىي قبول ناكړى و پىشنيارەكەى رەت دەكرىتەوھ، ھەرۋەھا ھىچ كورپو كچىك ھىچ سودو قازانچ و يارمەتيەكى بۆ باوك و داىكى نابى، ئەگەر بىھوئى خۆ بكا بەقوربانى باوك و داىكى و تاوانى ئەوان ھەلېگړى لىي قبول ناكړى، چونكە كەس ناتوانى شەفاعەت بۆ كەس بكا، مەگەر خودا ئىزن بدا، خوداش جگە لەكردەوھى ياش ھىچ شتىكى تر قبول ناك!

لەو رۆژەدا پەيوەندى خزمایەتى و دۆستايەتى نامىنى، باوك و داىك لەرۆلەى خۆيان بى ناگان و ئەويش لىيان دابراوھ و ئەوانى لەبىر نىيە، ھەموو كەس لەساراي مەحشەردا رادەگىرئ و ھىچ كەس يارمەتيدەرى نىيەو ھىچ پىشتو پەنايەك نىيە، خەلك خۆبخاتە پەنايەوھ، ھەموو كەس كىك نامۆن و ھىچ پەيوەندىيەك نامىنى و كەس وەسەر كەسى ناپرژى، تەنگانەى ئەو رۆژە مندالى ساوا پىر دەكاو ھەموو كەسىك دەتاسىنى، ئەو رۆژە ھەر دى و شك لەھاتنىدا نىيە، چونكە ئەوھ وادەى خوداىيەو ﴿ان وعد الله حىق﴾ بىنگومان وادەى خودا ھەقەو پاشگەزبونەوھى تىدا نىيە، قىامەت رادەبى و ھەموو كەس پاداش و سزاي خۆى وەردەگريتەوھ، كەوابى خۆتان بۆ ئەو رۆژە نامادە بكن. ﴿فلا تغرنكم الحىاة الدنيا﴾ با جوانى و رازاوھىي ژيانى دونيا ئىوھ ھەلنەخەلەتتىنى و دل و دەرونتان پىيەوھ پەيوەست بى و باوھشى پىدabكەن و

قيامتە تان لەبىر بچىتەو وەو خۆى بۆ ئامادە نەكەن، ﴿وَلَا يَغْنَکُم بِاللّٰهِ الْغُرُورُ﴾
 با شەيتان ئىيە ھەلنەخەلەيتىن و نەچىتە بن کلشەتانەو، بەم رەنگە ھەلتان
 نى بۆ تاراندەردن و بەو ھەخشتەتان بەرى: کە خودا لىخۆشبوو بەھىلم و رەھىم و
 شەفەقەتە. تاوانتان لەپىش چا و جوان بکا و قىامتە تان لەبىر بەرىتەو.

ھەلبەتە ھۆکارى لەخشتەبردن زۆرن، مال و سامان ئىش و کار، خىزم و
 مال و مىندال، زانىارى و پلەو پایە، لەشساغى و تەمسەندىژى ئەمانە ھەموویان
 ھۆکارى لەخشتەبردن، ئەگەر ئادەمىزاد ئاگادارى خۆى نەبى و بەھورىيى و دل
 پىدارىيەو ھەمەلەيان لەگەل نەکا، شەيتان فرسەتى لى دىنى و لەخشتەى
 دەبا و قىامتەى لەبىردەباتەو.

ئەجار لەژىر تارمايى ئەو ترسو و بىمەى خستىە ناو دلى
 ئادەمىزادەکانەو لەکۆتايى سورەتەکەدا باسى بەرفراوانى زانىارى پەرورەدگار
 دەکا: کە ھەموو شتىكى لەخۆ گرتووەو ھىچ نىە لەبونەو ھەردا ئىللا زانىارى
 خودا کۆنترلى کردو، دەفەرموى:

۱- ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ زانىارى کاتى رابوونى قىامتە ھەر لای
 خودایەو بەس، تەنیا پەرورەدگار دەزانى کەى قىامتە رادەبى، تەنانەت
 فرىشتەکانى نزىک بارەگای ئەقدەسو پىغەمبەرانىش لەم بارەو چ زانىارىکىيان
 نىە، کاتى ھاتنى قىامتە نەپىنىيەکە جگە لەخودا کەسى تر نایزانى، بۆ
 ئەو ھەم بەردەوام ئادەمىزاد ترسیان ھەبى و چاوەروانى بن و ھەول بەدەن تیشووی
 بۆ بچەن و خۆيانى بۆ ئامادە بکەن!

۲- ﴿وینزل الغیث﴾ هەر خودا ده توانی باران ببارینی و هۆکاره کانی بره خسینی و ئەندازه که ی دیاری بکا، (زانینی کاتی باران به ته حدیدی و ئەندازه ی بارانه که و چۆنیه تی بارینه که هەر خودا ده زانی و بهس).

له وانه یه ئاده میزاد به هۆی زانیاری و ته جروبو و ئامیری که شو هه وانا سیه وه کاتی بارینی باران بزانی، به لام هه رگیزاو هه رگیز ناتوان هۆکاره کانی بارینی باران بره خسینی، هه موو دونیا کۆبیته وه ناتوان هه وری باراناوی دروست بکه ن و به ویستی خۆیان له و شوینانه ی مه به ستیانه باران ببارینی، ده که کهش ئه وه ده گه یه نی و ده چه سپینی: که هەر خودا ده توانی باران ببارینی، چونکه هەر خودا ده توانی ئه سبابه که ونییه کان بره خسینی بو بارینی باران!!

مانای ئه وه نیه هەر خودا ده زانی که ی باران ده باری، ئه وانه ی نایه ته که وا مانا ده که ن هه زانی کاتی باران بارین تاییه ته به خودا وه هەر خودا ده زانی که ی باران ده باری له راسته مانای ده که قورئانییه که لایان داوه، هه رچه نده له هه موو شتی که دا زانیاری ته واو و یه کانگیرو بی هه له هەر زانیاری خودایه و هەر زانیاری خودایه زیاده که می تیدا پهیدا نابی، به لام پتویست ناکا ئیمه له ظاهیری مانای ده که که لابه دین.

۳- ﴿ويعلم ما في الأرحام﴾ هەر خودا ده زانی ئه وه ی له مندال دانی ئافره ت دایه چیه؟ نیره یان مییه، یه که یان زیاتره، ره وشته کانی شیوه و روخساری چۆن و چۆن نین. هەر خودا به یه قینی و به ته واوی ده زانی چی له مندال دانا هیه، هەر له سه ره تای پهیدا بوونی ئه و منداله له مندال دانا تا رۆژی هاتنه دونیای له هه موو کات و طه ور یکی دا! هەر خودا ده زانی شیوه و روخسار و ره وشتی، تاییه ته ندی و ئاماده باشی چۆنه و چی یه و تا چ ئاستیکه، جا

ئەگەر ئیستا زانیاری پزیشکی و زیندەوەر زانی بەهۆی تەحلیلی کیمیائی و ئامیزی پیشکەوتوووە گەیشتۆتە ئاستیک بتوانی لەقوناغی کاملبونی کۆرپەلەو تەواو بوونی دروستبوونی ئەندامەکانی جەستەیی لەدەورووبەری چوار مانگی دا جوۆی کۆرپەلەکە دیاری بکا نیڕە یان مییە، ئەمە بەغەیب حسیب ناکرێ، بەلگوو ئەو زانینە بەهۆی تاقیکردنەو، هەموو کاتی راست دەرناچی، سەرباری ئەوێش زۆر حالات و رەوشتی تر هەن کە زانیاری ئادەمیزاد پەیی پێ ناباو لەبەرامبەری دا کۆلەوارە! کەوابوو هەر خودا بەتەواوی دەزانی چی لەمنداڵدانی میینەدا هەیە نیڕە، یان مییە، سوورە رەشە سپییە، زیرەکە کەودەنە، نازایە ترسنووکە... هتەد.

﴿وما تدري نفس ماذا تكسب غدا﴾ هیچ کەسیک نازانی سبەینی چی دەکاو چی بەسەر دێ، نازانی ئەوێ بەیانی دەیکا خێرە شەرە باشە خراپە، نازانی بەیانی تووشی نەخۆشی دەبێ یان بەلەشساغی دەمیئیتەو... هتەد.

﴿وما تدري نفس بأي أرض تموت﴾ هیچ ئادەمیزادیک نازانی لەکۆی دەمری، نازانی ئایا لەولاتی خۆی دەمری یان لەولاتیکی تر سەردەئیتەو.

بێگومان ئادەمیزاد لەبەرامبەر ئەم پەردە غەیبیانەدا دەسەوێسانو کۆلەوارە، ئەگەر ورد بیتەو دەزانی: کە زانیارییەکی لەچاو زانیاری خودادا بەهیچ دەژمیتردری، روی نایە لافی عیلم و مەعرفەت لێ بدا، دەزانی: کە لەبەرامبەر پەردە غەیبدا ئادەمیزاد چ زانیاریکیان نیو ئەو زانیارییەیی پێی دەنازنو خۆیانی پێو بەدەدەن، کەمیکی زۆر کەمە، لەهەمان کاتدا لەپشت پەردە غەیبەو زانیاری زۆر هەیە ئادەمیزاد هیچی لێ نازان.

ریوایه تکراره ده‌لین: فریشته‌ی گیان‌کیشان به‌لای حه‌زره‌تی سوله‌یمان‌دا تیپه‌ری، له‌مه‌جلیسی سوله‌یمان‌دا سه‌یری کابرایه‌کی کردو زۆر دیکه‌تی لی دا، کابرا له‌حه‌زره‌تی سوله‌یمانی پرسى ئەمه کییه؟! حه‌زره‌تی سوله‌یمان وتی ئەمه فریشته‌ی گیان‌کیشانه، کابرا وتی: وا دیاره منی گه‌ره‌که، ئیتر کابرا کیچی که‌وته که‌وله‌وه‌و هه‌راسانی لی هه‌لگیرا، داوای له‌حه‌زره‌تی سوله‌یمان کرد که فه‌رمان به‌(با) بکا بیفرینن بۆ ولاتی هیندوستان، داخوای کابرا جی به‌جی گه‌راو گه‌یه‌نرایه ولاتی هیند. فریشته‌ی گیان‌کیشان به‌حه‌زره‌تی سوله‌یمانی وت: ئەمن سه‌رم له‌و کابرایه سورما‌بوو که لی‌ره بوو، چونکه من فه‌رمانم پی کرابوو له‌ولاتی هیند گیانی بکیشم و ئەو لای تو دانیشتبوو.

له‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا هاتوو ده‌فه‌رموی: (إذا أراد الله قبض عبد بأرض جعل له إليها حاجة) هه‌ر کاتی خودا ویستی گیانی ئاده‌میزادیک له‌شوینیک بکیشی، پیویستی ئەو ئاده‌میزاده ده‌خاته ئەو شوینه‌و بۆی ده‌چی.

وینه‌ی ئەم نایه‌ته نایه‌تیکی تره: که ده‌فه‌رموی: ﴿وعنده مفاتيح الغيب لا يعلمها إلا هو، ويعلم ما في البر والبحر، وما تسقط من ورقة إلا يعلمها، ولا حبة في ظلمات الأرض ولا رطب ولا يابس إلا في كتاب مبين﴾ (الأنعام: ۵۹).

ئیمامی بوخاری و موسلیم له‌ئینو عومهره‌وه: که ریوایه ده‌کا: ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: (مفتاح الغيب خمس لا يعلمهن إلا الله ﴿ان الله عنده علم الساعة، ويزل الغيث ويعلم ما في الأرحام، وما تدري نفس ماذا تكسب غداً وما تدري نفس بأي أرض تموت﴾ إن الله عليم خبير﴿^(۱))

(۱) رواه البخاري في تفسير (۶۲۲۷) باب (۱) ﴿وعنده مفاتيح الغيب...﴾.

نه‌جار کۆتایی نایه‌ته‌که‌و سوره‌ته‌که‌ش به‌وه دینیی: که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ
 اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ بی‌گومان خودا زاناو ناگاداره نه‌ک هر به‌م پینج شتانه
 به‌لکوو زانیارییه‌که‌ی هه‌موو شتیکی کۆنترۆل کردوه و ناشکراو نه‌یینی هه‌موو
 شتیک به‌نه‌وپه‌ری زانینه‌وه ده‌زانئ و هیچ وردو درشتیکی لئ پنهان نیه.

به‌یارمه‌تی خودا لیڤه‌دا سوره‌تی (لوقمان) ته‌واو بوو...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورة السجدة

به‌ناوی خودای به‌خشنده و میهره‌بان

سوره‌تی (السجدة)

ئەم سورەتە ناوێراوە سورەتی (السجدة) چونکە وەصفی موسولمانان دەکا
 بەوێ کە سوجدە بۆ خودا دەبەن و هەر کاتێ ئایاتی قورئان بپیسن تەسبیح و
 تەقدیسی پەرورەدگار دەکەن وەکوو لەئایەتی ژمارە (۱۵) دا ئاماژە بەوێ دەکا و
 دەفرموی: ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا
 بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾.

بوخاری لەئەبوهوریرەوێ رێوایەتی کردووە دەلی: پێغەمبەر ﷺ لە نوێژی
 بەیانی هەموو رۆژێکی جومعه‌دا سورەتی ﴿ألم﴾، تنزیل الکتاب... ﴿السجدة﴾ و
 سورەتی ﴿هل أتى على الإنسان حين من الدهر﴾ دەخویند. ^(۱)

ئەبو موحمەد (الدارمی) لەموسنەدەکەیدا لەجایی کورێ عەبدوللاوێ
 رێوایەتی کردووە دەلی: هیچ شەویەک پێغەمبەر ﷺ نەدەنوست هەتا ﴿ألم﴾،
 تنزیل... ﴿ی سجدو سورەتی ﴿تبارک الذی بیدە الملک﴾ نەخویندایە. ^(۲)

(۱) أخرجه البخاري في الجمعة (۸۹۱) باب (۱۰) ما يقرأ في صلاة الفجر يوم الجمعة. هه‌مان هەدی لێئێنو
 عەباسیشموه رێوایەت کردووە.

(۲) أخرجه الدارمي في فضائل القرآن (۳۴۱۱) باب (۱۹) في فضل سورة تنزيل السجدة وتبارك.

ئەم سورەتەش مەككییە و غوونەییەكى ترە لەسورەتە مەككییەكان: كە
 گرنگی دەدا بەلایەنى عەقیدەو بیرو باوەرو جەخت دەكاتەووە لەسەر
 یەكتاپەرستی و زیندوبوونەووە و پێغەمبەراییەتى. جەمسەرى باسى ئەم سورەتە
 بەلگە هیئەتەوێیە لەسەر رۆژی قیامت و زیندوبوونەووەی ئادەمیزاد: كە
 موشریکەكانى ^{بە}بروایان پى نەدەکردو دەیانگوت: ئێمە دواى رزین و پۆلكان و
 بوونەووەمان بەخۆل چون زیندو دەكرێینەو؟! ئەم بەلگەیان بەدەستەووە گرتبوو
 پێغەمبەریان بەدرۆ دەخستەووە.

بۆیە سورەتە مەككییەكان تێكرا چارەسەرى ئەم سى بنەما سەرەکیانەى
 بیرو باوەر دەكەن، هەر یەكەیان بەئوسلوب و شیوازیكى تایبەتى هەول دەدەن
 راستى ئەو حەقیقەتانە لەدلى ئادەمیزادا برویتن و بچەسپیتن ڤیطابى هەموو
 سورەتەكان ئاراستەى دلى ئادەمیزاد دەكرى و بۆ قەلاچۆکردن و پاكکردنەووەى
 دەروونیانە لەنەخۆشى كوفرو ئیلحاد، بەلگەو دەلیل دەهێننەووە لەرووبەرى
 بوونەووەر، لەپەیداوونى ئادەمیزاد خۆى و قۆناغەكانى ژيانى، لەبەسەرھات و
 لەناوچوونى گەلەستەمكارو سەرپێچىكارەكانى رابردو، لەدیمەنە سامناكەكانى
 رۆژى قیامت، وێنەى دلو دەروونى پى لەئیمان و دلو دەروونى كۆیرەووەبوو بى
 باوەر رادەنوێنى و پاداش و سزای ئەوانیش و ئەمان دیارى دەكا، بەجۆرىك هەر
 دەلى لەبەرچاوە، قورئانى پیرۆز هەموو ئەم غایشگا و دیمەنانە رادەنوێنى و
 ئاراستەى دلى ئادەمیزادى دەكا بۆ ئەوێ هەلیان نى بۆ بیرکردنەووە بەخۆدا
 چوونەووە ئیمان هێنان، جارىك دەیانترسینى و دەمىك تەماعیان بەرەپێنى
 چەلىك چاوەروانى و هیوايان تیدا دەخولقینى، وەختىكیش هەرەشەیان لى
 دەكا و لەرزىان دەپێنى، هەول دەدا بەتەماع بەرنان و ئیقناعەکردن، لەناكامدا
 لییان دەگەرن بۆ خۆیان بەبەرچا ورونى و لەسەر هیدایەو نوور بریار بدەن و
 ریگای گونجاو بگرنەبەر.

جه‌سپاندنی پیغه‌مبه‌رایه‌تی جه‌زرت موحه‌مه‌د ﷺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

﴿۲﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا

مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۳﴾

﴿الم﴾ پیته‌کانی ئەم وشه‌یه به‌پچرپچری بخویننه‌وه، واته: ده‌بی بهم شیوه بیخویننه‌وه (ألف، لام، میم) سوره‌ته‌که‌ی بهم پیتانه ده‌ستی پی کردوه وه‌کوو باقی سوره‌ته مه‌کیه‌کانی تر؛ بو‌ئه‌وه‌ی ئاماژه بکا بو‌ئی‌عجازو سه‌رتاسایی قورئان و ته‌حه‌دا کردنی موشریکه‌کان: که ده‌یانگوت: موحه‌مه‌د ئەم قورئانه‌ی له‌خوداوه بو‌نه‌هاتووه، هه‌رده‌مه بو‌ختانیکیان پی ده‌کرد، روژیک ده‌یانگوت: کۆیله‌یه‌کی عه‌جه‌می فی‌ری ده‌کا، روژیک ده‌یانگوت: چیرۆکه‌ کۆنی پیتشینانه...هتد.

﴿تنزيل الكتاب لا ريب فيه من رب العالمين﴾ ئەم قورئانه گه‌وره‌و پیروژه هیچ شك و گومان له‌وه‌دا نیه له‌خوداوه بو‌سه‌ر دلی موحه‌مه‌د نازل بو‌وه، نه‌سیحره‌و نه‌شیعره‌و نه‌سه‌ج‌و جه‌نج‌ه‌لو‌تی کوله‌وه‌نانییه. به‌لکوو که‌لامی خودای بو‌ونه‌وه‌ره، که‌لامی خودای ئاده‌میزادو جندۆکه‌یه به‌گشتی.

پهروهردگار بهم نايه ته رهدى نهوانه دايه وه: كه دهسانگوت هم قورئانه
چيرۆكه كۆنى پيشينانه بۆ موحه ممدى ده نووسنه وه و ئيواره و به يانى به سهرى دا
ده خوئينه وه و نه وىش دى بۆ ئيمه دى ده خوئيني ته وه، وه كو له نايه تيكي تردا
پهروهردگار ناماژه به وه ده كاو ده فهرموى: ﴿وقالوا اساطير الاولين اكتبها،
فهي تملى عليه بكرة واصيلاً﴾ (الفرقان: ۵).

همه مو نايه ت و سوره تيكي هم قورئانه به ناشكرا هاوار ده كهن: كه
له خدواوه هاتوون و كه لامى ئاده ميزاد نين، هه تا زياتر دلى بۆ بكرى ته وه و
هه ست و شعور و مشت و مال بكرى تن پتر كيانى ئاده ميزاد له بهرام به رى دا
ده كه وي ته له رزه و موچوپ كه دى پيدا دى تن و هه ستى به پيره وه چون و وه رگرتن زياتر
به رجه سته ده بى تى دا. هه تا بارى رۆشن بى رى و زانيارى ئاده ميزاد زۆرترو
به فراوان تر بى زياتر بۆ دهرده كه وى: كه قورئان مو عجزيه يه و له خدواوه
نيژدراوه و له تواناى ئاده ميزاد دا نيه كه لامى ناوا بخاته رو.

﴿أم يقولون افتراه﴾ به لكوو نه و موشريكانه راست ناكهن و درۆ بوختان
هه لده به ست له وه دا: كه ده لى تن: موحه ممد بۆ خۆى هم قورئانه دى هه لده به ست وه
نه مجار خدا رهديان ده داته وه و ده فهرموى: ﴿بل هو الحق من ربك﴾ به لكوو
نه و قورئانه حق و چه سپاوه له لايه ن خوداى خۆ ته وه به نى گا بۆت نيژدراوه،
﴿لتنذر قوماً ما آتاهم من نذير من قبلك﴾ بۆ نه وه دى گهل و نه ته وه يه ك: كه
قورپه يشه بيان ترسي نى له عه زابى خودا و تۆ له دى سه ختى، نه گهر به رده و ام بن
له سه ر كوفرو بي دينى، نه و گهل و نه ته وه يه له پيش تۆ وه ترسي نه ريان بۆ سه ر
ره وانه نه كراوه، نه تۆ مان كرده به پيغه مبه ر بۆ نه وه دى ريگساي راستيان بۆ رون
بكه يه وه، به هوميدى نه وه دى به ترساندن و نامۆژگارى تۆ هيدا يه ت ناميژ بن و رو
له كوفرو شيرك وه رگيژن و موسولمان بن و به خته وه رى دى دى و قيا مه ت بۆ خو يان
ده سته به ر بكه ن.

به لگه له سهر تاک و نه نهایی خوداو به توانایی زاتی پاکى

اللَّهُ

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ
إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾ ذَلِكَ
عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾ الَّذِي أَحْسَنَ
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ
نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ
مِنْ رُّوحِهِ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا
مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾

ئەو عەرەبانەى حەزەرەت موحەممەدىان بۆ سەر رەوانە کراوە لەو دەپیش
پيڤە مەريان بۆ نەنێردراوە، مێژوو لەنێوان حەزەرەتى ئىسماعيل (کە باپەرە
گەورەى عەرەبە) و نێوان حەزەرەتى موحەممەد: کە دوا پيڤە مەبرە، چ
پيڤە مەريکی تۆمار نە کردووە نێردراوێى بۆ سەر ئەو نەتەوە عەرەبە.

ئەجار ئەو نەتەوە عەرەبە خودا پيڤە مەبرى بۆ ناردون، قورئانى بۆ ناردون
بۆ ئەوەى رۆبکەنە خودا پەرستى واز لەبەتەرستى بەهێنن، شوێن پەيامى
پيڤە مەبر بکەون و ياسا و شەريعه تى خودا بکەنە پەپرەو و پرۆگرامى خۆيان.

ئەجار لێرەدا دەست دەکا بەبەيانکردن و رون کردنەوێى ئەو صیفەتەى
شياوى خودايەتین و کەسێک ئەو صیفەتەى تیدا نەبن بەکەلکى خودايەتى نايە.

دەفەر موى: ﴿اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ﴾
خودا بەدیهیتهرى هەموو بوونەوەرە، ئاسمانەکان و زەوى و ئەوەى تێیان دایە
لەنەبوو دەروستی کردون لەماوەى شەش کاتدا، ئاشکرایە مەبەست بەئەو
رۆژانە رۆژى ئاسایی ئێمە نیە، چونکە ئەم شەو و رۆژەى: کە ئێستا بەسەر
ئێمەدا دێن و تێپەر دەبن ئەندازە و پێوەریکەن لەهەڵخولانی زەوى بەدەوێ
خۆی داو لەبەرامبەر خوێردا پەیدا دەبن، دەى ئەو کاتەى پەرورەدگار بوونەوێ
بەدى هێناوە ئەم شەو و رۆژە ئاسایی یەى ئێستا نەبوو. حەقیقەتى ئەو شەش
رۆژانەى خودا بوونەوێ تیدا بەدى هێناون لەئێمە نادیارەو هەر خودا دەزانێ چۆن!

حەسەنى بەصرى دەفەر موى: ئەگەر خودا بپوێستایە لەچاوتر و کاندنێکدا
بوونەوێ بەدى دەهێنا، وەلى: کە وای نە کردووە بەشەش کات خولقاندونی
وێستووێتى بەندەکانى فیڕى ئەو بکا: کە بەکالەو خۆین لەئەنجامدانى
کارەکانیان داو هەلەشەو بەپەلە نەبن!

﴿ثم استوی علی العرش﴾ په‌روه‌ردگار کونترۆلی عه‌رش‌ی کردوه‌و، یان به‌و شیوه‌یه‌ی: که شیایوی خودایه‌تی خویه‌تی ئیستیوای له‌سه‌ر عه‌رش کردوه عه‌رش: گسه‌وره‌ترین مه‌خلووقی بوونه‌وه‌ره، به‌زه‌مان و به‌مه‌کان ناپیوری و نه‌ندازه‌دار ناکری.

وشه‌ی (ثم) له‌نایه‌ته‌که بو ته‌راخی و ته‌رتیب نیه، چونکه په‌روه‌ردگار حالات و وه‌زعی جیا‌جیای به‌سه‌ردا نایه، نابئی ئیستا له‌حالی‌کدا بئی و پاشان له‌وه‌زعیک‌ی تر‌دا بئی. به‌لکوو (ثم) ته‌رتیبی مه‌عنه‌وی ده‌گه‌یه‌نی، (استعلا) ش پل‌دیه‌که له‌ژوور پله‌ی خولقاندنه‌و به‌و جو‌ره ته‌عبیری لی ده‌دریته‌وه!

﴿مالکم من دونه من ولی ولا شفیع﴾ ئه‌ی ئاده‌میزادینه! جگه له‌خودا که‌س نیه پشتیوان و یارمه‌تیده‌رتان بئی هه‌ر ئه‌و ده‌توانی نه‌فعتان پی بگه‌یه‌نی و زیانتان لی دوور بخاته‌وه، به‌بی ئیزن و ره‌زامه‌ندیی خودا که‌س نیه بتوانی تکاو شه‌فاعه‌تتان بو بکا، به‌لکوو خودا خاوه‌نی هه‌موو شتی‌که به‌موطله‌قی، هه‌رچی به‌رژه‌وه‌ندی ئیوه‌ی تیدا‌بی فه‌راهه‌می هیناوه، خاوه‌ن توانای ره‌هایه، بالا‌ده‌سته به‌سه‌ر عه‌رش و ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی تیان‌دایه. ئیتر کی هه‌یه جگه له‌خودا یارمه‌تیده‌ربئی؟ کی هه‌یه به‌بی ئیزنی ئه‌و بتوانی شه‌فاعه‌ت بکا؟

﴿أفلا تتذكرون؟﴾ ئه‌وه بوچی بیر ناکه‌نه‌وه‌و ئامۆژگاری وه‌رنا‌گرن تا له‌ئاکاما بر‌وا به‌خودا بکه‌ن و بینه‌یه‌کتاپه‌رست! بیر‌کردنه‌وه له‌بوونه‌وه‌رو تی‌فکرین له‌مه‌خلووقات‌ی خودا دل و ده‌روون و لی ده‌کا دان به‌هه‌بوونی خودا دا بنی و هاوه‌لی بو بریارنه‌داو به‌ته‌نها روبکاته ئه‌وو هه‌ر ئه‌و په‌رستی!

﴿يُدبر الأمر من السماء إلى الأرض، ثم يعرج إليه في يوم كان مقداره ألف سنة مما تعدون﴾ ئیش و کاری بوننه وهر به ده ست خۆیه تی، راگر تنی بوننه وهر به ڕێوه بردنی به عاله می بالاو پایینی هه بهو شیوه تۆکمه و رێک و پێکه، تایبه ته به خودا وه هه ر ئه وه هه ئیده سوڕپێتی، هه موو کارو بار پێکی بوننه وهر که له ئاسمانه کانو زه وی و ناویان دا هه یه، رۆژی قیامهت ئاکامه که ی بۆ لای خوا بهرز ده بێته وه، سه ره نجامی هه موو شتێک بۆ لای ئه وه وه ئه وه برپاری به کالاکه ره وه ده رباره یان ده رده کا.

ئه ندازه ی ماوه ی رۆژی قیامهت هه زار سالی ته وا وه له و رۆژو مانگانه ی ئیمه له ژیا نی دونه دا حیسایان پێ ده که ی.

مه به ست به هه زار سال له نایه ته که دا ماوه ی دورو درێژه، له زمان ی عه ره بی دا ئه و ژماره زۆرتین و درێژترین ژماره یه کی به کارهاتوو بووه.

له شوینێکی تر دا پهروه ردگار وه صفی ئه و رۆژه ی کردوه به په نجا هه زار سال: ده فهرموی: ﴿في يوم كان مقداره خمسين ألف سنة﴾ (المعارج: ۴) قورطوبی ده فهرموی: ئه مه مانای وایه رۆژه که هینده سامناک و تهنگانه یه له سه ره کافره کان به ئه ندازه ی په نجا هه زار سال ده بی.

ئینبو عه بباس ده فهرموی: عه ره ب رۆژی تهنگانه به درێژی وه صف ده کاو رۆژی شادی به کورت و که مخایه ن.

هه ندیک تر پێیان وایه قیامهت رۆژی وای تیدایه به ئه ندازه ی هه زار سال درێژه، هی وایشی تیدایه به ئه ندازه ی په نجا هه زار ساله.^(۱)

(۱). تهفسیری قورطوبی (ج ۷/ ۳۹۷/ ۶۶) (۶۷۰-۶۶).

ته‌عبیره‌که: که ده‌فه‌رموی: ﴿يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾
 دیمه‌نه‌که له‌ذیه‌نی ئاده‌میزاد نزیك ده‌کاته‌وه، نه‌گینا مه‌ودای ته‌دبیرو
 به‌پرتوه‌بردنی خودا له‌مه‌ودای ئاسمانه‌کانو زه‌وی به‌رفراوانتره، وه‌لئ هه‌ستی
 ئاده‌میزاد به‌سیه‌تی که له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و مه‌جاله‌ فراوانه‌دا به‌هستی و سه‌رنج
 بداته به‌شیک له‌دیاردی به‌پرتوه‌چوونی ئاسمانه‌کانو زه‌وی.

﴿ذَلِكَ عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ هه‌ل‌سورپینه‌رو به‌پرتوه‌به‌ری
 ئه‌م هه‌موو شتانه‌ی ناو بوونه‌وه‌ر به‌ئاشکراو به‌نه‌یتی‌یه‌وه، هه‌رچی له‌به‌رچاوه
 له‌به‌ر چا و نیه، ئه‌وه‌ی به‌دل‌دا راده‌بووری و ئاده‌میزاد ته‌سه‌وری ده‌کا، یان
 به‌خه‌یالیش په‌ی پئ نابا، له‌وانه‌ش نه‌یتی ترو به‌رفراوانتر له‌لای خودا عه‌یان و
 نمایانه‌و به‌وپه‌ری زانیاری و ئاگاداری‌یه‌وه کۆن‌تۆل‌لی کردون و کاتیک نه‌به‌وه
 نه‌یانزانی، بالاده‌ست و خاوه‌ن ده‌سه‌لاته، هه‌موو شتیک گه‌ردنکه‌چیه‌تی،
 به‌ویستی ئه‌و ده‌گه‌رپ، خاوه‌ن هی‌زو توانایه‌ به‌توندی تۆله‌ له‌کافرو هاوه‌لدانه‌ران
 ده‌ستیت، سزای به‌ئیش و سامناکه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی په‌یامی پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی ر‌ه‌ت
 ده‌که‌نه‌وه، به‌ره‌حم و خاوه‌ن به‌زه‌بی‌یه‌ بۆ به‌نده‌ راستاله‌ موسولمانه
 تۆبه‌کاره‌کانی ئه‌وانه‌ی ئیمان‌یان هی‌ناوه‌و ک‌س‌رده‌وه‌ی باشیش ئه‌نجام ده‌ده‌ن،
 ره‌حمیان پئ ده‌کا ری‌گای راست ده‌گرنه‌ به‌ر بۆ به‌پرتوه‌بردنی کاری دونیاو
 به‌خته‌وه‌ری ژیا‌نی دونیاو قیامه‌تیان.

ئه‌ب‌جار د‌وای به‌یان‌کردن و چه‌سپاندنی تا‌ک و ته‌نه‌ایی خودا و ر‌ان‌اندنی
 به‌ل‌گه‌، جو‌را و جو‌ر له‌بوونه‌وه‌ر به‌ئاسمانه‌کانو زه‌وی‌یه‌وه. به‌ل‌گه‌ی به‌ه‌یز له‌خودی
 ئاده‌میزاد د‌ینیته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقِهِ﴾ ئه‌و
 به‌پرتوه‌به‌رو هه‌ل‌سورپینه‌ره‌ زاناو به‌توانایه‌ ئه‌و خودایه‌یه: که هه‌موو شتیک

به جوانی دروست کردوه، له ههر شتیک پروانی ههر له ذهره تا مه جهره، ده بینتی بهرێک و پێکی به دیهیتان، دهست رهنگینیان پێوه دیاره.

﴿وبدا خلق الإنسان من طين﴾ پهروهردگار سهره تا باوکی ئاده میزاد که ئاده مه له قور دروستی کردوه، قوریش بریتییه له ئاو و گل، ههر بۆیه شه ئاده میزاد له پێکهاتهو بهردهوام بوونی ژبانی دا پشت به ئاو و گل ده بهستی، چونکه (مهنی) له خواردنه مهنی پهیدا ده بێ، خواردنه مهنیش یان له ئاژه لو پهله وهره وهیه، یان له دانه وێلهو بهروبوومی درهخته، هه موو نهوانهش به شیکێ زۆری سهراوه یان گل وئاوه.

﴿ثم جعل نسله من سلاله من ماء مهين﴾ پاشان خودا وای داناوه وای رهخساندوه: که ذرویتی ئاده میزاد به هۆی تیکه لیبوونی ئاوی پیاو (مهنی) به ئاوی ئافرهت که هیلکۆکهی تیدایه و پیکه وه متور به ده بن و زاو و زێ ده کهن، بهم شیوه گهرای ئاده میزاد درێژه به ژبانی ده داو ژماره یان زۆر ده بێ و به جیهان دا بلاو ده بنه وه ﴿ثم سواها﴾ پاش نه وهی باب به گهره ی ئاده میزادی له گل دروست کردو جهسته ی رێک خست، نه ندامه کانی جهسته ی رێک خست ﴿ونفخ فيه من روحه﴾ گیانی به بهرده دا کردو نه و گیانه ی تایبه ته به خودا خۆیه وه و جگه له خودا کهس حهقیقه تی نازانی، ئیتر له ئاکامی نه و گیان به بهردا کردنه دا، جم و جۆلی پیکه وت و نهش ونمای تیکه وت و هه ست و شعووری تیدا پهیدا بوو، ده رگای زانیاری لی کرابه وه، نه و ئاده میزاده سه رسوهرینه ره ی لی که وته وه. ﴿وجعل السمع والأبصار والأفئدة﴾ نه وه تا خودا گوێچکه ی پێداون بو بیستن و چاوی پێ به خشیون بو دیتن، عه قل و بیرو هۆشی پێدان بو جیا کردنه وه ی چاک و خراب و حه ق و به تال له یه کتری!

﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ و هـ لئ تئوهی ئاده میزاد سپله و پی نه زان،
له بهرام بهر شه و هه موو نیعمه تانهی پیتان به خشر او به که می نه بی سوپاسی
خودا ناکه، نه دنامه کانی جهسته تان لهو شتانه دا به کار ناهینن که پیویسته
تییان دا به کار بهیندرین.

چه سپاندنی هاتنی قیامت و زیندوو بوونه وهو حال و وه زعی کافره کان لهو رۆژ ده دا

وَقَالُوا أَءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَءِنَّا لَفِي

خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتُوقَنكُمْ

مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي يُكَلِّمُ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ

مِنِّي لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ

وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

وه کوو ئاشکراو نمایانه بنه ما سه ره کییه کانی عه قیده سی شتن: ئیمان به خودا، ئیمان به پیغه مبه رایه تی، ئیمان به زیندو بوونه وه. قورئانی پیروزی به زوری جه خت له سه ره ئهم سی بنه مایانه ده کاته وه، جا که له وه پیش باسی به کتاپه رستی کردو به لگهی له سه ره تاک و ته نهایی خودا هینایه وه فهرموی: ﴿اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ﴾ ئاماژهی بو پیغه مبه رایه تی هه زره تی موحه مه د کردو فهرموی: ﴿لَتَنْذِرُ قَوْمًا مَّا اَتَاهُمْ مِنْ نَّذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ئه مجار لیږده! باسی قیامت ده کاو به لگه له سه ره رابوونی دیتیته وه.

ده فهرموی: ﴿وَقَالُوا: اٰنَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ اٰنَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيْدٍ﴾ ئایه ته که دیدو بو چونسی موشریکه کان راده نوینی و لییان وه ده گیریتیته وه ده فهرموی: موشریکه کان ده یانگوت: ئایا ئه گه ئیمه مردین و جه سته مان رزی و بوینه وه به گل و خوڵ تازه جاریکی تر زیندو ده بینه وه، ریی تیده چی و ده گونجی پاش ئه و رزین و پولکانه سه ره له نوئی جایکی دی ئیمه زیندو ده کریینه وه؟؟

بیگومان ئه وان زیندو بوونه و یان به دوور ده زانی و ئهم به دوور زانینه شیان له وه وه سه ری هه لدا بو: که قیاسی قودره تی خودایان به ده سه لات و توانای خویشان مه زنده ده کرد، وایانده زانی چونکه ئه و شته به خویشان ناکری خوداش ناتوانی نه نجامی بدا! بی ناگابوون له وه ی که ئه و خودایه ی ئه وان و بوونه وه ری له نه بو وه هینا وه ته وجود، ده توانی به بی ماندو بوون جاریکی تر پاش مردن و رزین و بوونه و یان به گل و خوڵ سه ره له نوئی زیندوویان بکاته وه. چونکه خودا هه ر کاریکی ویست بیکه هه ر ئه وه نده یه پیی ده فهرموی: بیه ئیتر ده بی.

﴿بل هم بقاء بهم كافرين﴾ واته: نه موشرىكانه هر به ونده وه نه وه ستاون: كه ئىنكارى قوده رتى خودا بكن له به جیھننایى وىسته كانى و بهس، به لكوو نه وان نه ئىنكارى زىندوبو ونه وه گه رانه وىان بو لای خودا بو حىساب و كىتاب و هر گر تنه وه ی پاداش و سزا ده كن!!

نه وان نه بهر نه فامى خوڤان به دوورى ده زانن: كه دواى مردن و رزىنو تىكه لاوبوونى جهسته وىان به خاكى زهوى جارىكى تر زىندوبكرىنه وه، دهى نه وه كهى به نىسبه ت قوده رتى خودا وه جىگای سه رسوپرمانه! خو زىندو كرده وه زور له دروست كردنى سه ره تاو له نه به وه ئاسانتره، هر چه نده بو خودا هه موو كارىك چون به كه. په ره ردىگار نه وانى له خاك دروست كرده، لهو خاكهى نه وان به لایانه وه دووره نه گهر جهسته ی رزىو وىان تىكه لى بوو جارىكى تر زىندو بكرىنه وه، ده بوايه هه رگىز نه وان نه هم سه رسوپرمانه وىان تى نه كا، خو دروست كرده وه زىندو كرده وهى رۆژى قىامهت دهق ده شو بهیته دروست كردن و گىان به بهر دا كردنى جارى به كه م، نه مهش هىچ غه رابه تىكى تىدا نیه. وه لى نه وان بر وایان به گه ییشتنه وه به خودا نیه، نه م كوفرو بى بر وایى به یانه: كه وای لى كردن ئىنكارى نهو حه قىقه ته بكن و بر وایان وابى كارىك: كه جارىك نه نجام درا جارىكى تر نه نجام نادرىته وه؟!

﴿قل يتوفاكم ملك الموت الذي وكل بكم﴾ نهى پىغه مبهرا! بهو موشرىكه نه فامانه بلى: فریشته ی گىان كىشان به فهرمانى خودا له كاتى ته و او بوونى ته مهنى دىارى كر و اتان گىانتان ده كىشى! نه مجار نه م فریشته چونه و چۆن گىانه كان ده كىشى؟ له راستى دا نه وه نهینى به كه له نهینى به كانى خودا و له م سه رچاوه راسته وه وه رى ده گرین و به چاوى خویشان نااثره كهى ده بینن، ئىتر بر واما ن پىیه تى و له وه زیاتر چى لى نالین.

﴿ثم إلى ربكم ترجعون﴾ پاشان ئیوه دواى مردن و دنیا ویرانبوون
زیندوده کرینه وه و بۆ لای خودا ده گهرینه وه. حیساب و لیکۆلینه وه تان له گهل
ده کاو سزاو پاداشتان به گویره ی کرده وه کانتان ده داته وه.

ئه مه وێرای هه ره شه له بێ باوه ران به لگه هینانه وه یه له سه ره هاتنی
قیامه ت و به یان کردنی ئه وه حه قیقه ته یه: که که سیك بتوانی یه که هجار ئاده میزاد
له نه بووه وه دروست بکا ده توانی دواى مردن و رزینی جه ستیه یان سه ره له نوێ
دروستیان بکاته وه.

ئه هجار به بۆنه ی باسی ئه وه قیامه ته ی گومانیه یان له هاتنی دا هه یه، دیمه نیك
له دیمه نه کانی قیامه ت نمایش ده کاو حالو وه زعی کافرو موشریکه کانی تییدا
را ده نوینی، دیمه نیك پهره له جم و جۆلو حیوارو ئاخاوتن، هه ره ده لی واقیعه و
ئێستا له بهر چاوه ... ده فهرموی: ﴿ولو ترى إذ المجرمون ناكسوا رؤوسهم
عند ربهم، ربنا ابصرنا وسمعنا فارجعنا لعمل صالحاً انا موقنون﴾ ئه گهر تو
ببینی ئه ی پیغه مبه ره! له و کاته دا: که کافره کان له بهرده م خودای خۆیان دا
را ده وه ستیندرین، سه ره ی خۆیان شۆر کرده، ملکه چه و ریسوا بوو، له سه ره مان و
له عه ییه تان نازانن چه بکه نه و چه بلین، ئه گهر تو حالو وه زعی ئه وان به بین
دیمه نیکی سامناک و گه وره و سه رنج را کیش ده بین، دان به تاوانی خۆیان دا
ده نین و ده لین: خودایه زیندو بوونه وه وه حه شرمان به چاوی خۆمان دیتن،
ته صدیق و پشتگیر کردنی تۆمان بۆ پیغه مبه رانت بیست، ئه وه ی: که شک و
گومانمان لێ هه بوو پیغه مبه رانمان تییدا به درۆ خسته وه لیمان بوو به یه قین و
شک و گومانمان ده رباره ی نه ما. داوات لێ ده که مین بمانگیریه وه بۆ دنیا،
بان به ره وه بۆ دنیا، ئیتر کرده وه ی چاک ئه نجام ده ده یین، بیرو باوه رێ راست و
حه ق په یره وه ده که مین و ده که مین تۆمان لێ رازی بی، ئیمه ئێستا دلنایین

له‌تاك و ته‌نهایی زاتی پاكٲ، ده‌زانين: كه هەر تۆ شياوی عبادەت بۆ كردنی، كه‌سی تر شياوی خودایه‌تی نیه، دڤنیا‌بووین كه‌واده‌ی تۆ به‌زیندوبوونه‌وه‌و حساب و لی‌كۆلینه‌وه‌و راسته‌و خیلافی تیدا نیه. مراندن و زیندوبوونه‌وه‌ی گیانله‌به‌رانت به‌لاوه‌ ئاسانه‌و هیچ شتی‌كت لی‌ عاسی نابی!

به‌لام په‌روه‌ردگار بۆ خۆی ده‌زانئ نه‌گەر له‌فه‌رزێ‌ك‌دا بیشیان گێریته‌وه‌ بۆ ژيانی دونیا، هه‌مان هه‌لۆ‌یست و بیرو باوه‌ری پیش‌وویان ده‌بی، په‌یامی خودا ره‌تده‌که‌نه‌وه‌و پی‌غه‌مبه‌ران به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه‌: وه‌کوو له‌شوینێ‌کی تردا ئاماژه به‌وه‌ ده‌کاوه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿ولو ترى اذ وقفوا على النار فقالوا: ياليتنا نرد ولا نكذب بايات ربنا، وتكون من المؤمنين، بل بدا لهم ماكانوا يخفون من قبل، ولو ردوا لعادوا لما نهوا عنه، وانهم لكاذبون﴾ (الانعام: ۲۷-۲۸).

ئه‌جار لی‌ره‌دا پیش ئه‌وه‌ی وه‌لامی جه‌رگ‌پو ریسواکه‌ریان بدریته‌وه‌ حه‌قیقه‌تێ‌ك ده‌چه‌سپینئ: كه ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ هه‌موو کاتئ رۆلێ‌کی گرنگی هه‌یه له‌ژيانی ئاده‌میزادان‌دا. ده‌فه‌رموی: ﴿ولو شئنا لأتينا كل نفس هداها﴾ نه‌گەر بمانویستایه هه‌موو كه‌سێ‌ك تۆفیق بده‌ین و هیدایه‌ت وه‌ربگرئ كرده‌وه‌ی چاك ئه‌نجام بدا، ده‌مانتوانی بیکه‌مین و چ ئه‌هرکی‌کی تیدا نه‌بوو، وه‌کوو له‌نایه‌تی‌کی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿ولو شاء ربك لآمن من في الارض كلهم جميعا﴾ (یونس: ۹۹). ئه‌گەر خودای تۆ بیویستایه هه‌موو ئاده‌میزادی ده‌خستنه‌ سه‌ر یه‌ك رێ‌گا، ئه‌ویش رێ‌گای هیدایه‌ته‌، وه‌کوو چۆن رێ‌گای ژيانی هه‌موو گیانله‌به‌رانی به‌سروشت كردۆ‌ته‌ یه‌ك رێ‌گاوه‌ هه‌موویان به‌سروشت ده‌زانن چۆن پێ‌داویستی ژيانی خۆیان ئه‌نجام بدن. ﴿ولكن حق القول مني لأملأن جهنم من الجنة والناس أجمعين﴾ به‌لام هیکمه‌تی خودا وا هاتوه‌و داخوازی ئه‌وه‌ بووه‌: كه ئه‌م مه‌خلووقاته‌: كه ئاده‌میزاده‌ بیداته‌ ده‌ست ئیختیاری خۆی، بۆ خۆی به‌ویستی

خۆى رىڭاي ھىدايەت يان رىڭاي گومپايى بگريته بهر. ئەجار بەھۆى ئەو
 ھىكمەتە خودايى يەو ئەو بپيارە ئەزەلىيە خودايى يەو: كە داويەتى: كە دەبى
 دۆزەخ پېر بكا لەئادەمىزادو جندۆكە لەوانەى شياوى دۆزەخنو بەويستى خۆيان
 رىڭاي گومپايى دەگرن. ھەر كەسە بەگوپرەى ئامادەباشى بۆ ئيمانھيتنان يان
 مانەوہ لەسەر كوفر، سزاو پاداشى دوواروژيان وەر بگرنەوہ.

ھەلبەتە خدا لەھەوہ لەوہو پيش دروستکردنيان زانيويەتى كۆمەلئىك
 ئادەمىزادو جندۆكە بەويستى خۆيان رىڭاي دۆزەخ پەپرەو دەكەنو
 سەرەنجاميان چوونە ناو دۆزەخە. جا ئەو كۆمەلە ستەمكارە: كە بەسەر
 شۆرى و ريسوايى لاي پەرورەدگار رادەنوئيدريئو دۆزەخيان بۆ بپيار دراوہ، بۆ
 زىدە لۆمە كردن پييان دەگوتري: ﴿فذوقوا بما نسيتم لقاء يومكم هذا﴾ ئەم
 عەزابە بەئيشە بچيژن بەھۆى ئەوہو كە لەدونيادا ئەم رۆژەتان لەبىر چوبوہوہ،
 يان لەبىرخۆتان بردبوہوہ. خۆتان بۆ ئامادە نەكرد، ھەرەشەو تەھديدى ئىمەتان
 پاشگوئى خست. زيندوبوونەوہو ھاتنى ئەم رۆژەتان بەلاوہ درۆ بوو، بۆيە ﴿انا
 نسيناكم﴾ ئىمەيش لەبىر خۆمانتان دەبەينەوہ، پاشگوئيتان دەخەين، واتە:
 واتان مامەلە لەگەل دەكەين وەكوو ئەوہ لەبىرمان چوبنەوہ، چونكە خدا
 ھىچى لى گوم نابى و ھىچ شتىكى لەبىر ناچيئەوہ.. ئەوہ دۆزەخەو تىيدا
 بىننەوہ، ﴿وذوقوا عذاب الخلد بما كنتم تعملون﴾ بچيژن عەزابى ئاگر بۆ
 ھەتا ھەتايە تىيدا دەمىننەوہ لەتۆلەى كوفرو بەدرۆ خستنەوہتان بۆ
 پىغەمبەرانو كردهوہى خراپتان. لەنايەتتىكى تردا جوړى عەزابەكەيان ديارى
 دەكاو دەفەرموى: ﴿لا يذوقون فيها بردا ولا شراباً إلا حميماً وغساقاً جزاءً
 وفاقاً، انهم كانوا لا يرجون حساباً، وكذبوا بآياتنا كذاباً، وكل شيء
 احصيناه، كتاباً فذوقوا فلن نزيدكم إلا عذاباً﴾ (النبا: ۲۴-۳۰).

ئیتیر سیاقه که پهرده به سهر ئهم دیمه نه دا ده داته وه و کوردی و ته نی
(قسه ی ته و او یان له مستی نراوه) ئهو که سه ی ئهم نایه تانه ده خوینی ته وه و
تییان ده فکری و اهست ده کا به واقیعی و له بهر چاو له و شوینه سامنا که دا ئهو
تاوانبارانه ی جی هیشتون.

دهوشتی موسولمانان له دونیادا و پاداشیان لای خودا له قیامهت دا

إِنَّمَا يُؤْمِنُ

بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ
عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

ده باره ی هوکاری نازل بوونی نایه تی ژماره (۱۶) بهزاز له بیلاله وه
ریوایه ت ده کا؛ ده لی: ئیمه له مزگه وت دا داده نیشته ی کۆمه لیکیش له هاوه لانی
پیغه مبه ر ﷺ له دوای مه غریب نوژیان ده کرد هه تا نوژی خه وتنان (عیشا)
ئیتیر نایه تی ﴿تتجافی جنوبهم عن المضاجع... الآية﴾ نازل بوو.

ئیمام (الواحدي التيسابوري) له مالیکی کورپی دیناره‌وه ریوایه‌ت ده‌کا؛ ده‌لئی: پرسیارم له‌ته‌نه‌سی کورپی مالیک کرد دهرباره‌ی ئهم نایه‌ته ئاخو دهرباره‌ی کئی نازل بووه؟ له‌وه‌لام‌دا فهرمووی: کۆمه‌لێک له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبهر ﷺ له‌شیوانه‌وه نوژیان ده‌کردن تا دوا کاتی نوژی خه‌وتنان، ئیتر په‌روه‌ردگار دهرباره‌ی ئه‌وان ئهم نایه‌ته‌ی نازل کردوه، ئهم قسه‌یه له‌قه‌تاده‌وه‌وه عه‌که‌مه‌شه‌وه ریوایه‌ت کراوه!

مه‌عازی کورپی جه‌به‌ل ریوایه‌ت ده‌کا؛ ده‌لئی: پیغه‌مبهر ﷺ دهرباره‌ی نایه‌تی ﴿تَجَافَىٰ جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ...﴾ فهرمووی: مه‌به‌ست به‌وه شه‌و نوژی به‌نده‌کانی خودایه له‌سه‌ره‌تای شه‌ودا.

حه‌سه‌نی به‌صری و موجاهیدو مالیک و ئه‌وزاعی فهرموویانه: ئهم نایه‌ته دهرباره‌ی ئه‌و تیکۆشه‌رانه نازل بووه: که شه‌و راده‌بن بۆ نوژ کردن.

به‌لگه له‌سه‌ر راستی ئهم سه‌به‌ب نزوله ئه‌و فهرموده‌یه: که ئه‌حه‌دو تیرمیزی و نه‌سائی و ئیبنو ماجه هه‌ریه‌که‌یان له‌سونه‌نه‌که‌ی‌دا هه‌روه‌ها ئیبنو جه‌ریرو ئیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی له‌مه‌عازی کورپی جه‌به‌له‌وه، ده‌لئی: رۆژێک له‌روژانی غه‌زای ته‌بوک‌دا وا ریکه‌وت له‌پیغه‌مبهر ﷺ نزیک که‌وته‌وه، له‌ته‌نیشتی‌ه‌وه ده‌رویشتم، عه‌رزیم کرد ئه‌ی ره‌وانه‌کراوی خودا، شتی‌کم پئی بلی: بچمه به‌هه‌شته‌وه له‌ناگر دورم خاته‌وه؟ فهرمووی: به‌راستی پرسیا‌ری شتی‌کی گه‌وره‌ت لێ کردم، هه‌رچه‌نده بۆ که‌سی‌ک خودا یارمه‌تی بدا ئاسانه‌و ده‌توانی نه‌نجامی بدا: (تعبد الله ولا تشرك به شيئا، وتقيم الصلاة وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان، وتحج البيت) به‌ندایه‌تی بۆ خودا بکه‌و هاوه‌لی بۆ دامه‌نی، نوژه‌کانت به‌ریک و پیک ئه‌نجام بده، زه‌کاتی مال و سامانت دهریکه، مانگی ره‌مه‌زان به‌روژوبه، حه‌جی مالی خودا بکه، پاشان فهرمووی: (الا أدلك على أبواب الخير؟

الصوم جنة، والصدقة تطفئ الخطيئة وصلاة الرجل في جوف الليل) نهري
 شاره زای ده رگا کانی خیرو فهرت نه کهم؟ رۆژو مه تالهو له ناگری دۆزه خ
 ده تباریزی، خیرو خیرات تاوان ده کوژیتیتیه وه، نویژ کردن له ناو قه دی شه ودا.
 نه حجار نایه تی ﴿تجافی جنوبهم عن المضاجع﴾ هی خوینده وه تا گه یشته ﴿جزاء
 بما كانوا يعملون﴾. پاشان فهرمووی: (الا أخبرك برأس الأمر وعموده وذروة
 سنامه) نهري خه بهرت نه ده منی به جه مسهری کاره کانو تو په لاکی هه موو
 شتیک؟ منیش وتم: به لئ: نهی پیغه مبهر ﷺ پیم بلئ: فهرمووی: (رأس الأمر
 الإسلام، وعموده الصلاة وذروة سنامه الجهاد في سبيل الله، ثم قال الا أخبر بملك
 ذلك كله؟) سهري شته که نیسلامه، بریره ی پشتی نویژه، قه لا قوچکه ی
 پشتیشی جهاد کردنه له ریگه ی خودادا، نه حجار فهرمووی: نایا جه مسهرو
 ته وه ری هه موو شته کانت پی نه لیم؟ وتم به لئ: نهی پیغه مبهری خودا! نیتر
 پیغه مبهر ﷺ سهري زمانی خو ی گرتو پاشان فهرمووی: (كف عليك هذا)
 ناگات له نه مه بن وتم: نهی پیغه مبهری خودا بۆچی نیمه له سر قسه کردنی
 خۆمان لسن پرسینه وه مان له سه ره؟ پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: (ثقلك أمك
 يامعاذ، وهل يكب الناس في النار على وجوههم الا حصائد أسنتهم) نهی دایکت
 رۆله رۆت بۆ بکا، بۆ نازانی نهاده میزاد که بهر وه دم ده خریتسه دۆزه خسه وه
 له نا کامی زمانیان نهو ده ره دیان به سه ره دئو تووشی نهو عه زابه ده بن.

په یوه ندی نه م نایه تانه به نایه ته کانی پی شه وه له م رو وه یه: له وه پیش حالو
 وه زعی کافره کانی به یان کرد، سه رشۆریو دمه نی ریسواییان له ده شتی
 مه حشه رد رانواندو نه وه ی راگه یاند که نهو کافرانه بۆ هتا هتا یه له دۆزه خه
 ده مه ی نه وه.

ئه‌جار لی‌رده‌دا حال و وه‌زعی خاوه‌ن باوه‌ران له‌دونیاو قیامه‌ت‌دا دیاری ده‌کاو ده‌فهرموی: ﴿اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ ذَكَرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ نه‌وه‌کوو ئیمان ده‌هینن به‌ئایاتی ئیمه، به‌قورئان و نیشانه که‌ونییه‌کان، به‌پیغه‌مبه‌ران و فریشته‌کان، ئیلا ئه‌وانه ئیمان ده‌هینن: که‌هر کاتی به‌و ئایه‌تانه ئامۆژگاری بکری‌ن و قورئانیان بۆ بخویندریته‌وه‌و گوی راده‌گرن و دلی خو‌یانی بۆ ده‌که‌نه‌وه، ئیتر به‌ره‌و رو ده‌که‌ونه سوژده‌و زه‌لیللی و گه‌ردنکه‌چی خو‌یان بۆ خودا راده‌گه‌یه‌نن. له‌سوژده‌که‌یان‌دا خودا به‌پاک و به‌رز ده‌گرن له‌وه‌ی که‌خیزان و مندال و هاوه‌لی هه‌بێ، هه‌مدو سوپاسی خودا ده‌که‌ن له‌سه‌ر نيعمه‌ته‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی، ته‌سبیح و ته‌حمید ده‌خه‌نه پال یه‌ک، واته‌: ده‌ئین: ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى﴾ چونکه ئه‌وان دلیان به‌ئیمان به‌خودا و به‌پیغه‌مبه‌رانی و به‌هاتنی رۆژی قیامه‌ت ئاوه‌دانه، ته‌که‌ببور ناکه‌ن له‌به‌ندایه‌تی‌کردن بۆ خودا و شوینکه‌وتنی شه‌ریعه‌ت و پابه‌ندبون به‌فهرمان و نه‌هیه‌کانی. به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌و موشریکه‌ نه‌فامانه‌ی: که‌ پشت هه‌لده‌که‌ن له‌طاعه‌ت‌کردن بۆ خودا، ئه‌وانه خودا سزای به‌ئیشیان ده‌دا وه‌کسو له‌شوینتیکی تر‌دا ده‌فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (غافر: ۶۰)

ئه‌و خاوه‌ن باوه‌رانه: که‌ به‌قورئان ئامۆژگاری ده‌کری‌ن، ئایاتی قورئانیان به‌سه‌ردا ده‌خویندریته‌وه‌هینده‌ کاریان تی ده‌کاو پی‌ی (متأثر) ده‌بن خیرا ره‌په‌ورو ده‌که‌ونه سوژده، له‌به‌ر به‌ته‌عظیم گرتنی ئه‌و خودایه‌ی به‌ئایه‌ته‌کانی ئامۆژگاری ده‌کری‌ن، له‌به‌ر هه‌ست‌کردن به‌شکو‌مه‌ندی ئه‌و خودایه‌ی که‌هر به‌سوژده بۆ بردن و ناوچه‌وان خسته‌نه سه‌رزه‌وی پاساوی ده‌دریته‌وه، له‌به‌رامبه‌ر جه‌لال و شکو‌مه‌ندی‌دا جگه‌ له‌ناو‌چاوان تو‌زاوی کردن و سه‌رخسته‌نه سه‌ر خاك هه‌چ ری‌گه‌چاره‌یه‌کی تریان نه‌ه.

ئەوێه رەوشتی موسولمانان و خوداپەرستان، خوداپەرستی، تەقدیس و
 ھەمد کردنی، گەردنکەچی و خۆتەسلیم کردنی، بەو شیوە فەرمانبەردار و دڵ پر
 لەخۆف و رەجان! وێرای ئەو رەوشتانەیان ﴿تتجافی جنوبهم عن المضاجع يدعونهم
 خوفاً وطمعاً﴾ لا تەنیشتیان واتە: جەستەیان بەرز دەبێتەو لەجیگە گەرم و
 نەرمی نووستیان، ھەرچەندە جیگاکەیان جاذیبیەت و ھیزی کێشنەدی ھەبێ و
 ھەزیان لەحەسانەو نووستن بێ، ئۆقرە ناگرن و ھەلدەستن بۆ شەو نوێژو
 خوداپەرستی، بۆ لالانەو سکاڵا کردن لەقاپی پەرورەدگاریان، قورسای و
 خوشی خەو و راحت، ھەبوونی جیگە گەرم و نەرم و ئارام چەندێک بەھیزین
 ناتوانن لەھەلسان بۆ شەو نوێژی مەنع بکەن، چونکە ئەو کاریکی تری ھەیە
 دلی بۆ شتیکی تر لێ دەدا، ھەزو ھیوایەکی تری تێدا بەرجەستە بوو،
 دەبێوێ لەخەزمەت خودادا راوہستی، روپکاتە قاپی پەرورەدگاری و بەتەرس و
 ھیواو لێی بیاریتەو، ترسی عەزاب و ھیوای رەھمەتی، ترسی قارو غەزەبی
 ھیوای رەزامەندی و لێخۆشبونی خودا، لەناخیا کێ برکێیانە، بۆیە لەو کاتانەدا
 کە خەلک لەشیرین خەودان ئەوان رادەبن و جەستەیان لەجیگای گەرم و نەرم جیا
 دەبێتەو بۆ رویتکردن و راوہستان لەخەزمەت پەرورەدگاریاندا، دلیان لەوێ:
 کە قازانج و زیانیان لەدوایا قیامەتدا بەرزیی و نزمییان، خوشی و ناخۆشیان،
 پایە و مایەیان لەھەردو جیھاندا بەدەست خودایەو بەس! لەترسی عەزابی
 سەختی دلیان دەلەرزێ، بەھیوای ناز و نەعمەتی خەریکن بال بگرن، ئەمجار
 وێرای ئەم ھەستە ناسک و دڵ پر لە ھیوا و ترسەیان، سەرباری پارانەو
 لالانەوێان، لەتەک نوێژو سوژدەو خودا پەرستیاندا، نەرکی سەرشارنی خۆیان
 بەرامبەر کۆمەڵ ئەنجام دەدەن بەم جۆرە ﴿وَمَا رزقناهم ینفقمون﴾ لەو رزق و

روژییه ی پیمان داون ده به خشن، زه کاتی مالو سامانی خویمان دهرده کهن،
ئاده میزادانی تر فیری زانینو زانیاری ده کهن، ریگای خیرو خوشی ژیان بو
خه لکی رون ده کهنه وه.

ئیمامی نه حمده و نه بو داود له ئینو مه سعو ده وه له پیغه مبه ره وه ﷺ
ریوایه ت ده کا ده فهرموی: پهروه ردگارمان له دوو کهس عه جباتی دئ: پیاویک
له ناو نوین و شوین خه وتنی دا هه لستی، ژنو مالتی خوئی واز لی بینتی بو شه و
نوێژ به هیوای پاداشی من و له ترسی عه زابی من خه وو ده سته ملان واز لی
بینتی. پیاویکیش له ریگه ی خودادا غه زابکا خوئی و تا قمه که ی بشکین و
هه لیتن. دوایی به خوئی دا بچیته وه و بزانی هه لاتن چهند تاوانه و گه رانه وه بو سه ر
دوژمن چهند خیر و چاکه، ئیتر بگه ریته وه بو سه ر دوژمن و شه ر بکا تا خوینی
ده رژی له پینا و ره زامه ندی من دا و ترسان له سه ر پیچیکردنی فه رمانی من!!
پهروه ردگار به فریشه کان ده فهرموی: سهیری بهنده ی من بکه ن له بهر خاتری
من به هیوای پاداش و له ترسی سزای من گه رایه وه شه ری کرد تا خوینی رژا!

ئهمه له بی (به مه رفوعی) فه رموده یه کی له ئه سمای کچی یه زیده وه ریوایه ت
کردوه ده لی: پیغه مبه ره ﷺ فه رموی: کاتیک: که خودا له روژی قیامه ت دا
هه موو ئاده میزادان کو ده کاته وه، بانگه ریک دئ بانگ ده کا به ده نگیک
هه موو مه خلوقات ده بیسن و خه لکه که ده زانن کئ شیایو ریز لیگرتنه،
پاشان جاریکی تر بانگ هه لده داته وه و ده لی: با ئه وانه ی هه لساون بو شه و
نوێژو جه سته یان له جیگای گه رم و نه رم جیا ده بوه وه، با ئیستا هه لسن و خویمان
جیا بکه نه وه، هه لده ستو که من: نه مجار جاریکی تر بانگ هه لده داته وه و ده لی:

با ئەوانەى ھەمدو شەئای خودایان کردووە لەخۆشی و ناخۆشی دا با جیا ببنەو و ھەستەنە سەرپێ، ھەڵدەستو کەمن، ئەمانە بەرەو بەھەشت بەرپێ دەکریو ئەجار باقی ئادەمیزادان حیساب و لێکۆڵینەو ەیان لەگەڵ دەکری.

ئەجار پەرورەدگار پاداشی ئەو موسوڵمانانە بەیان دەکا: کە لەو ەپیش وەصفی کردن، دەفەرموی: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ هیچ کەس لەفریشتەو پیغەمبەرەو ئادەمیزادانی تریش نازانێ چ پاداش و نازو نێعمەتیکیان بۆ دانراو، ئەو ە بۆ ئەوان بریار دراو ە ھێندە گەرەو نایاب و بەرخە کەس نەیدیو ە نازانێ چ ەو چۆن، ئەمەش پاداشی ئەو کردو ە باشانەیانە: کە لەدو نیا دا ئەنجامیان داو ن بەنھێنی و بێ ریبابازی، بۆ ە خودا ئەو نازو نێعمەتە کەس نەدیتو ە بۆ بریار داو ن. پاداشیکیان دەدا تەو ە چاویان پێی فێنک بیتەو، پاداشیک جگە لەخودا کەس نازانێ چ ەو کەس نەیدیو! نێعمەتی کە خودا لای خۆی پەنھانی کردو ە تا ئەو رۆژ ە بەخزمەت پەرورەدگاریان دەگەن ەو کەس نایبینی، ئالەو رۆژ ە دا پیشکەشیان دەکری و پێی بەھرەمەند دەبن!

ئەى خودایە! کە خودایەکی خاوەن فەضلو کەرەمی چەند خاوەن بەخششی بەسەر بەندەکان تدا؛ چۆن بەفەضلو نێعمەتی خۆت دا یاندەپۆشی، دەبێ ئەو بەندانە کێ بن و چی بن زاتی پاکت ئەو پاداشەیان بۆ پەزەمەندە دەکەى؟

بوخاری و موسلیم و تیرمیزی لەئەبو ھوریر ەو ە فرمودە یەکی قودسی ریاوەت دەکەن، پیغەمبەر ﷺ فرموویەتی: (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَعْدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ) خودا

فهرمویه تی پاداشیتکم بۆ بهنده صالحه کاتم ناماده کردوه هیچ چاویک نهی
بینیوه، هیچ گوئییه نهی بیستووه، به خه یالیش به سهر دلی ئاده میزاددا
تینه پیریوه. نه بو هوره پیره (که راوی حه دیشه که یه) ده فهرموی: نه گهر حه زتان
لی یه نایه تی ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ بخویننه وه..

پاداشی موسولمانان و سزای بییدینه کان

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿٢٠﴾
وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَن أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ
أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿٢٢﴾

له بهردهم دیمه نی شپړیوی تاوانباره کانو دیمه نی موسولمانه خوداپیداوه
 خاوه ن پاداشه کان، ته عقیبتی کی کورت دهرساره ی یاسای پاداش و سزای
 دادپه روه رانه دهیتنی و ده فرموی: ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا؟﴾
 لایستوون ﴿نایا که سیک بروای به خوداو به پیغه مبهری خودا بی، پابه ندی
 فرمان و جله و گیریه کانی په روه ردگاری بی، به کسانه له گهل که سیک بی
 پروایی و سهریتچی فرمانی خودا بکاو پیغه مبهر به درو بخاته وه؟ بیتگو مان
 به کسان نین و روژی قیامت حساب و لیکو لینه وه یان جودایه، پاداش و سزایان
 وه کوو یه که نیه!

نورونه ی نهم نایه ته چهند نایه تیکی تره وه کوو نه وه: که ده فرموی:
 ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ، أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ
 الْفَائِزُونَ﴾ (المشر: ۲۰) یان ده فرموی: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ، أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ (ص: ۲۸).

موسولمانانو بی پروایان به کسان نین له هه ست و شعوردا،
 له هه لس و کهوتدا، له بیرو باوه رو کرده وه و گوftarدا، نه دی چو ن له پاداش و سزادا
 روژی قیامت به کسان ده بن؟ نه خیر به کسان نابن و ناگو نجی به کسان بن.

نه مجار په روه ردگار پاداش و سزای هه ردو و تاقم دیاری ده کاو ده فرموی:

۱- ﴿أَمْ أَلْزَمْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه وانه ی تیمانیان به خوداو به پیغه مبهری خوداو
 به زیندوبوونه وه هه بوه، ویرای تیمانی راست و پته ویان، کرده وه ی باشیان نه نجام
 داوه، نه وه بو نه وانه باخ و باخاتی جوان رازاوه ی به هه شت هدیسه. قه صرو
 باله خانه ی به رزو خوشیان تیدان، شوینی حه وانه وه ژیان تیدا به سهر بردن،

ئەمەش پاداش و ریز لێنانە بۆیان لەسەر کردەوێ جوان و هەلۆیستی
جوانگیرانەیان لەژیانی دنیادا، ئەو شوێنە خوش و خانوبالە خانانەیان
بەملکیت دەدریت!

۲- ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ﴾ بەلام ئەوانە فاسق و کافر بون
بەخودا لەخودا یاخی بون، وێرای کوفرو بێدینیان کردەوێ ناشیرینیان
ئەنجام داون، ئەو شوێنی هوانەوێان لەقیامەتدا ئاگری دۆزەخەو تێیدا
نیشتهجێ دەبن و بۆ هەتا هەتایە لەویدا دەمێننەو. ﴿كَلِمًا أَرَادُوا أَنْ
يَخْرُجُوا مِنْهَا أَعِيدُوا فِيهَا﴾ هەر کاتی ئازاری سەخت و بەئیش وایان لێ بکا
پەلە هاتنە دەرەو دەرچوون لەناو دۆزەخ بکەن، فری دەدرێنەو بۆ ناو ئاگرو
هەولەکەیان بێهۆدە دەبێ، نمونە ئەم ئایەتە ئایەتێکی ترە: کە دەفەرموی:
﴿كَلِمًا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ، أَعِيدُوا فِيهَا﴾ (الحج: ۱۲).

فەضیلی کوپی عیاض دەلی: بەخودا ئەوانە دەستیان کە لەبچە کراوە
قاجیان لەپێوەندایە، بلیسە ئاگر بەرزیان دەکاتەو و فریشتە بەچە کوچی
ئاگرین دەیاخەنەو ناوی!

ئەجار بۆ زێدە تەعزێب و لۆمەو هەرەشە ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ پێیان گوترا، واتە:
پێیان دەگوترێ: ﴿ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ﴾ بچێژن عەزابی
ئەو ئاگرە لەدنیادا بروتان پێی نەبوو، دەتانگوت زیندو بوونەو نیەو
حیساب و لێکۆڵینەو درۆیەو پاداش و سزا نابن!

ئەوێهە ئاکام و سەرەنجامی موشریکەکان لەروژی قیامەتدا، لەگەڵ
ئەوێشدا وەنەبێ ئەوان تا روژی قیامەت وازیان لێ بەهێندری بەلکوو
﴿وَلَنَذِقْنَهُمُ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ﴾ بێگومان پێش ئەو

عه‌زابه گه‌وره سامناکه، عه‌زابی که‌م و نزیك: که عه‌زابی دونیایه پئیان ده‌چیژین، توشی دهر دو به‌لا و قات و قری و کاره‌ساتیان ده‌که‌ین نه‌خوشی و کوشت و برینیان به‌سهر دا ده‌هینین، بومه‌له‌رزو و لافاو و زریان و هه‌وره‌تریشقه‌یان لی ده‌ده‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی به‌خویان دا بچنه‌وه‌و له‌گومرایی خویان پاشگه‌ز بینه‌وه‌، تۆبه بکه‌ن و ئیمان به‌ین و شوین په‌یامی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام بکه‌ون!

بیگومان سیبه‌ری ره‌حه‌تی خودا له‌پشت ئه‌م عه‌زابه نزیکه که‌مه‌وه‌یه، خودا بۆیه ئه‌و عه‌زابه‌یان ده‌دا تا توشی عه‌زابی سه‌خت و دژواری دۆزه‌خ نه‌بن، هه‌رگیز خودا نایه‌وی به‌نده‌کانی به‌و ئاگره بی ئامانه سزا بدا، ئه‌گه‌ر بۆخویان به‌ویستی خویان خویان و لی نه‌که‌ن شیای بی، ئه‌وه‌تا هه‌ره‌شه‌یان لی ده‌کا به‌عه‌زابی دنیا بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌رپینه‌وه‌و ئیمان به‌هین. هه‌ره‌شه‌یان لی ده‌کا و عه‌زابی دونیایان ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی سروشتسان به‌ئاگا بیته‌وه‌و ئازاری عه‌زاب له‌گومرایی بیانگه‌رپیته‌وه‌.

ئه‌جار په‌روه‌ردگار هۆکاریکی گشتی باس ده‌کا که ده‌بیته هۆی سزادانیان، ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ آيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا، إِنَّا مِنَ الْجَافِرِينَ مُتَقَمُونَ﴾ کۆ له‌و که‌سه سته‌مکارتره‌؟ واته‌: که‌س له‌و که‌سه سته‌مکارتر نه‌یه، که خودا به‌ئایاتی قورئان و موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هۆشیاری کردۆته‌وه‌، په‌ندو ئامۆژگاری بۆ ناردوه‌، رینگای هه‌ق و به‌تالی بۆ دیاری کردوه‌، که‌چی روی لی و هه‌رگه‌پراوه‌و ئینکاری کردوه‌، پاشگوئی خستوه‌و له‌بیرخۆی بردۆته‌وه‌، بیگومان ئیمه‌ توندترین سزا له‌تاوانباران ده‌سینین، تۆله له‌و کافره تاوانبارانه ده‌سینینه‌وه‌و ناهیلین به‌سه‌ریان‌وه‌هه‌ بچی.

به‌یوه‌ندی نیوان به‌یامی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام‌رحه‌زره‌تی موسا

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا

مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَائِهِۦ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ
بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ بِفَصْلِ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

له‌وه‌پیش له‌سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌دا سی بنه‌ماسه‌ره‌کیه‌که‌ی ئیسلامی
چه‌سپاندن که بریتی بوون: له‌(ته‌و‌حیدو زیندو بوونه‌وه‌و پیغه‌مبه‌رایه‌تی)
جاریکی تر گه‌رایه‌وه‌ بو‌سه‌ر بنه‌مای سییهم که پیغه‌مبه‌رایه‌تی حه‌زره‌تی
موحه‌مه‌ده ﷺ نه‌جار تاماژه به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی حه‌زره‌تی موسا ده‌کا، هه‌ردوو
پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌ه‌کان لیک ده‌به‌ستی و نه‌وه‌ راده‌گه‌یه‌نی که په‌روه‌ردگار نامی
تاسمانی ناردوه‌و کردویه‌تی به‌هوی هیدایه‌ت بو نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل، وه‌کوو چوون
قورئانی کردوه‌ به‌هیدایه‌ت بو نه‌ته‌وه‌ی موسولمان.

ئه مجار ئه وه ده چه سپینتی: که پیغه مبهری ئیسلام و پیغه مبهری نه ته وهی
 ئیسرائیل له بنه مای عه قیده و ئاین دا یه که ده گرنه وه، ده فرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مَرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 بینگومان ته و راتمان داوه به موسا، ته تۆش ئه ی موحه ممد هیچ دوو دل مه به له و
 قورئانه ی بۆت ده نیڕین، چۆن کیتابمان بۆ تۆ ره وانه کردوه، ئاواش کیتابمان بۆ
 موسا ناردوه، ته تۆ شتیکی تازه قه للاو نامۆنی له ناو پیغه مبه ران دا، زۆر
 ئاده میزادی تر پیش تۆ کردومانن به پیغه مبه رو کیتاب و شه ریعده ت و زانیاریان
 پئ به خشیون. وه کوو له ئایه تیکی تر دا ئاماژه به وه ده کاو ده فرموی: ﴿قُلْ مَا
 كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ﴾ (الاحقاف: ۹) په یوه ندی نیوان پیغه مبه رایه تی ته تۆو موسا
 به هیژه، ئه رکی سه رشانتان یه که، ته ورات: که نامه ی ئاسمانی یه بۆ موسامان
 ناردوه. هیدایه ت و رینمویی بوو بۆ نه ته وهی ئیسرائیل، وه کوو چۆن تۆ قورئانت
 بۆ دئ و هیدایه ته بۆ نه ته وه که ت. قورئان داوای یه کتاپه رستی ده کاو ته وراتیش
 هه مان په یامی هه بوو، وه کوو له ئایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَآتَيْنَا مُوسَى
 الْكِتَابَ، وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي
 وَكِيلًا﴾ (الإسراء: ۲۰).

مه به ستی نایه ته که هه لئانی یه هوده بۆ ئه وهی ئیمان به پیغه مبه ری
 ئیسلام به یئین، هه ره ها هه لئانی موشریکه کان و خه لکی تریشی تیدایه بۆ
 ئیمان هینان، چونکه لیک چونی په یامه کان و ناوه رۆکیان ناشکراو غایانه و
 که و ابوو پتویسته چی زوه ئیمانی پئ بینن!

له هه مان کات دا دل دانه وهی پیغه مبه ری تیدایه، بۆ ئه وهی خه فته نه خوا:
 که قوره یشیه کان به درۆی ده خه نه وه و پشت له په یامه که ی هه لده که ن، چونکه
 ئه وه تا موسا عليه السلام ویرای ئه وهی: که په یامی هیدایه تی بۆ گه له که ی هینا بوو

جۆره ها په لپو بيانويان پى گرت؛ ده ميک وتيان: ﴿ارنا الله جهرة﴾ (النساء: ۱۵۳)
 چاخىک پيان گوت: ﴿اذهب انت وربك فقاتلا إنا ههنا قاعدون﴾ (الماينة: ۲۴)
 ههروه ها جۆره ها په لپو بيانوى تر...

﴿وجعلنا منهم أئمة يهدون بأمرنا لما صبروا، وكانوا بآياتنا يوقنون﴾
 ئيمه له نه ته وهى ئيسرائيل پيشه واو سه ركرده مان ره خساندن، به پشتيوانى و
 ئيزنى ئيمه بانگه وازى نه ته وه كه يان كرد بو ئيمان هيتان و كرده وهى باش و
 ره وشتى بهرز، نه مهش به هوى بهرده و امبوونيان له سه ر خوداپه رستى و
 پشتگيري كردنى پيغه مبه ره كانيان، سه برو ناراميان گرت له سه ر نه وه هه موو
 نه زيهت و نارچه تيهى له دونيادا تووشيان بوو به ده ست فيرعه ون و
 داروده سته كه يه وه. نه وانه برپاى ته واويان به و نايات و نيشانانه هه بوو: كه
 به لگه ي تاك و ته نهايى ئيمه بوو.

نه مهش ره هنومايى موسولمانان بوو له و كاته دا: كه له مه ككه بوون و
 كه مينه بوون، ره هنوماييان ده كا بو خوگريو پشوو دريژى له به رده م نه وه
 نه زيهت و نارچه تيهى له موشرى كه كانه وه تووشيان ده هات. هانيان ده دا بو
 نه وهى نه وانيش وه كوو خوداپه رسته هه لېژارده كانى نه ته وهى ئيسرائيل بپرو
 باوه رى خويان به خودا به هيتز بكه ن، تا له ناكام دا پيشه واو سه ركرده يان لى
 هه لېكه ون. له هه مان كاتدا ناماژه ي نه وه شى تيدايسه: كه ريبازى
 پيشه وايه تى و سه ركردايه تى به سه برو يه قين ده سته به ر ده بى.

﴿ان ربك هو يفصل بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون﴾
 بېگومان خوداى تو نهى موحه مه د! روژى قيامهت حوكم و برپارى راست و
 دروست له نتيوان به نده كانى ده رده كا، كي شه و نيزاعيان يه كالا ده كاته وه،

حساب و کیتابیان له گهل ده کما، پاداش و سزای هه موو که سیئک به گویره‌ی کرده و کانیاں ده داته وه، پاداشی خودا په رستان به هه شتی جوان و رازا وه سزای یاخی بوان ناگری دۆزه خه.

نایه ته که هه لئانی ئاده میزادی تیدایه بو په پیره و کردنی بیرو باوه‌ری راست و کرده‌وی چاک، له هه مان کاتدا هه ره شه‌یه له وانیه‌ی رو له نایینی خودا وهرده گیرن و په یامی قورئان رت ده که نه وه!!

تا که و ته نهایی خودا و توانا و ده سه لاتی له سه ر زیند و کردنه وه

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسْكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ
﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ
بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعُمُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾
وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣٠﴾

ئەم کۆمەلە نایەتە تەئکید کردنەوێ چەسپاندنی تەو حیدو
 زیندو بوونەوێه کە دوو بنەمان لەبنەما سەرەکییەکانی عەقیدەو
 جەختکردنەوێه لەسەر تاكو تەنهایی پەرورەدگارە، بەلگە هیئانەوێه لەسەر
 ئەو بنەما سەرەکییەو چەسپاندنی دەسلەلات و قودرەتی خودایە لەسەر هەموو
 شتێک، ئەمجار دوبارە کردنەوێ باسی حەشر و زیندو بوونەوێه، دەفەر موی: ﴿أَو
 لَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ أَفْلا يَسْمَعُونَ﴾ نایا بۆ ئەو موشریک و سەررەقە بەدرۆ خەرەوانە
 دەرە کە وتەو ناشکرا نەبوە ئێمە چەند گەل و نەتەوەمان لەچاخە پیشینەکاندا
 لەناو بردون؟ نازانن ئێمە چەندان گەل و نەتەوەمان بەهۆی سەرپیچی فەرمانی
 خوداو رەتکردنەوێه بۆ پەيامی پیغەمبەرانیان قەلاچۆ کردو؟ ئیستا ئەوانە
 تۆ بەدرۆ دەخەنەوێه پەيامە کەت رەت دەکەنەوێه لەسەفەر و هاتوچۆیاندا بەسەر
 شوینەوارو کە لاوەی ئەو نەتەوە لەناوچوانەدا دین و دەرۆن، بەچاوی خوێان
 دیمەنی شارو گوندی و پیراتبووی گەلی عاد و شەمود و قەومی لوط دەبینن.

لەناوچوونی نەتەوێ پیشینەکانی چاخەکانی رابوردو بەزمانی حال
 سوننەتی خودا دەربارەو موشریک و ئەوانەو پەيامی پیغەمبەرانیان رەت
 کردۆتەوێه، شەرح دەکەن ئەوێ دەچەسپێنن: کە داب و نەپێتی خودا بەردەوامەو
 هیچ شتێک نەیتوانی رایگری و گۆرانکاری تێدا بکا.

ئەم ئادەمیزادە لەپەیدا بوون و فەوتانی دا، لەبەهیزی و بێ هیزی دا
 گەردنکەچی یاساو ریسایەکی ثابت و نەگۆرە، قورئانی پیرۆز ئامارە بەو
 یاسایانە دەکا و بەردەوامی و نەگۆری ئەو یاسایانە دەچەسپێنن، لەفەوتان و
 شوینەوارو کە لاوە کۆنی گەلە پیشینەکان، لەپاشاوەو دیاردەو کەس تێدا
 نەماوێانەوێه نمایشگای عیبرەت و پەند لێ وەرگرتن نمایش دەکا، بۆ ئەوێ

دلەکان بە ئاگا بێتەو، هەستەکان بوروژین و ترسی پەرورەدگاریان لە دەرووندا پەیدا ببێ و بترسن لەو بەطشەت و هەلمەتە سامناکانە ی خودا! کە مله‌پور سەرپرەقەکانی رابوردوی پێ لەناو بردو، پێیان رادەگەیەنێ و تێیان دەگەیەنێ کە ئەو یاسا و رێسای پەرورەدگارە لەبۆنەوێدا هەر گەل و نەتەوێک ئاوا بکا ئاوا ی لێ دەکا، بەمەش هەستی ئادەمیزاد و پێوێرەکان بەرز دەکاتەو، ئەوێان بۆ دەچەسپێنێ: کە هیچ گەل و نەتەوێک لەم یاسا و رێسایانە بەدەر نیە.

بێگومان شوینەواری کەس تێدانەماو، ولاتی وێرانبووی گەل و نەتەو قەلاچۆکراوی غەزەب لێگیرا و کاریگەرێک قوولی هەیە لەسەر دڵ و هەستیان، لەسەر هەستی بینا، ناخی ئادەمیزاد دەهەژێنێ و دڵ و لەرزە دێنێ و تەزو بەجەستەدا دێنێ و خۆین دەوروزێنێ، ئەو عەرەبە موشریکانە سەرەتا ئەم خیطابەیان ئاراستە کراوە لەسەفەر و کاروان و گەشت و گوزاریان بەسەر شوینەوارو کە لاوێ کۆنی کەس تێدا نەماوی گەلی عاد و ئەمموود و قەومی لوطدا بەیانی و ئێوارە هاتوچۆیان دەکرد، ئێتر قورئانی پیرۆز ناپەرەزایی خۆی دەردەبڕێ بەرامبەر ئەو عەرەبان: کە دەیانبینی ئەو شوینەوارو پاشاوەی ئەو گەلە سەمکەر و مله‌پرانە: کە سەرپێچی فەرمانی خودایان کردو، بەو دیمەنە سامناکانە پەند ئامێز نەبوون، ئەو شوینەوارو کە لاوێ کۆن و تێک روخا و کەس تێدا نەماوانە راینەچلەکاند و ترسو خۆفی خودای خاوەن دەسلەلات و بەهێزو توانای لەدڵ و دەروندا نەرسکاند و!! دەبواوە ئەو دیمەنە سامناکانە کاری تێبکردنایە وایان لێ بەهاتایە خۆیان لەو ئاکام و سەرەنجامە بپاراستایە!!

قورئانى پيرۆز له چه ند ئايه تىكد و يئيه شارو گوندى ويرانبووى گهلى
 عادو شهمودو قهومي لوط ده كيشى: ده فهرموى: ﴿هل تحس منهم من أحد أو
 تسمع لهم ركزاً﴾ (مریم: ٩٨) يان ده فهرموى: ﴿كأن لم يغنوا فيها﴾ (هود: ٦٨) يان
 ده فهرموى: ﴿فتلك بيوتهم خاوية بما ظلموا﴾ (النمل: ٥٢) يان ده فهرموى:
 ﴿فكأين من قرية أهلكناها وهي ظالمة فهي خاوية على عروشها، وبئر
 معطلة وقصر مشيد﴾ (الحج: ٤٥).

﴿ان فى ذلك لآيات أفلا يسمعون﴾ بيگومان له قه لاچۆ كردنى ئه و گهلو
 نه ته وانه دا، له ويرانكردنى شارو گوندو خانو به رهيان دا به هۆى سه رپيچي كرددو
 به درۆ خستنه وهى پيغه مبه ران و رزگار كردنى خاوه ن باوه ران و شوينكه وتوانى
 پيغه مبه ران، به لگه و نيشانه هه ن له سه ر قودره ت و ده سه لا تى ئيمه، په ندو
 ئامۆژگارى هه ن بۆ كه سيك په ند ئاميتز ببى.

دهى بۆچى په ندو ئامۆژگارى ئيمه ناييسن؟ بۆچى چيروكى ئه و گه له
 له ناوبرا وانه ناييسن؟ بيستنيك سوودى لى و هه ر بگرن و په ند ئاميتز بن!

ئه بچار دوا به دواى رانواندننى ده سه لا تى په ره ر دگار له سه ر فه وتان دن و
 مران دن و ويرانكردن، باسى ده سه لا تى ده كا له سه ر زيندو كردنه وه، ده فهرموى:
 ﴿أو لم يروا انا نسوق الماء إلى الأرض الجرز فنخرج به زرعاً تأكل منه
 أنعامهم وأنفسهم، أفلا يبصرون؟﴾ ئايا ئه و عه ره به مو شريكانه و هه مو و
 ئه وانهى برويان به زيندو بوونه وه نيه نايينن ئيمه چه ند به توانين له سه ر
 زيندو كردنه وهى مردو، ئه وه تا: ئيمه ئاو كي ش ده كه ين له ئاسمانه وه يان له چۆم و
 جۆگا كانه وه بۆ سه ر زه وى وشك و برينگ و سوته مه رۆ، زه وى يه كه ئاو ده ده ين و
 زيندوى ده كه ينه وه بكشت و كالى سه وز له و زه ويه مردوه ده رد يئنين و ده يكه ينه
 له وه رگا، ئاژه له كانيان لى ده له وه رپن، دانه ويله و به رو بووم و ميوه جاتى لى

دهردیتینو دهیکهینه خوراک و بژیوی ئاده میزاد، نایا به چاوی خویان ئهم دیاردهو حالته سالانه وهرزانه نابینن، ههتا بزائن: که ئیمه به تواناین له سهه زیندو کردنهوه، چون ئهو زهوییه مردوه بههوی بارانهوه زیندو دهکهینهوه، ههر بهو جوردهش دواى مردن و دنیا ویرانبوون لهروژی قیامهتدا ئاده میزادهکان زیندو دهکهینهوه.

ئهجار باسی پرسیارى موشریکهکان دهکا: که بهشیوهی لاقرتی و گالته کردن بهروژی قیامهت و پهله کردن لههاتنی عهزاب و شك و گومانیان دهربارهی قیامهت پرسیار ئاراستهی پیغمبهر دهکن ﴿و یقولون: متى هذا الوعد ان کنتم صادقین﴾ ئهو موشریکه نهقامانه بهشیوهی پرسیارى گالتهوه دهلین: ئهی موحهمه! کهی ئهو ههرهشانهی لیمان دهکهی دینه جی و کهی خودا تۆلهی تۆمان لی دهسیئی؟؟ نهگهر ئیوه (خۆت و هاوه لانت) راست دهکن لههاتنی ئهو ههرهشانهی لیمان دهکن لهسهه مانهوه مان لهسهه بیرو باوهری بتههرستی!!

نیتر پهروهردگار ولامیکی جهرگهپیان ده داتهوهو دهفهرموی: ﴿قل: یوم الفتح لایفیع الذین کفروا ایمافهم، ولا هم ینظرون﴾ ئهی پیغمبهر! بهو کافرو به درۆخهروانه بلئی: روژی ده دگایی کردن و یه کالاکردنهوهو بریاردان له نیوان ئاده میزاددا روژی قیامهته، ئهو روژی: که ئیمانیهتانی کافرو تۆبه کردنی هیچ سودیکیان نابئی و ناشگێردرینهوه بۆ ژيانی دنیا بۆ ئهوهی تۆبه بکهو ئیمان بینو کردهوهی چاک بکهو. چونکه ئیمانی وهرگهراوو پهسندو تۆبهو گهرانهوه بۆ لای خودا له ژيانی دنیا دا سودی ههیه، له قیامهتدا که لکی نابئی. که وابئی پهله لههاتنی مه کهو ههردی و ئهو روژه ده بینن...

﴿فأعرض عنهم اثمهم منتظرون﴾ ئەى پىڭەمبەر! رويان لى وەرگىرەو
گوى بەهەلۆیستی ناشیرین و بەدرۆ خستنه وەیان مەدە، بەردەوام پەسەر
گەياندن پەيامى خۆت و چاوەروانى ئەو یارمەتى و سەرکەوتنە بکە: کە خودا
وادەى پى داوى، بىگومان خودا وادەى خۆى دىنیتە جى و بەسەر ناحەزانتدا
سەرت دەخا!

ئەتۆ چاوەرپى یارمەتى خودابە، ئەوانیش چاوەروانى سەرکەوتن بەسەر
تۆدا، یان چاوەروانى مردنت دەکەن وەکوو لەنايه تىكى تردا ئاماژە بەو دەکاو
دەفەرموى: ﴿أَمْ يَقُولُونَ: شاعر نترىص به ريب المنون﴾ (الطور: ۳۰).

ئەتۆ چاوەروان بەو با ئەوانیش چاوەروان بن، لەو بەهەولاو دەبینى چيان
بەسەردى، بىگومان ئەمە هەر پەشەیه کی پەنامە کىيەو داوا دەکا پىڭەمبەر ﷺ
دەستیان لى بشواو چاوەروانى سەرەنجامى برپارى بۆ دراويان بى.

بە یارمەتى خودا لێره دا سورهتی (السجدة) تەواو بوو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورة (الأحزاب)

به‌ناوی خودای به‌خشنده و میهره‌بان

سوره‌تی (الأحزاب)

ئەم سورەتە نائراوە سورەتی (الأحزاب) چونکە باسی شەڕی خەندەق یان شەڕی ئەحزابی تێدایە، ئەو تاقم و گروھە کافرانی لەدەووری شاری مەدینە کۆبونەوه بۆلێدانی موسوڵمانان لەمالی خۆیاندا، موشریکەکانی قورەیش و غەطفەان بەهەمکاری دوورپووەکان و جوله‌کەکانی بەنوقورەیطە پیلانیان دارشت و ریک کەوتن بۆ شەڕ لەگەڵ موسوڵمانەکان و قەڵاچۆکردنیان، ئەم سورەتە ناویکی تریشی لێ نراوە، پێی دەگوترێ (الفاضة) چونکە دوورپووەکانی دەرخیست و فەضحی کردن، پەردەیی لەسەر لادان و نەخشەو پیلانەکانیانی خستە رو، هەروا ئەوەش روون دەکاتەوه: کە ئەو مونا فیکانە چەندیان پێغەمبەر ﷺ ئەزیەت دا، چەند پیلانیان لەدژ دارشتن، چەند کۆسپ و تەگەرەیان لەبەردەم بانگەوازییەکی دا دروستکردن؟!

پەيوەندی سورەتە کە بەسورەتی پێشەوهی لێکچونی کۆتایی ئەو بەسەرەتای ئەمەوێە. ئەوەتا سورەتی (السجدة) بەو کۆتایی هاتوو: کە فەرمان بەپێغەمبەر دەکا: رو لە کافرەکان وەرگێڕۆ و چاوەروانی هاتنی عەزاب بۆ بۆیان. سەرەتای ئەم سورەتەیشی بەو دەست پێ کردو: کە فەرمان بەپێغەمبەر دەکا، بەتەقوا و خوداپەرستی و بەگوێ نەکردنی موشریک و مونا فیکەکان و شوێنکەوتنی ئەو پەيام و سروشەیی لەخوداوە بۆی دێ و پشت بەستن بەخودا لەهەموو کار و بارێکی دا.

سوره ته كه مه ده نييه و (٧٣) نايه ته، گرنگيه كي زور به لايه ني ته شريعي ده دا بۆ گهل و نه ته وهى موسولمان، به تايه تي ريځخستنى خيزانى پيغه مبه ر ﷺ، هه ندئ داب و نه پيى سهرده مى نه زانى پوچ ده كاته وه ياساى (التبني) به كور كردن و (ظيهار) عيده له سهر ئافره تي ته لاقدر او پيش ته وهى له گهل ميړده كه ي بچي ته په رده ي زاوايي يه وه. واجب بوونى حجاب له سهر خيزانه كانى پيغه مبه رو ئافره تانى موسولمانى تر. ئه مانه و گهلئ شتى ترى كۆمه لايه تي رون كرده وه.

ئهم سوره ته هه ندئ ئادابى كۆمه لايه تي و ئه حكامى ته شريعي و هه وال و سهرگورشته ي غه زاي ئه حزاب و به نو قوربه يظمو مونا فقه كانى له خو گرتو وه.

ئهو ئادابه كۆمه لايه ني سوره ته كه له خو ي گرتوون هه ره گرنگه كانيان داب و نه پيى بانگ كردن بۆ ناخواردن و ياساى حجاب و خو ده رنه خستنى ئافره تانه بۆ پياوى نامه حرم، ريزگرتن له پيغه مبه ره له مالى خو ي داو له ده ره وهى مالىش دا.

ئهو حوكمه شه رعيانه ي له خو ي گرتوون زوروزه به ندن، له وانه فه رمان به ته قواى خودا، به گوى نه كردنى كافرو دووروه كان، شوينكه وتنى نيگاو سروش، حوكمى ظيهار، پوچه لكردنه وهى ياساى (التبني) مندالى خه لك وه پال خودان، ياساى ميراتگرتن به سويندو په يمان، برياردانى خزمايه تي ره حم به هۆكارى ميراتگرتن، ديارى كردنى مه حاريم و ژماره ي خيزانه كانى پيغه مبه ر، سه لاواتدان له سهر پيغه مبه ر ﷺ به پيويستدانانى حجاب و پا ك كردنه وهى كۆمه ل له ديارده ي روتى ئافره ت و خوده رخستنى بۆ پياوى نامه حرم و به شيوه ي سهرده مى نه زانى. پيويست نه بوونى عيده بۆ ژنى ته لاقدر او ئه گه ر پيش

چوونه ناو پهرده‌ی زاوایه‌تی بی. هه‌روه‌ها سه‌ریش‌ککردنی خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌نیوان مانه‌وه له‌ژیر نیکاحی پیغه‌مبه‌ردا یان جیابوونه‌وه لئی. تاییه‌تمه‌ندکردنی خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌زیده‌پاداش نه‌گهر گوێرایه‌لی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر بن، به‌دوچه‌ندان‌ه‌ی سزا نه‌گهر سه‌رپیچی بکه‌ن، یاساغبوونی نه‌زیه‌تدانی خوداو پیغه‌مبه‌ری خوداو موسولمانان، گرنگی ته‌کلیف، سزادانی خراپه‌کارو پاداش‌دانه‌وه‌ی چاکه‌کار.

هه‌والی رودای سیره‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌مه‌ش لایه‌نیکه‌ سوره‌ته‌که‌ گرنگی پیداوه، زۆر به‌باشی غه‌زای (الأحزاب) یان بلێن غه‌زایی خه‌نده‌ق و غه‌زای به‌نوقوریطو پاشگه‌زبوونه‌وه‌ی جوله‌که‌کان له‌واده‌و په‌یمانی خۆیان: که‌ له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا به‌ستبوویان رون ده‌کاته‌وه، په‌رده‌ له‌سه‌ر مونا‌فیکه‌کان: هه‌لده‌داته‌وه‌و موسولمانان له‌پیلان و فیلان ئاگادار ده‌کاته‌وه. یاد خستنه‌وه‌ی موسولمانانه به‌نیعمه‌ته‌کانی خودا به‌سه‌ریان‌دا له‌غه‌زای خه‌نده‌ق‌دا، شکاندنی سوپای دوژمن به‌شیویه‌کی موعجیزه‌ئامیز، رونکردنه‌وه‌ی چیرۆکی زه‌یدی کوپی حاریشو زه‌ینه‌بی کچی جه‌حش. که‌بوو به‌خیزانی پیغه‌مبه‌ر.

ته‌مه‌ بوو نه‌و شتانه‌ی که‌ سوره‌ته‌که‌ له‌خۆی گرتوون، به‌شیویه‌کی کورت ئاماژه‌مان پێ کرد، ئیستاش دی‌ینه‌ سه‌ر شیکردنه‌وه‌و ته‌فسیر کردنی سوره‌ته‌که‌.

فهرمان به ته قوای خوداو شوینکه و تنی سروش و پشت بهستن به خودا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾

نیمامی واحیدیسی ده فهرموی: نهم نایه تانه ده رباره ی نه بو سه فیان و
عیکرمه ی کوری نه بو جه هلو (أبو الأعور السلمي) ^{نازل بوون} ادوای شه ری توحود هاتن
بو مه دینه و بوونه میوانی عه بدوللای کوری توبه ی سه روکی مونافیه کان.
پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ریگه ی پی دابوون: که ناخاوتنی له گهل بکه ن، نیتر عه بدوللای
کوری سه عدی کوری نه بو سه رح و طوعمه ی کوری توبه یریق له گهل یان دا چوونه
خرمه ت پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله له و کاته دا عومه ری کوری خه تتابی لابیو،
به پیغه مبه ر یان گوت: باسی خودا کانی ئیمه (اللات، العزی، مناة) مه که، بلی
شه فاعه تیان سودی هدی به بو که سیک عیباده تیان بو بکا، ئیمه یش چیمان
به سه ر خوت و خودا که ته وه نیه. پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله نهم قسه یه ی زور پی ناخوش
بوو عومه ری کوری خه تتاب وتی: نه ی پیغه مبه ری خودا ریگم بده با

بیانکوژم! پیغه مبهەر ﷺ فهرموی: نه خهیر ئەمانه له ئەمانی مندانو ئەمانم پێدان، عومەر وتی: دەبا لەمە دینه بڕۆنه دەری نه فرینی خودایان لی بی.

ئێتر پیغه مبهەر ﷺ فهرمانی کرد: که له مەدینه وه دهریان بنین، ئێتر پهروهردگار ئەم نایه تی نازل کرد. که ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَطْعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ ئەی پیغه مبهەر! بهردهوام به له سەر ته قوای خوداو له سزاو عیقابی بترسه، پابهندی فهرمان و جلّه و گیریه کانی به، گوئی بۆ کافرو مونا فیه کانه رامه گره، له هیچ شتێکدا راوێژیان پێ مه که هه زهریان لی بکه، نه چی پێشنیاره کانیان قبول بکهی، نه چی له بهر خاتری رهزامهندی ئەوان کوڕو مه جلیسیان بۆ بگری و له گهڵیان کو بیسه وه موسوڵمانه هه ژارو جل شپه کانه له خۆت دوور بجهیه وه، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بێگومان پهروهردگار زانایه به سه ره نجامی کاره کانه، دانایه له گوشتارو کرده وهی دا، هه ره خودا شیایو ئەویه پابهندی فهرمان و نه هیه کانی بجه، ئەو کافرو دوور و وانه دوژمن و ناحهزی تۆن، ئاواته خوازی فه وتان و له ناوچوتن.

رستهی ﴿وَلَا تَطْعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ ته نکیده بۆ رستهی ﴿اتَّقِ اللَّهَ﴾ واته: ته قوای خودا بکه ته قوا کردنیك: که نه هێلێ فهرمان بهردارو گهردنکه چی کافرو دوور و وانه کان بی.

ریوایهت کراوه: که پیغه مبهەر ﷺ ته شریفی چووه مه دینه کو مه لیک له جوله که کانه به دوور و وویی و بهر و الههت شوینی که وتبوون، پیغه مبهەر ﷺ نه رم و نیانی له گهڵ ده نواندن ئەوانیش هه ندی جار بۆ بری کارو باری دونیایی ریتمو بییان ده کرد، ئێتر پهروهردگار پیغه مبهری له وه ئاگادار کرده وه: که گوێرایه لی نه صیحه تی ئەوانه نه بی.

ئه مجار فهرمانه که ی پیشه وه ته ئکید ده کاته وه ده فهرموی: ﴿واتبع
ما یوحی إلیک من ربک﴾ شوین نهو سروشو نیگایه بکه وه: که له خودا وه بۆت
ده نیژدری، به گویره ی قورئان هه لسو کهوت بکه، ﴿إن الله کان بما تعملون
خبیراً﴾ چونکه بیگومان پهروه ردگار هیچی لی گوم نابئی، به وپه پری زانیاری و
ناگاداری به وه نهیئی و ئاشکرای هه موو شتیئ ده زانی، پاشان به گویره ی
کرده وه کانتان پاداش و سزاتان ده داته وه.

هه ره له خودا بترسه و هه ره شوین سروشی نهو بکه وه!

﴿وتوکل علی الله﴾ له هه موو کارو باریکتدا پشت به خودا بیهسته،
هه موو شتیکت به خودا بسپیره، ﴿وکفی بالله وکیلاً﴾ خودات به سه بۆ پشت
پئی به ستن، هه ره که سئ پشت به خودا بیهستی و بۆ لای خودا بگه ریته وه خودای
به سه، هه ره خودا سود ده به خشی و زیان دوور ده خاته وه.

ئه م سئ عونصوره: (ته قوای خودا، شوینکه وتنی نیگا، پشت به ستن
به خودا) و پیرای موخاله فه کردنی کافرو دوورووه کان، لهو عونصوره گرنگانه ن:
که پیویسته بانگخووانی ئیسلامی بیانکاته ره صیدو په زمه نده ی خوئی و
له سه ره نهو بنه مایانه په ره به بانگه وازی خوئی بدا.

هیچ کهس دوو دلی نین، حوکی ظیهارو به‌کور کردن

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِي
 جَوْفِهِۦ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ النَّسَىٰ تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ
 وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
 يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾ ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ
 هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ
 فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ
 بِهِ، وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

تیرمیزی له‌ئینو عه‌باسه‌وه ربوایه‌ت ده‌کاو فهرموده‌که‌شی به‌جوان
 داناره. ده‌لئ: رَوِّزِيكَ پَیغَه‌مبهر ﷺ له‌نویژدا خه‌یالئکی به‌دلدا هات و
 هه‌لویسته‌یه‌کی کرد. ئه‌و دوور ووانه‌ی له‌خزمه‌تی دا نویژیان ده‌کرد، وتیان:
 ده‌بی موحه‌مه‌د دوو دلی هه‌بن دلیکی له‌گه‌ل ئیوه‌دا بی و دلیکی له‌گه‌ل خوی دا
 بی، ئیتر په‌روه‌ردگار نایه‌تی ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ﴾.

ئیبینو ئه‌بی حاتم له‌سه‌عیدی کورپی جوبه‌یره‌وه‌و له‌موجاهیدو عیکریه‌وه
ریوایه‌تی کردوه ده‌لێن: پیاویک هه‌بوو پێان ده‌گوت: (ذا القلبین) هه‌ندیک
ده‌لێن: ئه‌و پیاوه‌ ناوی (أبو معمر) بوو، هه‌ندیک ده‌لێن: ئه‌و پیاوه‌ ناوی
جه‌میلی کورپی نه‌سه‌دی (الفه‌ری) بوو.

له‌و رۆژگاره‌دا ئه‌گه‌ر ئافره‌ت ظیهارى له‌گه‌ڵ بکرایه‌، وه‌کوو دایک
حیسابی بۆ ده‌کرا، پیاوه‌که‌یان به‌کورپی ئافره‌ته‌که‌ داده‌نا.

ئیبینو جه‌ریر له‌حه‌سه‌نی به‌صریه‌وه‌ هه‌مان ریوایه‌تی ئیبینو ئه‌بی حاتم
ریوایه‌ت کردوه ئه‌م زیده‌یه‌شی پتوه‌ناوه‌، که‌ ده‌یگوت: (ئه‌من نه‌فسیکم هه‌یه
فه‌رمانم پێ ده‌کا وه‌فسیکم هه‌یه‌ جله‌وگێرم لێ ده‌کا).

موجاهید ده‌فه‌رموی: ئه‌و ئایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی پیاویک نازل بووه‌، له‌هۆزی
به‌نی فه‌هر بووه‌، ده‌یگوت: له‌ناو کلۆرایى مندا دوو دل هه‌ن، به‌هه‌ر دلێکم
له‌موحه‌مه‌د زیاتر حاڵی ده‌بم.

ئیبینو ئه‌بی حاتم له‌(السدي)یه‌وه‌ ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لێ ده‌رباره‌ی پیاویکی
قوره‌یشی نازل بوو، له‌هۆزی (به‌نو جومه‌ح) بوو، ناوی جه‌میلی کورپی
مه‌عمه‌ری (الفه‌ری) بوو، پیاویکی قسه‌خۆشو زیره‌ك و خاوه‌ن حافیظه‌ی
به‌قوه‌ت بوو، هه‌رچی بیستایه‌ له‌به‌ری ده‌کرد، قوره‌یشیه‌کان وتیان: دیاره
دوو دلی هه‌ن بۆیه‌ ئه‌م هه‌موو شته‌ی بۆ له‌به‌ر ده‌کری!! بۆخۆشی ده‌یگوت:
ئه‌من دوو دل هه‌ن، به‌هه‌ر دلێکم هینده‌ی موحه‌مه‌دو زیاتریش حاڵی ده‌بم، جا
که‌شه‌ری به‌در کراو موشریکه‌کان شکان ئه‌و رۆژه‌ له‌ناویاندا (جه‌یل)یشیان تیدا
بوو، ئه‌بو یوسف چاوی پێکه‌وت نه‌علیکى به‌ده‌سته‌وه‌ بسوو نه‌علیکیشی
له‌پیداوو، ئه‌بو یوسف پێی گوت: ئه‌ی ئه‌بو مه‌عمه‌ر حاڵو وه‌زعى

قورپه‌یشیه‌کان چۆنه؟ وتی: شکان. نه‌جار پی‌ی گوت ئه‌ی تو بو نه‌علیکت له‌پێ‌دایه‌و ئه‌وی ترت به‌ده‌سته‌وه‌ گرتوه‌و؟ وتی: ده‌نا هه‌ستم پی نه‌کرد وامزانی هه‌ردو نه‌عله‌که له‌قاچم دان. ئیتر ئه‌و رۆژه زانییان نه‌گه‌ر دوو دلی هه‌بونیاه نه‌عله‌که‌ی ئاوا له‌بیر نه‌ده‌چوو له‌ده‌ستی‌دا.

ده‌رباره‌ی ئایه‌تی ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ و نایه‌تی ﴿أَدْعُوهُمْ لَا أَبْنَاءَهُمْ﴾ ریوایه‌ت‌کراوه: که ده‌رباره‌ی زه‌یدی کورپی حاریشه‌نازل بووه، زه‌ید به‌مندالی لای پیغه‌مبه‌ر بوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیش ئه‌وه‌ی نیگای بو بئ، ئازادی کردو کردی به‌کورپی خۆی، جا: که پیغه‌مبه‌ر زه‌ینه‌بی ماره‌کرد (: که له‌وه‌پیش خیزانی زه‌ید بوو) مونا‌فیک و جوله‌که‌کان و تیان: موحه‌مه‌د ژنی کورپی خۆی ماره‌کردوه، جله‌و‌گیری له‌که‌سانی دیکه‌ ده‌کا که ژنی کورپه‌کانیان ماره‌بکه‌ن، ئیتر په‌روه‌ردگار ئه‌م ئایه‌ته‌ی نازل کرد.

بوخاری و موس‌لیم و تیرمیزی و نه‌سائی له‌ئیب‌نو عومره‌وه‌ ریوایه‌ت ده‌که‌ن ده‌فه‌رموی: ئی‌مه تا ئایه‌تی ﴿أَدْعُوهُمْ لَا أَبْنَاءَهُمْ هُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ...﴾ نازل‌بوو زه‌یدی کورپی حاریشه‌مان به‌زه‌یدی کورپی موحه‌مه‌د بانگ ده‌کرد، که ئایه‌ته‌که نازل بوو، پیغه‌مبه‌ر پی‌ی فه‌رموو: ئه‌تۆ زه‌یدی کورپی حاریشه‌ی کورپی شه‌راجیلی.

په‌یوه‌ندی ئه‌م کۆمه‌له‌ ئایه‌ته به‌هی پیشه‌وه‌ ئه‌وه‌یه: له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار فه‌رمانی کرد به‌ته‌قواو فه‌رمانبه‌رداری بو زاتی پاکی و ترسان له‌عه‌زابی سه‌ختی، هه‌روه‌ها نه‌هی لی کرد که طاعه‌تی کافرو مونا‌فیکه‌کان بکا، نه‌جار ئه‌و بیروبو‌چونه‌ی ره‌ت‌کرده‌وه‌ که ئاده‌میزاد دوو دلی هه‌بن، یاساو دابو نه‌پ‌یتی ظیهارو به‌کورکردنی پوچه‌ل کرده‌وه: بی‌گومان له‌دلی ئاده‌میزادا ترس له‌خوداو

ترس له غهیری خودا کۆنابیتتهوه، هیچ ئاده میزادێک دوو دلی له ناو سینگدا نیه ههتا به دلیکی طاعهتی خودا بکاو به دلیکی تاوان نه نجام بدا، ههروهها ناگونجی ئافرهتیک ژنی کابرایهک بێ و له هههمان کاتدا دایکیشی بێ. ههروهها نابێ ئاده میزادێک کورێ حهقیقی کابرایهک بێ و له هههمان کاتیشدا کورێ جهعلیشی بێ...

ده فهرموی: ﴿ما جعل الله لرجل من قلبین فی جوفه﴾ که سایه تی ئاده میزادییهت و پێکهاتهی جهستهیی ههموو ئاده میزادێک وه کوو یهک وایه، پهروهردگار له هیچ ئاده میزادێکدا دوو دلی دروست نه کردون، به لکوو ههموو ئاده میزادێک یهک دلی ههیه، چونکه دل شوینی ئاراسته کردن و ئیراده و بریار دانه، ههموو ئاده میزادێک یهک دلی ههیه، ده بێ یهک مهنهه ج و پرۆگرامیشی هه بێ، ده بێ ته صه وری کولیشی بۆ ژیان و وجود یهک بێ، ده بێ شه و پتوه ره ی شته کانی پێ ده پتوێ یهک پتوه ربی، ناگونجی و نابێ ئاده میزاد ئاداب و ره و شتی له سه ره چاوه یه که وه وه ربگری، یاسا و شه ریعه تی له سه ره چاوه یه کی تر وه ربگری، داب و نه ریتهی کۆمه لایه تی و یاسای ئابوری له سه ره چاوه یه کی تره وه به یینی، وه سائیلی ته رفیه ی و فه ن و ته صه و و راتی له سه ره چاوه یه کی تره وه هه لێنجی، نه گهر ئینسان ئیمانی به خودا و به پیغه مبه ر هه بوو، نه و ئیمانه له دلدا جیگیر بوو، ئیتر کوفرو نیفاق له و دلدا جیگی ناییتته وه، واته: ناگونجی و نابێ له دلیکدا دوو باوه ر دوو ئیتیجا هو ریبا ز دژ به یهک هه بن. خاوه نی عه قیده و باوه ر نه گهر عه قیده که ی حه ق و راست بوو، ناتوانی ده سته بهرداری داخوازی عه قیده که ی بێ، شتیک ناکا پیچه وانیه ی بیرو باوه ره که ی بێ، هه رچی ده یکا به گوێره ی بیرو باوه ره ی نه نجامی ده دا، چونکه شه و یهک بیرو باوه ره ی هه یه، یهک مهنهه جی هه یه، یهک ریبا زو یهک شه ریعه تی

هه‌یه، یه‌ک قیبله‌ی هه‌یه، ده‌ی دَلَّیْک بۆ‌ی ناکرێ دوو خودا بپه‌رستی،
 فه‌رمانبه‌رداری دوو گه‌وره‌بی، دو ریگا بگریته به‌ر! دوو شه‌ریعت و قانون
 ته‌نفیذ بکا.

﴿وما جعل أزواجكم اللائي تظاهرون منهن أمهاتكم﴾ ئەو ژنانه‌تان: که
 ظیهاریان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن، به‌و ظیهاره نابنه دایکتان، ظیهار ئەوه‌یه می‌رد
 به‌ژنی خۆی بلێ: تۆ وه‌کوو پشتی دایکم لێم هه‌رامی، به‌م قسه‌یه ژنه‌که هه‌رام
 نابێ، ئەمه تاوانیکه نه‌نجامی ده‌ده‌ن و پتویسته تۆله‌ی ئەو تاوانه‌یان
 لێ بگریته‌وه.

له‌سه‌رده‌می نه‌فامی دا یاسای ظیهار وابوو هه‌ر که‌سی ئەو قسه‌یه‌ی
 به‌خیزانی خۆی بگوتایه بۆ هه‌تا هه‌تایه لێ‌ی هه‌رام ده‌بوو. ئایینی ئیسلام
 هات ئەو هه‌رامبوونه‌ی تایه‌ت کرد به‌ماوه‌یه‌کی کورته‌وه، هه‌رئه‌وه‌نده لێ‌ی
 هه‌رام ده‌بی تا که‌فاره‌ته‌که‌ی ده‌دا، واته‌: ته‌حریمی ئەبه‌دی کرد به‌ته‌حریمی
 مووه‌قه‌ت: ئەگه‌ر که‌سی‌ک به‌ژنه‌که‌ی بلێ: ئەتۆ وه‌کوو دایکم وای، وه‌کوو پشتی
 دایکم لێم هه‌رام بی، لێ‌ی هه‌رام ده‌بی، به‌لام هه‌ر ئەوه‌نده‌ی لێ‌ی هه‌رام ده‌بی
 تا که‌فاره‌ت ده‌دا، که‌فاره‌ته‌که‌شی ئازاد کردنی کۆیله‌یه، ئەگه‌ر کۆیله‌ نه‌بوو
 (وه‌کوو ئیستا) یان نه‌یتوانی په‌یدای بکا، ده‌بی دوو مانگ به‌روژو بی، ئەگه‌ر
 نه‌یتوانی به‌روژو بی، ده‌بی خواره‌مه‌نی شه‌صت هه‌ژار بدا نه‌جار بۆی دروسته
 ژیا‌نی ژن و می‌ردی له‌گه‌ڵ دا نه‌نجام بدا.

﴿وما جعل أدياءكم أبناءكم﴾ ئەو کورانه‌ی ئیوه به‌قسه ده‌یانکه‌ن
 به‌کورێ خۆتان له‌راستی دا ئەوانه کورێ ئیوه نین، خودا نه‌یکردون به‌کورێ ئیوه،
 ﴿ذلکم قولکم بأسفواکم﴾ ئەم قسه‌یه: که ده‌لێن: ئەوانه کورێ ئیمن

قسه‌یه که و له‌ده‌م ده‌رده‌چی و حه‌قیقه‌ت و واقیعی نیه. ئەوانه له‌واقیعه‌دا کورپی باوکی حه‌قیقی خۆیانن، به‌م جوړه نایه‌ته‌که (تب‌نی) حه‌رام کرد واته: به‌کورکردنی کورپی خه‌لکی به‌کورپی خۆت.

داب و نه‌پیتی عه‌ره‌ب له‌پیش ئیسلام‌دا و دوا‌ی هاتنی ئیسلامیش تا نازل‌بوونی ئەم نایه‌ته وه‌هابو کابرا هه‌ر کاتئ بیویستایه کورپی یه‌کیکی تری ده‌کرده کورپی خۆی، به‌م به‌کورکردنه‌ش ئەو منداله وه‌کوو کورپی حه‌قیقی حیسابی بۆ ده‌کرد، حوکی کورپی حه‌قیقی ده‌درایه. پیغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌م یاسایه زه‌یدی کورپی حاریشه‌ی دوا‌ی ئەوه‌ی ئازادی کرد به‌یاسای (تب‌نی) کردیه کورپی خۆی. ته‌نانه‌ت: که بانگیان ده‌کرد ده‌یانگوت زه‌یدی کورپی موحه‌مه‌د.

زانایانی ته‌فسیر کوژیان هه‌یه: که ئەم نایه‌ته ده‌باره‌ی زه‌یدی کورپی حاریشه نازل بووه، په‌روه‌ردگار به‌م نایه‌ته یاسای (تب‌نی) به‌تال کرده‌وه، هه‌روا به‌نایه‌تی ژماره (۴۰) یش ﴿ما كان محمد ابا احد من رجالکم...﴾.

به‌سه‌ره‌اتی زه‌ید وه‌کوو له‌ئه‌نه‌سی کورپی مالیک و غه‌یری ئەویش ریوایه‌تکراوه ئەوه‌یه ده‌لێن: زه‌ید به‌مندالی له‌شام رفیندراوه له‌لایه‌ن کۆمه‌له سوارێکی تیهامه‌یی‌یه‌وه، دوا‌یی هیندراوه‌ته بازاره‌و فرۆشراوه، حه‌کیمی کورپی حیزامی کورپی خووه‌یلید کړیویه‌تی، دوا‌یی به‌دیاریی داویه‌تی به‌پووره خه‌دیجه‌ی: که خیزانی پیغه‌مبه‌ر بووه، ئەویش به‌خشیویه‌تی به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ماوه‌ئیک لای پیغه‌مبه‌ر بووه، مام و باوکی هه‌والیان زانی و به‌سۆراغی‌یه‌وه هاتن، ویستیان فیدییه‌ی بۆ بده‌ن و له‌کۆیلایه‌تی رزگاری بکه‌ن، (ئه‌مه‌ پیش ئەوه بووه پیغه‌مبه‌ر ﷺ نیگای بۆ بئ) جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌باوک و مامی زه‌یدی فه‌رموو: خۆتان زه‌ید سه‌ریشک بکه‌ن، ئەگه‌ر لای ئێه‌وی هه‌ل‌بژارد ئەوه

به‌بی فیدیه بیبه‌نه‌وه، که‌س‌ر‌پ‌ش‌کیان کرد، مانه‌وه‌ی به‌ک‌ز‌ی‌له‌یی لای پی‌غه‌م‌به‌ر
هه‌ل‌ب‌ژ‌ارد له‌گه‌ل باوکی و مامی نه‌چ‌وه‌وه، ئی‌تر پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ دوا‌ی ئه‌وه
فه‌رم‌و‌ی: (یام‌ع‌ش‌ر ق‌ر‌ی‌ش اش‌ه‌د‌وا انه اب‌ن‌ی یر‌ث‌ن‌ی وار‌ث‌ه) ئی‌تر باوکی و مامی
ئه‌مه‌یان زۆر پی‌ خو‌ش بوو، گه‌ران‌ه‌وه بو و لا‌تی خو‌یان.^(۱)

﴿والله يقول الحق وهو يهدي السبيل﴾ خودا خو‌ی راستی و حق
ده‌چه‌س‌پ‌یت‌ی و عه‌د‌اله‌ت به‌رق‌ه‌رار ده‌کا و حق ده‌فه‌رم‌و‌ی، به‌نده‌کانی شاره‌زا
ده‌کا بو ر‌ی‌ب‌ازی راست و سه‌ح‌یح، که‌وا‌بی ئی‌وه واز له‌قس‌ه‌ی بی‌ بنا‌غه‌ی خو‌تان
به‌ی‌ن‌ن و په‌یره‌ی شه‌ری‌عه‌تی خودا ب‌که‌ن، ئه‌جار په‌روه‌رد‌گار ئه‌و ح‌قه‌ی
له‌وه‌پ‌یش نام‌ازه‌ی پ‌یک‌رد شی ده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿ادعوه‌م لا‌بائهم هو
أقسط عند الله﴾ ئه‌و کور‌انه‌ی به‌قس‌ه‌کرد‌وت‌ان‌ن به‌ک‌ور‌ی خو‌تان و به‌یاس‌ای
(تب‌نی) پ‌ال خو‌تان دا‌ون، پ‌ال باوکی خو‌یان ب‌ده‌ن، ئه‌وه په‌سه‌نده‌و
عه‌د‌اله‌ت‌کار‌یه لای خودا و گ‌و‌ن‌جا و له‌گه‌ل واق‌یع و په‌یره‌و‌یک‌رد‌نی شه‌ری‌عه‌تی
خودا‌یه. ﴿فان لم تعلموا آباءهم فابخوانکم فی الدین وموالیکم﴾ نه‌گ‌ر
نه‌تان‌ده‌زانی باوکی ح‌قی‌قی ئه‌وانه‌ ک‌ی‌یه، ئه‌وه نه‌گ‌ر ئی‌مان‌یان ه‌ی‌ن‌اب‌ی برای
نای‌نیت‌ان‌ن و نه‌گ‌ر نازاد‌یش‌تان کردن مه‌ولا و یار‌مه‌ت‌یده‌رت‌ان‌ن، به‌برا‌گیان یان
هاو‌کار و یار‌مه‌ت‌یده‌ر بان‌گیان ب‌که‌ن، بۆ‌یه دوا به‌دوا‌ی ناز‌ل‌بو‌ونی ئه‌م نایه‌ته
به‌(سالم) ده‌گ‌وت‌را مه‌ولا‌ی ح‌وزه‌یفه.

ئیمامی ئه‌حه‌مد و موس‌لیم و بو‌خاری له‌ئه‌به‌وه‌ره‌وه فه‌رم‌وده‌یه‌کیان ر‌ی‌وا‌یه‌ت
کرد‌وه ده‌فه‌رم‌و‌ی: (لیس من رجل ادعی لغير أبيه، وهو يعلمه إلا کفر) هر

(۱) ته‌فس‌یری ق‌ور‌ط‌وب‌ی (ج ۱/۴۰۰) (۸۹).

کەسیڤک بەناوی غەیری باوکی خۆیەو بە بانگ بکری بۆخۆشی دەیزانی وایەو رازی بوو یەکسەر پێی کافر دەبی.

هەر کەسێ بەدرۆ خۆی بکا بەکۆری کەسیڤک و بزانی کۆری یەکیکی ترە، یان هەر پیاویڤک مندالی نەسەب نەناسراو یان نەسەب ناسراو بەخۆرای یان بەپارە لەخۆ بگری و بیکاتە مندالی خۆی ئەوا تاوانبارەو خودا پێی ناپازییە، چونکە بەم کارە ییگانە دەکا بەمیراتگری و میراتگری خۆی لەمیرات بێ بەش دەکا یان لەمیراتەکە کەم دەکا، نامەحرەم دەخاتە ناو خیزانی خۆیەو و خەڵوەی حەرام ئەنجام دەدری.

﴿ولیس علیکم جناح فیما أخطأتم به، ولکن ماتعمدت قلوبکم﴾
تاوانتان لەسەر نیە ئەگەر بەهەلە هەندێ کەس پال غەیری باوکی حەقیقی خۆیان بدرین.

واتە: ئەگەر بەهەلە یەکیگان پال یەکیڤک دا ئەو تاوانتان لەسەر نیە، بەلکوو تاوان ئەوێ، بەئەنقەست کچ یان کۆر پال غەیری باوکی حەقیقی خۆی بدەن، ئەو تاوانەو شیای تۆلەو سزان لەسەری!

ئێبنو جەریر و ئێبنو لونیذر لەقەتادەو ریاویەت دەکەن: فەرموویەتی: ئەگەر پیاویڤک بەناوی غەیری باوکی خۆیەو بانگ کردو پێت وابوو ئەو باوکیەتی ئەو گوناھت ناگاتی چونکە بەئەنقەست ئەو ت نەکردو.

ئیمام ئەحمەد لەعومەری کۆری خەتتابەو ریاویەت دەکا، کە فەرموویەتی: پەرورەدگار حەزرەتی موحەممەدی بەحەق رهوانەکرد، نامە (قورئانی) لەگەڵ نارد، لەو قورئانەدا ئایەتی بەردەبارانکردنی تێدا، پێغەمبەر ﷺ بەپێی ئەو ئایەتە ئەوانە شیای بەردەبارانکردن بەردەبارانی کردن، ئێمەیش دوا ئەو

ئەو تەشریفی کۆچی دواپی کرد. پەپەرەوی حوکمی بەردەبارانان کرد. ئەمجار
وتی: (قد کنا نقرأ: ﴿ولا ترغبوا عن آبائکم فانه کفر بکم ان ترغبوا عن
آبائکم﴾).

بیگومان ئەمەیه یاسای ئیسلام و ئەمەیه ئەو یاسایە گرنگی بەخیزان
دەدا، هەموو ئەندامیکی خیزان بەگوێرە پلەو پایە خۆی لەخیزاندا
بەرپرسیارە، هاوکیشەیی خۆی هەیه، خیزان دادەمەزرینی لەسەر بنەمایەکی
چەسپاوو گونجاو لەگەڵ واقع و سروشت، هەر بەو جۆرەش هەول دەدا لەو
خیزانانە کۆمەلگا پیکەوتنی. هەر یاساو نیظامیکیش رۆلی خیزان پاشگوێ
بجاء، یاساو نیظامیکیش فاشیلە و ناتوانی بژی. حکومەتی روسای شیوعی زۆری
هەول دا خیزان بروخینی و نەهیلی رۆلی خۆی لەکۆمەلگادا بگێڕی: بەلام بۆی
بەسەر نەچوو چونکە بەرەنگاری سروشتی کردو تی شکاو نەیتوانی قەلاچۆی
یاسای خیزان بکا.

﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ پەرەردگار هەمیشە لیخۆشبوو بۆ ئەوانە
بەهەلە تاوان دەکەن یان بەئەنقەست دەیکاو دواپی تۆبە دەکا، خاوەن رەحم و
بەزەیی یەو عیقایان نادا، هەندیک لەرەحم و بەزەیی پەرەردگار بۆ بەندەکانی
ئەو یە بەتاوانی بەهەلە نایانگرت و قبوولی تۆبە لەتاوانی بەئەنقەست دەکا.

بله و پایه ی پیغه مبهرو نه رکی سهرشانی یاسای میرا تگرتن به خرمایه تی

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ
وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُم
مَّعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾
وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾
لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

له وپیش یاسای (تبئی) پوچهل کرده وه، نه وهی راگه یانند: که موحه مه د
ﷺ باوکی حه قیقی زهیدی کوپی حارشه نیه. نه مجار لیژدها نه وه راده گیه نی:
که موحه مه د ﷺ باوکی گشتی به بو ثومه ته که یو خیزانه کانی به نیسبه ت
پیاوانی ثومه ته که یه وه وه کوو دایک وه هان له وه دا پتیویسته ریزیان لی بگیری و
چاکه یان له گهل بکری، دروست نیه پیاوانی موسولمان مارهیان بکه نه وه.

ده فەرموی: ﴿النبي أولى بالمؤمنين من أنفسهم﴾ بێگومان پێغه مبه‌ر ﷺ به‌کۆمه‌ڵی موسوڵمانان له‌خۆیان به‌سۆزتره‌، ره‌حم و به‌زه‌یی زیاتره‌، چونکه‌ ئه‌و بانگه‌وازیان ده‌کا بۆ رزگار یون له‌ ئاگری دۆزه‌خ، به‌لام بۆخۆیان بانگه‌وازی خۆیان ده‌که‌ن بۆ هیاک. وه‌کوو پێغه مبه‌ر ﷺ له‌م باره‌وه‌ ده‌فەرموی: (انا آخذ بحجزکم عن النار وانتم تقتحمون فیها تقحم الفراش)^(۱) واته‌: من ده‌ست له‌ ده‌رپێکانتان توند ده‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌ونه‌ ناو ئاگره‌که‌وه‌، که‌چی ئێوه‌ خۆتان تی فری ده‌ده‌ن.

ئه‌گەر یه‌کیک بترسی له‌وه‌ی کا براه‌کی تر له‌به‌رزیه‌که‌وه‌ بکه‌ویتته‌ خوار بیه‌وی نه‌هێڵی بکه‌ویتته‌ خوار ده‌ست بۆ شرواله‌که‌ی ده‌یا بیه‌گری. ئه‌مه‌ نمونه‌یه‌ بۆ دلسۆزی و هه‌ول دانی پێغه مبه‌ر بۆ رزگار کردنی ئومه‌ته‌که‌ی. ئه‌و له‌خۆمان بۆ ئیمه‌ دلسۆزتره‌، ئیمه‌ له‌به‌ر نه‌زانی و بالا ده‌ستی شه‌هوه‌ت و ئاره‌زو کائمان به‌سه‌رمان دا بۆ خۆمان خۆمان ده‌خه‌ینه‌ ناو ئاگره‌وه‌و پێغه مبه‌ر ﷺ نا هێڵی و مه‌نعمان ده‌کات. ئه‌و وه‌کوو باوکیکی دلسۆز وایه‌ بۆمان، نه‌فسمان فەرمانان پی ده‌کا به‌خرابه‌کاری و په‌یره‌و کردنی رییازی هیاکته‌، به‌لام پێغه مبه‌ر ﷺ جگه‌ له‌فه‌رمان به‌خیر فەرمان به‌هیچی تر ناکا، هه‌رچی ده‌یلت: له‌نیگا و سروشه‌وه‌یه‌.

جا ئه‌گەر زه‌ید شانازی ده‌کا به‌وه‌ی: که‌ به‌کۆری موحه‌مه‌د ﷺ بانگ بکری، چونکه‌ ریزو قه‌دری دونیا و قیامه‌تی ده‌ست ده‌که‌وی، ئه‌وه‌ با بزانی: که‌

(۱) رواه مسلم في الفضائل (۲۲۸۴) باب (۶) شفقتة علی أمتہ. ده‌قی فەرموده‌که‌ به‌ته‌واوی به‌م جۆریه‌: (انما مثلي ومثل امتي كمثل رجل استوقد نارا فجعلت الدواب والفراش يقعن فيه وانا آخذ بحجزکم وانتم تقحمون فيه).

موسولمانان هه موویان شانازی ده کهن به وهی: که به گشتی به کوری موحه مه د بناسرین، نایه ته که ویرای هه لوه شانده وهی یاسای (تبني) دلدا نه وهی زهیدیشی تیدایه، نه وه رون ده کاته وه: که پیغه مبه ر ﷺ له باوکایه تی تایه تییه وه بو زهید، بوو به باوکی گشتی زهیدو هه موو موسولمانانی تر، وه کوو باوکی حه قیقی دلسوژه بویان و هیدایه تیان ده داو گرنگیان پی ده داو دلخوشه به به خته وه ری دونیا و قیامه تیان.

جا: که پیغه مبه ر ﷺ له نه فسی خویان بویان له پیشتر بی دیاره له هه موو کهس بویان له پیشتره و حوکم و بریاری پیش حوکم و بریاری هه موو کهسه، ده بی له خودی خوشیان خوشتریان بو، وه کوو له نایه تیکی تر دا ناماژه به وه ده کاو ده فه رموی: ﴿فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم، ثم لا يجدوا في انفسهم حرجاً مما قضيت ويسلموا تسليماً﴾ (النساء: ۶۵).

له سه حیخی بوخاری دا هاتوه ده فه رموی: (والذي نفسي بيده لا يؤمن احدكم حتى اكون احب اليه من نفسه وماله وولده والناس اجمعين) هه ر ئیمامی بوخاری فه رموده یه کی تری ریوایه ت کردوه، فه رموده که نه بو هورپه رپه ریوایه تی کردوه، ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (ما من مؤمن الا وانا أولى الناس به في الدنيا والآخرة) ده نه گه ر هه زتان لییه نایه تی ﴿النبي أولى بالمؤمنين من انفسهم﴾ بخویننه وه. نه جار فه رموی: هه ر موسولمانیک مردو مال و سامانی جی هیشت با بو میراتگره کانی بی، هه ر کهسیک هه بن، کهسیکیش به قه رزداری مرد، یان مال و مندالی سه لکه و پیچکه ی جی هیشت نه وه من سه ره رشتیارانم.

﴿وَأَزْوَاجَهُ أَمْهَاتَهُمْ﴾ خیزانه کانی پیغه مبه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه کوو دایک وه هان بو موسولمانان له باره ی ریزو قه دروه ههروه ها له باره ی نه وه وه: که ماره کردنه وه یان بو موسولمانان حرامه وه کوو چون حرامه پیاو دایکی خوی ماره بکا.

به لام له روی شتی تره وه وه کوو ئافره تی تر وه هان، کچه کانیان به خوشک دانانرین و دروسته بو موسولمانان ماره یان بکه ن، حرامه خه لوه یان له گه لدا بکری، سه یرکردنیان حرامه.

﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ خزمه کان چ خاوه ن به شی دیاریکراو (أصحاب الفروض) بن یان عه سه بات بن یان ذه ویلئه رحام بن، هه ندیکیان له هه ندیکیان شیاوترن له بریاری کتیبی خودادا: که (لوح المحفوظ) ه یان قورئانی پیروژه: که سود له یه کتری وه ربگرن به میراتگرتن یان به شتی تر، له باقی موسولمانانی تر به کوچکارو یارمه تیده ریانه وه.

وشه ی (من) له رسته ی ﴿مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ دا یان (بیانیة) یه بو ﴿أُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ واته: خزم له موسولمانان و کوچکاران هه ندیکیان بو هه ندیکیان له پیشترن له بیگانه: که میرات له یه کتر وه ربگرن.

یان (من) بو (ابتداء الغایة) یه نهو کاته مانای ئایه ته که بهم جوړه دکری. خزمه کان به مافی خزماتیان له پیشترن له موسولمانان به مافی ویلایه تی ئایینی و له کوچکارانیش له پیشترن به مافی کوچکردن.^(۱)

(۱) تفسیری که شاف ج ۲/۵۳۱ تفسیری فتح القدیر ج ۴.

جا به‌پی‌ی مانای دووهم نایه‌ته‌که ده‌بیته ناسیخ و هه‌لوه‌شینره‌وه‌ی ئەم
 حوکم و یاسایانه‌ی له‌سه‌رتای ئیسلام په‌یره‌و ده‌کرا ده‌رباره‌ی میرات‌گرتن
 به‌هاوپه‌یانی و سویند خوۆری و به‌ستنی په‌یانی برایه‌تی له‌نیوان موسوڵمانان‌دا.
 که به‌گویره‌ی ئەم یاسایه‌ واته: یاسای (مؤاخاة) کۆچکار میراتی له‌ئه‌نصاری
 ده‌گرت به‌لام خزمه‌کانی لییان نه‌ده‌گرت. چونکه پیغه‌مبەر ﷺ که ته‌شریفی
 کۆچی کرد بو مه‌دینه‌و ته‌شکیلی ده‌وله‌تی ئیسلامی کرد چهند یاساو دابو
 نه‌پیتیکی کۆمه‌لایه‌تی دانا، یه‌کیک له‌و یاسایانه‌ یاسای (مؤاخاة) بوو، ئەوه
 بوو برایه‌تی خسته‌ نیوان ئەبو به‌کرو خاریجه‌ی کوری زه‌یده‌وه، عومه‌رو
 کابرایه‌کی تری کردنه‌ برای یه‌کتری عوسمان و پیاویکی به‌نوزوره‌یقی کردنه‌ برا،
 زوبه‌یدی کرده‌ برای که‌عبی کوری مالیکی ئەنصاری.^(۱)

ئه‌وه‌ی: که پشتگیری ئەم مانایه‌ی دووهم ده‌کا ئەو فەرمووده‌یه: که هه‌ردو
 پیری فەرمووده (موسلیم و بوخاری) له‌ئینو عه‌بباسه‌وه ریوایه‌تیان کردوه
 ده‌فهرموی: (لا هجرة بعد الفتح ولكن جهاد ونية) واته: حوکمی هیجره‌ت ته‌واو
 بوو ئەو حوکمانه‌ی له‌ئاکامی هیجره‌ته‌وه په‌یدا ده‌بوون، له‌وانه‌ میرات‌گرتن
 له‌یه‌کتری له‌سه‌ر بنه‌مای هیجره‌ت هه‌لوه‌شایه‌وه.

﴿إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أُولِيَّائِكُمْ مَعْرُوفًا﴾ مه‌گه‌ر بتانه‌وی له‌روانگه‌ی
 (وصية) و چاکه‌و ئیحسانه‌وه شتی که بده‌ن به‌خۆشه‌ویسته‌کانتان، واته: کابرا
 ده‌توانی تا سییه‌کی مالی خوۆی به‌وه‌صیه‌ت بدا به‌و که‌سانه‌، یان ئەو جیهه‌ت و

(۱) ته‌فسیری قورطوبی ج ۷/ ۴۰۰۵ (۹۳) ته‌فسیری ئیبنو که‌ثیر ج ۳/ ۱۴۶۸ طبعه‌ دار الفکر.

لایانانه ی دهیه وی بیانداتی، ناشکراشه وه صیهت و قهرز جی به جی ده کرین
نه مجار میرات دابهش ده کری. واته: نه گهر وه صیتتان کرد بو غهیری میراتگر
ئه وه وه صیهت بوکراو پیش میراتگر ده که وی، نه گهر وه صیتتان نه کرد ئه وه
میراته که تان بو میراتگره کانه.

﴿كان ذلك في الكتاب مسطوراً﴾ ئه و حوکه، واته: ئه وه: که
ئولولته رحام هه ندیکیان له پیشترن بو میراتگرتن، هه تا خزم هه بی بیگانه
میرات ناگری، هه تا خزمی نزیک هه بی خزمی دوور میرات نابا، یان که متر
ده با. ئه و حوکه بریار دراوه له کتیبی له و حوله حفوظدا چه سپاوه و گوپانی
به سه ردا نه هاتوو ه نایه، هه رچه نده پهروه ردگار بو ماوه یه که له بهر
حیکمه تیک: که خوی ده یزانی، حوکه یکی جیا له ئه و حوکه ی راگه یان دبوو،
ده شیزانی: که دوا ماوه یه که حوکه که ده باته وه سه ر حوکه
ئه صلی و نه زه لیه که!

ئه مجار دوا ی ده ست نیشان کردنی پله و پایه ی پیغه مبه ر ﷺ له ناو
موسولمانان دا، ئه مجار پهروه ردگار گرنگی ئه رکی سه رشانی پیغه مبه ر ده رباره ی
راگه یانندن و مژده دان و ترساندن رون ده کاته وه، تیکۆشانی له پینا و بانگه وازی
بو ریبازی خوداو بلا و کردنه وه ی په یامی ئیسلامی!

ده فهرمو ی: ﴿واذا أخذنا من النبيين ميثاقهم ومنك ومن نوح وإبراهيم
وموسى وعيسى ابن مريم وأخذنا منهم ميثاقاً غليظاً﴾ ئه ی پیغه مبه ر ی
خۆشه و یست یادی ئه وه بکه ره وه و ئه وه بو گه له که ت بگیره وه: ئیمه په یمانان
له هه موو پیغه مبه ران به تاییه تی ئولولعه زمه کاتتان وه رگرت، په یمانی جه خت
له سه ر کراومان له تۆو له نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا ی کور ی مه ریه م

وهرگرت، که په‌یامی خودا بگه‌یه‌نن به‌گهل و نه‌تسه‌وه‌کانیان و که‌مته‌رخه‌می نه‌که‌ن، یارمه‌تی یه‌کترده‌ن، پشتگیری په‌یامی یه‌کتری بکه‌ن و ده‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ناماژه به‌وه ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ، ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ، قَالَ: أَأَقْرَرْتُمْ، وَآخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ أَصْرِي؟ قَالُوا أَقْرَرْنَا، قَالَ فَاشْهَدُوا، وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (آل عمران: ۸۱) به‌کورتی واده‌مان لئی وهرگرتن: که ئیعلانی پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د بکه‌ن و نه‌وه‌ش رابگه‌یه‌نن: که دوا پیغه‌مبه‌ری ئیسلام هیچ پیغه‌مبه‌ری تر نایه‌ن.

جا به‌بۆنه‌ی نه‌و حوکه‌م و بریارو زانیارییه‌ی له‌له‌و حوله‌حفوظدا چه‌سپاوه‌ خودا ویستویه‌تی بییته یاسای نه‌گۆراو و به‌رده‌وام بو ئاده‌میزاد و په‌یره‌وی بکه‌ن، به‌م بۆنه‌وه ناماژه‌ی کرد بو په‌یماننامه‌ی خودا له‌گهل پیغه‌مبه‌راندا به‌گشتی و پیغه‌مبه‌ری ئیسلام و ئولولعه‌زمه‌کان به‌تاییه‌تی له‌م روه‌وه: که په‌یمانی لئی وهرگرتوون نه‌و مه‌نه‌جه وهر‌بگرن و په‌یره‌وی بکه‌ن و به‌رده‌وام بن له‌سه‌ری و به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌نن، بو نه‌وه‌ی ئاده‌میزاده‌کان به‌رپرسیار بن له‌هیدایه‌ت و گومرایی خۆيسان‌دا، له‌ئیمان و کوفریان‌دا، بیانوویان برپۆن و ئیقامه‌ی حوجه‌یان له‌سه‌ر بکه‌ن.

په‌روه‌ردگار له‌نایه‌ته‌که‌دا به‌تاییه‌تی ناوی پینج پیغه‌مبه‌ره ئولولعه‌زمه‌کانی هینان، هه‌رچه‌نده و شه‌ی (النبيين) ده‌یانگرتیه‌وه، نه‌مه‌ش بو زیده ریزلینان و گرنگی نه‌رکی سه‌رشانیان (عه‌طفی خاصه بو سه‌ر عام) و بو زیده ریزلینانه له‌(معطوف).

نمونه‌ی ئەم نایه‌ته نایه‌تیکی تره: که ده‌فرموی: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ (الشوری: ۱۳).

عه‌هدو په‌یمانیکه په‌روه‌ردگار له‌پیغه‌مبه‌رانی وه‌رگرتووه، هر له‌حه‌زره‌تی نوحه‌وه تا دوا پیغه‌مبه‌رو سه‌رداری پیغه‌مبه‌ران حه‌زره‌تی (محمد المصطفی ﷺ).

یه‌ک په‌یمان و یه‌ن مه‌نه‌ج و یه‌ک ئە‌مانه‌ته، یه‌ک له‌دوا یه‌ک وه‌ریان گرتووه.

ئە‌بجار په‌روه‌ردگار ئە‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که پرس‌یار له‌پیغه‌مبه‌ران ده‌کا ده‌رباره‌ی گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌یان و لا‌مدانه‌وه‌ی گه‌له‌کانیان، پرس‌یار له‌موسول‌مانه‌کانیش ده‌کری ده‌رباره‌ی چۆنیه‌تی به‌پیره‌وه چونیان بۆ بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان، هه‌روا پرس‌یار له‌به‌درۆ‌خه‌ره‌وه‌کانیش ده‌کا چۆن په‌یامی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ره‌ت کردۆ‌ته‌وه. ده‌فرموی: ﴿لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صَدَقِهِمْ، وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (لام‌ی) (لیسأل) (لام‌ی عاقیبه‌ته، واته: خودا په‌یمانی له‌پیغه‌مبه‌ران وه‌رگرتووه تا له‌ئا‌کام‌دا سه‌ر بکیشی بۆ پرس‌یار له‌وه‌ی ئە‌نجامیان داوه.

وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تر‌دا ده‌فرموی: ﴿وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الأعراف: ۶).

ئە‌بو‌حه‌ییان ده‌فرموی: (لام‌ی) که (لام‌ی) ته‌علیل و بایسه‌: واته: پیغه‌مبه‌رانمان ره‌وانه‌کردن، عه‌هدو په‌یمانمان لێ وه‌رگرتوون ده‌رباره‌ی گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌یان بۆ ئە‌وه‌ی خودا مه‌خلووقات بکا به‌دوو تا‌قم، پرس‌یار له‌تا‌قم‌یکیان ده‌کا ده‌رباره‌ی راست‌گۆییان، ئە‌ه‌وانیش وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه، که راست‌گۆبوون له‌گه‌ل خودا‌دا له‌ئیمان و کرده‌وه‌یان‌دا، خوداش پاداشی باشیان ده‌داته‌وه، تا‌قم‌یکیشیان کافرو بێ پروا‌بن و ئە‌وه‌ه‌زابه‌ی خودا بۆی بریار‌داون

بیچیژن. بهم مانایه راستگۆ پرسیار لیکراوه کان موسولمانانن. وائشاوله وشهی (صدقهم) پییغه مبهرا ن بن، ئه و کاته ماناکه بهم جوړه ده بی (بوئوهی پهروه ردگار پرسیار له پییغه مبهره کان بکا، یان پرسیار یان لی بکا دهرباره ی پابه ندبوونیان بهو عه هلو په یمانه ی لی وهرگرتوون. دهرباره ی راگه یان دنی په یامه که یان به گه له کان یان، جا ئه گهر پییغه مبهرا ن پرسیار یان لی بکری ئه ی غه یری نه وان ده بی حال یان چۆن بی؟).

ده شگونجی مه به ست به (الصادقین) پیراگه یه ندراوه کان بن، نه وان ه ی پییغه مبهره کان په یامه که یان پیراگه یان دون.

به گویره ی ئه م ته تویل و مه زنده کړنه، ماناکه بهم جوړه ده بی: په یمانان له پییغه مبهرا ن وهرگرت دهرباره ی بانگه وازی کړدنی گه له کان یان بو لای ئاینی خودا، ئه مه ش بوئوهی پرسیار له پییغه مبهره کان بکه یین دهرباره ی نه نجامدانی ئه رکی سرشان یان و وه لامدانه وه یان له لایه ن گه له کان یان ه وه، بوئوهی پاداشی باش بده ی نه وه به خاوه ن باوهره کان له سر ئیمان و راستگۆ بییان و سزای کافرو سته مکاره کان بده یین نه وان ه ی پییغه مبهره کان یان به دروؤ خستونه وه و شیاوی سزای سه ختی پهروه ردگار بوون نه ویش ناگری دوزه خه وه.

غه زای نه حزاب (خه نده ق) و غه زای به نو قوره یظه

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَآءَتْكُمْ
جُنُودٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللّٰهُ

بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا
زُلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ
مِّنْهُمْ يَتَأَهَّلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا
فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ
لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا بَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا
اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَرَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾
قُلْ لَّنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا
لَا تُمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِن

أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ
 وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ
 لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً
 عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
 كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
 بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ
 اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ
 لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُوا فِي
 الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ
 مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
 حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾
 وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ

وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن
 قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ
 اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ
 أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
 وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِّنْ
 أَهْلِ الْكِتَابِ مَن صَيَّاصِهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
 فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَأَوْرَثَكُم أَرْضَهُمْ
 وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَّوُّهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾

وہ کووہ لہ سیرہی ثیبینو نیسحاق دا ہاتوہ، کوہ لیک لہ جوولہ کہ، لہ وانہ
 سہ لامی کوپی تہ بولہ قیقی (النضری) و (حی) کوپی تہ خطیبی (النضری)

وکه نانه‌ی کوری ته بولحه قیقی (النضری) و هه‌وزهی کوری قه‌یسی (الوائلی) و نه‌بو عه‌ماری (الوائلی) له‌گه‌ل چهن پیاوئیکی به‌نو نه‌ضیرو چهند که سیکی تری وائیلی یه‌کیان گرت و پیلانیان دارشت بۆ کوکردنه‌وه‌ی پارت و گرو هه‌ جیا جیا کان دژی پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی، رویشتن بۆ مه‌ککه و په‌یوه‌ندیان به‌قوره‌یشیه‌کانه‌وه‌ کردو بانگه‌وازیان کردن بۆ جه‌نگان دژی پیغه‌مبه‌رو هه‌لیان نان وتیان: ئیوه وهرن بۆ شهر موحه‌مه‌دو هاوه‌لانی، ئیمه‌ش یارمه‌تیتان ده‌ده‌ین، وازیان لی ناهین تاله‌ییخیان ده‌ردین و ریشه‌کیشیان ده‌که‌ین!

قوره‌یشیه‌کان وتیان: نه‌ی کۆمه‌لی جوله‌که ئیوه خاوه‌نی ته‌ورات و زانیارین ده‌زانن ئیمه له‌گه‌ل موحه‌مه‌ددا له‌سهرچی کیشه‌مان هه‌یه، بۆمان رون بکه‌نه‌وه ئایا ئایینی ئیمه باشتره یان ئایینی تازه‌بابه‌تی موحه‌مه‌د؟ جوله‌که‌کان وتیان: ئایینی ئیوه له‌ئایینی نه‌و باشتره، حق له‌گه‌ل ئیوه‌دایه. نایه‌تی ﴿ألم تر إلى الذين أوتوا نصيباً من الكتاب يؤمنون بالجبت والطاغوت ويقولون للذين كفروا هؤلاء اهدى من الذين آمنوا سبيلاً﴾ تا ده‌گاته ﴿أم يحسدون الناس على ما آتاهم الله من فضله؛ فقد آتينا آل إبراهيم الكتاب والحكمة وآتيناهم ملكاً عظيماً فمنهم من آمن به ومنهم من صد عنه وكفى بجهنم سعيراً﴾.

جا که جوله‌که‌کان نه‌وه‌یان به‌قوره‌یشیه‌کان گوت زۆری پی خۆش‌حال بوون، زیاتر ئاماده‌باشییان تیدا په‌یدا بوو بۆ شهر له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رو خۆیان بۆ ئاماده‌و ته‌یار کرد.

نه‌جا نه‌و کۆمه‌له‌ جوله‌که‌یه قوره‌یشیه‌کانیان جی هیشته‌هاتنه‌ لای هۆزی غه‌طه‌فان بانگه‌وازی نه‌وانیشیان کرد بۆ شهر کردن له‌گه‌ل

موسولمانه‌کان‌دا، واده‌یان پیدان: که ئه‌وانیش یارمه‌تییان ده‌ده‌ن و قوره‌شیه‌کانیش ناماده‌ن، به‌م پییه‌هیزی شه‌ر یه‌کیان گرت و بریاری کو‌تاییان دا.

قوره‌شیه‌کان به‌سه‌رۆکایه‌تی ئه‌بو سه‌فیانی کورپی حه‌رب و ه‌وژی غه‌طه‌فان به‌سه‌رۆکایه‌تی عویه‌ینه‌ی کورپی حیصن له‌خیلی فه‌زاره‌و حاریشی کورپی عه‌وف له‌خیلی مو‌رره‌و موسعیری کورپی ره‌خيله له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی شوینی که‌وتن له‌خزم و که‌سو کاری. ئه‌مانه هه‌موو به‌پێ که‌وتن بۆ سه‌ر مه‌دینه‌و قه‌لاچۆکردنی موسولمانان له‌مالی خۆیان‌دا. جا: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م هه‌والانه‌ی پێ گه‌یشته‌و به‌گه‌له‌ کۆمه‌کی کۆمه‌لانی کوفرو ئیلحادی زانی له‌مه‌به‌ستیان گه‌یشته، بریاری دا خه‌نده‌ق به‌ده‌وری مه‌دینه‌دا لێ بداو دیفاع بکه‌ن و له‌مه‌دینه‌ ده‌رنه‌چن.

ده‌ست کرا به‌هه‌لکه‌ندنی خه‌نده‌ق، پیغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی ئیشی تیدا ده‌کردو موسولمانانیش به‌حه‌ماسه‌ته‌وه ئیشیان تیدا ده‌کرد، کۆمه‌لێک له‌دوو‌پرووه‌کان ته‌مه‌لاییان تیدا ده‌کردو زۆر کات خۆیان له‌ئیش کردن ده‌دزیه‌وه‌و به‌بێ ئه‌وه‌ی به‌پیغه‌مبه‌ر بلی‌ن و رو‌خصه‌تی لی وهرگرن ده‌چونه‌وه‌ ناو مالۆ مندالیان.

به‌لام موسولمانه‌کان نه‌گه‌ر ئیشیکی زۆر زه‌رورو پتویستیان ببوایه ئیزنیان له‌پیغه‌مبه‌ر وهرده‌گرت و ده‌چون بۆ ئه‌نجامدانی، هه‌ر له‌گه‌ل ئیشه‌که‌یان ته‌واو ده‌بوو خیرا ده‌گه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌رکاره‌که‌یان و هاوبه‌شیکردنی هه‌لکه‌ندنی خه‌نده‌ق. به‌مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌هێنانی ره‌زامه‌ندی خودا و پاداش ده‌سکه‌وتن..

په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی ئه‌و موسولمانه‌ دلسۆزانه‌ نایه‌تی ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى

یستأذنوه. ان الذين يستأذنونك أولئك الذين يؤمنون بالله ورسوله، فإذا استأذنوك لبعض شأنهم فأذن لمن شئت منهم واستغفر لهم الله ان الله غفور رحيم کی نازل کرد.

دەربارە ی ئەو دوو پڕوانەش: کە خۆیان دەدزیه‌وه له‌هاوبه‌شی کردنی خەندەق دەفەرموی: ﴿لَا تَجْعَلُوا دَعَاءَ الرِّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدَعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا، قَدْ يَعْلَمُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا، فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾.

پێغه‌مبەر ﷺ له‌گه‌ڵ هاوه‌ڵانی دا له‌ماوه‌ی شەش رۆژی تەواودا له‌هه‌ڵکه‌ندنی خەندەق بوونه‌وه، هەر لهم ماوه‌یه‌دا دیواری ماله‌کانی روبه‌ری دوژمن قایم کران، ماله‌کانی دیوی دهره‌وه‌ی خەندەق چۆڵ کران و ئافره‌ت و منداڵ و پەككه‌وته‌كان خرا نه‌ ناو قه‌ڵاو خانوه مه‌حکەم کراوه‌كان، به‌ردی گه‌وره‌یان له‌سه‌ر قه‌راخی خەندەقه‌كه له‌به‌ری خۆیان‌ه‌وه دامه‌زراندن بو‌ئەوه‌ی بیا نه‌که‌نه سه‌نگه‌ری تیرهاویشتن. وه‌ختی موسوڵمانه‌كان لهم کارقایمی‌یه بوونه‌وه قوربه‌شییە‌كان به‌سوپایه‌کی زۆره‌وه هاتن، خەندەقیان بینی سه‌ریان سوورما، چونکه له‌وه‌پیش ئەم جوړه نه‌خشه‌و پیلانه له‌ناو عه‌ره‌بدا باو نه‌بوو، ئەوان به‌ته‌ما بوون وه‌کوو جاره‌کانی دیکه له‌ریگادا روبه‌روی موسوڵمانه‌كان بینه‌وه به‌لام و لوتیان بووه‌به له‌مپه‌رێکی قایم و پته‌وه‌وه، ئیتر پرستیان لی بپرا. ریگای پیش‌ه‌و بیان لی بپراوه. به‌ناچاری له‌شوینی کۆبونه‌وه‌ی لافاوه‌كان (مجمع الأسیال) دا له‌لای رۆمه‌وه له‌شکر به‌زیان کردو هه‌لیاندا.

غه‌طمان و تیره‌کانی نه‌جد له‌لای ئوحوده‌وه هه‌لیاندا، پێغه‌مبەر و موسوڵمانه‌کانیش ژماره‌یان سی هه‌زار که‌س بوون له‌لای خۆره‌ڵاته‌وه

له شكريه زيان كردو هه ليان داو پشتيان كرده كه ژى (سلى) كه به سهر مه دينه دا ده پروانى، ئالاي كوچكاران درايه ده ست سه عدى كورى حاريسه، ئالاي ياريد ده ران درايه ده ست سه عدى كورى عوباده و خه نده ق كه وتبووه نيتوان موسولمان و كافره كانه وه، دريژى خه نده ق پيئنج هه زار ذيراع بوو، قولايى جهوت تا ده ذيراع بوو پانيه كه شى له نو ذيراع زياتر بوو.

ماوه يه كه هه ردوو سويا له مبه ره ويه رى خه نده ق به رامبه ر به يه كه مانه وه، بى شه وهى سوپاي كافره كان بتوانن چ زيانتيك به مه دينه بگه يه نن، ئيتر له شكري قوره يشيه كان له ناو خويان دا مقومقويان تيكه وت، ره شسبيني و نائوميدي سواري سه رو دليان بوو، له لايه كه وه خه نده ق له به رده ميانه و ناويرن لي شه وه وه په رن، له وه به ره وه موسولمانان سه نگه ريان لى گرتوون ده ستيان له سه ر به له پيئكه ي تيروكه وانه. له لاي تره وه زستانتيكى ساردو سه رمايه كي زورو ره شه بايه كي به هيژ چى بكهن؟ خو موسولمانه كان وان له ناو مالي خويان داو ساردو سه رما له بن چنگيان نادا، چه نديكيش نه مان بيئنه وه ريگاي په رينه وه يان نيه!

(غطفان) يش له دلي خويان دا بير ده كه نه وه ورد ده بنه وه سه ركه وتنيان بو ده سته به ر نابى. له سه ريكي تره وه. نه گه ر نه مان گه رانه وه بو شوين و مه لبه ندى خويان. ده بى جوله كه كانى خه بيه رو به ره ي (بنو النضير) چى بكهن؟ قورى كوئ به سه ر خويان دا بكهن؟ خو تازه هه ليكي ترى ناوايان بو هه لئاكه ويته وه وه له شكري به و جو ره يان بو كوئاكريته وه!! كى نالى دوايى موسولمانه كان به سه ريان دا ناده و له مالي خويان دا له ناويان نابهن؟

بۆیه ویستیان په یوهندی به (بنو قریظه) وه بکه‌ن و ایان لی بکه‌ن په یمانی
 خویان له گهل پیغه مبه‌ر هه‌لوه‌شیننه وه و ببنه لایه‌نگیرو یارمه‌تیده‌ری له‌شکری
 قورپه‌یشیه‌کان. به‌مه‌ش پشتیوانی بو موسولمانانه‌کان نامیتنی و ریگای
 له‌شکره‌کشیان ده‌کریتسه وه بو چونه ناو شار، بو ئه‌م مه‌به‌سته (خوده‌یه‌ی)
 کورپی ته‌خته‌بیان ناردو په‌یوهندی پیوه کردن و له‌گهلایان دوا، لیان نه‌گه‌را تا
 وای لی کردن په‌یمانمه‌که‌ی خویان (که له‌گهل پیغه مبه‌ر مؤریان کردبوو)
 هینایان له‌تو په‌تیا ناردو خوده‌یه‌یه په‌یمانی دانئ: که ته‌گه‌ر ئه‌م سوپایه
 نه‌یتوانی سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست بیتنی و موسولمانانه‌کان له‌ناوبه‌ری و گه‌رانه‌وه، ئه‌و
 بچیتسه ناویانه‌وه و هاوبه‌شیان بی له‌هه‌موو خوشی و ناخوشیه‌کیان دا.

کاتی ئه‌م هه‌واله به‌پیغه مبه‌ر ﷺ گه‌یشت خیرا ناردی به‌شوین سه‌عدی
 مه‌عازدا (سه‌رۆکی ئه‌وس) و سه‌عدی کورپی عوباده (سه‌رۆکی خه‌زرج) و
 عه‌بدو‌ل‌لای کورپی ره‌واح و خه‌وواتی کورپی جوبه‌یردا تابچن بزائن ئه‌م ده‌نگ و
 باسه‌چیه؟ فه‌رمووی: ته‌گه‌ر راست بوو: که هاتنه‌وه ئاشکرای مه‌که‌ن با
 موسولمانان وره‌یان نه‌روخی! کاتی ئه‌م پیاوانه چونه لایان سه‌یریان کرد
 خراپ‌ترین شیوه ده‌م و زمانیان هه‌یه، چه‌ندیکی هه‌ولیان له‌گهل دان
 له‌هه‌لویتستی خیانه‌تکاری خویان په‌شیمان نه‌بوونه‌وه، به‌م جوړه‌جوله‌که‌ی بی
 قه‌ه‌ولو قه‌رارو په‌یمان‌شکین که‌وتنه‌سه‌لاماردان و هی‌رش بردنه‌سه‌ر
 موسولمانانه‌کان، وتیان: پیغه مبه‌ری چی و په‌یمانی چی؟ ئیمه هه‌رگیز له‌گهل
 پیغه مبه‌ردا په‌یمانان نیه!

موسولمانانه‌کان به‌م هه‌لویتسته‌ی جوله‌که‌کان ترسیان لی نیشته و ته‌نگه‌تاو
 بوون، له‌وه ده‌ترسان به‌نوقوره‌یظه ده‌رگای شار بکه‌نه‌وه و ئه‌و سوپا زۆره‌ برژیتسه
 ناو شاره‌وه و له‌مال و حالی خویان دا قه‌لاچویان بکه‌ن!

له‌م لاشه‌وه سوپای دوژمن به‌گه‌رانه‌وه‌ی حوده‌ییبه خو‌ش‌حال بوون و که‌وتنه خو‌ئاماده‌کردن بۆ جه‌نگ و هی‌رش بردن ته‌نانه‌ت له‌سی لاوه هی‌رشیش ده‌ست پیکرا و ترسو بی‌م که‌وته ناو موسولمانه‌کانه‌وه‌و ئیستا نا ئیستا شاره‌که کۆنترۆل ده‌کری. دوورپوه‌کانیش که‌وتنه خو‌دزینه‌وه‌و پروپالانتسه‌کردن و چاوو راوو هاش و هوش و تانه‌دان. به‌لاقرتیوه ده‌یانگوت: موحه‌مه‌د واده‌ی پیداین گه‌نجینه‌ی کیسرا و قه‌یصه‌رمان بکه‌ویته ژیر ده‌ست، که‌چی ئیستا و ناتوانین به‌راشکاوی و بی‌ترس بچینه سه‌رپیشاویش، به‌لام پیغه‌مبه‌رو زۆر له‌هاوه‌لانی به‌بروای پته‌وه‌وه له‌وبه‌ر خه‌نده‌قه‌وه دیفاعیان کردو نه‌یانهیشت که‌س له‌په‌لامارده‌ران نه‌وبه‌ر بکه‌ون، به‌رگری درێژه‌ی کیشاو بیست رۆژ به‌سه‌ر په‌لامارۆ هی‌رشی دوژمن‌دا تیپه‌ری، هه‌ندێ له‌پاله‌وانانی دوژمن هه‌ولیان‌دا به‌ئه‌سه‌په‌کانیان بازبده‌ن و بکه‌ونه نه‌وبه‌ره‌وه، عه‌مری کوری وددی (العامری) و عه‌کره‌مه‌ی کوری نه‌بو جه‌هل و ضیاری کوری خه‌ططاب ئه‌سه‌په‌کانیان هه‌لینگ دان و بازیان دایه نه‌وبه‌ره‌وه، ئیتر عه‌لی کوری نه‌بو طالب به‌ره‌نگاری عه‌مر به‌وه‌وه، که‌وتنه شه‌رو یه‌کتر هینان و بردن، له‌ئاکاما عه‌لی کوری نه‌بو طالب توانی عه‌مر بکوژی، له‌گه‌ل، عه‌مر کوژرا عه‌کره‌مه‌و ضیاریش هه‌لاتن، په‌لاماردان به‌رده‌وام بوو، ته‌نانه‌ت رۆژیکیان کافره‌کان شه‌به‌یخونیان کرده سه‌ر موسولمانه‌کان و زۆر به‌توندی په‌لاماریان دا، پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی به‌رگریسه‌کی نه‌به‌ردانه‌یان کرد، نه‌و رۆژه تا ئیواره شه‌ر به‌رده‌وام بسوو، نه‌پیغه‌مبه‌رو نه‌هاوه‌لانی نه‌یانتوانی نویژی نیوه‌رۆو عه‌صرو شیوان و خه‌وتنان بکه‌ن!

ئابلقه درێژه‌ی کیشاو کافره‌کان چه‌ندێک هی‌رشه‌کانیان توند کرد هی‌چیان ده‌ستکه‌وت نه‌بوو، به‌لام رۆژ به‌رۆژ موسولمانه‌کان ترسیان لی‌غالب ده‌بوو، ناله‌م کاته ناسک و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌دا نوعه‌می کوری مه‌سه‌وودی غه‌طه‌فانی

هاته خزمهت پیغه مبه‌رو وتی: نه‌ی پیغه مبه‌ری خودا من موسولمان بووم
هۆزه که‌م نه‌یانزانیه، سه‌رم له‌ریتایه‌و چ فه‌رمانی‌کم پی ده‌که‌ی تا شه‌نجامی
بده‌م. پیغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: تو یه‌کی‌کیت له‌ئی‌مه‌و لی‌ره‌دا هی‌چت پی نا‌کری.
شه‌ریش فرت و فیل‌ی هه‌یه، موسولمان‌بوونه‌که‌ت ده‌رمه‌خه‌و برۆ بۆ ناو
کافره‌کان پیلان و فرت و فیل‌ی خۆت بجه‌کارو چۆنت بۆ ده‌کری هه‌ول
بده‌ بیاخه‌له‌تینه.

نوعه‌یم خیرا رۆشت بۆ ناو جوله‌که‌ی به‌نوقوره‌یظه، شه‌وانیش به‌پیری‌هه
هاتن و ریزیان لی گرت، که‌وته قسه‌و گو‌فت و گو له‌گه‌لیان، نامۆزگاری کردن:
که‌ هاوکاری قوره‌یشی یه‌کان نه‌که‌ن، هه‌تا له‌وه دلیا ده‌بن: که‌ قوره‌یش و
غه‌طه‌فان دوا‌یی جییان ناهیلن و به‌گورگان خواردوویان ناده‌ن، پی‌تی وتن:
مه‌چنه ناو جه‌نگه‌وه هه‌تا حه‌فتا پی‌اوی خانه‌دانتان نه‌ده‌نی به‌بارمه‌،
هه‌موویان قسه‌و ته‌گبیره‌که‌ی نوعه‌ییان په‌سند کرد!

ئه‌جار هاته ناو قوره‌یشی یه‌کان و وت و وێژی له‌گه‌ل پی‌اوماقولا‌نیان کردو
پی‌انی گوت: قسه‌یه‌کتان پی ده‌لیم و نه‌ینی بی لاتان لای که‌س مه‌یدرکینن،
وتیان: بفه‌رموو ئیمه‌ به‌دلسۆزی خۆمانت ده‌زانین. ئه‌جار نوعه‌یم وتی: وه‌کوو
من بزائم به‌نوقوره‌یظه په‌شی‌مان بونه‌وه‌و ترسی شه‌وه‌یان هه‌یه: که‌ ئیوه‌ گه‌رانه‌وه
موحه‌مه‌د به‌سه‌ریان‌دا بدا، ئیستا ژیر به‌ژیری له‌گه‌ل موسولمانه‌کان‌دا ریک
که‌وتوون که‌ کۆمه‌لێک له‌پی‌اوماقولا‌نی ئیوه‌یان به‌فیل بۆ ده‌سگیر بکه‌ن و
ته‌سلیمیان بکه‌ن، موحه‌مه‌دیش رینگا بدا جوله‌که‌کانی به‌نونه‌ضیر بگه‌رینه‌وه
سه‌ر جیگای خۆیان، ناگاتان له‌خۆتان بی جوله‌که‌ نه‌تاخه‌له‌تینن، پاشان چووه
ناو سوپای غه‌طه‌فانی یه‌کان و دلی شه‌وانیشی لی پر کردن. پاش ماوه‌یه‌ک شه‌بو

سه فیان له شه ویکی شه مه دا ناردییه لای جوله که کانی به نوقوره یظه و داوای لی کردن دهس به کاربنو دهس بکه بن به جهنگان دژی موسولمانه کان، له وه لام دا وتیان ئیمه پیمان وه نایه له شه مه دا بجهنگین، له لایه کی تره وه ده مانه وی پیتان رابگه یه نین: که ئیمه ناتوانین شهر دژی موحه مه د به ربابکه بن هه تا ئیوه هفتا پیای نه شراف و خانه دانتان نه نیرنه لمان وه کوو بارمته. چونکه نه گهر ئیوه کشانه وه ئیمه لیته دا به ته نیا چی بکه بن؟ که ئهم هه واله به قوره یشییه کان گه یشته وه، ئیتر قوره یشییه کان و غه طغان وتیان: ئهوا قسه که ی نوعه یم راست ده رچوو، ئیتر وه لامیان نارد وه بو به نوقوره یظه: که ئاماده نین مندا لئیکیان به بارمته بده نی. که ئهم هه واله به به نوقوره یظه گه یشته وه وتیان: وا ده رکه وت قسه که ی نوعه یم راسته وه ئه مانه ده یانه وی ده ستی بوه شیئن، جا نه گهر سه رکه وتن ئه وه باشه، نه گهر سه رکه وتیان بو ده سته بهر نه بوو بگه رینه وه بو مه لبه ندی خویان.

به لئ پیلانه که ی نوعه یم سه ری گرت و پشیوی و ته فره قه که وتنه ناو له شکری دوژمنه وه و باوه رو بتمانیهان به یه کتر نه ما.

له لایه کی تره وه به فه رمانی خودای مه زن شه و دایکرده بارانبارین و هه لکردنی زریان و گهرده لول و ره شه بایه کی سارد و توفان و گیزه لۆکه یه کی ترسناک. چادری به سه ر پیوه نه هیشت و ئاگره کانی هه موو کوژاندنه وه. دایکرده باران و هه وره بریسکه و چه خماخه یه کی و هه ها خه ریک بوو هه موویان زراویان بتوقی. ئیتر ترسو له رز که وتنه دلی دوژمنه وه و ده ترسان موسولمانه کان ئهم که شو ههوا سهخت و دژواره به هه ل بزاین و له خه ندهق بپه رنه وه و هه لکوته سه ریان و شه پرزه یان بکه بن، له ترسان چاویان

ره‌شکه‌و بی‌شکه‌ی ده‌کرد. طول‌ه‌ی کوری خو‌ه‌یلید نه‌راندی و هاواری لی
 هه‌لسا: کورینه‌ و موحه‌مه‌د هات بۆتان، خۆتان رزگار بکه‌ن! نه‌بو سه‌فیان
 بانگی راهیشت وتی: کوره‌ نه‌که‌ن هه‌لین هه‌یامان ده‌چی! حوذه‌یفه‌ ده‌لی:
 که‌می‌ک له‌شه‌و رو‌یشتبوو پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ روی تیکردین و فه‌رمووی: کی ده‌توانی
 بچی بۆ ناو دوژمن و بزانی ده‌نگ و باسیان چیه‌و چۆنه‌، له‌به‌ر ترسو سه‌رما
 که‌س هه‌لنه‌ستا، نه‌جار پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بانگی کردم و چوومه‌ خزمه‌تی:
 فه‌رمووی بچۆ بزانه‌ چی نه‌که‌ن و وه‌زیان چۆنه‌؟ به‌لام هیچ نه‌که‌یت تا
 ده‌گه‌رێ‌یته‌وه‌ لام، منیش له‌هه‌موو هاوه‌لان زیاتر ترسم هه‌بوو سه‌رمام بوو
 وه‌لی پی‌غه‌مبه‌ر دوعای بۆ کردم هه‌چیانم نه‌مان و رو‌یشتم خۆم کرد به‌ناو
 له‌شکری دوژمن‌دا تروسکایی ئاگری‌کم بینیی، خۆمم لی نزیک کرده‌وه‌ دیتم
 پیاوی‌ک ره‌شی زله‌ ده‌ستی پیاده‌دا دوايي نه‌ژنۆ‌و قول و قاچی خۆی پی‌ گهرم
 ده‌کاته‌وه‌، ره‌شه‌باو گه‌رده‌لولو زریان و باران و سه‌رما کاریکی پی‌ کردن باس
 ناکرێ، چادریان به‌پی‌توه‌ نه‌ماوه‌، ئاگریان کوژاونه‌وه‌ دیزه‌و مه‌نجه‌لیان به‌سه‌ر
 ئاگره‌وه‌ نه‌ماوه‌، له‌م کاتانه‌دا: که‌ من نه‌م دیمه‌نانه‌م دیتن له‌پریکا گویم لی بوو
 نه‌بو سه‌فیان قیراندی و وتی: نه‌ی جه‌ماوه‌ری قوره‌یش! به‌خوا ناتوانین چی تر
 خۆمان رابگرین، ته‌واو شیرزه‌بووین چی حوشترو و لاخمان هه‌یه‌ هه‌مووی تیدا
 چوو، به‌نوقوره‌یظه‌ درۆیان له‌گه‌ل کردین، داواتان لی ده‌که‌م هه‌رچی زوو خیرا
 باربکه‌ن و باخۆمان رزگار بکه‌ین، نه‌م قسانه‌ی کردن و خۆی هه‌لدايه‌ سه‌ر
 و لاخه‌که‌ی پی‌ پتوه‌ناو قوره‌یشیه‌کان دایان به‌یه‌کا و هه‌ی له‌وه‌ی زوو خۆی
 رزگار بکا، ئیتر تیره‌کانی تریش که‌ نه‌مه‌یان دی هه‌ر خیرا ده‌ستیان به‌هه‌لاتن
 کرد که‌س نه‌مایه‌وه‌!

حوزه‌یفه ده‌لی: که هاتمه‌وه ئهم هه‌والهم به‌پیغه‌مبه‌ردا فه‌رمووی: (لا إله إلا الله وحده، صدق وعده ونصر عبده، وأعز جنده، وهزم الأحزاب وحده، ولا شيء بعده) که روژ بوه‌وه‌و دنیا روناك بوو روانییان کهس له‌سوپای دوژمن نه‌ماوه، ئیتر هیمنی و ئارامی گه‌رایه‌وه بو ناو دلی موسولمانه‌کان.

به‌م جوړه جه‌نگی نیوان کافره‌کان و موسولمانان ته‌واو بوو. جه‌وت له‌هاوه‌لان شه‌هید بوون و چوار کهس له‌کافره‌کان کوژرا بوون.

ئه‌جار دواي ئهم به‌رکۆل و تیشك خستنه سهر چۆنیه‌تی رودای غه‌زای خه‌ندهق، دئینه سهر راڤه‌کردنی ئایه‌ته‌کان، سه‌ره‌تا قورئان دیمه‌نی غه‌زا که راده‌نویتی و ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا﴾ ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمان‌تان هی‌ناوه به‌خودا و پرواتان به‌په‌یامی پیغه‌مبه‌ری خودا کرده به‌شو‌کرو سوپاس‌گوزاریه‌وه یادی نیعمه‌تی خودا بکه‌نه‌وه به‌سه‌رتانه‌وه: کاتیک په‌لاماردان و دوژمن ده‌وره‌ی دان و که‌وتنه‌ ئابلوقه‌ی بی ره‌همانه‌ی دوژمه‌کانتانه‌وه، قورپه‌یش و غه‌طه‌غان و جوله‌که‌کان یه‌کیان گرتبوو له‌شکرکیشیان کردبوو بو سه‌رتان، بو قه‌لاچۆکردن و ریشه‌کی‌شکردنتان، بو سوکایه‌تی پیکردن و شکاندن شکرمه‌ندیتان، ئیمه‌یش ره‌شه‌بایه‌کی ساردو به‌هی‌زمان له‌سهر هه‌لکردن، فریشته‌مان ناردنه سهر و ئیوه نه‌تان‌بینین، ترسو له‌رزیان خستنه دل و ده‌روونه‌وه وره‌یان روخا، ئاگری ژیر مه‌نجه‌ل و ناو ناگردانیان کوژایه‌وه ه‌ختیوه‌ت و ره‌شمالیان له‌بیخ هه‌لکه‌ندرا، دیزه‌و مه‌نجه‌لیان سه‌ره‌و‌غون بوونه‌وه، نه‌وه‌نده‌یان تین بو هات و شپ‌رزه بوون سه‌روکی هه‌موو خیل و هۆزیک هاواری ده‌کرده هۆزه‌که‌ی خۆی و ده‌یگوت: ئه‌ی هۆزی فلان! کو‌رپنه‌ خۆتان رزگار بکه‌ن، کو‌رپه‌ چی زووه سهری خۆتان ده‌ربکه‌ن، طوله‌یحه‌ی

كوڤى خووه يلىد، ده يگوت: موحه مهد سىحرى لى كر دوين، كوڤينه خوتان
 ده رىاز بكن، نه بو سه فيان ده ينه راندو ده يگوت: نهى هوڤى قوپه يش! سويندم
 وابى ئيره به كه لكى تيدامانه وه نه ماهه، نه سپو حوشترمان هه مووى فهوتا،
 به نو قوره يظه خيانه تيان له گه ل كر دين، له وانه وه هه والى ناخوشمان پى
 گه يشتووه، نه م ره شه باو زريان و گهر ده لووله ش به ته واوى شپه زه ي كر دوين،
 مه نجه لمان به سهر ئاگره وه ناوه سى. ئاگرمان ناهايسى خيوه تمان به پيوه
 ناوه ستى، كوڤينه هه لىن و بارى كهن وا من رويشتم، ئىتر روشت بو لاي
 حوشتره كه ي و سوارى بوو هه لات!!

﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ بيگومان په روهر دگار ئاگادارى هه موو
 كاروكرده وه يه كتان بوو، ئاگادارى هه لكه ندنى خه نده قو روبه رو بوونه وه ي به لاو
 كارسات و تهنگو چه لمه و ترسو له رزتان بوو، ئاگاداي خوتاماده كردن و
 سه نگر نشينيتان بوو، پراو پر پاداشتان ده داته وه!

نه مجار ديمه نى ئابلوقه و په لاماردانى دوژمن بو سهر موسولمانه كان
 ده كيشى و ده فهرموى: ﴿إِذَا جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ﴾ نهى
 موسولمانينه يادى نه و كاته بكنه وه كه دوژمن هيرشى بو هينان له لاي
 سه روتانه وه له خور هه لات وه، له خوار تانه وه له خور ناواوه، خيل و هوژه كاني
 قوپه يش و نه حباشه كانيان به نو كه نانه و توها ميه كان و به نو قوره يظه هيرشيان
 بو هينان و له ئابلوقه يان دان.

﴿وَإِذَا زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا﴾
 كاتيك چاوتان له ته ماشا كردنى عاده تى وه ستا، چاوتان به رايبى نه دا سه يرى
 دوژمن بكا، هينده زوړو بى شومار بوو نه تانده ويرا سه يرى سوپاي دوژمن

بکه‌ن. له‌ترسان دل‌ه‌کان گه‌یشتبوه بینه‌قاقاتان، جۆره‌ها گومانتان ده‌رباره‌ی
خودا له‌لا په‌یدا بویوو؛ هه‌تانبوو ئیمانی دامه‌زراو بوو به‌هیچ شتیک
له‌هه‌لۆیستی خۆی دانه‌ده‌به‌زی، بتمان‌ه‌ی به‌یارمه‌تی خودا هه‌بوو، چاوه‌روانی
هاتنی کۆمه‌گی په‌روه‌ردگار بوو، هه‌شتانبوو دو‌روو دل‌نه‌خۆش بوو، گومانی وا
بوو: که موحه‌مه‌دو هاوه‌لانی قه‌لاچۆده‌کرین و کافره‌کان سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست
دین و شاری مه‌دینه کۆنترۆل ده‌که‌ن.

حه‌سه‌نی به‌صری ده‌فه‌رموی: مونا‌فیکه‌کان پێیان وابوو موسو‌ل‌مانه‌کان
له‌بێخ ده‌رده‌هێند‌رین، موسو‌ل‌مانه‌کانیش پێیان وابوو سه‌رکه‌وتن بۆخۆیان ده‌بی.
﴿هٰذَا الَّذِي اٰتٰكَ الْيَمْنُ﴾ ناله‌و کات و شو‌ینه‌دا موسو‌ل‌مانه‌کان
به‌تاقیکرانه‌وه، له‌بۆته‌دران، موسو‌ل‌مانی ساغ و مونا‌فیک لێک هه‌له‌هاو‌یران
﴿وَزَلُّوا زَلْزَالًا شَدِيدًا﴾ به‌باشی رات‌له‌قین‌دران، هه‌ژین‌دران، که‌وتنه‌ ناو
ته‌نگ و چه‌له‌مه‌و سه‌خ‌له‌تییه‌وه، ترسو هه‌ره‌شه‌ی دو‌ژمن به‌ته‌واوی له‌که‌وو
بپێژنگی دان، هه‌یانبوو خۆگر بوو، نه‌وانه موسو‌ل‌مانی راست‌ال‌بوون، هه‌یانبوو
قه‌له‌ق و دل‌ه‌خورپێی پێکه‌وت و لیوه‌له‌ره‌و نه‌ژنۆله‌رزینی پێوه‌ دیار بوو، نه‌وانه
دوو‌رووه‌کان بوون.

هه‌لبه‌ته تاقیکردنه‌وه‌ی خودا بۆ نه‌وه‌یه شتیک لانا‌دیاری‌ستی بیه‌وی بۆی
ده‌ربکه‌وئ، به‌لکوو له‌به‌ر حیکمه‌تیکی تره، بۆ نه‌وه‌یه: نه‌و نه‌یینی‌یه بۆ
پێغه‌مبه‌ران، فریشته‌و که‌سانی دیکه ده‌ربکه‌وئ. بۆ نه‌وه‌یه نه‌و حاله‌ته
نادیاره‌ی خودا پێی ده‌زانئ و له‌خه‌لکی دی شاراوه‌یه بۆیان ده‌رخا!

ئه‌جار دواي راناندنی دیمه‌نی غه‌زایه‌که‌و چۆنیه‌تی مه‌وقیفی روداوه‌که.
هه‌لۆیستی مونا‌فیک و پشت‌گیری‌کاران به‌یان ده‌کا. ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ يَقُولُ

المنافقون والذين في قلوبهم مرض، ما وعدنا الله ورسوله إلا غروراً ﴿يأدى
 ثَمُو كَاتِه بَكَهْنَهوَه: كَه مونا فَيَقَه كان: ثَهوانَهى بهروا لَهت ئيمانِيان هِيْنا بوو به لَام
 به دَل هَمر كافربوون هَمروهَا ثَهوانَهى كَه تازَه موسوْلَمَانو بِيرو باوَه پِيان لاواز
 بوو به هُوْى تازَه ئاشنا بوونِيان به ئيسْلَام، ثَه مانَه وتِيان: ثَهو وادهو به لِيْئَنَهى
 خوداو پِيْغَه مَبَهري خودا پِيْيان دايِن هَه لَخَه لَه تانْدِن بوو، چ حَديقَه تِيْكى نِهو
 نابِي، سَه رَكَهوتنى چِي!!

بِيْئَهري ثَهَم قَسَانَه كَوْمَه لِيْكَ جوله كَهو دوو پروو بوون نَزِيكَهى حَه فتَا پِيَاو
 بوون، لَهوانَه (مُعْتَب)ى كوپرى قوشه يِيرو طوعمهى كوپرى ئوبه يِيْرِيق. موعه تَتَه ب
 كَاتِي لَه شَكْرِى ثَه حَزَابِي بِيْنِي وتِي: هَه يِهَهى موحه مَهْد وادهى ثَهوَه مان پِي دَهْدَا
 وِلَاتِي فَارسو رَوْم داگِير بَكَهين، كَه چِي ئِيْسْتَا وَا ئِيْمَه به راشكاوِي و بِي ترس
 ناتوانين سَه رئاوِيْكَ بَكَهين! به راستى ثَه مَه وادهى بِيْ بِنَاغَهو هَه لَخَه لَه تانْدِنِي
 ئاشكرايه. تازَه موسوْلَمَانبوَه كانِيش چونكَه ئِيْمَانَه كَه يان لاواز بسوو، ترسو
 خَوْفِيْكى زَوْر دَهوَرِي دابوون، ثَهوانِيش لاساى مونا فَيَقو جوله كَه كانِيان
 دَه كَرْدَهوَه هَه لَسو كَهوتى ثَهوانِيان پَه يِرَهو دَه كَرْد.

﴿وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا﴾ يادى ثَهوَه
 بَكَهْنَهوَه، ثَهو هَه لَوِيْسْتو بارود دَوْخَه بَخَهْنَهوَه به رچاوى خَوْتَان: كَه كَوْمَه لِيْكَ
 لَه دوو پروه كان: (ثَهوَسِي كوپرى قَه يِظى و هَه وَا خواهانِي) يان (عَه بدو لَلَاى كوپرى
 ئوبه يى و هاوَه لَانِي) وتِيان: ثَهى دانِيشتوانِي مَه دِيْنَه! هِيْچ هُوِيَه ك نِه بُو
 مانَهوَه تان لَه گَه لَ موحه مَهْدو لَه شَكْرَه كَه يِدا، بَهْم شِيْوَه يَه به باشى نازانين
 لَه گَه لِيْدا بِنو خَوْتَان مَالُوِيْران بَكَهين، بُوْچِي خَوْتَان به قِر دَهْدَهْن، به راستى ثَهَم

شهره هی ئیوه نیه و به خۆرای خۆتانی تیوه ده ده، کوپه مالتویرانیسه
 بگه پینه وه بۆ ناو خاوو خیزانی خۆتان بۆ ئه وهی له کوشتن و گرتن رزگارتان ببی!
 ههر لهم روانگه وه مونا فیه کان ناتومیدی و ترسو له رز سواری دل و
 دهروونیان بوو، ﴿و یستأذن فریق منهم النبی یقولون ان بیوتنا عورة و ما هی
 بعورة ان یریدون الا فرارا﴾ کۆمه لیکیان برپاری گه رانه وه یان دا بۆ ناو مال و
 مندالی خۆیان، داوای رخصه تیان له پینه مبه ر کرد بۆ ئه وهی بگه پینه وه بۆ
 مالتی خۆیان و گۆره پانی شهر جی بیلن، وتیان: خانوه کائمان قایم و پته ونین،
 ده رگا و په نجه ره کانیان هیچیان لی ناگه پینه وه، مال و مندالمان له خه ته ردا یه و
 ترسی ئه وه مان هه یه دوژمن و دز خۆیانی پیا بکه ن، مالمان تالان بکه ن، ژنو
 مندالمان برپینسن، ههر هیچکه نه بی بیان ترسیئن. په روه دگار به درۆیان
 ده خاته وه ده فهرموی: ﴿و ما هی بعورة﴾ ئه وانه درۆ ده که ن خانو و ماله کانیان
 شپو هه ئه و شاونین، به لکو و قایم و پته ون، دیوار و ده رگا و دوو ده ربیان توکمه و
 قاین. به لکو و ئه وه ده که نه بیانو و بۆ هه لاتن و خۆدزینه وه له مه دیدانی شهرو
 روبه رو بوونه وهی سوپای کافران.

ئه عجار په روه ردگار لاوازی ئیمانیان به یان ده کاو ده فهرموی: ﴿ولو دخلت
 علیهم من أقطارها ثم سئلوا الفتنة لآتوها، و ما تلبثو بها إلا یسیراً﴾ ئه گه ر
 دوژمن له هه مو لایه که وه و له ههر چوار لای مه دینه وه په لاماریان بدا، دوا
 پاشگه زبوونه وه له ئاینیان لی بکری و پیا بگوتری: شهر له گه ل موسولمانان
 بکه ن، خیرا بی سی و دوو فهرمان به ردار ده بوون و یه کسه ر پالیان ده دایه سوپای
 کو فرو هیچ منجه منجیکیان نه ده کرد و ساته وه ختیک رانه ده وه ستان له به پیره وه
 چوونی بانگه وازی له شکری کو فر، ههر ئه وه نده داوایان لی بکرایه خیرا
 ناماده باشی خۆیان نیشان ده دا.

یان دواى کافر بوونه‌وه‌یان ماویه‌کی کهم نه‌بی له‌مه‌دینه‌دا نه‌ده‌مانه‌وه‌و
خیرا به‌هیلاک ده‌چوون!

ئه‌مه نیشانه‌ی بیرو باوه‌ری له‌رزۆکیانه، ئه‌وانه ئیمانیان له‌دل‌دا
نه‌چه‌سپاوه بیرو باوه‌ره‌که‌یان سه‌رزاره‌کی و رواله‌تییه. که‌وابی هیچ جیگای
سه‌رسورمان نیه، که به‌که‌مترین ترسو بانگه‌وازییه‌کی ها‌که‌زایی پاشگه‌ز
بینه‌وه، ئه‌مه دابو نه‌پریت و ره‌وشتی ترسنۆکانه، هه‌ر له‌گه‌ل تینیکیان بۆ
هات خیرا ریگای هه‌لاتن ده‌گره‌به‌ر ده‌قاچینن.

نایه‌ته‌که ئاماژه ده‌کا بۆ خێلی به‌نو حاریشه، ئه‌وان بوون هاتنه‌ لای
پیغه‌مبه‌رو داواى ئه‌وه‌یان کرد ریگه‌یان پێ بدری بگه‌رپینه‌وه، بروییانوی
نامه‌عقوول و بێ بناخه‌یان هینانه‌وه.

﴿ولقد كانوا عاهدوا الله من قبل لا يولون الأديار﴾ بێگومان ئه‌و برۆا
لاوازو مونا‌فیکانه (خێلی به‌نو حاریشه) له‌وه‌پیش په‌مانیان‌دا به‌خوداو
به‌پیغه‌مبه‌ری خودا له‌روژی ئو‌حوددا: که ئیتر بپرای بپرای جارێکی تر
له‌جه‌نگ‌دا پشت هه‌لنه‌که‌نو له‌کاتی ته‌نگانه‌و روبه‌روبوونه‌وه‌ی دوژمن‌دا
هه‌لنه‌یه‌نو مه‌یدانی جه‌نگ به‌جێ نه‌هێلن. پاشان تۆیه‌یان کردو به‌لێنیان‌دا
به‌خودا: که جارێکی تر ئه‌و کاره‌ ناشیرینه‌ نه‌که‌نو نه‌گه‌رپینه‌وه بۆ ئه‌و ره‌وشته
ناشیرینه! ﴿وكان عهد الله مسؤلاً﴾ بێگومان عه‌ده‌و په‌مانی خودا لێ
پرسینه‌وه‌ی هه‌یه‌و هه‌روا به‌ئاسانی بۆیان به‌سه‌ر ناچێ، به‌لکوو روژی قیامه‌ت
خودا پرسیاریان لێ ده‌کاو سزاو تۆله‌ی په‌مانشکێتی و پاشگه‌زبونه‌وه‌یان لێ
ده‌ستێتی!!

ئەجار پەرورەدگار بێهۆدەیی هەڵاتنە کەیان دیاری دەکاو دەفەرموی: ﴿قُلْ: لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ، وَإِذَا لَا تَمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾
 ئەمە پێغه مەبر! هەواڵ بەدەرە ئەو دوورپووانەو پێیان بڵێ: هەڵاتن دەردی ئێوە
 دەرمان ناکا، تەمەنتان درێژ ناکا، هیچ سودێکتان پێ ناگەیهنێ و مردن و
 کوشتنتان لێ دوور ناخاتەو، چونکە ئەوێ لەزانیاری خودادا بڕیسار دراو
 گۆرانی بەسەردا نایە، بەلکوو لەوانە یە هەڵاتن مردنتان لێ نزیک بکاتەو، خۆ
 ئەگەر بەروالەت هەڵاتن بۆ ماوەیەک مردنی لێ دوور خستەو، (وەکوو
 بۆخۆیان دەڵێن: لەمردن رزگاریان بوو) ئەو بەبازن لەزەت بینیان لەو ژیانە
 کورتەمە دوا هەڵاتنە کەیان لەزەتێکی کورت و کەتخایەنەو بەهیچ حیساب
 دەکرێ. چونکە ژبانی دنیا چەندێک درێژ بێ لەناست ژبانی قیامتدا بەکەم
 دەژمێردرێ وەکوو لەنایەتێکی تردا دەفەرموی: ﴿قُلْ: مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى﴾ (النساء: ۷۷).

ئەجار پەرورەدگار جەخت لەسەر قودرەت و دەسەڵاتی خۆی دەکاتەو
 دەفەرموی: ﴿قُلْ: مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ أَنْ أُرَادَ بِكُمْ سُوءٌ أَوْ أُرَادَ
 بِكُمْ رَحْمَةٌ﴾ ئەمە پێغه مەبر! پێیان بڵێ: کێ ئێوە لەعەزابی خودا دەپاریزێ؟
 واتە: کەس ناتوانێ بێتە لەمەپەر لەبەردەم وێست و ئیرادەی خودادا دەربارە
 ئێوە، چی بۆ بڕیار دابن هەر دەبێ بێتە جێ، ئەگەر خودا زیانیکی بۆ بڕیار
 دابن کەس ناتوانێ رەتی بکاتەو، ئەگەر بیهوێ نێعمەتێکتان بەسەردا بپێژێ
 هەمدیسان کەس نیە بتوانێ بێتە، لەمەپەر و نەهێلێ ئەو وێستەمە خودا
 بێتە جێ.

﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ ئەو دوورپو بەدەختانە،
 خۆیان و هەوا خواهانیان کەسیان دەس ناکەوێ جگە لەخودا یارمەتیدەر

پشتگيريان بى، تهنانت به بى ئيزن و رهامه ندى خودا كەس ناتوانى
شەفاعەت شىيان بۆ بكا.

﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلْمْ إِلَيْنَا﴾ هەرچه نده
به گویره ی یاسای نه حوو به لاغه وشه ی (قد) له سه ر فيعلى (مضارع) بۆ
ته قلیله. به لام لیږدها بۆ ته حقیق و چه سپاندنه، واته: به ته ئکید په روه ردگار
زاناو ناگاداره به هه موو نه وانسه ی هه ول دده ن و تیده کوشین بۆ دل سارد
کردنه وه ی موسولمانان له ناماده بوونی جهنگ و ژیسوان کردنه وه یان له به شداری
کردن، ناگاداری نه وانیه: که به ناسیاوو براده رو خزم و کس و کاری خویان
له مه دینه یی به کان ده لاین: وهرن ئیوه ش وه کوو ئیمه پالی لی بدنه وه و بۆخوتان
له ژیر سیبه رو له ناو مالو حالی خوتاندا له ززه ت وهر بگرن. وهرن خوتان له ئیمه
نزیك بکه نه وه و هه لویتستی ئیمه وهر بگرن. نه و بیژهرانه ی که رسته ی
﴿وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ﴾ ناماژه ی پی ده کا، ویده چی دوورووه کان بووبن
به موسولمانه کانیان گوتبی: وهرن پال له ئیمه بدنه موحه مده و هاوه لانی
تاقمیکی که من و له ناو ده چن، چی زووه ده ستیان لی به رده ن.

ده شگونجی بیژهره کان جوله که کانی به نو قوره یظه بووبن به برا دوورووه کانی
خویان گوتبی وهرن پال له ئیمه بدنه ده ست له موحه مده به ریدنه، چونکه
موحه مده و هاوه لانی ده فه وتین و به که لکی نه وه نایه ن ئیوه پشتیان پی
به ستن، نه گهر نه بو سه فیان به سه رتاندا زال بیی ئیر که ستان لی ناهیلیتته وه و
قاره برتان ده کا!

﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نه و دوورووانه ناماده ی جهنگ نابن مه گهر
ماوه یه کی که م، نه ویش له بهر ناچاریی و بۆ زیان دوور خستنه وه له خویان و

له ترسى مردن، نه وانه لای خودا ناشکراو غایانن، له ژیر تیشکی زانیاری خودا هیچ شتیکیان بۆ ناشیردریته وه. فرتو فیل و بیانوویان بوج و بی بناغه ن!

﴿أشحة علیکم﴾ رژدو به خیلن به خویان به مال و حالیان، له کاتی شهرو جهنگدا هیچ یارمه تیکیان لی چاوه نواری ناکری، خویان ماندو ناکه ن، یارمه تی جهسته بی و مالی و معنه ویان لی هه لئاوه ری، ههروه ها له کاتی دابه شکردنی فه یئو غه نیمه تدا، چاو چنۆک و بهرچاو تهنگن. هه شتیك سودی موسولمانانی تییدا بی نه وان نه نجامی ناده ن، ﴿فإذا جاء الخوف رأيتهم ينظرون إليك تدور أعينهم كالذي يغشى من الموت﴾ نه گهر ترس پهیدا بوو به هوئی دهست پیکردنی شهرو جهنگه وه. ده بیانی چاویان لی هه لده گهریته وه، چاویان به ملۆق ده وهستی و ده لی له کاتی سه ره مه رگدان، ده ته په یان پی ده که وئی و خه ریکه زهنده قیان بجی!

که چی ﴿فإذا ذهب الخوف سلقوكم بألسنة حداد﴾ هه که ترسو خوف ره ویه وه و که وتنه وه بارودۆخی ئارامی و ئاسایی یه وه زمانیان دریژ ده که ن و شیرخوهره و پاله وانی وه کوو خویان دهست ناکه وئی!! دهست ده که ن به خو هه لکیشان و فشه کردنی هه مه پرسه! خویان هه لده نیته وه، رهوشتی ئازایی و پاله وانیه تی پال خویان ده ده ن.

﴿أشحة علی الخیر﴾ له سه ره خیر رژدو چروکن، توژقالتیک خیریان به ناوچاوانه وه نه. نه وان ترسنوکی و درۆزی و بیخیریان تییدا کوؤته وه، له کاتی شهردا ترسنۆک و هیچ له بارانه بوو، له کاتی دابه شکردنی دهستکه وت و غه نیمه تدا فشه که رو زمان دریژو نوزه دریژو داواکار، چه ندیکیان بلدیتی داوای زیاتر ده که ن وهه لپه ی هی تریانه، هوکاری هه موو نه وهوشته

ناشیرینانه یان ئه وه یه ﴿أُولَئِكَ لَمْ يَؤْمِنُوا﴾ ئه وانه روناکی ئیمان له دلی نه داون، ناو دل و دهروونیان به نووری ئیمان روشن نه بۆته وه، بر وایان به خودای تاكو ته نها نیه، بر وایان به پیغه مبه ر نیه، له ناخه وه موسو لمان نه بوون هه رچه نده بهرواله ت لافی ئیماندار ی لی ده دهن، ﴿فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ خودا کرده وه کانیانی پوچ کرده وه، ئه و کرده وه نابە دلانه ی له گه ل موسو لمانان دا ته نجامی ده دهن خودا پوچی کرده وه وه هیچ بایه خیان نیه بۆیان ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ پوچه ل کرده وه ی کرده وه کانیان لای خودا سه هلو ئاسانه، چۆنی بو ی به گو ی ره ی حیکمه ت و دانایی خو ی ته نجامی ده دا.

﴿يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾ ئه وانه له بهر ترسو په شو کاوی خۆیان - هه رچه نده ئه حزاب شکان و هه له اتون و تازه ناگه رپنه وه، - پێیان وایه قور په یش و غه طه فان و به نو قور په یظه هه ر خه ریکی ئابلو قه دانی مه دینه ن و هه لئه هاتوون، ته نانه ت ئه گه ر بۆ ما وه یه کیش پاشه کشه یان کرد بی سه ره له نو ی ده گه رپنه وه بۆ سه ر حا لی پێشوویان و ئابلو قه یان ده دهنه وه.

﴿وَإِن يَأْتِ الْأَحْزَابَ يُوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ﴾ ته گر له فه رزێك دا حیزه کان بێنه وه بۆ شه ر کردن له گه ل ئیوه دا، ئاواته خوازی ئه وه ده بن که له ناو مه دینه دا نه بن و له ریزی جه نگا وه ران دا نه بن. به لکو و پێیان خۆشه له ده ره وه ی مه دینه دا بن و له ناو گوند و ده وار نشینه کان دا بن و له وێوه پرس یار له ئیوه بکه ن و هه والی ئیوه بزانه ن، ئاواته خوازی ئه وه ن له ناو عه ره به ده شته کیه کان دا بوو نایه و دوور به دوور هه والی ئیوه یان پی بگه یشتایه، به تیشکانیشتان که یفخۆش بوو نایه. دوور به دوور یش ناگاداری شه ر نه بوو نایه.

﴿وَلَوْ كَانُوا فِیْكُمْ مَاقَاتِلُوا إِلَّا قَلِیلًا﴾ خو ئه گهر ئه و دوو پروانه له گۆره پانی جهنگیشدا له گهلتاندا بوونایه ههتا سه ر خو یان نه ده گرتو بهرده وام نه ده بوون له گهلتاندا به لكوو ماوهیه کی كه م و شه پێکی كه میان ده كرد، چونكه ترسو دله لهرزه پرستی لی ده پرین و په نایان ده برده به رخو دزینه وه و هه لاتن.

ئه بجا ر سه رنجی ئاده میزادان راده کیشی بو ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ بکه نه نموونه و رابه ری خو یان و چاو له ئه و بکه ن ده فهرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ، وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ ئه مه هه واله له شیوه ی فهرماندا، په روه ردگار فهرمان به موسو لمانان ده كا: كه چاو له پیغه مبه ر بکه ن و ئه و بکه نه پیشه و او رابه ری خو یان له روژی ئه حزاب و روژانی تر دا له کاتی ته نگ و چه له مه و کاتی ئاسایی دا، له کردار و گو فتار و هه لئسو كه و تدا، له خۆراگری و وره به رزی و تی کو شاندا، له چاو ه پروانی یار مه تی خوداو سه ركه و تنی حق به سه ر ناحه ق دا، ده فهرموی: ئه ی موسو لمانینه بیگومان بو ئیوه هیه رابه رایه تی و قودوه یه کی صالح و نموونه یی: كه شیای و ئه وه یه شوینی بکه ون و بیکه نه مامو ستای خۆتان، ئه و یش پیغه مبه ری خودایه ده چاو له ئه و بکه ن و تی قتی دا به ئه و بکه ن، بیکه نه رابه ری خۆتان، بیگومان پیغه مبه ر نموونه ی هه ره به رزی نازی به تی و خۆراگریه، ره مزی پیاهه تی و مرؤ فایه تی به بو كه سیك به ته ما پاداشی خودا بی و روژی قیامه تی له بیر بی و له حیساب و لی کو ئینه وه ی ئه و روژه سه خته بترسی. شه و و روژ خه ریکی یاد و په رستشی خودا بن. ده ی ئه گه ر ئیوه ی موسو لمان به ته ما پاداشی خودان و ترسی روژی قیامه تان هیه و هه می شه یادی خوداتان له دل دایه، شوین پیغه مبه ر بکه ون و چاو له ئه و بکه ن له هه موو کردار و گو فتاری کتاندا. له خو شی و ناخو شی دا، له کاتی شه رو له کاتی ناشتی دا!

ئەجار دواي راناندنى مەوقىفى دوورووھەکان ھەلۆیستى موسولمانەکان
باس دەکا، خۆگرى و ورەبەرزیان لەکاتى روبەرۆبونەوھیان لەگەڵ دوژمندا
رادەنۆینى دەفەرموى: ﴿ولما رآى المؤمنون الأحزاب قالوا: هذا ما وعدنا الله
ورسوله﴾ کاتیک موسولمانە راستەقینەکان، ئەوانەى لەکردارو گوشتاریاندا
دڵسۆزو ھەققانى بوون، کاتیک سوپای ئەحزابیان بینى ئابلقەى مەدینەیان
دابوو، بەورەبەرزییەو و تیان: ئەمە ئەو تاقیکردنەوھو لەبۆتەدانەییە: کە خودا
پێغەمبەرى خودا ھەوالیان پێ دابووین. بەرھەنگارى دوژمن دەبینەوھو سەرەنجام
سەرکەوتن بۆ ئیمە یە.

ئیبینو عەبباس دەفەرموى: پێغەمبەر ﷺ بەھاوھەلانی فەرموو: (ان
الأحزاب سائرون إليكم تسعاً أو عشر) ئەحزاب گەلەکۆمەکییان کردوھو دینە
سەرتان دواي نۆ شەوی تریان دە شەوی تر، ھەرۆھا فەرموى: (سيشتد الأمر
باجتماع الأحزاب عليكم والعاقبة لكم عليهم) تەنگو چەلەمەتان زیاد دەکا
دەکەونە تەنگانەییەکی گەورەوھ بەو گەلەکۆمەکییە ئەحزاب بۆ سەرتان، بەلام
سەرەنجام سەرکەوتن و پیروزیی بۆ ئیوھە.

بۆیە: کە ئەو ھێرش و گەلەکۆمەکییەیان بینى و تیان: ئەمە ئیختیبارى
ئیمەییەو خودا بەتاقیمان دەکاتەوھ، سەرکەوتن بۆ ئیمە دەبێ. ﴿وصدق الله
ورسوله﴾ خودا پێغەمبەرى خودا ھەوالی راست دەفەرمون و وادەو بەلێنیان
پاشگەز بوونەوھى تیدا نیو سەکەوتن ھەر بۆ ئیمە دەبێ. ﴿وما زادهم إلا
إيماناً وتسليماً﴾ بینینی ئەو لەشکرە زۆرو ھەمە جۆرە، ئەو گەلەکۆمەکیو
ئابلقەدانو پەلاماردانەى دوژمن بۆیان بیرو باوھەرى پتەوتر کردن و ئیمانیان
زیاد بوو، زیاتر پشتیان بەخودا بەست و خۆیان تەسلىمى قەزاو قەدەرى خودا
کردو زیاتر ملکہچى فەرمانى خودا و فەرمانى پێغەمبەرى خودا بوون، لێیان
یەقین بوو: کە سەرکەوتن بەدەست خودایەو ئەمان ھەر ئەوھەندەیان لەسەرە

هۆکاره مادییه کان دهسته بهر بکه و ناماده باشی ته وایان هه بی و به فیعلی بیهنگ و هیژو توانای خۆیان بجه نه کارو خهرجی بکه ن ئیتر پیروزی سهره نجام به دهست خودایه، به مهرجی ئه مان که مهترخه می نه که ن له دایینکردنی پیدایستی روبه روبوونه وه خودا زالیان ده کا.

هه لبه ته شتیکی چه سپاوه: که جیهاد کردن و تیکۆشان له پیناو ئاین دا ته کلیفیکی یهزدانی یه و جی به جی کردنی فهرزی کیفایه و جاری واش هه یه ده بیته فهرزی عهین، پابه ند نه بوون به م فهرمانه خودایی یه و په کخستنی و خه لک لی سارد کردنه وه ی تاوانیکی گهره یه، جیهاد هه موو کاتی به گویره ی بارودۆخ ئهرکیکی سهره کی و پیروزی سهرشانی موسو لمانانه و ده بی خۆیانی بو ناماده بکه و ئه نجامی بده ن. وێپرای هه ول و تیکۆشانی خۆیان و چاره پروانی یارمه تی و کۆمه کی پهروه ردگار بن. به لام ته نها پشت به ستن به خودا و چاره پروانی هاتنی یارمه تی خودا به بی هه ول و تیکۆشانی موسو لمانان، واته: موسو لمانان خۆیان پالی لی بده نه وه و به ته ما ئه وه بن خودا دوژمنیان بو له ناو به ری و پیروزی و سهرکه وتنیان بو دهسته بهر بکا ئه وه تی نه گه ییشته نه له نایه ته کانی قورئان و پاشگۆی خستنی فهرمانی پهروه ردگاره، خو هه ل خه له تاندن و خه یال و ئاواتی شه یسانی یه. له قورئان دا چه ند جار هه ره شه کردن له م جوړه تیگه ییشته نه هه لانه دووباره بو ته وه وه کوو ده فهرموی: ﴿ام حسبتم ان تدخلوا الجنة ولما ياتكم مثل الذين خلوا من قبلكم، مستهم البأساء والضراء وزلزلوا حتى يقول الرسول والذين آمنوا معه متى نصر الله؛ الا ان نصر الله قريب﴾ (البقرة: ۲۱۴) یان ده فهرموی: ﴿احسب الناس ان يتركوا ان يقولوا: آمنا وهم لا يفتنون؟﴾ (العنکبوت: ۲).

نایه ته که به لگه یه کی ئاشکرا و رونه له سهر ئه وه ده بی موسو لمانان بتمان ه ی ته وایان به واده و به لینی خودا و پیغه مبه ره هه بی. هه ر کاتی

یارمه‌تیدانی خودا نه‌هات یان دواکه‌وت ئه‌وه با بزائن: خه‌له‌لیک له‌خودی موسولمانه‌کان خۆیان‌دا هه‌یه، بۆ خۆیان وه‌کوو پتویست ئه‌رکی سه‌رشانی خۆیان جی به‌جی نه‌کردوه.

جه‌ماوه‌ری زانایان ئه‌م ئایه‌ته‌یان کردوه به‌به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه: که ئیمان زیادو که‌م ده‌کا.

ئه‌جار وه‌صفو ئه‌نای ئه‌و موسولمانانه به‌یان ده‌کا: که پابه‌ندی واده‌و به‌لێنی خۆیان بونو به‌دلسۆزی و ئیخلاصه‌وه له‌پێناو ئایینی خودادا تیکۆشانو تیده‌کۆشن، تا دوا هه‌ناسه‌و دوا تنۆکی خۆینیان له‌پێغه‌مبه‌ر جیا نه‌بوونه‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿من المؤمنین رجال صدقوا ما عاهدوا الله علیه﴾ واته: کۆمه‌لێک موسولمانی راستالۆ دلسۆز هه‌ن له‌گه‌ڵ په‌یمان واده‌ی خۆیان‌دا راستگۆ بوون، په‌یمانی خۆیان له‌گه‌ڵ خودا و پێغه‌مبه‌ری خودا به‌راستی برده‌ سه‌رو دلسۆزانه تیکۆشان، ئه‌و واده‌و په‌یمانه‌ی دابوویان: که له‌کاتی ته‌نگانه‌و روبه‌روبوونه‌وه‌ی دوژمن‌دا خۆراگرو به‌ئارام بن به‌باشی پابه‌ندی بوون.

جا ﴿فمنهم من قضی نجبه﴾ هه‌یانبوو ته‌مه‌نی کۆتایی هات و له‌پێناو ئایین‌دا خۆی به‌خت کرد... وه‌کوو ئه‌و هاوه‌لانه‌ی له‌غه‌زای به‌درو ئو خودا گیانی پاکی خۆیان کرده‌ قوربانی، ﴿ومنهم من ينتظر﴾ هه‌یشیانه‌ چاوه‌پروانی شه‌هید بوونه له‌مه‌یدان‌دا ده‌جه‌نگی و خۆی فیدایی کردوه و به‌ته‌ما پیروزی سه‌رکه‌وتن یان شه‌هید بوونه. تۆزقالێک له‌واده‌و به‌لێنی خۆیان پاشگه‌زنه‌بوونه‌وه و نابنه‌وه. به‌پێچه‌وانه‌ی دوورووه‌کانه‌وه: که واده‌یان‌دا: خۆ راگرین و له‌به‌رامبه‌ر دوژمن‌دا هه‌لنه‌یه‌ن، که‌چی هه‌ر: که تین هات خیرا له‌قسه‌و واده‌ی خۆیان په‌شیمان بوونه‌وه و پشتیان هه‌لکرد.

ئیمامی بوخاری له‌ئنه‌سی کورپی مالیکه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا: ده‌فه‌رموی: ئه‌م نایه‌ته ده‌رباره‌ی ئه‌نه‌سی کورپی (النضر) نازل بووه، خودای لی رازی بی. ئیمامی ئه‌حمده و موسلیم و ترمیزی و نه‌سائی له‌ ئه‌نه‌سه‌وه ریوایه‌ت ده‌کن: ده‌فه‌رموی: (ئه‌نه‌سی کورپی النضر) بو‌ی نه‌کرا ئاماده‌ی جه‌نگی به‌در بی، زۆری پی ناخۆش بوو، وتی: یه‌که‌م جه‌نگ: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاماده‌ی بوو من لئی دواکه‌وتم، شه‌رت بی نه‌گه‌ر نه‌مرم جه‌نگی‌کی تر بیته پیشه‌وه ده‌بی له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا بمو شان به‌شانی ئه‌و بمو لئی دوا نه‌که‌وم ده‌بی نیشانی‌شی بده‌م چۆن خۆم فیدایی ده‌که‌م!! ئه‌نه‌س ده‌لی: ترسام له‌وه که زیاتر بلی: ده‌فه‌رموی: رۆژی غه‌زای ئوحود مامم له‌ته‌ک پیغه‌مبه‌ردا ﷺ ئاماده‌ی غه‌زابوو، تووشی سه‌عدی کورپی مه‌عاز بوو ئه‌نه‌س پی‌ی فه‌رموو: ئه‌ی ئه‌بو عه‌مر بو کوئ ده‌چی؟ ئای له‌بۆنی به‌هه‌شت که خۆشه، وه‌للاهی من بۆنی به‌هه‌شم له‌لای ئوحوده‌وه بو دئ؟ ئیتر له‌دژی دوژمن جه‌نگا تا شه‌هید بوو، دوا‌یی سه‌یریان کرد هه‌شتاو ئه‌وه‌نده برینی پی‌وه بوون، ئیتر نایه‌تی ﴿مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالَ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ نازل بوو.

زومه‌خشه‌ری ده‌فه‌رموی: کۆمه‌لێک له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر له‌سه‌ر خۆیان نه‌زر کرد: که نه‌گه‌ر جارێکی تر له‌ته‌ک پیغه‌مبه‌ردا ﷺ روبه‌روی دوژمن بوونه‌وه خۆیان راده‌گرن و به‌وره‌یه‌کی به‌رزوه دژی دوژمن ده‌جنگین تا شه‌هید ده‌بن، ئه‌م کۆمه‌له‌ هاوه‌له عوسمانی کورپی عه‌فان و طه‌له‌ی کورپی عوبه‌یدلّاو سه‌عیدی کورپی زه‌یدو عه‌مری کورپی نوفه‌یل و حه‌مزو مو‌صعه‌بی کورپی عومه‌یرو هی تریش بوون.

ئه‌جار به‌شوێن ئه‌وه‌دا هۆکارو حیکمه‌تی به‌تاقیکردنه‌وه‌که به‌یان ده‌کاوه ده‌فه‌رموی: ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصَدَقَتِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ

یتوب علیهم ﴿واته: خودا بهنده کانی به تاقی ده کاته وه به ترسو و برسیه تی و به رو به رو بوونه وه له گه ل دوژمن دا، بۆ ئه وه ی چاک و خراپ لیک جیا بینه وه، ده ربکه وی کئی نازاو نه بهرده، کئی ترسنوک و خویرییه، به واقیعی چۆنیه تی و حه قیقه تی هه موو کهس ناشکرا بیی، ئه بچار خودا پاداشی باش بداته وه به وانه ی راستگۆن له واده و په یانیان دا، خاوه نی صه برو وره ی به رزن له به رامبه ر دوژمن دا، فیدا کارو پیشمه رگه ن له پیئاو ئایینی خودا دا، هه روه ها بۆ ئه وه ی تۆله له دورو و په یانشکیئان بستینیته وه ئه گه ر مه یلی لی بوو، یان تۆبه یان لی وهر بگری ئه گه ر تۆبه ی راستالانه و راستیان کرد. واته: هه موو کاریک به ده ست خودا خۆیه تی، هه ر کاریک ده کاو هه ر بریاریک ده رده کا، بی حکمه ت نیه، بیته وده و به هه وانته نیه، هه مووی به گویره ی حکمه ت و نه خشه و پلانی ئه زه لی په روه رد گاره و بۆ مه به سستیکی پیرو زو به رزه، سه ره نجامیشی بۆ ئه و ئاکامیه: که خودا ده یه وی.

﴿ان الله کان غفوراً رحیماً﴾ بیگومان خودا لیخۆشبوو به ره حم و به زه بییه، ره حمه ت و لیخۆشبوونی خودا زۆر له قارو غه زه بی نزیکتر و زۆر تره، خاوه نی لیخۆشبوونه بۆ بهنده کانی، تاوانه کانیان داده پۆشی و ره حمی پی کردون به وه: که توفیقی داو بۆ تۆبه کردن و ئیمانیه تان، له سه ر تاوانی پیش موسولمان بون و تۆبه کردنیان سزایان نادا، نمونه ی ئه م ئایه ته چه ند ئایه تیکی تره: که ده فره موی: ﴿ولنبلونکم حتی نعلم المجاهدین منکم والصابرین، ونبلیواخبارکم﴾ (عمد: ۳۱) یان ده فره موی: ﴿ماکان الله لیذر المؤمنین علی ما انتم علیه حتی یمیز الخبیث من الطیب﴾ (ال عمران: ۱۷۹).

ئه‌جار کۆتایی روداوه‌که نمایش ده‌کا به‌کۆتایی یه‌ک: که ته‌صدیق و بروای موسولمانان به‌خودای خۆیان زیاد ده‌کا و ده‌یچه‌سپینن، گومرای مونا فیه‌کان ده‌رده‌خا و گه‌واهی بیرو بۆچونی هه‌له‌یان، ده‌فه‌رموی: ﴿ورد الله الذین کفروا بغیظهم لم ینالوا خیراً﴾ په‌روه‌ردگار به‌قودره‌تی خۆی ئه‌حزابی له‌ده‌وری مه‌دینه به‌سه‌ر پاشوانیان دا گیرانه‌وه، بئ ئه‌وه‌ی هیچ ئامانج‌یکیان ده‌ست بکه‌وئ، به‌رق و کینه‌ی خۆیان هه‌ گه‌رانه‌وه، نه‌یان توانی هه‌ده‌فیک بیکن، هیچ سه‌رکه‌وتنیک به‌ده‌ست بیتن، هیچ خیر و بیریکیان ده‌ست نه‌که‌وت له‌غه‌نیمه‌ت و به‌دیل گرتن و ده‌ست وه‌شاندن، خودا ره‌شه‌بای توندو ساردو سه‌رماو گه‌رده‌لولو زریان له‌سه‌ر هه‌لکردن، سه‌ریان لئ تیک چو و ره‌یان روخا، کۆمه‌لیان په‌رته‌وازه‌بون و به‌سه‌ری شکاوو پاشه‌لی دراوه‌هه‌ قاجان‌دیان هه‌ی له‌وه‌ی سه‌ری خۆی ده‌رکا، هیچ زه‌فه‌ریکیان به‌موسولمانان نه‌برد، هیچیان ده‌ست نه‌که‌وت، هیچ ئاواتیکیان نه‌هاته‌دی، ﴿وکفی الله المؤمنین القتال﴾ په‌روه‌ردگار بارودۆخیک وای ره‌خساند پتو‌یست به‌وه‌ نه‌کا موسولمانان ده‌سته‌ویه‌خه‌ی داگیرکه‌رو په‌لامارده‌ران بینه‌وه، به‌لکوو به‌قودره‌تی خۆی ره‌شه‌باو زریان و تۆفانی لئ وه‌کار خستن، فریشته‌ی نارنده‌ سه‌ریان و به‌و ده‌رده‌ی بردن: که بردنی. په‌روه‌ردگار بۆ خۆی به‌شه‌ره‌که هه‌لساو خۆی له‌جیات موسولمانان به‌ره‌نگاری سوپای کوفر بووه‌وه، بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌کوو بوخاری ریوایه‌تی کردوه ده‌فه‌رموی: (لا اله الا الله وحده، صدق وعده، ونصر عبده، واعز جنده، وهزم الأحزاب وحده، فلا شيء بعده) له‌سه‌حیه‌ین دا هاتوه له‌عه‌بدوللای کوری ئه‌بو ئه‌وفاوه ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ دو‌عای له‌سوپای ئه‌حزاب ده‌کرد ده‌یفه‌رموو: (اللهم منزل الكتاب، سریع الحساب، اهزم الأحزاب، اللهم اهزمهم وزلزلهم).

به‌لئی بهو شیوه شهری ئه‌حزاب ده‌ستی پیکردو بهو جوړه روداوه‌کانی هاتنه دیو به‌ئاکام گه‌یشت، له‌همه‌موو حاله‌کان دا جله‌وی روداوه‌کان به‌ده‌ست خدا خۆیه‌وه بوو چۆنی ویست ئاوا به‌ئاکامی گه‌یاند.

ئیبینو ئیسحاق ده‌لئی: که ئه‌حزابه‌کان پاشه‌وپاش کشانه‌وه له‌روژی خه‌نده‌قدا، پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی: (لن تغزوکم قریش بعد عامکم هذا ولکنکم تغزونهم) له‌ئیستا به‌ولاوله ئیتر قورپه‌یش نایه‌نه سه‌رتان و جاریکی تر ناتوانن نابلقه‌تان بده‌ن، به‌لکوو ئیوه ده‌چنه سه‌ریان و هه‌روایش ده‌رچوو له‌وه‌به‌ولاوله قورپه‌یشیه‌کان هیرشیان نه‌کرده‌وه سه‌ر موسولمانان به‌لکوو هه‌ر موسولمانان، هیرشیان ده‌کرده سه‌ر ئه‌وان، هه‌تا شاری مه‌ککه‌ رزگار کراو موسولمانان به‌ته‌واوی پیروزیان به‌ده‌ست هینا.

﴿وكان الله قوياً عزيزاً﴾ په‌روه‌ردگار خاوه‌ن هیزو ده‌سه‌لاته پتویست به‌وه ناکا شه‌ریان له‌گه‌ل بکا، به‌لکوو هه‌ر که ویستی ده‌توانی بیانفه‌وتینی، ژێرده‌سته‌یان بکا، به‌بن ته‌وه‌ی هیچ مه‌به‌ستیکیان بیته‌ دیو به‌هیچ نامانجیک بگمن ده‌توانی خه‌ساره‌تمه‌ندو ریسوای دونیاو قیامه‌تیان بکا.

کار هه‌ر به‌وه‌نده نه‌وه‌ستا، قورپه‌یشیه‌کان و غه‌طفان تی بشکینو به‌ناتومیدی بگه‌رپنه‌وه، به‌لکوو زه‌بری به‌هیزی پیغه‌مبهر و موسولمانان به‌ر هۆزی به‌نو قورپه‌یظمش که‌وت، چونکه سویندخۆرو هاوپه‌یمانی قورپه‌یشیه‌کان بوون، ده‌فه‌رموی: ﴿وأنزل الذين ظاهروهم من أهل الكتاب من صياصيه‌هم﴾ په‌روه‌ردگار جوله‌که‌ی به‌نو قورپه‌یظمشی له‌قه‌لا و شورا‌کانی خۆیان داگرت، ته‌وانه‌ی یارمه‌تی ئه‌حزابه‌کانیان دابوو، له‌کاتیکدا ئه‌حزابه‌کان نابلقه‌ی مه‌دینه‌یان دابوو په‌یمانی خۆیان هه‌لوه‌شاندبوه‌وه. ته‌و په‌یمانه‌ی له‌گه‌ل

پیغه مبهردا به ستبویان لی پاشگه زیوونه وه، بیگومان جوله که کانی مه دینه
 ماوهیه کی کهم نه بی له گه ل موسولمانان دا هودنه یان نه بوو، نه وه بوو پیغه مبهردا
 ﷺ: که ته شریفی کوچی کرد بو مه دینه په یانیکی له گه ل دا مۆر کردن،
 به گویره ی نه وه په یان نه ده بوو جوله که کان فرت و فیل له موسولمانان بکه نه،
 نه ده بوو جاسووسی یان به سه ره وه بکه نه، یار مه تی دوژمنی پیغه مبهردا
 موسولمانان بده نه، هر بو خوشیان ده ستریزی نه که نه سهریان!

وله لی نه وه نده ی نه برد جوله که هستیان کرد به خه تهری ئیسلام له سه ر
 مه کانه ت و بهر ژه وه ندیان وه کوو جوله کهو خاوه نی ته ورات. بیگومان له وه پیش
 جوله که کان له ناو دانیشتوانی مه دینه دا ریزو نرخیکی تاییه تی یان هه بوو،
 به خاوه نی کتیبی ئاسمانی ناسرابوون، بو گه لی شت پرس و رایان پی ده کرا،
 هه روه ها هستیان به خه تهری بانگه وازی ئیسلامی و ریکخستنه کانی
 کۆمه لگای موسولمان کرد، هستیان کرد نه وه ته نظیم و ئیداره تازه یه ی ده وه لی
 ئیسلامی به سه ر و کایه تی پیغه مبهردا ﷺ دژی بهر ژه وه ندی جوله که یه تی نه وانه .
 نه وان له وه پیش دوژمنایه تی نیوان هۆزی نه وس و هۆزی خه زره جیان قۆزتبه وه
 بو بهر ژه وه ندی خو یان سودیان لی ده بینی و خو یان لی کرد بوونه براگه وره و
 ریش سپی، که پیغه مبهردا ﷺ چوه مه دینه و نه وس و خه زره جی ناشت
 کردنه وه و کردنی به یه ک گه ل و له کۆمه لگای ئیسلامی دا له ژیر سه ر کردایه تی
 پیغه مبهردا بوونه خاوه نی یه ک بیرو باوه رو یه ک ریبازو یه ک مه به ست، ئیتر
 جوله که کان ئاوی قوراویان ده ست نه که وت ماسی تیدا بگرن و هه لی (فرق
 تسد) یان له کیس چوو. مالی هه ره گه وره و زانای هه به ناوبانگیان عه بدوللای
 کوری سه لام بوو، نه ویش به خو ی و خاوه خیزانیه وه موسولمان بوون، به مه ش
 زه بریکی گورچک بریان لیدرا!

پیش نه‌ویش موسولمانبوونی خۆی رابگه‌یه‌نی ترسا له‌وه‌ی جوله‌که‌کان
 پروپانگه‌نده‌ی بۆ هه‌لبه‌ستن و ناو و ناتۆره‌ی ناشیرینی دوا بجه‌ن، بۆیه داوای
 له‌پێغه‌مبەر ﷺ کرد که کۆبوونه‌وه له‌گه‌ڵ ریش سپی و پیاو ماقولانی
 جوله‌که‌دا بکا و ده‌رباره‌ی عه‌بدوڵڵا پرسیاریان ئاراسته‌ بکا، پیش نه‌وه‌ی بزانه‌ن
 موسولمان بووه، ده‌رباره‌ی نه‌و رای خۆیان ده‌ربهرن، کاتێ پێغه‌مبەر ﷺ له‌م
 باره‌وه دواندنی وتیان: عه‌بدوڵڵای کورپی سه‌لام گه‌وره‌و پیاوچاک و زانامانه،
 کورپی پیاوی هه‌ره گه‌وره‌و زانامانه، باوکیشی گه‌وره‌و تاکه‌ زانامان بووه، چ
 جایی خۆی. ئیتر عه‌بدوڵڵا که له‌په‌نا پاساریکه‌وه خۆی هه‌شاردا بوو، هاته‌ ناو
 کورپه‌که‌یانه‌وه و ئیعلانی ئیسلامه‌تی خۆی کردو داوای لی‌کردن موسولمان بن،
 ئیتر نه‌جار گێره‌که‌یان گۆرپی و زۆر قسه‌ی ناشیرینیان ده‌رباره‌ گوتن، هه‌روه‌ها
 به‌ناو خێله‌کانی جوله‌که‌دا گه‌ران و ترساندیان له‌وه‌ی چا و له‌عه‌بدوڵڵا بکه‌ن و
 شوینی بکه‌ن، ئیتر به‌ته‌وا و که‌هه‌ستیان به‌خه‌ته‌ری ئیسلام له‌سه‌ر کیانی ئایینی و
 سیاسی خۆیان کرد، بریاریان دا دژی پێغه‌مبەر ﷺ چیان بۆ بکری بیکه‌ن،
 هه‌موو رێبازیک بگره‌به‌ر بۆ دژایه‌تی موسولمانان. ئیتر له‌و رۆژه‌وه جه‌نگ
 له‌نیوان موسولمان و جوله‌که‌دا په‌یدا بوو هه‌تا ئه‌مڕۆش به‌رده‌وامه‌و تا دونه‌یا
 دونه‌یا به‌رده‌وام ده‌بی.

له‌سه‌ره‌تا دا شه‌ره‌که شه‌ری دیعایه‌و جه‌نگی سارد بوو، شه‌ری پروپانگه‌نده
 دژی پێغه‌مبەر و هاوه‌لانی به‌رپا بوو هه‌رچی فرت و فیلێکی بۆیان کرا و تی‌یدا
 کاراما بوون به‌کاریان هێنا و خۆیان تی‌دا تاقی کرده‌وه، گومانیان ده‌خسته‌ سه‌ر
 پێغه‌مبهرایه‌تی هه‌زه‌ره‌تی موحه‌مه‌د و شوبه‌ه و گومانیان ئاراسته‌ی بیروباوه‌ری
 تازه‌ ده‌کرد، فیتنه‌یی و دووبه‌ره‌کییان ده‌خسته‌ نیوان موسولمانانه‌وه، هه‌ولیان
 ده‌دا دوژمنایه‌تی کۆنی نیوان هۆزی نه‌وس و هۆزی خه‌زه‌ج زیندوبیکه‌نه‌وه،
 دژایه‌تی بجه‌نه‌ نیوان کۆچکاران و یاریده‌ده‌ران هه‌وه، جاسووسییان به‌سه‌ر

موسولمانانوه ده کرد بۆ بهرزه وهندی دوزمنانی ئیسلام، کۆمه لیکیان دووروو له ناو کۆمه لێ موسولمانان دا دروست کردبوو، ئهو مونا فیکانه بهروا له ت موسولمان و به دل کافر بوون، جوله که کان ئهم مونا فیکانه یان به کار ده یێنان بۆ نیتنه بهرپا کردن له ناو کۆمه لێ موسولمانان دا. تا له سه ره نجام دا په رده یان له سه ر روی ره شی خۆیان لابر دو په یمانی خۆیان شکاندو پالیان دایه لای دوزمن و به ته مابوون له پشته وه را خه نجه ری خیانه تی خۆیان ئا راسته ی ده له تی تازه دامه زراوی موسولمانان بکه ن.

جا: که په روه ردگار به فه ضل و گه وه بی خۆی سه ره که وتن و پیروزی به پیغه مبهرو موسولمانان به خشی و ئه حزایش بهو جوړه تیشکان و به نا ئومیدی گه رانه وه هیه ده سته که وتیکیان نه بوو، موسولمانان که وتنه وه حاله تی ناسایی یه وه گه رانه وه بۆ ناو مال و مندالی خۆیان و پیغه مبهرو ﷺ چوه مالی ئوموسه له مه بۆ خۆشتن و لابر دنی چلک و ته پ و تۆزی چه ند روژی سه خله تی و ته نگانه ی رابردو، سه زره تی جویرانیل هاته لای و وتی: ئه ی پیغه مبهری خودا ئایا چه کت داناوه؟ پیغه مبهرو ﷺ فه رمووی: به لێ. سه زره تی جویرانیل فه رمووی: به لام فریشه چه کیان دانه ناوه، ئه وه من نیستا له راودونانی کافره کان دیمه وه، ئه مجار فه رمووی: په روه ردگار فه رمانت پی ده کا: که هه ر نیستا بی چه ندو چون په لاماری هۆزی به نو قوره یظه بده ی و له ناویان به ری، به نو قوره یظه چوند میلێک له مه دینه وه دوور بوون، ئه و کاته ی سه زره ت جویرانیل فه رمانی په روه ردگاری بۆ پیغه مبهرو ﷺ هینا نیوه رۆ بوو، ئیتر پیغه مبهرو ﷺ یه کسه ر راست بوه وه فه رمانی به موسولمانان کرد به راجین بۆ سه ر به نو قوره یظه، وه کوو له سه حیحی بوخاری و سه حیحی موسلیم دا هاتوه پیغه مبهرو ﷺ به موسولمانانی فه رموو: (لایصلین احد منکم العصر إلا

فی بنی قریظه) تا نه گهینه ناو به نوقوره یظه کهس نویتژ نه کا، بهم شیوه موسولمانان به پهله به رهو به نوقوره یظه کهوتنه ری، له ریگا وهختی نویتژ هات هه ندیکیان له ریگا نویتژیان کرد، وتیان: پیغه مبهه: که نهو فرمانه ی پی کردین مه بهستی نهو به بو به خیرایی بکهوینه ری، هه ندیکی تریان وتیان: نه خهیر! تا نه چینه ناو به نوقوره یظه نویتژ ناکهین. چونکه پیغه مبهه ﷺ وهها فرمانی پی کردین، ئیت بهو جوړه موسولمانه کان به رهو هوژی به نوقوره یظه راجمینو پیغه مبهه ﷺ عه بدوللای کوری مه کتوومی کرده جینشیننی خوئی و شوینیان کهوت، نالای له شکره کهشی دایه دهست عه لی کوری نه بو طالیب، ئیت پیغه مبهه ﷺ نابلقه ی دانو نابلقه دانه که (۲۵) روژی خیاندو له هه موو روئیکه وه تینیان بو هات، دواپی له سهو حوکی سه عدی کوری مه عاذ: که هاوپه یانیاں بوو له سه رده می نه فامی دا. فوئان به ده سه وه دا .

جا: که سه عد هات بو ناو موسولمانه کان، پیغه مبهه ﷺ بو زیده ریز پیدان و شکو مه ندی فرمانی به موسولمانه کان کرد: که له بهری هه لسن، پیی فهرموون: (قوموا الی سیدکم) بو نهوه ی حوکم و بریاره کانی کاریگه تر بن، جا که سه عد دانیش پیغه مبهه ﷺ به سه عدی فهرموو ناماژه ی بو جول که کان کرد، فهرمووی: نهوانه ی له سهو حوکی تو له قه لاکانیاں هاتوونه ده ری، چونت به لاهه باشه بریاریاں بو دهریکه ن، سه عد فهرمووی: حوکی من تییاں دایه ره وایه؟ چ حوکیک بدهم له سهو ریاں جی به جی ده کری؟ پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: به لئ: وتی: به سهو هر که سیلک دا بریار دهرکه م جی به جی ده کری؟ ناماژه شی بو نهو لایه کرد: که پیغه مبهه ی لی بوو له بهر ریزو ئیحتیرام روی له پیغه مبهه ﷺ لادابوو. پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: به لئ چ حوکیک دهریکه ی جی به جی ده کری، نه مجار سه عد فهرمووی: نه من حوکی نهو ده ده م

شهر کمره کانیان بکوژرین مال و مندالیان بکرینه تالانی و داگیر بکرین.
پیغمبر ﷺ فرمودی: بیگومان به حوکی خودای ژورر هوت ناسمانه کان
حوکت کرد، یان به گویره حوکی خوداو حوکی پیغمبری خودا حوکت کرد.

نه جار پیغمبر ﷺ فرمانی کرد چالی دریش هه لکه نن، خنده کیان بو
هه لکه نندن و به پهل به ستراوی هینایان و له ملیان دان ژماره یان هوت سه
هشت سه کس بوون، هر نیرینه کیشیان موی لی نه هاتبوو له گه
نافرته کانیان دا کرانه کوپله و مال و سامانیان کرا به غه نیمه ت..

﴿وقذف في قلوبهم الرعب﴾ پهروهردگار ترسو و بیمیکی زوری خسته دل و
دهرونیانه وه، چونکه پالیان دابوه موشریکه کان به مه بهستی جهنگان دژی
پیغمبر و هاوه لانی و ترساندن کومه لگای نیسلامی به نیاز بوونیان بو
کوشتنی موسولمانان. بویه روداو کان به پیچه وانه نیازی نه وان هاتنه دی و
﴿فريقاً تقتلون﴾ نه جوله کانه خویان ته سلیم کرد بو کوشتن و ﴿وتأسرون
فريقاً﴾ مندال و نافرته یان به کوپله بوون. نه کومه لهی کوژران شهر کمره کانیان
بوون، نه وانیش کران به کوپله نافرته و منداله کانیان بوون ﴿وأورثكم أرضهم
وديارهم وأموالهم وأرضاً لم تطؤوها﴾ پهروهردگار زهوی و زارو نه رزو ناوی
نه وان به نیوه به خشی. خانو باله خانه و مال و سامانیان کهوته دهست نیوه،
هروه ها پهروهردگار به میرات ده دا به نیوه چند ولات و ناوچهی تر که نیوه تا
نیستا قاچتان نه خستوته سهر، نه ویش زهوی زاری نه ولاتانه به له داهاتو دا
کونترولیان ده کهن دواي زهوی زاری به نو قوره یظه، وه کوو ولاتی خه بیسرو
مه ککو ولاتی فارس و روم ﴿وكان الله على كل شيء قديراً﴾ پهروهردگار
خاوه تواناو دهسه لاتی ره هایه به سهر هه موو شتیکدا، زاتی پاکی چون توانی

زهوی و زاری به‌نوقوره‌یظمی خسته ژیر ده‌ستی ئیوه‌وه، ده‌توانی زهوی و زاری شوینی تریستان بخاته ژیر ده‌ست و به‌سهر گهل و نه‌ته‌وهی تردا سهرتان بخا.

تییینی:

نایه‌ته‌کان زۆر حوکم و یاسایان لمن وهرده‌گیرین. له‌و حوکم و نادابانه:

۱- پتیوسته سهرۆک راویژ له‌گهل هاوه‌لانی و پیاو ماقولانی ولاته‌که‌ی دا بکا، به‌تاییه‌تی له‌کاروباری گرنگی وه‌کوو شه‌ردا. ئه‌وه‌تا پیغه‌مبهر ﷺ که هه‌والی هاتنی ئه‌حزابی بیست بو سهر مه‌دینه راویژی به‌هاوه‌لانی کردو سه‌لمانی فارسی ته‌گبیری خه‌نده‌ک لی‌دانسی بو کرد، پیغه‌مبهریش په‌سندی کردو ئه‌نجام درا.

۲- خۆپاریزی و به‌رگریکردن و به‌رامبه‌ریکردنی دوژمن پتیوسته و ده‌بی موسولمانان ئه‌وپه‌ری توانای خۆیان بخه‌نه گهر بو پاراستنی خویسن و مال و ناموس و ولاتیان.

۳- فیل کردن و پیلان نانه‌وه له‌شه‌ردا کاریکی ره‌وايه.

۴- ئیجتیهاد کردن و لی‌کۆلینه‌وه دروسته و (هه‌ندی جار واجبه) ئه‌وه‌بوو پیغه‌مبهر ﷺ که چوو بو سهر به‌نوقوره‌یظم به‌موسولمانانه‌کانی فهرموو (لا یصلین ڤدکم العصر الا فی بنی قریظه) له‌ریگا نویژی عه‌صریان لی دره‌نگ بوو، هه‌ندی له‌هاوه‌لانی له‌ریگا نویژه‌که‌یان کرد و تیان: با نویژه‌که‌مان نه‌چی، و تیشیان پیغه‌مبهر ﷺ که ئه‌و فهرمانه‌ی پی کردین مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو زوو به‌پهر فهرمانه‌که‌یه‌وه بچین و ته‌خیر نه‌بین. هه‌ندی‌کیشیان و تیان: نویژی عه‌صر ناکه‌ین مه‌گهر له‌و شوینه‌و فهرمانی پی

کردین، تەنانه‌ت ئەگەر کاته‌که‌شی به‌سەر بچێ تا نه‌چینه ئەو شوینه
نویژی عەصر ناکه‌ین، دە‌ی پیغه‌مبەر ﷺ سەرزه‌نشتی هیچ کامی له‌و دوو
کۆمه‌له‌ی نه‌کردو نوێژ کردنی هه‌ردولای ته‌قریر کرد.

۴- ترسانو هه‌لاتن قه‌زاو قه‌ده‌ر ناگێڕێته‌وه، هه‌ر که‌سی ئەجه‌لی هات ده‌بی
بمړی.

۵- جاسوسی کردن به‌سەر دوژمنه‌وه کاریکی دروسته‌و شه‌رعییه.

ئه‌وه‌تا پیغه‌مبەر ﷺ فه‌رمانی به‌ (حوزیفه‌ی کوری (الیمان) کرد: که
بچێ هه‌والی ئەه‌زابی بو‌ به‌ینیتته‌وه، پێی فه‌رموو: (انطلق حتی تدخل فی
القوم فتسمع کلامهم، وتأتین بخبرهم، اللهم احفظه من بین یدیہ ومن خلفه
وعن یمنیه وعن شماله حتی ترده إلی، انطلق ولا تحدث شیئا حتی تأتیني).

دوعاو پارانه‌وه له‌خودا کاریکی پیویسته‌و چه‌کیکی کاریگه‌ره له‌هه‌موو
بارو دۆخی‌کدا بو‌ هه‌ر کاریک بی.

سه ریشکوردنی خیزانه کانی پیغه مبهر ﷺ له نیوان دونیاو قیام مهت دا

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُن تَرْضَيْنَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِن كُنْتُن تَرْضَيْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْدارَ
الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَفْ
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

دهرباره ی سه بهب نزولی نه م نایه تانه نیمام نه حمه دو موسلیم و نه سائی
له جابیره وه ریوایهت ده کهن ده لی: نه بو به کر هات بو مائی پیغه مبهر ﷺ
داوای چوونه ژوره وهی کرد ریگای پی نه درا، دوایی عومر هات داوای چوونه
ژوره وهی کرد ریگای پی نه درا، پاشان ریگا درا ههردوکیان چوونه ژوره وه،
سه یریان کرد وا پیغه مبهر ﷺ دانیشتوو وه خیزانه کانی ده وریان داوه،
پیغه مبهر ﷺ بیده نگه و قسه ناکا، حمزه رته عومر وتی: ده بی قسه له گهل
پیغه مبهر بکه م و بیهنمه پیکه نین، نه مجار عومر وتی: نه ی پیغه مبهری خودا!
نه گهر کچی زهید (مه بهستی خیزانی خویسته تی) داوای نه فه قه م لی بکا

به‌چه‌قوه له‌ملی ده‌دهم، پی‌غه‌مبەر ﷺ پیکه‌نینی هات به‌جۆریک ددانه‌کانی پیشه‌وه‌ی ده‌رکه‌وتن. ئە‌جار پی‌غه‌مبەر ﷺ فەرمووی: ئە‌وه‌تا خێزانە‌کانم داوای بۆ‌تیوم لێ ده‌که‌ن، حە‌زرە‌تی ئە‌بو به‌کر هە‌ستا په‌لاماری عائیشە‌ بدا، عومەر هە‌ستا له‌حە‌فصە‌ بدا، وتیان: ئە‌وه‌ داوای شتی‌ک له‌پی‌غه‌مبەر ده‌که‌ن: که‌ نیه‌تی بۆ‌تان دابین بکا؟ نیتر خودا ئە‌م سەرپشک کردنه‌ی نازل کرد، ئە‌جار پی‌غه‌مبەر ﷺ له‌عائیشە‌وه‌ ده‌ستی پێ کردو پێ‌ی فەرموو: ئە‌من شتی‌کت پێ ده‌لێم: پێ‌م خۆ‌شه‌ په‌له‌ی تێ‌دا نه‌که‌ی تا پرس به‌دایک و باوکت ده‌که‌ی و رای ئە‌هوانیش وەر‌ده‌گری! عائیشە‌ فەرمووی: چیه‌ بفەرموو: نیتر پی‌غه‌مبەر ﷺ نایه‌تی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ...﴾ به‌سەر‌دا خوێنده‌وه. عائیشە‌ وتی: ده‌رباره‌ی مانه‌وه‌م له‌لای تو پرس به‌دایک و باوکم بکه‌م؟ ئە‌وه‌ شتی‌ک نیه‌ جی‌گای پرس و را بێ، به‌لکوو من خودا پی‌غه‌مبە‌ری خودا هە‌ل‌ده‌بۆ‌ژێرم، ئە‌وه‌ شتی‌ک نیه‌ من تێ‌یدا دوو دل بێ، به‌لام داوام ئە‌وه‌یه‌ ئە‌م هە‌ل‌بۆ‌ژاردنه‌ی من بۆ خێزانە‌کانی تە‌رت نه‌گێ‌ریه‌وه، پی‌غه‌مبەر ﷺ فەرمووی: (إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْعَثْنِي مَعْنَا وَلَا مَتَعْنَا وَلَكِنْ بَعَثَنِي مَعْلَمًا مِّسْرًا، لَا تَسْأَلْنِي أَمْرًا مِنْهُنَّ عَمَّا اخْتَرْتُ إِلَّا أَخْبَرْتُهَا) بێ‌گومان په‌روه‌ردگار منی ره‌وانه‌ نه‌کردوه به‌توندو تیرۆ خۆ‌سه‌پێ‌نەر، به‌لکوو منی ره‌وانه‌ کردوه به‌مامۆستا و ئاسانکار، هەر ئافره‌تێ‌ک له‌و خێزانانه‌م پرسیارم لێ بکا تو چیت هە‌ل‌بۆ‌ژاردوه، بێ سێ و دوو پێ‌ی ده‌لێم!

په‌یوه‌ندی ئە‌م نایه‌تانه‌ به‌هی پیشه‌وه‌ له‌م روه‌وه‌یه‌: که‌ له‌پیشه‌وه‌ وه‌کوو زانی‌مان په‌روه‌ردگار پی‌غه‌مبە‌ری به‌سەر ئە‌ه‌زابه‌کان‌دا زال کرد، له‌شکری ئە‌ه‌زاب په‌رت و بلاو بوو، خودا یارمه‌تی دا توانی به‌نوقوره‌ی‌ظه‌ به‌و شی‌وه‌ قه‌لا‌جۆ بکا، نیتر خێزانە‌کانی وایان زانی زی‌رو زی‌وو گه‌نج و خە‌زێنه‌ی ئە‌و جوله‌کانه‌ که‌وتۆته ژێ‌ر ده‌ستی، بۆ‌یه‌ هه‌موویان هاتن ده‌وریان داو وتیان: ئە‌ی

پیغمبهری خودا! کچه کانی کیسراو قه یصهر له زیرو زبودان، سه رتاپایان
خشل و جهواهیراته، خاوه نی کاره کهرو خزمه تچین، ئیمه ش ئه وه بهرگو
پوشاکمانه، نه وه خواردن و خوراکمانه، نه وه جینگاو خانوو باله خانه مانه: که
چاوت لی یه ده یزانی، بهم جوړه قسانه و ئهم داوایانه دلی پیغمبهریان
نازارداد داوایان لی کرد روفاهیست بخاته ژبانی خیزانه کانیه وه، وه کوو ژنه
پاشاو خیزانی مه لیک مامه له یان له گه ل بکاو حیساییان سو بکا، ئیتر
په روهردگار فهرمانی به پیغمبهر ﷺ کرد: که نه و نایه تانه یان به سه ردا
بخوینیتسه وه و سه رپشکیان بکا له نیوان هه لباردن ژبانی روفاهیسه تنامیزی
دونیایی یان به خته وه ری قیامت.

خیزانه کانی پیغمبهر ﷺ له و کاته دا (نو) ئافره ت بوون پینجیان
قورپه ش بوون: (عائیشه، حفصه، ئومو حه یبیه، سه وده، ئومو سه له مه)
چواریشیان قورپه ش نه بوون، (مه یوونه ی کچی نه لاریشی هیلالی، زهینه بی
کچی جه حشی نه سه دی، جویرییه ی کچی نه لاریشی المصطلقیه، صه فییه ی کچی
حویه بی نه خطبه ی خه یبه ری).

جا: که پیغمبهر ﷺ سه رپشکی کردن هه موویان به یه ک ده نگ و تیکرا
مانه وه لای پیغمبهریان هه لبارد.

بیگومان پیغمبهر ﷺ سو خو و خیزانه کانی ژبانی قه ناعه ت ئامیزو
کوله مه رگی هه لباردبوو، نه ک له بهر نه وه نه یه توانیبی ژبانی خو ش دابین بکا،
به ته نکید نه گهر بیویستایه ژبانی پاشایانه ی سو دهسته بهر ده بوو، ته شریفی
ژبانی دریزه ی کیشا هه تا فه قی زور له ولات و ناوچه کانی ده وره بهری کرا،
دهسته که وتی جه نگ زور سو، خه زینه ی به یه تومال زیرو زیوی زوری تیدا
کۆبه وه، زور که سی وا ده وله مه ندبوون: که له وه پیش هیچیان نه بوو، له گه ل

ئەو دەدا: کە پێغەمبەر دەیتوانی ژيانی پاشایانە رابوێترئ، واری کە وتوو بە مانگ لە مالی دا ئاگر نە کراوە تەو، لە هەمان کات دا خێر و صەدە قە ی زۆر کردو، دیاری یادگاری زۆری داو بە خەڵک، نە بیهێشتوو پارو پوول لە مالی ئەو دا شو بەروژ بکاتەو، ئەمەش هەمووی بەویست و ئیختیاری خۆی و بۆ ئەو ی پیشانی بدا: کە ژيانی دونیا بە لای ئەو وە گرن گ نێو ئەو ی گرن گە بە لای ئەو وە قیامەت و رەزامەندی خودایە.

هەلبەتە پێغەمبەر ﷺ لە لایەن عەقیدە و شەریعە تەو موکەلف نەبوە: کە بەم جوړە ژیانە قنیات بکا، خواردنی خوښ و پوښاکی باش و شت و مەکی باشی لی یاساغ نەبوە، بۆ خوښی لە خۆی یاساغ نەکردون، ئەگەر بۆی ریکە و تەبئ خواردنی خوښی خواردو و پوښاکی باشیشی پوښیو، بەلام هەلبە ی بۆ وە دەستەهێنانی ئەم جوړە لەزەتە دونیایی یە نەکردو، گرن گ ی پی نە داو و خۆی پیو هەلەو گیر نەکردون، لە هەمان کات دا داوی لە شوینکە و توانی نەکردو: کە ئەو جوړە ژیانە پەیرەو بکەن، مەگەر کە سیك بۆ خۆی بەویستی خۆی ژيانی ئاوا هەلبوێترئ و خۆی لەو بەبەرتر بزانی ببیتە کۆیلە ی لەزەت و خوښی جیهانی و ملکە چی هەوا و هەوەس ببی.

وەلی ئافرەتە کانی پێغەمبەر ﷺ ئافرەت بوون و ئادەمیزاد بوون، هەست و نستیان ئادەمیزادی بوو، وێرای ریزو گەورەیی و نزیکییان لە پێغەمبەر و سەرچاوە ی پێغەمبەراییەتی، هەزو ئارەزو ی سروشتی ئادەمیزادی و ئافرەتییان لە لەزەتی دونیایی لە دڵ و دەروونیان دا دانەمرکابو زیندو بوو، جا کە بینیان هەرزانی روی لە مەدینە کردو، دەستکەوتی جەنگ رژیندراپە بەیتولمالەو، دەربارە ی بژیوی کولەمەرگی خۆیان لە گەل پێغەمبەردا دوان و داوی گەشە پێدانی باری ژيانی ئابوری خۆیان کرد، بەلام پیشنیارە کە یان لە لایەن پێغەمبەر وە پەسند نە کراو رەتکراپەو، بەلکوو پیشنیارە کە یانی لە سەر دڵ

زۆر گران بوو پئی ناره حەت بوو، چونکه پێغه مبه‌ر ﷺ بۆخۆی به‌ویستی خۆی
 حەزی له‌و ژيانه‌ زېره‌ بوو، نه‌یده‌ویست خو‌ه‌له‌وگیری له‌زه‌ته‌کانی ژيانی
 دنیا بکا و نه‌یده‌ویست تۆزقالتیکیش مه‌یلی بۆلا بکا. ده‌یه‌ویست ژيانی خۆی و
 ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ئوه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌و ژيانه‌ کوله‌مه‌رگیه‌ لانه‌ده‌ن،
 نه‌یده‌ویست تارمایی دنیاویستی و ژيانی نه‌رم و نۆل له‌سه‌ر خۆی و خێزانی دیار
 بێ، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ حه‌لاله‌یان حه‌رامه‌، حه‌رام و حه‌لال رۆن کراوه‌ته‌وه‌و
 ئاشکران، به‌لکو له‌روی ئازادی و خو‌رزگار کردن له‌کو‌ت و زنجیری
 داخو‌ازییه‌کانی دنیا و ژيانی نازپه‌روه‌رده‌یی ..، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌نده
 به‌داواکاری خێزانه‌کانی دلتنه‌نگ بوو، هێنده‌ی له‌سه‌ر شانی گران بوو، ماوه‌یه‌ک
 له‌مال ده‌رنه‌چوو له‌هاوه‌لانی که‌نا‌رگیر بوو، خو‌ ده‌رنه‌که‌وتنی پێغه‌مبه‌رو
 نه‌هاتنی بۆ ناو هاوه‌لانی ئه‌وپه‌ری کاره‌سات و ناخۆشی بوو، بۆیه‌ هاوه‌لانی
 هه‌رچه‌ندی کردیان کرو‌اندیان خو‌یان بۆ رانه‌گیرا و یستیان بچنه‌ خزمه‌تی بۆ
 ماله‌وه‌و رێگایان پئی نه‌درا، دوا‌یی رێگادا رانه‌ه‌رتی ئه‌بو به‌کرو حه‌زرتی
 عومه‌ر (ره‌زای خو‌یان لی بێ) چو‌نه‌ ژوره‌وه‌ وه‌کوو له‌وه‌پێش له‌ریوا‌یه‌ته‌که‌دا
 به‌دورو درێژی با‌سمان کرد.

جا: که‌ ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ نازل بوون و خێزانه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌رپشک
 کران له‌نیوان ئه‌وه‌دا به‌و ژيانه‌ زېره‌ رازی بن و له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا بینه‌وه‌، یان
 ژيانی نازپه‌روه‌رده‌یی دنیا هه‌لبژێرن و له‌پێغه‌مبه‌ر جودا‌بیننه‌وه‌، هه‌موو
 خێزانه‌کانی تیکرا و تیان: نه‌به‌خوا ئیتر ئیمه‌ شتیک داوا له‌پێغه‌مبه‌ر ناکه‌ین:
 که‌ نه‌یبێ. خو‌داو پێغه‌مبه‌ری خو‌دا هه‌لده‌بژێرن و ژيانی نازپه‌روه‌رده‌یی
 جیهانمان ناوێ. ئه‌وان به‌کوللی و بێ چه‌ندو چون لایه‌نی خو‌داو پێغه‌مبه‌ری
 خو‌داو به‌خته‌وه‌ری قیامه‌تیان هه‌لبژارد، ریوا‌یه‌ته‌که‌راوه‌: که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌م
 هه‌لو‌یسته‌ی خێزانه‌کانی زۆر که‌یف خو‌ش بوو.

ئیس‌تا پاش نهم بهرکۆله: که پیوستی به‌لیدوانی زیاتر هه‌به‌و
رونکردنه‌وی زیاتر هه‌لده‌گری، دئینه سهر رافه‌کردنی نایه‌ته‌کان:

ده‌فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ: إِنْ كُنَّ تَرَدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَزَيَّنَّهَا فَتَعَالَيْنَ أَسْرَحْكِنَ وَأَسْرَحْكِنَ سَرَا جَا جِيَّالاً﴾ نه‌ی پیغه‌مبهر
به‌خیزانه‌کانت بلی: ئیوه خۆتان سه‌ریشک بن بو خۆتان یه‌کئ له‌م دوو ریگایه
هه‌لبژێرن: نه‌گهر هه‌زتان له‌ژیانی دونیاو خوش رابواردنه، نه‌وه لیتم جیا
بینه‌وه ته‌لاق‌تان ده‌ده‌م و هه‌ریه‌که‌تان موعه‌و دیاری خۆتان ده‌ده‌می، بی‌عاجز
بونو زیان پیگه‌یاندن ته‌لاق‌تان ده‌ده‌م، یان به‌م ژیانه‌ زیره‌ی من قنیات بکه‌نو
له‌گه‌ل من دا هه‌ل بکه‌ن.

﴿وَإِنْ كُنَّ تَرَدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْأُخْرَةَ﴾ نه‌گهر ره‌زامه‌ندی خوداو
پیغه‌مبهری خوداو ژیانی به‌خته‌وه‌ری قیامه‌ت‌تان گه‌ره‌که، نه‌وه ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ
لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ بی‌گومان خودا بو ئافره‌ته‌ پاشه‌کانی ئیوه
پاداشی باشی ناماده‌ کردوه: که به‌هه‌شتی رازوه‌یه، هه‌موو ئیازو نیعمه‌تی
دونیا له‌تاستی دا هیچ نه‌وودی نه‌.

جا که پیغه‌مبهر ﷺ سه‌ریشکی کردن له‌به‌ینی دونیاو قیامه‌ت دا
هه‌موویان به‌خته‌وه‌ری قیامه‌تیان هه‌لبژارد، پیغه‌مبهر ﷺ زۆری پێی خوش
بوو، سوپاسی کردن و خودا ریزی لی گرتن، به‌وه: که ده‌فهرموی: ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ
النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ، وَلَا أَنْ تَبْدَلَ بِهِنَ مِنْ أَزْوَاجٍ﴾ (الأحزاب: ۵۲) یان ده‌فهرموی:
﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِ
أَبْدًا﴾ (الأحزاب: ۵۳).

پیغمبر ﷺ (۱۲) ژنی هیناوه، تهنیا عایشه ی به کچی ماره کردوه،
ژنه کانی تری هه موویان بیوه ژن بوون: زوریه ی زوریان: که ماره ی کردون بو
دلدا نه وه که لپن پرکردنه و بووه بویان و بهر ژوه ندیه کی ئایینی تیدا هه بوه.
نهو خیزانه بهر یزانه ش نه مانه بوون:

۱- خه دیجه ی کچی خووه یلید یه کهم هاوسه ری پیغمبر بووه له مه ککه پیش
نه وه ی نیگا بو پیغمبر ی بووه ته هاوسه ری و دوا ی پیغمبر ایسه تیش
حه وت سال له گه لی دا ژیاوه، تا خه دیجه خیزانی بوو ئافره تی تری ماره
نه کردوه، خه دیجه یه کهم ئافره ت بووه ئیمانی به پیغمبر هیناوه،
منداله کانی پیغمبر جگه له ئیبراهیم هه موویان له خاتو خه دیجه بوون
له ته مه نی (۵۴) سالی دا کۆچی دوا یی کردوه.

۲- سه وده ی کچی زه مه، له مه ککه کردی به هاوسه ری خو ی و له مه دینه
کۆچی دوا یی کرد.

۳- عایشه ی کچی نه بو به کری صدیق له مه دینه ماره ی کردو بوو
به هاوسه ری، نهو کاته عایشه ته مه نی نو سال بووه، که پیغمبر ﷺ
کۆچی دوا یی کرد ته مه نی هه ژده سال بووه.

۴- حه فسه ی کچی عومه ری کور ی خه ططاب، پیغمبر ﷺ ماره ی کردو
دوا یی ته لاقی دا، حه زره تی جویرانیل پی ی فهرموو خودا فهرمانت پی
ده کا: که ریجه ی بکه یه وه، چونکه زور روژو ده گری و شه ونو یژیش زور
ده کا، نیتر پیغمبر ریجه ی کردوه.

۵- ئوموسه له مه، ناوی هیند بووه، کچی نه بو ئومه یه ی مه حزومی بووه.

۶- ئومو حەبیبە: رەملە ی کچی ئەبو سوفیان، سالی حەوتەمی کۆچی مارە ی کردووە.

۷- زەینەبی کچی جەحش، خیزانی زید بوو تەلاقی دا، بەفەرمانی خودا پیغەمبەر مارە ی کرد بۆ پوچە لکردنەوێ یاسای (التبني)، لەسەرەتادا ناوی (برة) بوو پیغەمبەر ناوی گۆری بەزەینەب.

۸- زەینەبی کچی خوزەیمە ی کۆری ئەلحاریث، پیغەمبەر ﷺ مارە ی کرد دوا ی هەشت مانگ کۆچی دوا یی کرد.

۹- صفیە ی کچی حویە ی کۆری ئەخطەبی هارونی، پیغەمبەر ﷺ ئازادی کردو مارە ی کرد، لەسەبایای خەیبەر بوو.

۱۰- ریحانە ی کچی زەید، میژدە کە ی لەغەزادا کوژرا بوو، سالی شەشەمی کۆچی پیغەمبەر ﷺ مارە ی کرد، بۆ پەر کردنەوێ کە لیئنی بی میژدی، بۆ ی و ریزگرتن لە میژدە کوژراوە کە ی و مندالە کانی.

۱۱- جووهریریە ی کچی ئەلحاریث، لەسەبایای خێلی (المصطلق) بوو، ناوی (برة) بوو، پیغەمبەر ناوی نا (جویریە) سالی شەشەمی کۆچی مارە ی کرد.

۱۲- مەیموونە ی کچی ئەلحاریث هیلالی دوا ئافرەتە: کە پیغەمبەر ﷺ مارە ی کردووە.

ئەمانە ئەو ئافرەتانه بوون: کە پیغەمبەر گواستنیەوێ بووتە هاوسەریان.

ژنی تری هەبوون مارە ی کردون بەلام نەچۆتە لایان، لەوانە: (الکلابیة) ناوی فاطمە یان عەمرە بوو، ئەسمائی کچی (النعمان) ی کۆری (الجئون) قوتەیلە ی کچی قەیس، ئەمانەش ژمارەیان (۱۰) بوون.

هه نديکيش هه بوون خوازييني کردون و ماره ی نه کردون و نه یگواستونه وه
يان خويان به پيغه مبه ر به خشيوه نه مانه ش ژماره يان (۹) نو ئافره ت بوون.

﴿يا نساء النبي من يأت منكن بفاحشة مبينة يضاعف لها العذاب ضعفين﴾، و كان ذلك على الله يسيراً ﴿دواى ئه وه ی: كه پيغه مبه ر ﷺ
خيژانه كانى سه ريشك كردن و ئه وانيش خوداو پيغه مبه رى خوداو به خته وه رى
ژيانى قيامه تيان هه لېژارد، ئه مجار په روه ردگار ئاموژگارييان ده كاو
له سه ريچيكردن ده يانترسيئى و ده فهرموى: ئه ی هاوسه رانى پيغه مبه ر ئه ی
دايكانى موسولمانان! هه ر يه كى له ئيوه تاوانىكى گه وه ره ئه نجام بدا،
له ميژده كه ی ناشيزه بى، ئه زيه تى بدا، بى ره وشتى بكا ئه وه دوچه ندانه تو له ی
لى ده سه ندریته وه، چونكه ئيوه پله و پايه تان به رزه و خيژانى پيغه مبه رن و
له خانه واده ی پيغه مبه رايه تى دان، له به ر ئه وه سه ريچيكردى ئيوه له ه ی
ژنانى تر تاوانتره و عه زاييشتان دوو چه ندانه ده بى. سزادانيشتان به دوو قات
لاى خودا ئاسانه و بو خودا چ ئه ركىكى تي دا نيه.

به يارمه تى خوداى گه و ره و ميهره بان روژى (۲۰۱/۳/۸) سيپه م روژى چه ژنى قوربانى
پيرۆز له پاكنوو سى نه م جزمه بوومه وه واته: جزمى (۲۱) خودا يه تو فiqم به ده ی بو
ته واو كردنى جزمه كانى توبش...

ملا محمود احمد

